

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

สารนิพนธ์
ของ
พินิตนาถ วรรณรัฐกาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผน
และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
กุมภาพันธ์ 2550

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

สารนิพนธ์
ของ
พนิตนาถ วนรัฐกาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผน
และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
กุมภาพันธ์ 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

บทคัดย่อ
ของ
พินิตนาถ วรรณรัฐกาล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผน
และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
กุมภาพันธ์ 2550

พินิตนาถ วนรัฐีกาล. (2550). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. สารนิพนธ์ วท.ม.(การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์สุภาพร สุขสีเหลือง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา หลังธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 420 กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบประเมินและตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว แบบสอบถามแบบปลายปิด แบบปลายเปิด และประเมินค่าหาระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) แหล่งท่องเที่ยว 7 แหล่ง ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวีป ยังขาดการดูแลและพัฒนาในด้านต่างๆ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้เป็นระเบียบ และสะอาดมากขึ้น ขาดการส่งเสริมภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ด้านสถานที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น โทรศัพท์ ร้านค้า ไฟฟ้า ยังไม่เพียงพอต่อการท่องเที่ยว

ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีศักยภาพดีในอนาคต หากมีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ด้านความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) กลุ่มประชาชน พบว่า ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดการด้านการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

2) กลุ่มนักท่องเที่ยว พบว่า มีความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ที่พักมีทำเลสวย บรรยากาศดี ควรปรับปรุงเรื่องด้านการคมนาคม การบริการด้านขนส่งมวลชน ด้านประชาสัมพันธ์ ด้านรักษาความปลอดภัย

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า ด้านการจัดการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมควรฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์ควรมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ว่าควรกำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม และจัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด

4) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว พบว่า ด้านการจัดการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง หาดนางทอง ฯลฯ ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกควรสร้างมาตรฐานด้านบุคลากรและการบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์ ควรจัดทำคู่มือ เส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย ด้านการจัดการเชิงธุรกิจ ผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก ดังนี้

1.) พื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ส่งเสริมและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้าน การท่องเที่ยวตลอดฤดูกาล และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว โดยเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง สร้างเครือข่ายการคมนาคม ระบบข่าวสาร และข้อมูลการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว การวางแผนการตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา อีกทั้งการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบจราจร สัญญาณไฟข้ามถนน เพื่อความปลอดภัย การอุปโภคและบริโภคแก่ชุมชน และระบบรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และการสร้างความมั่นใจแก่ชุมชน

2) การพัฒนาเศรษฐกิจและเกษตรกรรม โดยมีแนวทางในการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน คัดสรรทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพในด้านต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์

3) พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ โดยมีแนวทางในการพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชน อบรมและให้ความรู้แก่ชุมชน จัดหาช่องทางการตลาด ส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มแม่บ้าน และต่อต้านยาเสพติด การพนัน รักษาสุขภาพ ส่งเสริมด้านกีฬา และการรักษามรดกในชุมชน สร้างความเข้มแข็งในชุมชน

GUIDELINES FOR SUSTAINABLE ECOTOURISM DEVELOPMENT
AFTER THE TSUNAMI DISASTER: A CASE STUDY OF TOURISM AREAS IN
KHUK KHAK SUBDISTRICT, TAKUAPA DISTRICT, PHANG-NGA PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
PANITNART WANARATIGAL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management
at Srinakharinwirot University
February 2007

Panitnart Wanaratigal. (2007). *Guidelines for Sustainable Ecotourism Development After the Tsunami Disaster : A Case Study of Tourism Areas in Khuk Khak Subdistrict, Takuapa District, Phang-Nga Province*. Master's Project, M.Sc. (Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Associate Professor: Dr. Supaporn Suksileung

The main objectives of the research are to study the potential of Phang-Nga Province as an ecotourism attractions and to study opinions of local people, government officers, tourism industry enterprisers, and tourists toward the development and renovation of ecotourism industry in Khuk Khak Subdistrict Takuapa District Phang-Nga Province after the Tsunami incident. The results will provide some guidelines to develop ecotourism in those attraction sites. There are 420 respondents who stay and work in Khuk Khak Subdistrict Takuapa District Phang-Nga Province. Questionnaires were open-ended and close-ended questions in addition to using satisfaction ranking method to collect the data. The sampling group comprises of local people, government officers, tourism agencies, hotel enterprisers, Thai and foreign tourists. The combination of percentage, mean and standard deviation were used to analyze the data.

The researcher found that after Tsunami, seven main tourist attractions in Khuk Khak Subdistrict Takuapa District Phang-Nga Province which are Khao Lak national park , Khao Lak Beach , Bang Niang Beach , Nang Thong Beach , Khuk khak Beach , Laem Pakarang , Pakweep Beach , needed some renovations. The cleanliness is still a problem and also needs more public relation, facilities development (for example , water supply system, electricity system, tourist venue guide map) and accommodations development. All of these problems need improvement as fast as possible. In the future, these areas can develop into the potential ecotourism venue by continuously developing the environment. The opinions of sampling groups are as following:

- 1) The local people need to be a part of tourism development and management plans.

- 2.) Tourists satisfy with attractions in Khuk Khak Subdistrict in terms of the richness of natural resources and good hotel locations. Although there are some suggestions about the transportation system, public relation policy, and security system that need to be improved.

3.) The government officers suggested that the tourism and environment management should be improved. Moreover, the focus should be on basic infrastructures such as road and electric system. In addition, the ecotourism training is needed for everyone who are involved in the tourism industry especially the ecotourism management policy which will not destroy the natural scenery.

4.) The tourism industry enterprisers suggested that the tourism and environment management should focus on the development of natural attractions such as in Bang Niang Beach, Laem Pakarang etc. In terms of service developments and facilities, the related organization should pay attention to the quality of staff and tourists services. For the activities to support ecotourism and public relation policy, the concerning organization should create brochures which comprise of directions and tourist attractions. However, in terms of ecotourism development, it should focus on strengthening the security system. Lastly, in terms of business management, all enterprisers in tourism industry should work together in order to sustain this kind of industry.

The guidelines for sustainable ecotourism development in Khuk Khak Sub district are as follows:

1.) Renovate and develop tourism and environment: As the result of Tsunami disaster, there are so many environmental things need to be improve. Numerous tools can be used to promote Khuk Khak Subdistrict as the ecotourism Thailand, for example, promoting national resource preservation campaign, ecotourism in local area, seasonal ecotourism program, public relation toward Khuk Khak, develop main facilities and build a stronger local community.

2.) Develop economy and agriculture: by teaching career to local people, put the right man to the right job based on skills and also create a supporting group to exchange experiences among them

3.) Develop social and human resource: by developing community study system, seeking new distribution channels for career groups, fight against drugs and illegal activities, promote good health and sport activities to build up good relations among the community.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุภาพร สุกสีเหลือง ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ อาจารย์ดร. พรรณี บุญประกอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรองแก้ว พุทธิยาสถาพร กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ด้านการทำงานวิจัยในชุมชน และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พยอม ธรรมบุตร สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นอาจารย์ท่านแรกที่ทำให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้แก่ นายอำเภอตะกั่วป่า เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอตะกั่วป่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก กำนันและผู้ใหญ่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้าน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาลำรุ้ง เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว นายกสภาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 ภูเก็ต และกลุ่มประชาชนท้องถิ่น กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม ที่ให้ข้อมูลในการวิจัย และทำให้การเก็บข้อมูลครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

งานวิจัยเล่มนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัววนรรีฎีกาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณพ่อคุณแม่ อีกทั้งกำลังใจจากเพื่อน ๆ ทุกคน จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

พนิตนาถ วนรรีฎีกาล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
นิยามความหมายของการท่องเที่ยว.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาและพัฒนาชุมชน.....	15
ความหมายและสาเหตุของการเกิดสึนามิ แนวทางการฟื้นฟู และการพัฒนาพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัย.....	17
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา.....	19
ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาแนวทางการพัฒนา ในช่วง 3 ปี ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	21
สภาพพื้นที่ที่ศึกษา.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
การสำรวจทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว.....	42
กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ตอนที่ 1 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา และผลการสำรวจ (Survey) ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พร้อมภาพประกอบ.....	53
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มประชาชน และตารางสรุป.....	103
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม และตารางสรุป.....	110
ผลสรุปการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มฯ พร้อมกราฟ.....	116
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมกราฟ.....	131
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน พร้อมกราฟ.....	139
ตอนที่ 6 เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	147
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	150
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	150
ขอบเขตของการวิจัย.....	151
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	151
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	152
สรุปผลการวิจัย.....	152
อภิปรายผล.....	167
ข้อเสนอแนะ.....	178
บรรณานุกรม.....	181

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	188
ภาคผนวก ก. หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	189
ภาคผนวก ข. หนังสือขอความร่วมมือ.....	192
ภาคผนวก ค. แบบสอบถาม แบบสำรวจ.....	199
ภาคผนวก ง. ตารางสำเร็จรูป Taro Yamane.....	235
ภาคผนวก จ. ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดชายทะเลอันดามันในระยะยาว.....	237
ภาคผนวก ฉ. สรุปเหตุการณ์และความช่วยเหลือผู้ ประสบภัยธรณีพิบัติจังหวัดพังงา.....	239
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	246

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรในจังหวัดพังงา ธันวาคม 2547.....	25
2 แสดงกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ในการวิจัย.....	43
3 จำนวนประชากรในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	55
4 ทรัพยากรวัฒนธรรม.....	93
5 ทรัพยากรมรดกภูมิปัญญา.....	94
6 ทรัพยากรกิจกรรม.....	95
7 ทรัพยากรบริการ.....	95
8 เทศกาลท่องเที่ยว.....	99
9 การประเมินทรัพยากรท่องเที่ยว.....	99
10 อันดับความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว.....	100
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประชาชน จำแนกตามสถานภาพ.....	103
12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ.....	110
13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	115
14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	116
15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา.....	117
16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	118
17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	119
18 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องแหล่งท่องเที่ยว.....	120
19 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องการคมนาคม.....	121
20 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเรื่องด้านประชาสัมพันธ์.....	122
21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องการรักษาความปลอดภัย.....	123
22 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องที่พัก.....	124

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23	ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องการจัดการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม..... 135
24	ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก..... 136
25	ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ..... 137
26	ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ..... 138
27	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม..... 140
28	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก..... 141
29	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ..... 142
30	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ..... 143
31	ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องจัดการเชิงธุรกิจ..... 144

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
2 ระบบการท่องเที่ยว (Tourism System).....	7
3 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	10
4 การพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	13
5 ตราประจำจังหวัดพังงา.....	23
6 แผนที่จังหวัดพังงา.....	29
7 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา.....	30
8 แผนที่ตำบลทั้ง 8 ตำบล ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	33
9 แผนที่ประชากรทั้ง 7 หมู่บ้าน และบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า และสัญลักษณ์.....	50
10 แผนที่อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	58
11 ป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอตะกั่วป่า.....	58
12 บริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ มีป้ายแสดง.....	59
13 ที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาหลักลำรู่.....	59
14 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	60
15 จุดชมวิวเขาหลัก.....	60
16 บ้านพักอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	61
17 สิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	61
18 ป้ายชี้ทางในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	62
19 ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมาย บริเวณทางลงหาดเล็ก อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	62
20 ป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยว ทางเข้าหาดเล็ก.....	63
21 บริเวณหาดเล็ก บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	63
22 นิทรรศการจัดโครงการประกวดแนวความคิด อนุสรณ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิ บริเวณหาดเล็ก.....	64
23 ป้ายแสดงเขตพื้นที่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	65
24 สภาพถนนบริเวณทางขึ้นอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่.....	66
25 ป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว.....	66

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
26 ป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว บริเวณหาดเขาหลักมีธุรกิจสถานที่พักแรมกำลังก่อสร้าง.....	67
27 บริเวณหาดเขาหลักมีธุรกิจสถานที่พักแรมให้บริการ.....	67
28 ทิวทัศน์บริเวณจุดชมวิว	68
29 ป้ายทางเข้าหาดนางทอง ถนนเพชรเกษม.....	69
30 บริเวณชายหาดนางทอง มีร้านค้า ที่พักให้บริการ.....	70
31 สถานที่พักบริเวณชายหาดนางทองที่เปิดให้บริการ.....	70
32 สถานที่พักบริเวณชายหาดที่กำลังก่อสร้าง.....	71
33 หอเตือนภัยบริเวณหาดนางทอง.....	71
34 ตู้โทรศัพท์สาธารณะยังติดตั้งไม่เพียงพอ เศษแก้วบริเวณหาดนางทอง.....	72
35 ลานจอดรถบริเวณ ถนนเพชรเกษม.....	72
36 การรักษาความสะอาด บริเวณหาดนางทอง.....	73
37 ร้านค้าและร้านขายของที่ระลึก ให้บริการ ถนนเพชรเกษม.....	73
38 ทางเดินเข้าหาดนางทอง และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว.....	74
39 บริเวณถนนเพชรเกษม มีที่นั่งรถประจำทาง และศูนย์ให้ข้อมูล.....	74
40 ป้ายแสดงเส้นทางหนีภัย บริเวณบ้านบางเนียง.....	76
41 บริเวณลานจอดรถบ้านบางเนียง เรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813.....	76
42 นักท่องเที่ยวเข้ามาชมเรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813.....	77
43 สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดพังงา บริเวณดีกร้านค้าบ้านบางเนียง.....	77
44 สภาพโรงแรมที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุง บริเวณชายหาดบางเนียง หลังเหตุการณ์สึนามิ.....	78
45 สภาพถนนมี 2 เลน บริเวณบ้านบางเนียง(นอก).....	78
46 สถานประกอบประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมอยู่ใน ระหว่างการก่อสร้าง.....	79
47 สถานประกอบประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมเปิดให้บริการ บริเวณชายหาดบางเนียง.....	79
48 สภาพถนนและทางเดิน บริเวณทางเข้าหาดบางเนียง.....	80
49 ริมถนนเพชรเกษม มีป้ายบอกเส้นทาง.....	81
50 บริเวณชายหาดคึกคัก มีสถานประกอบการธุรกิจสถานที่พักแรม บางแห่งเปิดให้บริการ.....	82

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
51 สภาพชายหาดตึกคักในปัจจุบัน.....	82
52 ความสะอาด ณ บริเวณชายหาดตึกคัก.....	83
53 สภาพถนนสายหลักในตำบลตึกคัก มีป้ายแสดงทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว.....	84
54 สภาพถนนทางเข้าแหลมปะการัง หมู่บ้านบางขยะ.....	85
55 หอเตือนภัย บริเวณแหลมปะการัง.....	85
56 บริเวณแหลมปะการัง สภาพถนนเรียบ มีร้านอาหารให้บริการ.....	86
57 สภาพชายหาดพื้นที่บริเวณแหลมปะการัง.....	86
58 ป้ายไว้อาลัยผู้เสียชีวิตบริเวณแหลมปะการัง.....	87
59 หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) บริเวณแหลมปะการัง ยังไม่ได้รับการดูแล ในเรื่องทรัพยากรสิ่งแวดล้อม.....	87
60 ทิวทัศน์ของแหลมปะการัง หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ).....	88
61 หมู่บ้านปากวีปมีสภาพถนนเรียบ.....	89
62 สภาพถนนทางเข้าหาดปากวีป.....	90
63 ถนนด้านหน้าชายหาดปากวีป ยังไม่ได้รับการปรับปรุง.....	90
64 สภาพธรรมชาติบริเวณชายหาดปากวีป หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)	91
65 สภาพชายหาดปากวีป.....	91
66 หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) บริเวณพื้นที่ชายหาด ยังไม่ได้รับการปรับปรุง.....	92
67 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวตำบลตึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	102
68 ตัวอย่าง Website ของการท่องเที่ยวในเขาหลัก ตำบลตึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา.....	180

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก และมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง องค์การการท่องเที่ยวโลก World Tourism Organization (WTO) พยากรณ์ไว้ว่านักท่องเที่ยวนานาชาติทั่วโลกนั้นจะมีจำนวนถึง 1,600 ล้านคนในปี พ.ศ. 2020 ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้อย่างมากมาย เพียงแต่ว่าจะมีการวางแผนจัดการด้านท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่ ซึ่งประเทศไทยนั้นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2539) โดยการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญนั้นคือ ทรัพยากรทางธรรมชาติ และเป็นเป้าหมายหลักในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

แต่การสร้างรายได้มหาศาลจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นอาจเป็นการทำลายระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน โดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย ขาดการจัดการด้านการท่องเที่ยวและการรักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดความรักและหวงแหนสิ่งแวดล้อมและกระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการท่องเที่ยว โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) นั้นได้มุ่งเป้าหมายในการเสริมสร้างศักยภาพของคน เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม และปรับระบบบริหารจัดการโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนด้านการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สำคัญต่อประเทศไทย

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านบุคคล สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาให้ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในพื้นที่ของตนเองได้เล็งเห็นความสำคัญของการรักและหวงแหนสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อประโยชน์แก่คนรุ่นหลังสืบไป

ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ตั้งอยู่ในจังหวัดพังงาซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสภาพสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ เงียบสงบ ความสวยงามและความสะอาดของชายหาด อาทิ ชายหาดบางลึก แหลมปะการัง ชายหาดบางเนียง หาดเขาหลัก หาดนางทอง และอุทยานแห่งชาติเขาลึก - ลำรู่ น้ำตก โตนช่องฟ้า มีกิจกรรมให้ท่องเที่ยวหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการดำน้ำปะการังน้ำตื้น ชมน้ำตก ชีซังชมป่า อีกทั้งธุรกิจโรงแรมหลายระดับเกิดขึ้นใหม่มากมาย อีกทั้งเป็นที่นิยมแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาพักผ่อนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบริเวณเขาหลัก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ที่เป็นเริ่มที่รู้จักแพร่หลาย และสร้างรายได้เพิ่มขึ้นแก่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอตะกั่วป่า

ในช่วงต้นปี 2547 ที่ผ่านมามาประเทศไทยได้รับปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาทิ โรคไข้หวัดนก ความไม่สงบทางภาคใต้ และเหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบอย่างรุนแรงต่อจังหวัดพังงาโดยตรงนั้นคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงปลายปี เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 เนื่องจากเกิดแผ่นดินไหวซึ่งมีความรุนแรงถึง 9.0 ริคเตอร์ ได้ทะเลตื้นเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย โดยการเกิดแผ่นดินไหวในครั้งนี้ส่งผลให้เกิดคลื่นยักษ์ชายฝั่ง หรือสึนามิ (Tsunami) กระหน้าเข้าสู่ชายฝั่ง 6 จังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ในส่วนของจังหวัดพังงานั้นได้รับความเสียหายหลายด้าน อาทิ บ้านเรือนประชาชน โรงเรียน แหล่งประมง ด้านปศุสัตว์ ด้านเกษตรกรรมด้านธุรกิจแฝงลอยร้านค้า ร้านอาหาร โรงแรม ตลอดจนสาธารณประโยชน์ซึ่งประกอบด้วย ท่าเทียบเรือ สะพาน ไฟฟ้า ท่อประปา โทรศัพท์ ฯลฯ อีกทั้งยังมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ ในบริเวณเขาหลักซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสถานที่พักหลายระดับถูกทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสียหาย เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเรื่องที่สมควรได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาในพื้นที่ประสบกรณีพิบัติภัยซึ่งมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูกันเป็นจำนวนมาก อีกทั้งทางจังหวัดพังงาและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแนวทางและมาตรการในการพัฒนาเขาหลักขึ้นเพื่อพัฒนาให้การท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าฟื้นตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การจัดการด้านการท่องเที่ยว การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวหลังธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง(สึนามิ) ทั้งนี้ต้องสอดคล้องต่อสภาพทางกายภาพ ทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนนโยบายการพัฒนาจังหวัดพังงาเพื่อให้การท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวมีความยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหวังไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เรื่องการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้สอดคล้องกับศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้มีความสำคัญ คือ

1. แหล่งศึกษาวิจัยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม และได้รับผลกระทบโดยตรงจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
2. การศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึง สภาพความเปลี่ยนแปลง ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
3. เพื่อนำเสนอผลการวิจัยไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

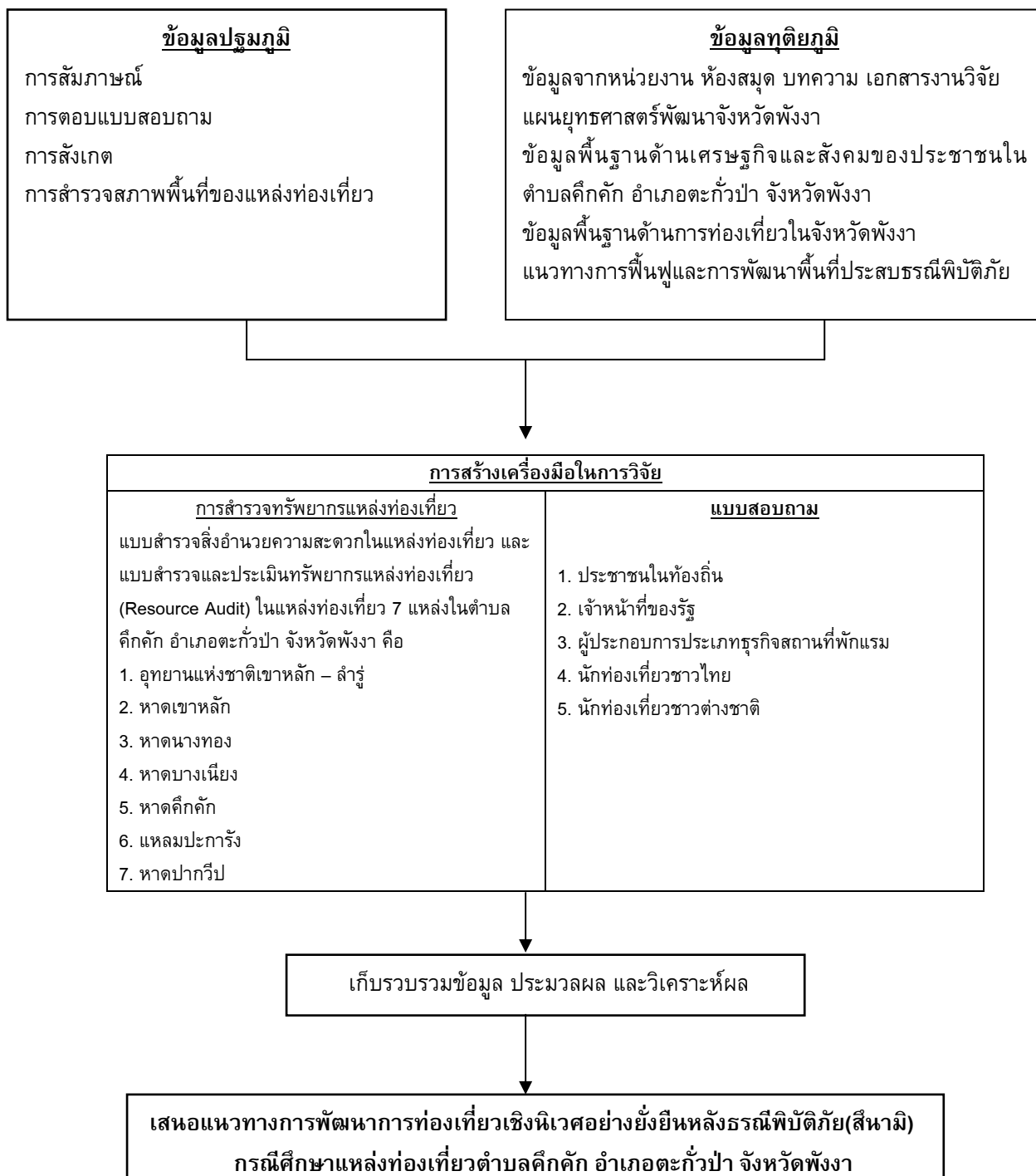
การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดศึกษาในหมู่บ้านที่ 1 - 7 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
2. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
  - 2.1 ประชาชนในท้องถิ่น
  - 2.2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ
  - 2.3 กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักรแรม
  - 2.4 นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา โดยมีแผนดำเนินงาน ดังนี้
  - 3.1 ระหว่างเดือนสิงหาคม 2548 - เดือนพฤศจิกายน 2548 เป็นการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่างๆ และกำหนดหัวข้อที่จะทำการวิจัย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำ
  - 3.2 ในเดือนธันวาคม 2548 ลงพื้นที่เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) และขอข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ใน อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
  - 3.3 ระหว่างเดือนมกราคม - เดือนมีนาคม 2549 จัดทำบทที่ 1 - 3 ตัวอย่างแบบสอบถาม และทำการสอบเค้าโครง
  - 3.4 ระหว่างเดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2549 ออกภาคสนามเพื่อวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
  - 3.5 ในเดือนมิถุนายน - กันยายน 2549 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาสรุป จัดทำเอกสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การท่องเที่ยว** หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ
2. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ** หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ รวมทั้งได้รับการเรียนรู้ไปพร้อมกับการทำกิจกรรมต่างๆ และยังสามารถทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น
3. **การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน** หมายถึง การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์ ในการประกอบอาชีพทางด้านการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปด้วยกันโดยมีลักษณะอยู่คงทนถาวร เพราะเป็นการพัฒนาอย่างยาวนานและต่อเนื่อง
4. **ตำบลคึกคัก** หมายถึง ตำบลหนึ่งในอำเภอตะกั่วป่า ในจังหวัดพังงา ที่ได้รับความเสียหายในเหตุการณ์จากธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
5. **ประชาชน** หมายถึง ประชาชนที่อาศัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
6. **เขาหลัก** หมายถึง บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ที่เป็นพื้นที่ที่มีสถานที่พักก่อตั้งขึ้นเป็นจำนวนมาก และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบสวยงามเหมาะแก่การพักผ่อน
7. **แหล่งท่องเที่ยว** ในงานที่วิจัยนี้หมายถึง ในบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวิป ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
8. **ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง(สึนามิ)** ในงานวิจัยนี้ได้ใช้คำว่าธรณีพิบัติภัยตามกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มักเกิดจากแผ่นดินไหวในใต้ทะเล ซึ่งความรุนแรงของแผ่นดินไหวทำให้เกิดคลื่นยักษ์
9. **นักท่องเที่ยว** ในงานที่วิจัยนี้หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ
10. **ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม** ในงานที่วิจัยนี้หมายถึง เจ้าของ หรือผู้จัดการธุรกิจสถานที่พักแรม ในบริเวณตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
11. **ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว** ในงานวิจัยนี้หมายถึง ความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวที่มีในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการด้านการท่องเที่ยวขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ป้ายและเอกสารบอกเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยว มาตรการรักษาความปลอดภัย ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ท้องถิ่น สถานที่พัก ห้องสุขา ลานจอดรถ ร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านขายของที่ระลึก

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำกรอบแนวคิดและขั้นตอนการวิจัย ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยอาศัย ข้อมูลปฐมภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นพื้นฐานการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นิยามความหมายของการท่องเที่ยว
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาและพัฒนาชุมชน
5. ความหมายของสื่อนามิ แนวทางการฟื้นฟูและการพัฒนาพื้นที่ประสบ
ธรณีพิบัติภัย
6. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา ปี 2548
7. ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนาในช่วง 3 ปีตำบลคึกคัก
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
8. สภาพพื้นที่ที่ศึกษา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. นิยามความหมายของการท่องเที่ยว

ในนิยามการท่องเที่ยวขององค์การสหประชาชาติ(อ้างในปรีชา แดงโรจน์.2545 :29 -30) ได้กล่าวว่าเป็นกิจกรรมที่มีเงื่อนไขว่าต้องมีการเดินทางไปยังสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือนและมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง ในส่วนของการเดินทางที่มีจุดมุ่งหมายนั้นต้องมีค่าใช้จ่ายไปประกอบอาชีพ และไปอยู่ประจำ แต่ไปโดยมีวัตถุประสงค์ อาทิ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด เพื่อวัฒนธรรมศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ เพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา การท่องเที่ยวในความหมายของ ม.ล. ต้อย ชุมสาย และฉุบพัน พรหมโยธี (2527 :42 - 43) คือ การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง

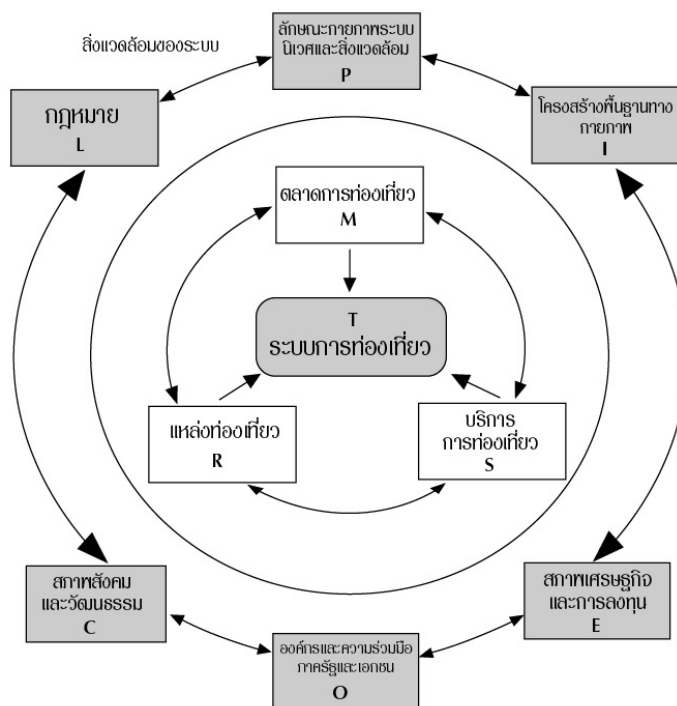
การท่องเที่ยว เป็นการนัดนาการ รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาที่มีการเดินทาง เข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัย ไปยังแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมโดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์และด้านสถานะ โดยการท่องเที่ยวนั้นเป็นกระบวนการทางสังคมเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ (อ้างในอนุชา เล็กสกุลติก.2539-2540 :1)

1) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism resource) โดยมีแหล่งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม

2) บริการการท่องเที่ยว (Tourism service) บริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งในบางโอกาสอาจเป็นตัวดึงดูดใจให้ได้เช่นกัน ซึ่งการบริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ ด้วย

3) ตลาดการท่องเที่ยว (Tourism market) เป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่ตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว ซึ่งในกระบวนการจัดการได้หมายรวมถึงการส่งเสริมและการพัฒนาการขาย และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย

แต่ละองค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ นอกจากองค์ประกอบภายในระบบแล้ว การท่องเที่ยวนั้นยังมีสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนที่สำคัญและเกี่ยวข้องกันอีกหลายประการ เช่น สภาพกายภาพและระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โครงการพื้นฐาน เศรษฐกิจและการลงทุน สังคมและวัฒนธรรม องค์กรและกฎหมาย โดยแสดงในรูประบบการท่องเที่ยว (ภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2 ระบบการท่องเที่ยว (Tourism system)

ที่มา: อนุชา เล็กสกุลติก. (2539 - 2540). แนวคิด นโยบาย และแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. หน้า 2.

บทสรุปของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกัน คือ การเดินทางไปยังที่ใดที่หนึ่งซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ไปด้วยความสมัครใจ เพื่อผ่อนคลายจากความเครียดซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่นิยมเป็นอย่างมาก และมีการเชื่อมโยงต่อสายงานอื่นๆ จึงเกิดตลาดใหม่ ๆ ขึ้นในการท่องเที่ยว อีกทั้งสร้างรายได้ และส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีการอนุรักษ์มากขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1 จุดกำเนิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

วณกร ตีรกานนท์. (2541: 39) กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกิดขึ้นโดยการนำแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิดมาผนวกกัน คือ แนวคิดของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) และแนวคิดทางด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural resources conservation) ซึ่งจากอดีตของการพัฒนาโดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้เน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น และไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นนักพัฒนาส่วนใหญ่จึงหันกลับมามองแนวคิดของการพัฒนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เหลืออยู่

2.2 นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)

เซบาลอส ลาสคูเรน (Hector Ceballos - Lascurain. 1991: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ให้คำนิยามถึง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ว่าเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพพืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติ

บู (Elizabeth Boo. 1991: ไม่ปรากฏเลขหน้า) ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า การท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีรายได้สำหรับการดูแลรักษาพื้นที่ การสร้างงานให้ชุมชนหรือท้องถิ่น และการสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

เวสเทิร์น (D. Western.1993:8) ได้ให้คำนิยามโดยปรับปรุงจากนิยามขององค์กรภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น คือการเดินทางท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายว่าเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งหน้าให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (มธุรส ปรายไพรี 2544 : 50)

ลักษณะที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ (ณรงค์เดช นวลมีชื่อ 2540 :57-58)

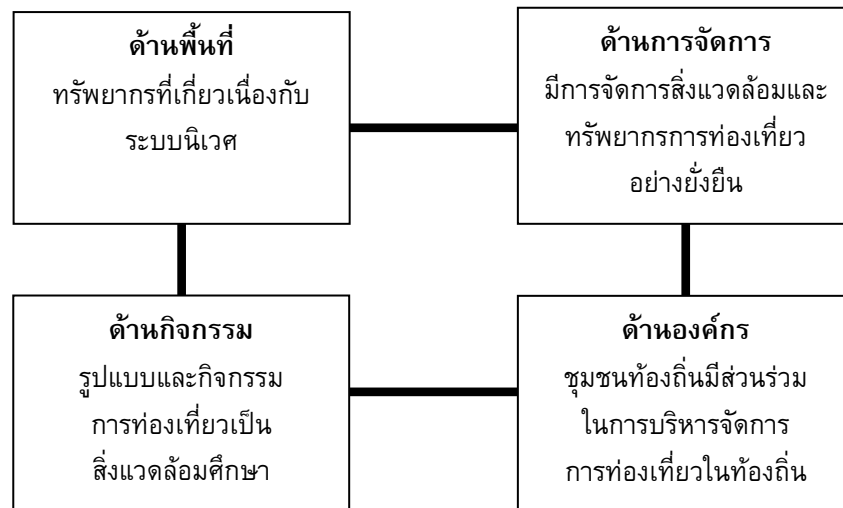
- 1.) เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่ที่สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่คงความดั้งเดิม บริสุทธิ์ ห่างไกลจากความเจริญแบบสังคมเมือง
- 2.) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสัตว์ป่า
- 3.) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่
- 4.) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้มากที่สุด

2.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 :2-4) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ 4 ประการ คือ

- 1.) องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or authentic or endemic or unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Ecosystem) ในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้นองค์ประกอบด้านพื้นที่จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature-based tourism)
- 2.) องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainably managed tourism) เพื่อให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Responsible travel) ที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
- 3.) องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental education-based tourism)
- 4.) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or people participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับความยินยอม ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า (Grass root) จนถึงการ

ปกครองส่วนท้องถิ่น และอาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน (Community participation-based tourism) ดังภาพประกอบที่ 3

ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. หน้า 3

2.4 หลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

หลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ (อ้างจากพยอม ธรรมบุตร: อัดสำเนา)

1) Nature based การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี โดยยึดหลักว่าจะต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2) Sustainable managed การท่องเที่ยวทุกประเภทจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทุกประเทศต้องจัดการด้านการท่องเที่ยวไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมหรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

3) Inclusive of social and cultural aspects การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นั้นรวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี วิถีชีวิต ค่านิยม เอกลักษณ์ในท้องถิ่นซึ่งเป็นจุดดึงดูดในการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องการที่จะศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

4) Environmentally educative การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะต้องให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมทั้งนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เป็นการศึกษาที่ต้องการให้เกิดจิตสำนึกในแต่ละบุคคล

5) Benefit and involvement of local people การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เน้นในเรื่องการจัดการการท่องเที่ยว ประชาชนบนพื้นที่จะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการประเมินผล การพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนของตน ได้รับประโยชน์จากกำไรของการท่องเที่ยว และเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่การกระจายรายได้

6) Product authentic ในมุมมองเชิงตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น มีจุดเน้นเรื่องผลิตภัณฑ์ คือ ทัวร์ต่างๆ จะต้องมึลักษณะตามเกณฑ์ดัง ข้อ 1-5 ไม่ใช่การนำเอาชื่อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไปติดบนผลิตภัณฑ์เดิม ดังนั้นผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องมีลักษณะที่โดดเด่น เป็นของแท้จัดการได้

7) Tourist satisfaction ความพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญในการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ถ้านักท่องเที่ยวมีความพอใจจึงจะกลับมาท่องเที่ยวอีก บริษัททัวร์เสนอกิจกรรมแก่นักท่องเที่ยว การจัดขึ้นต้องเป็นกิจกรรมที่ตรงหรือเกินความคาดหวังของนักท่องเที่ยว โดยอยู่ในกรอบของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีองค์ประกอบในด้านการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายรายได้

3. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเทศไทยได้รับเอาแนวคิดและแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 อันเป็นผลของการประชุมสุดยอดของโลกทางด้านสิ่งแวดล้อม (Earth Summit) ที่เมืองริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล และการจัดประชุมสุดยอดของโลกทางด้านสิ่งแวดล้อมได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในปีพ.ศ.2545 ที่เมืองโยฮันเนสเบิร์ก ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดยในการประชุมครั้งนี้ได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนในมิติที่กว้างขวางกว่าเดิม โดยครอบคลุมการให้ความสำคัญกับมิติด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับมิติด้านสังคมและเศรษฐกิจไปพร้อมกัน ภายใต้การปฏิบัติตามแนวทางของแผนแม่บทโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือแผนปฏิบัติการ 21 (จักรมณห์ พาสูกวนิช.2545 : 2) ว่าด้วย เรื่องสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นวาระการประชุมที่องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) คณะที่ปรึกษาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel & Tourism Council) และคณะที่ปรึกษาโลก (Earth Council) ร่วมกันบัญญัติในการประชุมเรื่องการท่องเที่ยวควรเป็นตัวช่วยสนับสนุนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสันติ และการท่องเที่ยวควรมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ ปกป้องรักษาพื้นฐานระบบนิเวศของโลก การท่องเที่ยวควรอยู่ในพื้นฐานของแบบแผนที่ยั่งยืนของผลผลิตและเครื่องอุปโภคบริโภคการท่องเที่ยว การพัฒนา และการรักษาสิ่งแวดล้อมควรกระทำได้อย่างอิสระ (กองบริการวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.2544 : 5)

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2540: 92) กล่าวถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนว่าเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่นำเอาทรัพยากรทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ มนุษย์ การเงิน และกายภาพมาจัดการเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคง ความอยู่ดีกินดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการจัดการทางสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องโดยสรุปเป็นการพัฒนาที่อยู่ภายใต้ขีดจำกัดทางนิเวศ

แนวความคิดการพัฒนายั่งยืนนั้นประกอบด้วยคำ 2 คำหลักคือ การพัฒนา และยั่งยืน โดยแยกความหมายดังนี้

การพัฒนา (Development) มีความหมายตามราชบัณฑิตยสถาน (2542: 779) หมายถึง ทำให้เจริญ

ยั่งยืน (Sustainable) มีความหมายตามราชบัณฑิตยสถาน (2542: 897) หมายถึง ยืนยง อยู่ยาวนาน

เมื่อนำคำว่า “ การพัฒนา ” มารวมกับคำว่า “ ยั่งยืน ” จะเป็น “ การพัฒนายั่งยืน ” (Sustainable development) หมายถึงการดำเนินการใดๆที่ทำให้เกิดความเจริญหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและมีลักษณะอยู่คงทนถาวร เพราะมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ถ้าใช้คำว่าพัฒนายั่งยืนกับสิ่งแวดล้อมนั้นพิจารณาจากความหมายที่คณะกรรมการการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (World Commission on Environment and Development : WCED) (1987: 30) ได้ให้ความหมายคือ การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนยุคปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นอนาคตต้องประนีประนอม เพื่อลดขีดความสามารถที่จะสนองความต้องการของเขาลงไปความหมายคือการพัฒนาเป็นสิ่งจำเป็นต้องให้เกิดขึ้น จะห้ามหรือหยุดยั้งการพัฒนาประเทศไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาของประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนา เพราะการพัฒนาเหล่านี้มีขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในยุคปัจจุบัน แต่การพัฒนาต้องไม่ทำลายโอกาสในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิทธิในสิ่งแวดล้อมของคนรุ่นอนาคต จากความหมายของแนวความคิดการพัฒนายั่งยืนดังกล่าวเป็นเพียงความหมายนามธรรม ไม่อาจก่อให้เกิดผลจริงได้ในทางปฏิบัติ จะต้องนำมาตรการทางด้านเทคโนโลยี มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมายมาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีความยั่งยืนมากที่สุด (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. 2545: 5)

แนวความคิดการพัฒนายั่งยืนเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาทุกสาขา ซึ่งแนวคิดนี้สืบเนื่องมาจากแนวคิดด้านการอนุรักษ์ โดยการอนุรักษ์นั้นหมายถึงรูปแบบการใช้ประโยชน์ในสิ่งที่มีอยู่ เป็นอยู่ อย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยาวนาน และการพัฒนายั่งยืนนั้นครอบคลุมถึงการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ระบบนิเวศ และการประสานสัมพันธ์ในสาขาการพัฒนาต่างๆ การพัฒนาแบบยั่งยืนได้กลายเป็นเป้าหมายพึงประสงค์ร่วมกันของการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนา และความร่วมมือระหว่างประเทศ จึงได้เสนอลักษณะแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะของการพัฒนาแบบยั่งยืน (วราพร ศรีสุพรรณ. 2534 : 52-53)

เบ็กกี้ เจ บราวและคณะ (Becky J. Brown.1987 : 717) กล่าวว่า

1) ต้องมีความต่อเนื่องของเผ่าพันธุ์มนุษย์บนโลก โดยมีการกำเนิดชีวิตใหม่ และผู้เกิดใหม่สามารถอยู่รอดเติบโต และมีลูกหลานต่อเนื่องไปในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

2) สามารถรักษาปริมาณสำรอง (stock) ของทรัพยากรทางชีวภาพและสามารถให้ผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน

3) มีจำนวนประชากรที่คงที่

4) สามารถจำกัดการเติบโตทางเศรษฐกิจ

5) เน้นการพัฒนาในระดับเล็ก (Small - scale) และในรูปแบบการพึ่งตนเองได้ (Self - reliance)

6) สามารถรักษาระบบนิเวศและคุณภาพของสิ่งแวดล้อมได้อย่างต่อเนื่อง

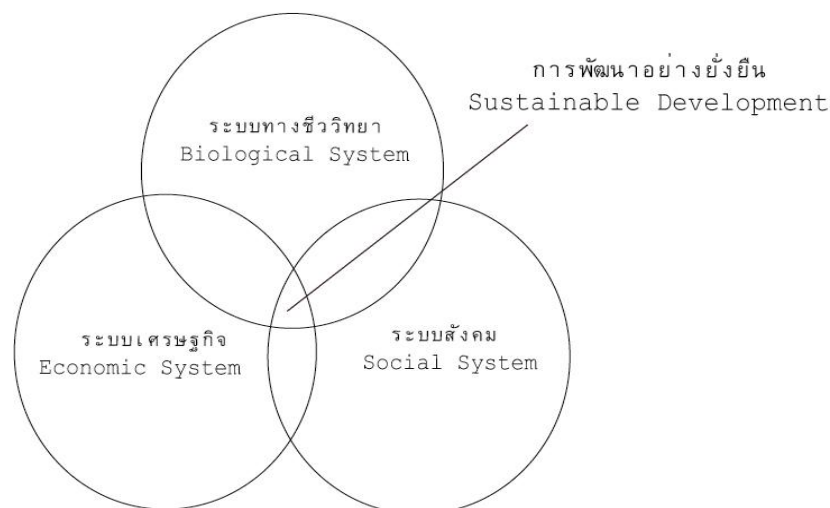
ส่วน เอ็ดเวิร์ด บี บาร์บีเยอร์ (Edward B.Barbier.1987 : 104) ได้เสนอถึงการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนว่าเป็นรูปแบบการพัฒนาที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของระบบ 3 ระบบด้วยกัน คือ

1) เป้าหมายระบบทางชีววิทยา (Biological system) คือการนำไปสู่ความหลากหลายทางพันธุกรรม ความสามารถในการกลับคืนสู่สมดุลในกรณีที่ถูกรบกวน หรือการถูกใช้ และความสามารถในการให้ผลผลิตทางชีวภาพ

2) เป้าหมายระบบเศรษฐกิจ (Economic system) คือการนำไปสู่การได้รับความต้องการขั้นพื้นฐานอย่างพอเพียง ส่งเสริมให้เกิดการเท่าเทียมกันและมีสินค้าบริการเพิ่มขึ้น

3) เป้าหมายระบบสังคมคือ (Social system) คือการนำไปสู่ความหลากหลายในวัฒนธรรม โดยมีสถาบันที่ยั่งยืนยาวนาน มีความเป็นธรรมทางสังคม และมีส่วนร่วมจากผู้คนต่างๆในสังคม

วราพร ศรีสุพรรณ (2534 : 54) กล่าวถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะเป็นจุดที่ทั้ง 3 ระบบสามารถพัฒนาตนเองไปได้สูงสุดโดยจะเป็นส่วนที่ทับซ้อนกันของทั้ง 3 ระบบ ดังภาพ

ภาพประกอบ 4 การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ที่มา: วราพร ศรีสุพรรณ. (2534). การพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable development) ทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม. หน้า55

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้นำมาจากแนวทางพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นความสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์ ในการประชุม Globe'90 ณ ประเทศแคนาดา ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า เป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวนี้มีความหมายถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศ โดยมีหลักการดังนี้ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) (2542: 39)

1) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมอย่างพอดี เน้นธุรกิจในระยะยาว

2) การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็น ลดของเสียเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มคุณภาพด้านการท่องเที่ยว

3) การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรมซึ่งจะช่วยขยายฐานของการท่องเที่ยวในอนาคต

4) การประสานการพัฒนาด้านท่องเที่ยวให้เข้ากับแผนการพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่นและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

5.) การท่องเที่ยวควรรองรับกิจกรรมท้องถิ่น โดยพิจารณาราคาให้เกิดการประหยัดแต่คงคุณค่าของสิ่งแวดล้อม

6) เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในด้านการจัดการ ผลตอบแทนแก่ประชาชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และการจัดการการท่องเที่ยว

7) การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการขัดแย้ง ช่วยกันแก้ปัญหา

8) การฝึกอบรมบุคลากร โดยสอดแทรกแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาอย่างยั่งยืน แก่บุคลากรทุกระดับเพื่อยกระดับด้านการบริการการท่องเที่ยว

9) ด้านข้อมูลข่าวสารที่สื่อกับนักท่องเที่ยว โดยมุ่งสร้างความเข้าใจ เรื่องเคารพต่อธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกทั้งช่วยยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง

10) การวิจัย ติดตามผลเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ ปัญหาเพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีลักษณะคือ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความต่อเนื่อง (Continuity) ความต่อเนื่องของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักในด้านการท่องเที่ยว และสามารถมอบประสบการณ์นันทนาการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality) โดยเน้นคุณภาพของสิ่งแวดล้อม คุณภาพของประสบการณ์นันทนาการที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เป็นการท่องเที่ยวที่มีความสมดุล (Balance) กับความต้องการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น และขีดความสามารถของทรัพยากร (ดรธรณี เอ็มพันธ์.2544)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาและพัฒนาชุมชน

4.1 ความเป็นมาของการพัฒนา

การพัฒนาใช้ครั้งแรกเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยนักเศรษฐศาสตร์ ได้นำมาใช้เรียกการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขปัญหาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมในทวีปยุโรปอันเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้แรงงานจากคนและสัตว์เป็นพลังงานเทคโนโลยี เช่น การเปลี่ยนอาชีพจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนจากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติเป็นสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังนั้นนักเศรษฐศาสตร์จึงนำคำว่าพัฒนามาใช้เพื่อเรียกวิธีการยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของชาวยุโรปในขณะนั้นให้สูงขึ้น (สนธยา พลศรี.2545 : 8 ; อ้างอิงจาก ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ.2518 :26 - 27) และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมาประเทศต่างๆได้มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ให้คืนสู่สภาพเดิม บางประเทศได้รับเอกราชให้ปกครองตนเองจึงต้องมีการหาแนวทางในการพัฒนาประเทศของตน ทำให้คำว่า การพัฒนาแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในปีค.ศ.1960 จอห์น เอฟ. เคนเนดี ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้นได้เสนอให้องค์การสหประชาชาติถือเอาปี ค.ศ.1970 - 1979 เป็นทศวรรษที่ 2 ของการพัฒนาโลกต่อไป (สนธยา พลศรี. 2545 : 8 ; อ้างอิงจากสมยศ พุ่มหว่า.2534 :178 -179) และคำว่าพัฒนาจึงได้นำไปใช้กันทั่วไปในปัจจุบัน

4.2 ความหมายของการพัฒนา

ดร.อมร รักษาสัตย์ และชัตติยา กรรณสูตร (ธวัช ทันโตภาส. 2529 :15 ;อ้างอิงจากดร.อมร รักษาสัตย์ และชัตติยา กรรณสูตร.2515 : 2 - 8) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า “ การพัฒนา ” ในหนังสือทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศไว้ว่า

การพัฒนา คือการเปลี่ยนแปลงในตัวระบบที่ทำการ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ (Qualitative changes) ส่วนด้านการแปลงรูป (Transformation) เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของตัวกระทำ (Environment changes)

ปีแอร์ แลปลแลน (Pierre Laplant.2516 : 12) ได้ให้ความหมายไว้ 2 อย่างคือ

- 1) การพัฒนาในลักษณะที่เป็นกระบวนการ (As a process) หมายความว่า สังคมได้มีการพัฒนาอยู่เรื่อย ๆ คือนอกเหนือจากการมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณ และคุณภาพแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย
- 2) การพัฒนาในลักษณะที่เป็นระบบ (As a system) หมายถึงความพยายามที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสังคมไปในทางที่ดีขึ้น

4.3 ความหมายของชุมชน

ชุมชน มีความหมายตามราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 368) ว่าหมายถึง หมู่ชน กลุ่มคนที่รวมกันเป็นสังคมขนาดเล็กอาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกันและมีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยนักวิชาการได้ให้ความหมายทางวิชาการของชุมชนดังนี้

มาร์วิน อี.โอลเซน (Olsen.1968 : 91) ให้ความหมายของชุมชน หมายถึง องค์การทางสังคมประเภทหนึ่ง ประกอบด้วยพื้นที่บริเวณหนึ่งที่บรรดาสมาชิกตอบสนองความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ และแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้เออร์วิน ที.แซนเดอร์ส (สนธยา พลศรี. 2545 :21 ;อ้างอิงจากSanders.1858 :189) ให้ความหมายว่าชุมชนเป็นกลุ่มบุคคลหลายๆกลุ่มมารวมกันในบริเวณเดียวกัน ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับอันเดียวกัน มีการสังสรรค์กัน มีความสนใจร่วมกัน มีวัฒนธรรมเดียวกันและมีพฤติกรรมเหมือนกัน

เดนนิส อี.พอปลิน (Poplin.1972 :8) ให้ความหมายถึงคำว่าชุมชน หมายถึงกลุ่มที่มีการร่วมมือกัน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน มีการสมาคมแบบเผชิญหน้ากันมีความสนิทสนมรู้จักกันเป็นอย่างดี

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2526 :6) ให้ความหมายว่า ชุมชน หมายถึง องค์การทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่งที่ปวงสมาชิสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ และสามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้

ประเวศ วะสี(2541:13) ให้ความหมายว่า ชุมชน หมายถึง การที่คนจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความพยายามทำอะไรร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน ในการกระทำ ซึ่งรวมถึงการติดต่อสื่อสารกัน

4.4 ความเป็นมาของการพัฒนาชุมชน

การพัฒนาชุมชน (Community development) ได้นำมาใช้เป็นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ เมื่อปี ค.ศ.1944 องค์การสหประชาชาติและประเทศต่างๆได้นำไปใช้แพร่หลายทั่วไป ปรัชญาของการพัฒนาชุมชนตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในศักยภาพหรือขีดความสามารถของคน การให้โอกาส การพัฒนาศักยภาพ และการให้ความยุติธรรมอย่างเสมอภาคแก่คนในชุมชน (สนธยา พลศรี. 2545 : 60)

4.5 ความหมายของการพัฒนาชุมชน

องค์การสหประชาชาติ (UN Bureau of Social Affairs.1955 :6) ได้ให้ความหมายเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1956 ว่า "การพัฒนาชุมชน" เป็นกระบวนการสร้างเสริมความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชุมชนด้วยการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และการพึ่งตนเองอย่างแท้จริงโดยความคิดริเริ่มของประชาชนในชุมชนกรมการ

พัฒนาชุมชนของประเทศไทย (2527:1) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาชุมชน คือ การพัฒนาความรู้ ความสามารถของประชาชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการช่วยตนเอง เพื่อนบ้าน และชุมชนให้มีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับรัฐบาล เป็นวิธีการที่นำเอาบริการของรัฐบาลผนวกเข้ากับความต้องการของประชาชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น (สนธยา พลศรี. 2545 :48-49)

การพัฒนาชุมชน(บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2546:8) หมายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากประชาชนภายในชุมชนร่วมกับหน่วยงานในการปรึกษา และตัดสินใจ ร่วมกันแก้ไขปัญหา เพื่อปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเป็นการสร้างความสำนึกและความสามารถให้แก่บุคคลในชุมชน 5 ประการ คือ

1) เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่จิตใจอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทาง โดยมีแผนการ โครงการล่วงหน้าซึ่งเป็นผลมาจากส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน และยังสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงได้

2) เกิดการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ ในพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ เหตุจูงใจ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

3) เกิดการจัดระเบียบชุมชนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างปัจเจกชนกับกลุ่มชนในชุมชนหนึ่ง ๆ ซึ่งมีการดำเนินการอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 การวิเคราะห์ชุมชน

3.2 การจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กร

3.3 การจัดทำแผนและโครงการเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะหน้าของชุมชน

3.4 การสร้างผู้นำท้องถิ่นขึ้นเพื่อเป็นผู้รับช่วงงานพัฒนาชุมชนต่อไป

5. ความหมายและสาเหตุของการเกิดสึนามิ แนวทางการฟื้นฟูและการพัฒนาพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัย

สึนามิ (Tsunami) เป็นคำในภาษาญี่ปุ่นโดยแยกคำออกแล้วมีความหมายดังนี้ สึ (Tsu) แปลว่า ท่าเรือ ส่วนคำว่า นามิ (Nami) แปลว่า คลื่น เมื่อเขียนรวมกันจึงแปลได้ว่าคลื่นในท่าเรือ (Harbor Wave) การตั้งชื่อนี้เกิดจากความสังเกตจากประสบการณ์จริงของบรรพบุรุษชาวญี่ปุ่น เพราะคลื่นสึนามิเป็นชุดคลื่นในมหาสมุทร คลื่นมีความยาวประมาณ 500 - 650 กิโลเมตร ซึ่งเกิดขึ้นในทะเลลึก เราไม่สามารถมองเห็น แต่เมื่อคลื่นมาชายฝั่งหรือบริเวณท่าเรือ คลื่นจะสูงขึ้น 10 -14 เมตร และมีกำลังรุนแรงสามารถกวาดทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนชายฝั่งลงทะเลได้อย่างรวดเร็ว(เจริญ ธนสถิตกุล.2548,27)

แผ่นดินไหว เป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของพื้นดิน อันเนื่องมาจากการปลดปล่อยพลังงานเพื่อระบายความเครียดที่สะสมไว้ภายในโลกออกมาอย่างฉับพลันเพื่อปรับสมดุลของเปลือกโลกให้คงที่ สาเหตุของการเกิดแผ่นดินไหวนั้นจัดแบ่งได้ 2 ชนิด ชนิดที่หนึ่ง เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ การทดลองระเบิดปรมาณู การกักเก็บน้ำในเขื่อนและแรงระเบิดของการทำเหมืองแร่ ชนิดที่สอง เป็นแผ่นดินไหวจากธรรมชาติ ซึ่งมีทฤษฎีกลไกการเกิดแผ่นดินไหวอันเป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบัน 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีที่ว่าด้วยการขยายตัวของเปลือกโลก (Dilation source theory) อันเชื่อว่าแผ่นดินไหวเกิดจากการที่เปลือกโลกเกิดการคดโค้งงออย่างฉับพลัน และเมื่อวัตถุขาดออกจากกันจึงปลดปล่อยพลังงานออกมาในรูปคลื่นแผ่นดินไหว

2. ทฤษฎีที่ว่าด้วยการคืนตัวของวัตถุ (Elastic rebound theory) เชื่อว่าแผ่นดินไหวเกิดจากการสั่นสะเทือนอันเป็นเหตุผลมาจากการเคลื่อนตัวของรอยเลื่อน (Fault) ดังนั้นเมื่อเกิดการเคลื่อนที่ถึงจุดหนึ่งวัตถุจึงขาดออกจากกัน และเสียรูปอย่างมากพร้อมกับการปลดปล่อยพลังงานออกมา และหลังจากนั้นวัตถุก็คืนตัวกลับสู่รูปเดิม ทฤษฎีนี้สนับสนุนแนวความคิดที่เชื่อ

ว่า แผ่นดินไหวมีกลไกการกำเนิดเกี่ยวข้องกับโดยตรง และใกล้ชิดกับแนวรอยเลื่อนมีพลัง (Active fault) ที่เกิดขึ้นจากผลพวงของการแปรสัณฐานของเปลือกโลก (Plate tectonics) เปลือกโลกของเราประกอบด้วยแผ่นเปลือกโลก จำนวนประมาณ 12 แผ่นใหญ่ ทั้งที่เป็นแผ่นมหาสมุทรและแผ่นทวีป ซึ่งมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลาทำให้บางแผ่นมีการเคลื่อนแยกออกจากกัน บางแผ่นเคลื่อนเข้าหาและมุดซ้อนเกยกัน และบางแผ่นเคลื่อนเฉียดกัน อันเป็นบ่อเกิดของแรงเครียดที่สะสมไว้ภายในเปลือกโลกนั่นเอง แผ่นดินไหวกับประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นยูเรเชียซึ่งล้อมรอบด้วยแผ่นเปลือกโลก 2 แผ่นคือแผ่นมหาสมุทรอินเดีย และแผ่นมหาสมุทรแปซิฟิก แผ่นดินไหวมักเกิดมากตรงบริเวณรอยต่อระหว่างแผ่น ในขณะที่บริเวณภายในแผ่นมีแผ่นดินไหวเกิดน้อยก็มักไม่รุนแรง โดยมากเกิดตามแนวของรอยเลื่อนใหญ่ ๆ โดยในพื้นที่ประเทศไทยตั้งอยู่ในบริเวณภายในแผ่นเปลือกโลก ไม่ใช่ตามรอยต่อของแผ่นเปลือกโลกดังเช่นประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศฟิลิปปินส์ ดังนั้นจะสังเกตเห็นว่าประเทศญี่ปุ่นและฟิลิปปินส์จะเกิดแผ่นดินไหวบ่อย (<http://www.dmr.go.th.2548>)

ในกรณีจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย นั้นเป็นผลเกี่ยวเนื่องจากแผ่นดินไหวใต้สมุทรซึ่งมีความรุนแรงถึง 9.0 ริกเตอร์ ณ ตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย ส่งผลให้เกิดคลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) เกิดความเสียหายแก่จังหวัดต่าง ๆ ดังนี้จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล โดยสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงานั้นมีลักษณะยื่นลงไปในทะเลอันดามันมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของประเทศไทย อีกทั้งไม่มีทรัพยากรธรรมชาติที่ช่วยดูดซับความรุนแรงของคลื่นได้จึงทำให้ทางจังหวัดพังงาได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงโดยเฉพาะลักษณะทางภูมิศาสตร์ของเขาหลักเป็นบริเวณที่มีความกว้างของหาดแคบมากทำให้คลื่นกระทบชายฝั่งอย่างรุนแรง ทำให้สิ่งปลูกสร้างที่อยู่ใกล้ชายฝั่งได้รับความเสียหาย (เจริญ ธนสถิตกุล. 2548,69)

แนวทางการฟื้นฟูและการพัฒนาพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัย

โดยเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเรื่องที่ควรได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาในพื้นที่ประสบภัยพิบัติซึ่งทางจังหวัดพังงาได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำแนวทางการฟื้นฟูและพัฒนาเขาหลักขึ้น ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ (Stay with in nature) โดยแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่มคือ บริเวณชายหาดบางสัก บริเวณชายหาดทะเลแหลมปะการัง บริเวณชายหาดทะเลบางเนียง

แนวทางและมาตรการพัฒนาพื้นที่ ได้แก่

- 1) แนวทางการฟื้นฟูเป็นการชดเชยความเสียหายจัดหาที่อยู่อาศัยปรับปรุงสาธารณูปโภค
- 2) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ

6. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดพังงา.2548)

6.1 เป้าประสงค์ของจังหวัด (Goals) ในปี 2547 - 2550

6.1.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

6.1.2 การพัฒนาเกษตรกรรม ให้เป็นแหล่งผลผลิตอาหารด้านเกษตรปลอดภัยสูง ครัวอันดามัน มีการเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร และทุกครัวเรือนมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 20,000 บาท / คน / ปี

6.1.3 การเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจเอเซียใต้ โดยจัดทำผังเมืองเฉพาะในพื้นที่ จำนวน 6 แห่ง และจัดหาแหล่งน้ำ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค รองรับการพัฒนาของเมืองและกลุ่มจังหวัด

6.2 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงาแบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

6.2.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยจัดโครงการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของจังหวัดในด้านการท่องเที่ยวอีกทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัด โดยสร้างความแตกต่าง เสริมจุดแข็งและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น จัดให้มีศูนย์สมุนไพรมะพร้าวและแพทย์แผนไทย วิวาห์แคนู Medical Service Health Service and Spa International Sport Camp โครงการร่วมทุนพัฒนาศูนย์การท่องเที่ยวอ่าวพังงา โครงการอบรมการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานด้านการบริการ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวโครงการพัฒนาเขานางหงส์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอ่าวพังงา โครงการพัฒนาท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ ท่าเรือทับละมุ ท่าเรือทุ่งละออง ท่าเรือคุระบุรี โครงการก่อสร้างถนน 4 ช่องจราจร (โคกกลอย - ระนอง) และโครงการสร้างสะพานเชื่อมเกาะยาว น้อย - เกาะยาวใหญ่

6.2.2 การพัฒนาเกษตรกรรม ให้เป็นศูนย์อาหารปลอดภัยสู่อันดามัน และการส่งเสริมด้านการตลาดนำการผลิต เช่น จัดโครงการอาหารปลอดภัยสู่ครัวอันดามัน โครงการพัฒนาสินค้า OTOP และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสนองความต้องการของตลาด

6.2.3 การเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจเอเซียใต้ โดยการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่ และกลุ่มจังหวัด เช่น การจัดทำโครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ เพื่อสนับสนุนกลุ่มจังหวัด โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำลำรู่ใหญ่ และการกำหนดขอบเขตการใช้พื้นที่และการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ จัดโครงการในการทำผังเมืองเฉพาะ ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้ เขาหลัก ทับละมุ ท้ายเหมือง คลองเคียน เกาะคอเขา เกาะยาว และโครงการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจในพื้นที่

เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ได้มีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงาจากเดิมที่กล่าวมาเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาเป็นการฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาเกษตรกรรม สังคม และทรัพยากรมนุษย์ โดยมีวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดพังงา “ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของโลก และแหล่งเกษตรกรรมก้าวหน้าฝั่งทะเลอันดามัน ” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 3 ประเด็น คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาเกษตรกรรม การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ โดยมีเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. **ฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยว** มีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงามปลอดภัย สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. **การพัฒนาเกษตรกรรม** มีเป้าประสงค์ให้เป็นศูนย์กลางอาหารปลอดภัยสู่ครัวอันดามัน และด้านการเกษตรมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. **พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์** และสังคมมีเป้าประสงค์ด้านคนที่มีคุณภาพและสังคมน่าอยู่

6.3 ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนาจังหวัดพังงามี 3 ยุทธศาสตร์

6.3.1 ฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้การฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีอยู่ให้มีศักยภาพเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนด้านบริการท่องเที่ยว ส่งเสริมการตลาดและภาพลักษณ์ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดระเบียบผังเมืองการใช้ที่ดินและจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยและการสื่อสารที่ทันสมัย

6.3.2 การพัฒนาเกษตรกรรม มีการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางอาหารปลอดภัยสู่อันดามัน ฟื้นฟูและพัฒนาอาชีพประมงผู้เพาะเลี้ยงชายฝั่ง คุณภาพดิน พืชบริเวณชายฝั่ง สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร พัฒนาศักยภาพองค์กร เครือข่ายทางการเกษตร และส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อนำไปสู่เกษตรก้าวหน้า

6.3.3 การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ โดยการสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ประสพภัย พัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบริการด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของแต่ละท้องถิ่น ให้ชุมชนพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน และเสริมสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต

7. ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนาในช่วง 3 ปีตำบลคึกคัก อำเภอ ตะกั่วป่า จังหวัดพังงา (งานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก. 2549)

วิสัยทัศน์

ส่งเสริมเศรษฐกิจ คนมีการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บูรณาการการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง

พันธกิจ

- 1.) ส่งเสริมอาชีพเสริม พัฒนารายได้
- 2.) ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาคนให้มีคุณภาพสร้างสังคมการเรียนรู้
- 3.) อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- 4.) เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน
- 5.) ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริหาร และการค้า
- 6.) การสร้างความมั่นคงของชีวิต ทรัพย์สินและสังคม
- 7.) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและระบบบำบัดน้ำเสีย
- 8.) สร้างระบบการบริการและการจัดการที่ดี
- 9.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- 1.) ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
- 2.) ประชาชนมีการศึกษา การสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3.) อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- 4.) เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างมีคุณภาพ
- 5.) ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริหารและการค้า
- 6.) มีความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและทางสังคม
- 7.) ขยะสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ระบบน้ำเสียได้รับการแก้ไข
- 8.) การบริหารการจัดการมีประสิทธิภาพ
- 9.) โครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนา

โดยแบ่งยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนาในช่วง 3 ปีตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาเป็น 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

- 1.1 พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
- 1.2 จัดหางานสร้างรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทางการศึกษา

- 2.1 ส่งเสริมการเรียนการสอนในระบบและนอกระบบ
- 2.2 เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ข้อมูลทันสมัยและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

- 3.1 พัฒนาคุณภาพประชาชนด้านการท่องเที่ยว
- 3.2 พัฒนา/ส่งเสริม การท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- 4.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมพร้อมพัฒนาคน เฝ้าระวังป้องกันและบำบัดฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
- 4.2 ปรับปรุงสถานที่ ก่อสร้างสวนสาธารณะประโยชน์ คลองสาธารณะ และแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทางด้านสังคม/การเมือง การบริหาร และการจัดการ

- 5.1 ปรับปรุงและพัฒนาองค์กร บุคลากร
- 5.2 พัฒนาด้านสังคม และสวัสดิการ
- 5.3 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- 6.1 ประชาชนมีสุขภาพดี บ้านเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 7.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และงานอาคาร
- 7.2 พัฒนาระบบจราจร
- 7.3 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค

8. สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

ภาพประกอบ 5 ตราประจำจังหวัดพังงา เป็นภาพเขาช้างและเรือขุดแร่

คำขวัญประจำจังหวัด (กวี วรรกวิน. 2546)

แร่หินล้ำน่าน บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกจำปูน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเทพทวารโ

8.1 สภาพพื้นที่จังหวัดพังงา

ประวัติศาสตร์เมืองพังงา (ข้อมูลการตลาดจังหวัดพังงา. 2548)

จากพงศาวดารปรากฏว่าก่อนสมัยรัตนโกสินทร์ เมืองพังงาเป็นเมืองแขวงขึ้นกับเมืองตะกั่วป่าจนกระทั่งถึงสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองเทียบเท่าเมืองตะกั่วป่า เมืองตะกั่วทุ่ง และโอนเมืองจากฝ่ายกรมท่ามาขึ้นเป็นฝ่ายกลาโหมตั้งแต่นั้นมา โดยจากประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ และสืบค้นได้แน่ชัด ปรากฏว่าเมืองพังงาได้รับการจัดตั้งเป็นทางการในสมัยรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อ พ.ศ. 2352 ซึ่งในปีนั้นเจ้าประดุง กษัตริย์พม่าได้มอบหมายให้ อะดิงหุุ่นเป็นแม่ทัพนำกองทัพเรือพม่าได้เข้าตีเมืองตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง เมืองกลาง และได้กวาดต้อนผู้คนไปรวมไว้ที่ค่ายของตน และเผาเมืองกลางเสียในการนี้ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงเสนานุรักษ์กรมพระราชวังบวรยกทัพหลวงจากกรุงเทพฯ มาช่วยและได้มาทันขับไล่ทหารพม่าหลบหนี ระหว่างศึกได้มีราษฎรบางส่วนอพยพไปหลบภัยอยู่ที่ กราภูเขา (ภาษามลายู แปลว่า ป่าน้ำภูเขา) ที่มีภูเขาล้อมรอบ ครั้นเสร็จศึกแล้วกรมพระราชวังบวรมหาเสนานุรักษ์ทรงพระราชดำริพม่าได้เผาเมืองกลาง ทำให้บ้านเมืองอ่อนแอลง ยากที่จะสร้างขึ้นใหม่ จึงโปรดให้รวบรวมพลเมืองจากกลางข้ามฟากมาตั้งภูมิลำเนาอยู่ กราภูเขา และจัดการปกครองเป็นเมืองขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราช ดังปรากฏว่ามีหมู่บ้านชื่อ กลาง ซึ่งเป็นผู้คนที่ยอพยพจากอำเภอกลางมาอยู่ในเขตท้องที่อำเภอตะกั่วทุ่งในปัจจุบันต่อมาสมัยรัชกาลที่ 3 ทรงพระราชดำริที่จะปรับปรุงบูรณะ

หัวเมืองชายฝั่งตะวันตกที่ถูกพม่าตีให้เข้มแข็ง จึงแต่งตั้งข้าราชการมาเป็นเจ้าเมืองดังกล่าว โดยให้ขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ จึงได้แต่งตั้งให้พระยาบริรักษ์ภูธร (แสง ณ นคร) เป็นเจ้าเมืองพังงา ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 7 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ที่ประชุมเทศบาลมณฑลภูเก็ตจึงมีมติให้ยุบเมืองตะกั่วป่าให้ขึ้นกับจังหวัดพังงา ตั้งแต่ พ.ศ. 2474 เป็นต้นมา แรกเริ่มที่ตั้งเป็นเมืองนั้นที่ทำการของรัฐบาล อยู่ที่บ้านชายค่ายต่อมาพ.ศ. 2473 จึงได้มาสร้างศาลากลางจังหวัดขึ้นที่บ้านท้ายช้างเมื่อพ.ศ. 2515 จึงได้สร้างศาลากลางหลังใหม่ขึ้นบริเวณถ้ำพุงช้างจนถึงปัจจุบัน

ความหมายและที่มาของชื่อจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงานั้นเดิมเรียกว่า เมืองงูงา ตามชื่อเขางาหรือเขาพังงาซึ่งตั้งอยู่ในตัวจังหวัดปัจจุบัน ในสมัยก่อนเมืองงูงาขึ้นอยู่กับเมืองนครศรีธรรมราช ในสมัยราชการที่ 2 ชื่อ เมืองงูงาได้ปรากฏในทำเนียบข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช และเป็นเมืองที่มีแร่อุดมสมบูรณ์มีชาวต่างชาติติดต่อซื้อขายแร่ดีบุกกันมาก และเรียกกันว่าเมืองงูงา (Phunga หรือ Punga) เป็นเมืองพังงา

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพังงาตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของประเทศไทย ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 48 ลิปดา 52.3 ฟลิปดาเหนือ ถึง 9 องศา 11 ลิปดาเหนือ กับลองจิจูดที่ 98 องศา 12 ลิปดาถึง 98 องศา 42 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,170.885 ตารางกิโลเมตร (2,606,803.125 ไร่) มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดระนอง

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

8.2 ข้อมูลทั่วไป

ประชากร

ประชากรในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย รองลงมาเป็นเชื้อสายจีน ใช้ภาษาสื่อสารในท้องถิ่น และมีประชากรที่เป็นคนต่างด้าวสัญชาติพม่าและมอญที่เดินทางมาใช้แรงงานจำนวนหนึ่งสำหรับชนกลุ่มน้อยมีเพียงกลุ่มเดียว คือ ชาวเล หรือมอญแกนหรือชาวไทยใหม่ ประมาณ 1,500 คน โดยอาศัยบริเวณแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน หมู่เกาะสุรินทร์ อำเภอคุระบุรี และพื้นที่อื่น ๆ ที่ติดกับชายฝั่งทะเลของอำเภอท้ายเหมือง ได้แก่ ชุมชนชาวไทยใหม่ (บ้านหางนกยูง) บ้านทับปลา บ้านขนิม บ้านท่าดินแดง บ้านท่าปากแหวง เกาะคอเขา และหมู่เกาะสุรินทร์ ชนกลุ่มนี้มีภาษาพูดเป็นของตนเองประชากรของจังหวัดพังงา ณ เดือนธันวาคม 2547 มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 239,722 คน แบ่งเป็นเพศชาย 120,580 คน และเพศหญิง 119,142 คน จำนวนบ้าน 74,257 หลังคาเรือน ความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 57.47 ต่อตารางกิโลเมตร

หน่วยการปกครอง ในจังหวัดพังงาแบ่งการปกครองเป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน
2 เทศบาลเมือง 7 เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 42 แห่ง

ตาราง 1 จำนวนประชากรในจังหวัดพังงา ธันวาคม 2547

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่าง จาก จังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	ประชา กร ชาย	ประชา กร หญิง	รวม	จำนวน บ้าน
เมืองพังงา	549.552	-	9	42	1	-	7	14,450	14,426	28,876	7,887
ตะกั่วป่า	478.538	57	8	51	1	-	6	17,513	17,575	35,088	12,651
ตะกั่วทุ่ง	610.779	13	7	68	-	2	7	17,997	17,610	35,607	10,156
ท้ายเหมือง	611.793	57	6	49	-	1	6	20,930	20,326	41,256	13,253
กะปง	588.793	37	5	22	-	1	4	5,897	5,788	11,685	3,606
ทับปุด	272.429	26	6	38	-	1	5	11,539	11,385	22,924	5,337
คุระบุรี	917.948	137	4	33	-	1	4	10,177	9,788	19,965	6,175
เกาะยาว	141.065	40.5	3	18	-	1	3	6,089	5,903	11,992	2,965
รวม	4,170.897	-	48	321	2	7	42	120,580	119,142	239,722	74,257

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา. (2547). บรรยายสรุป 2548 จังหวัดพังงา. หน้า 17

การปกครอง

จังหวัดพังงาแบ่งการปกครองเป็น 321 หมู่บ้าน 48 ตำบล 8 อำเภอ คือ

1) อำเภอเมืองพังงา	2) อำเภอตะกั่วป่า
3) อำเภอตะกั่วทุ่ง	4) อำเภอท้ายเหมือง
5) อำเภอทับปุด	6) อำเภอคุระบุรี
7) อำเภอกะปง	8) อำเภอเกาะยาว

การคมนาคม

ทางรถยนต์ จังหวัดพังงา มีโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบกที่เชื่อมโยงกับจังหวัด
ต่าง ๆ ได้โดยสะดวก โดยมีเส้นทางหลัก 3 สาย คือ

- 1) เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 หรือถนนเพชรเกษม ซึ่งเส้นทางเริ่มต้น
จากกรุงเทพมหานครผ่านจังหวัดระนองเลียบชายฝั่งทะเลอันดามันลงสู่จังหวัดพังงา กระจับ
พังทลุง ผ่านอำเภอหาดใหญ่จนถึงชายแดนประเทศมาเลเซียที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
- 2) เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 แยกจากทางหลวงสายหลักหมายเลข
4 ที่อำเภอตะกั่วป่าทางตะวันออก ผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลียบชายฝั่งตะวันออกสู่จังหวัด
นครศรีธรรมราช
- 3) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 แยกจากทางหลวงสายหลักหมายเลข 4 ที่
อำเภอตะกั่วทุ่ง ลงสู่จังหวัดภูเก็ต

ทางรถไฟ การคมนาคมทางบกโดยทางรถไฟจากจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถเดินทางต่อโดยรถยนต์เข้าสู่จังหวัดพังงาได้ 3 เส้นทาง คือ

- 1) จากสถานีชุมทางทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เดินทางต่อเข้าสู่ตัวเมืองพังงาด้วยรถยนต์มาตามทางหลวงแผ่นดินระยะทางประมาณ 240 กิโลเมตร
- 2) จากสถานีพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เดินทางต่อเข้าสู่ตัวเมืองพังงาด้วยรถยนต์มาตามทางหลวงประมาณ 160 กิโลเมตร
- 3) จากสถานีตรัง จังหวัดตรัง เดินทางต่อเข้าสู่ตัวเมืองพังงา ด้วยรถยนต์มาตามทางหลวงแผ่นดินระยะทางประมาณ 221 กิโลเมตร

ทางเรือ ในสมัยก่อนจังหวัดพังงานั้นใช้การคมนาคมทางน้ำเป็นหลัก โดยใช้แม่น้ำพังงาและแม่น้ำตะกั่วป่า แต่ปัจจุบันแม่น้ำลำคลองหลายแห่งไม่สามารถใช้สัญจรได้ เนื่องจากตื้นเขินอันเป็นผลกระทบมาจากการทำเหมืองแร่ การคมนาคมในทะเลและในอ่าวพังงานั้น ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางระยะสั้น ระหว่างเกาะหรือเพื่อการประมงและการท่องเที่ยวโดยมีท่าเรือที่สำคัญ 7 แห่ง คือ

- 1) ท่าเรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 2 บ้านท่าด่าน ตำบลเกาะปันหยีอำเภอเมืองพังงา ในปัจจุบันใช้เป็นท่าเทียบเรือท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปท่องเที่ยว ณ อ่าวพังงา และอำเภอเกาะยาว
- 2) ท่าเรือสุระกุล ในเขตอำเภอตะกั่วทุ่ง ใช้เป็นท่าเทียบเรือท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปอ่าวพังงา
- 3) ท่าเรือทับละมุ ตั้งอยู่ที่ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง ใช้เป็นท่าเทียบเรือท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน
- 4) ท่าเรือคุระบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ใช้เป็นท่าเทียบเรือท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปทางหมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน
- 5) ท่าเรือมานะ-ไล่จาก ในเขตอำเภอเกาะยาว ใช้เป็นท่าเทียบเรือประมงเรือท่องเที่ยว
- 6) ท่าเรือบ้านท่าหนู ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ใช้เป็นท่าเทียบเรือประมง
- 7) ท่าเรือบ้านน้ำเค็ม ในอำเภอตะกั่วป่า ใช้เป็นท่าเทียบเรือประมง

ทางอากาศยาน โดยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ต และเดินทางต่อด้วยรถยนต์เพื่อเดินทางเข้าสู่อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดพังงา นอกจากนี้ยังมีสนามบินพาณิชย์ในจังหวัดระนองและกระบี่

ทรัพยากรธรรมชาติ (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการ
 อำนวยการจัดงานเฉลิมเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ. 2542)

พังงาเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์จังหวัดหนึ่งของภาคใต้ มีทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งน้ำ ป่าไม้ ดิน แร่ธาตุ ทรัพยากรทางทะเล และทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว ดังนี้

1) ทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีทรัพยากรน้ำ 25 ลุ่มน้ำหลัก พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำหัทธ 25 (พื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก) โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตก (Peninsula - West Coast) ซึ่งมีต้นน้ำที่เกิดจากแนวเทือกเขาภูเก็ตที่เป็นเทือกเขาตะนาวศรี ไหลลงสู่ทะเลอันดามันและเวียงอ่าวพังงา ที่มาของแหล่งน้ำสำคัญในจังหวัดพังงา ได้แก่

1.1 แหล่งน้ำในอากาศ ปริมาณน้ำผิวดินส่วนใหญ่มาจากน้ำฝนธรรมชาติ โดยข้อมูลปริมาณน้ำฝนที่ตรวจวัดจากกรมอุตุนิยมวิทยา จากสถานีตรวจวัดในพื้นที่บริเวณต่างๆของจังหวัดพังงามีน้ำฝนเฉลี่ย 3,063.79 มิลลิเมตรต่อปี โดยมีรายละเอียดของแหล่งน้ำในอากาศ คือ อ่าวเกาะตะกั่วทุ่ง มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุด 4,162.0 มิลลิเมตรต่อปี ส่วนอ่าวเกาะทับปุดมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุด 2,056.2 มิลลิเมตรต่อปี

1.2 แหล่งน้ำผิวดิน ประกอบด้วยลำน้ำสำคัญหลายสาย ได้แก่ แม่น้ำพังงา คลองตะกั่วป่า คลองนางยอน คลองนาเตย คลองถ้ำ คลองลำไทรมาศ นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำลำธารและคลองหลายสายที่มีความยาวตั้งแต่ 4 - 20 กิโลเมตร อื่นๆ อีกซึ่งปัจจุบันใช้เป็นแหล่งน้ำสำคัญเพื่อการเกษตรกรรมตลอดจนเป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค

1.3 แหล่งน้ำใต้ดิน แหล่งน้ำใต้ดินของจังหวัดพังงา แบ่งตามแหล่งกำเนิดได้ 3 แหล่ง คือ แหล่งน้ำใต้ดินตามรูปพรรณในหินที่มีรูปพรรณ แหล่งน้ำใต้ดินที่พบตามรอยต่อของชั้นหินเนื้อละเอียด แหล่งน้ำใต้ดินที่พบเฉพาะแห่ง

1.4 แหล่งน้ำผิวดินจากการพัฒนาระบบชลประทาน โดยมี โครงการชลประทานที่สร้างแล้วเสร็จ และโครงการชลประทานที่กำลังก่อสร้าง

2) ทรัพยากรป่าไม้ ในอดีตสภาพพื้นที่ป่าไม้มีประมาณ 2,993 ตารางกิโลเมตร สภาพป่าได้ถูกทำลายอย่างรวดเร็วจนเหลือสภาพป่าสมบูรณ์ประมาณ 1,225.75 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นป่าประเภทต่างๆ คือ

2.1 ป่าดงดิบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา และป่าไผ่ มีสภาพป่าแน่นทึบ สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ มีพื้นที่ประมาณ 918.59 ตารางกิโลเมตร

2.2 ป่าชายเลน จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีพื้นที่ป่าชายเลนประมาณ 307.16 ตารางกิโลเมตร

2.3 ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพังงา รวม 73 ป่า รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 2,474.48 ตารางกิโลเมตร

2.4 อุทยานแห่งชาติ ในจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพื้นที่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติจำนวนสูงสุด คือ 7 แห่ง รวมพื้นที่ 1,106.08 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยอุทยานทางบก และทางทะเล คือ อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติศรีพังงา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติเขาลำปี -หาดท้ายเหมือง อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - เขาลำรุ และอุทยานแห่งชาติแหลมสน (พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดระนอง)

2.5 วนอุทยาน มีพื้นที่ 2 แห่ง รวม 305.00 ไร่ คือ วนอุทยานสระนางมโนราห์ วนอุทยานน้ำตกรามัญ ส่วนพื้นที่ที่เหลือคือบริเวณพื้นที่ที่เป็นสภาพป่าทั่วไป นอกจากเขตป่าสงวนประเภทต่างๆ

3) ทรัพยากรสัตว์ เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่สมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ ส่งผลให้ทรัพยากรสัตว์ป่าในจังหวัดยังคงมีอยู่ โดยแบ่งเป็นประเภทต่างๆ คือ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ครึ่งน้ำครึ่งบก สัตว์ป่าหายาก

4) ทรัพยากรดิน ลักษณะดินในจังหวัดแบ่งตามลักษณะภูมิประเทศได้ ดังนี้ ดินบริเวณชายหาดและสันทราย ดินบริเวณที่ราบลุ่มน้ำทะเลท่วมถึงในปัจจุบัน ดินบริเวณที่ราบลุ่มตะกอนลำน้ํา ดินบริเวณไหล่ลำน้ําระดับต่ำ ดินบริเวณเนินเขาที่เหลือค้ำจากการกัดกร่อนและพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากการสชาติตัวของหินเนื้อละเอียด

5) ทรัพยากรแร่ธาตุ พื้นที่ในจังหวัดพังงาเดิมมีทรัพยากรแร่ธาตุดอก่อนข้างสมบูรณ์ มีแหล่งแร่ธาตุดอกหลายบริเวณทั้งบนบกและชายฝั่งทะเลทั้งด้านในและด้านนอกพื้นที่ป่าชายเลน แร่ธาตุที่พบในจังหวัด ได้แก่ แร่ดีบุก ซึ่งเป็นแร่ที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดพังงามากที่สุด จึงเกิดอาชีพการทำเหมืองแร่ขึ้น แต่ในปัจจุบันได้แปรสภาพเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์

6) ทรัพยากรทางทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่จรดฝั่งทะเล จึงมีแหล่งผลิตอาหารที่อุดมสมบูรณ์ และด้านชายฝั่งอันดามันอุดมสมบูรณ์ไปด้วยปะการัง อาทิ แหล่งปะการังอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์

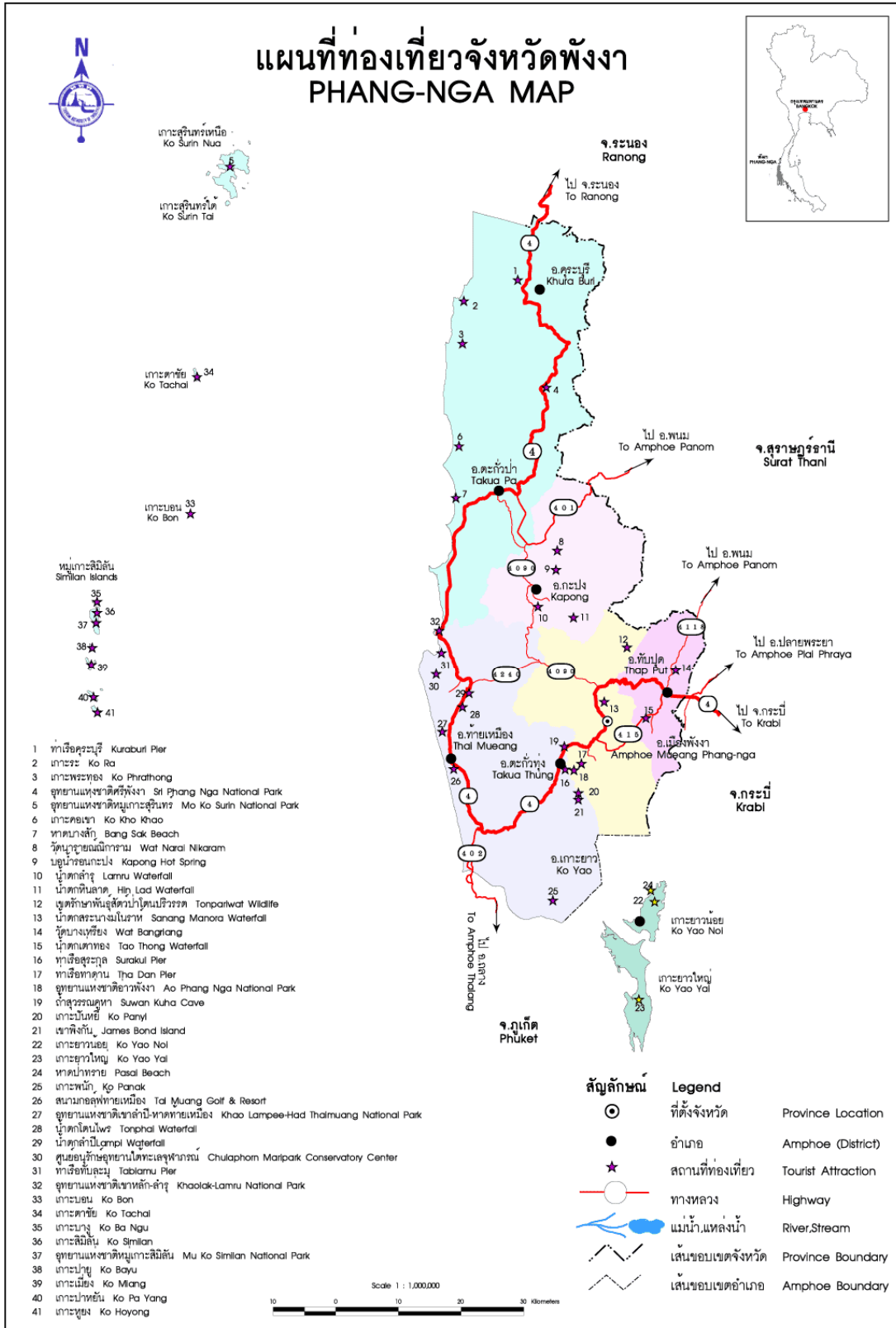
อาชีพ

ประชากรในจังหวัดพังงามีอาชีพหลักที่สำคัญ คือ การเกษตรกรรม การประมง และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง การทำอุตสาหกรรมขนาดเล็ก การค้าปลีก ปศุสัตว์ และการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 6 แผนที่จังหวัดพังงา

ที่มา <http://www.sabuy.com>

ภาพประกอบ 7 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา
ที่มา http://www.tat.or.th/thai/map.php?province=23&region_id=

งานประเพณีวัฒนธรรมและกิจกรรม

วันชาวเล (วันลอยเรือ)จัดบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ โดยกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมประเพณีชาวเล คือ การไหว้บรรพบุรุษตามความเชื่อ จัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 5 ของเดือนเมษายนของทุกปี

ประเพณีจัดงานเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเล ในอำเภอท้ายเหมือง ณ บริเวณชายทะเลหาดท้ายเหมือง เป็นงานประเพณีเก่าแก่ของชาวท้ายเหมืองโดยจัดให้มีการปล่อยลูกเต่าสู่ทะเลอันดามันเพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล จัดขึ้นในเดือนมีนาคมของทุกปี

ประเพณีกินผัก (กินเจ) ณ ศาลเจ้าเล่งซันเก่ง อำเภอท้ายเหมือง และทุกอำเภอยกเว้นอำเภอเกาะยาว

พังกาพิชชิง (การแข่งขันตกปลา) งานจัดขึ้นหมู่บ้านน้ำเค็ม อำเภอตะกั่วป่า และหมู่เกาะสุรินทร์ เพื่อส่งเสริมกีฬาตกปลาและเพิ่มกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

สวัสดีอันดามัน เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือนสิบสองของทุกปี ณ บริเวณ อ่าวพังงา

ดูพระจันทร์ที่เกาะปันหยี กำหนดเอาวันเพ็ญเดือนห้า เป็นวันจัดงาน ณ เกาะปันหยี เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวสู่เกาะปันหยี

8.3 สภาพพื้นที่ของอำเภอตะกั่วป่า (<http://www.amphoe.com/menu.php>.)

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอคุระบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอท้ายเหมือง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
		อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

อำเภอตะกั่วป่า

ที่ว่าอำเภอตั้งอยู่บนนพธรเกษม ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า มีเนื้อที่ 552.019 ตารางกิโลเมตร และแบ่งการปกครองออกเป็น 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลตะกั่วป่า ตำบลเกาะคอเขา ตำบลคึกคัก ตำบลตะโคกเคียน ตำบลตำตัว ตำบลบางไทร ตำบลบางนายสี ตำบลบางม่วง โดยมีประวัติความเป็นมาดังนี้ (ดังภาพประกอบที่ 8)

1.) **ตำบลเกาะคอเขา** เป็นเกาะที่มีน้ำล้อมรอบเป็นทะเลน้ำลึกเดิมมีการค้าขายกับต่างชาติและมีฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ต่อมาได้ลดฐานะเป็นตำบลขึ้นอยู่กับอำเภอคุระบุรีระยะหนึ่ง แต่เพื่อความเหมาะสมปัจจุบัน ตำบลคอเขา เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอตะกั่วป่า และมีสภาพทั่วไปเป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบเดินทางเข้าสู่ตำบลได้ด้วยทางเรือจะมีเรือรับจ้าง และแพขนานยนต์ไว้บริการนักท่องเที่ยว โดยจะมีท่าเทียบเรือในหมู่ที่ 2 บ้านน้ำเค็ม ตำบลบางม่วง

2.) ตำบลบางนายสี มีคำเล่าต่อกันมาว่า บริเวณที่ตั้งตำบลเดิมเป็นที่รกร้างว่างเปล่าริมทะเล ในเวลาต่อมามีคนชื่อ "นายสี" ได้เข้ามาตั้งรกรากอาศัยในบริเวณที่แถบนี้เป็นคนแรก และคำว่า "บาง" เป็นชื่อของปากน้ำลำคลองบริเวณที่นายสีอาศัยอยู่ เมื่อราษฎรออกไปทำมาหากินทางทะเลก็จะเรียกบริเวณที่นายสีอาศัยอยู่ว่า "บางนายสี" จนติดปากและได้มาเป็นชื่อเรียก "ตำบลบางนายสี" มาจนทุกวันนี้ สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ที่ราบเชิงเขาและติดชายทะเลบางหมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งหมด 83,670 ไร่ ประชาชนนับถือศาสนาพุทธและอิสลาม

3.) ตำบลตะกั่วป่า ได้ยกฐานะตามพระราชกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2480 โดยยกฐานะพื้นที่บางส่วนของตำบลตลาดเหนือ ตำบลตลาดใต้ และตำบลย่านยาว อำเภอตะกั่วป่า กำหนดไว้เป็นเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า ภาพตราสัญลักษณ์ประจำเทศบาล เป็นรูปพระนารายณ์ ตะกั่วป่าในเชิงตำนานว่าแต่เดิม เป็นเมืองท่าสำคัญเมืองหนึ่งทางฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ ในราว พ.ศ. 200-300 พระเจ้าอโศกมหาราช จักรพรรดิแห่งประเทศอินเดีย ยกกองทัพมาปราบปรามพวกลิงคราษฏร และเมืองใกล้เคียง เช่น ตะกั่วทุ่ง และถลาง เป็นต้น

ตามหลักฐานหนังสือมิลินทรปัญญา ซึ่งรจนาขึ้นราว พ.ศ. 500 ว่าชาวอินเดียเรียกเมืองนี้ว่า ตักโกละหรือตักโกล (ตักกล ภาษาสิหล แผลว่ากระวาน) เนื่องจากบริเวณนี้อุดมไปด้วยเครื่องเทศ มีหลักฐานปรากฏตามแผนที่ประวัติศาสตร์ของแฮมมอนส์ มีโบราณสถาน และโบราณวัตถุประเภทลูกปัด เครื่องภาชนะดินเผา เครื่องแก้วเป็นหลักฐาน อยู่เป็นจำนวนมาก ณ บริเวณบ้านทุ่งตึกที่เกาะคอเขา ต่อมา ตักโกล จึงกลายเป็นเมือง "ตะโกลา" และเนื่องจากบริเวณนี้มีสินแร่อยู่ทั่วไป ตั้งแต่สมัยโบราณ มีโรงถลุงแร่เคียวเอาน้ำตะกั่ว ส่งไปขายต่างประเทศ จึงเรียกเมืองตะโกลา เป็น "ตะกั่วป่า"

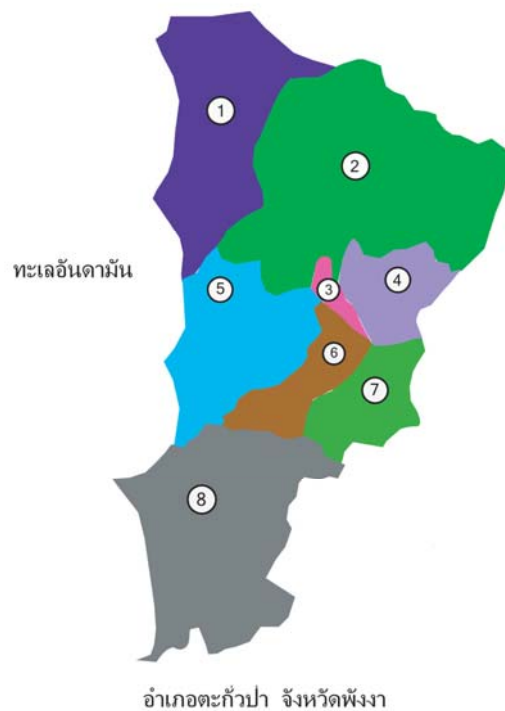
4.) ตำบลตะโคกเคียน เดิมทางทิศเหนือของอำเภอตะกั่วป่า มีชุมชนใหญ่อยู่ริมแม่น้ำ ส่วนตอนกลางของชุมชนเป็นเนินสูง มีต้นตะเคียน 1 ต้น ชาวเรือจากต่างประเทศเรียกกันติดปากว่า ท่าตะเคียน ต่อมาได้แบ่งการปกครองออกเป็นตำบลหมู่บ้าน ส่วนคำว่าโคกชาวบ้านเรียกตามสภาพพื้นที่ที่เป็นเนินสูง และมีต้นตะเคียน จึงได้ตั้งชื่อชุมชนว่า หมู่บ้านโคกเคียน และด้วยหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่ใหญ่และเจริญที่สุดในเขต จึงใช้ชื่อหมู่บ้านเป็นชื่อตำบลมาจนทุกวันนี้ สภาพทั่วไปของตำบลนั้นเป็นที่ราบเชิงเขา อากาศร้อนชื้นบริเวณที่ราบมีน้ำท่วมในฤดูฝน

5.) ตำบลบางม่วง เดิมสันนิษฐานว่าบริเวณนี้จะมีมะม่วงอยู่จำนวนมาก ทำให้ราษฎรทั่วไปเรียกว่า บ้านบางม่วง ต่อมาหมู่บ้านนี้กลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีราษฎรอาศัยอยู่หนาแน่น จึงใช้ชื่อหมู่บ้านบางม่วง เป็นชื่อของตำบลในเวลาต่อมา สภาพทั่วไปของตำบลมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบติดชายฝั่งทะเลในบางหมู่บ้าน และบางหมู่บ้านเป็นที่ราบสูงและที่ราบตามเชิงเขาแบ่งการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน

6.) ตำบลบางไทร มีประวัติความเป็นแต่เดิมมีชุมชนตั้งอยู่หนาแน่นบริเวณนั้นมีลำคลองไหลผ่านและมีต้นไทรงอกขึ้นเต็มบริเวณลำคลองนั้น (คลองคนพื้นเมืองเรียกบาง) ต่อมาได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็นหมู่บ้าน ตำบลจึงเรียกบริเวณชุมชนนั้นว่าชุมชนบางไทร ต่อมาได้ยกฐานะเป็นตำบล เมื่อปี 2457 จึงเรียกว่าตำบลบางไทร และสภาพทั่วไปเป็นพื้นที่ราบบางส่วนและภูเขาบางส่วน มีลำคลองไหลผ่านหลายสาย มีจำนวน 7 หมู่บ้าน

7.) **ตำบลตำตั่ว** เดิมชาวตำตั่วมีอาชีพทำเหมืองแร่ดีบุกบนภูเขา สมัยก่อนการเดินทางต้องใช้เวลานานและเมื่อได้แร่ดีบุกมากก็จะขนลงมาตำสมัยก่อนเรียกแร่แก้ว จึงเรียกหมู่บ้านสั้น ๆ ว่า "บ้านตำแก้ว" ต่อมานานเข้าก็เปลี่ยนเป็นตำตั่วจนถึงปัจจุบันนี้ และสภาพทั่วไปของตำบลเป็นพื้นที่บางส่วนเป็นภูเขา บางส่วนมีลำคลองไหลผ่านหลายสาย และมีสระน้ำเหมืองแร่เก่า

8.) **ตำบลคึกคัก** มีเรื่องเล่ากันว่าบริเวณตำบลคึกคัก เมื่อครั้งพระสังข์แข่งตีคลีกับพระอินทร์ ซึ่งแปลงกายมาตีคลีขนาดใหญ่ตกอยู่ชาวบ้านผ่านไปมาได้ยินเสียงคลีกลิ้งดัง "กุกกัก" จนเป็นที่โจษขานและเรียกบริเวณนี้ว่า "คูกคัก" มีอยู่ครั้งหนึ่งมีผู้ตนพากันมาดูลูกคลี ก็จะถูกไล่คนแต่ไม่ทำร้าย ต่อมาเมื่อมีคนพบลายแทงว่าลูกคลีนี้มีสมบัติมหาศาล ถ้าต้องการให้ผู้หญิงพรหมจารีย์เปลือยกายขวางทางลูกคลีจะแตกออกเป็นทองคำ แต่พอจะเข้าไปหยิบทองนั้นก็หายไปในวันจันทร์ บริเวณดังกล่าวถูกเรียกว่า "คูกคัก" ต่อมาได้เปลี่ยนใหม่ เนื่องจากคำเดิมไม่ดีเปลี่ยนเป็น "คึกคัก" และสภาพโดยทั่วไปเป็นที่ติดชายทะเลฝั่งอันดามัน ตามแนวหมู่บ้านตั้งแต่ หมู่ 1 - 7 มีพื้นที่ทั้งหมด 147.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 92,009 ไร่

ภาพประกอบ 8 แผนที่ตำบลทั้ง 8 ตำบลในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

หมายเลขที่ 1 ตำบลเกาะคอเขา

หมายเลขที่ 2 ตำบลบางนายสี

หมายเลขที่ 3 ตำบลตะกั่วป่า

หมายเลขที่ 4 ตำบลโคกเคียน

หมายเลขที่ 5 ตำบลบางม่วง

หมายเลขที่ 6 ตำบลบางไทร

หมายเลขที่ 7 ตำบลตำตั่ว

หมายเลขที่ 8 ตำบลคึกคัก

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอตะกั่วป่า

เมืองโบราณบ้านทุ่งตึก ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะคอเขา ระหว่างปลายคลองเมืองทองกับปลายคลองทุ่งตึก บริเวณนี้เป็นปากแม่น้ำตะกั่วป่า ลักษณะพื้นที่เป็นลานทราย มีต้นไม้ขึ้นบางแห่งก็เป็นป่าละเมาะ เหตุที่ชาวบ้านทั่วไปเรียก “ ทุ่งตึก ” เนื่องมาจากบนลานทรายระหว่างป่าละเมาะในเนื้อที่หลายสิบไร่ มีซากอาคารโบราณสถานคล้ายตึกหรือวิหารอยู่ไม่น้อยกว่า 3 แห่ง และยังพบชิ้นส่วนของศาสนสถานและสัญลักษณ์รูปเคารพในศาสนาพราหมณ์ อาทิ แผ่นศิลาสลักเป็นแท่นเจาะรูคล้ายกับเป็นแท่นศิลารองฐานศิวลึงค์ หรือเทวรูป นอกจากนี้แล้วตามพื้นดินยังเต็มไปด้วยเศษกระเบื้องถ้วยชามเครื่องเคลือบของจีน เศษภาชนะเครื่องปั้นดินเผา เศษภาชนะทำด้วยแก้วสีต่างๆ พร้อมด้วยลูกปัดชนิดและสีต่างๆ มากมาย เงินเหรียญอินเดียกระจายเต็มบริเวณที่เป็นโบราณสถานทุ่งตึก นักปราชญ์ทางโบราณคดีส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าทุ่งตึกเป็นที่ตั้งเมืองท่าโบราณ ซึ่งชาวอินเดีย อาหรับ และชาวมลายูรู้จักเป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นเมืองท่าค้าขายเครื่องเทศสำคัญแห่งหนึ่งทางฝั่งทะเลตะวันตกของแหลมมลายูตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เหมาะสมในการอาศัยจอดเรือหลบคลื่นลม มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อยู่ใกล้ทะเลหลวง เรือขนาดใหญ่ก็สามารถเข้าออกสะดวกและอยู่ตรงปากแม่น้ำตะกั่วป่า การคมนาคมทางเรือทั้งขึ้นและลงตามลำแม่น้ำจะต้องผ่านเสมอ

หาดบางสัก อยู่ในท้องที่ตำบลบางม่วง ริมถนนสายเพชรเกษมช่วงท้ายเหมือง - ตะกั่วป่า กิโลเมตรที่ 76 - 77 มีทางแยกซ้ายมือเข้าไป 100 เมตร ชายหาดบางสักมีหาดทรายขาวสะอาด ยาวขนานกับทิวสนร่มรื่น มีที่พักและร้านอาหารเปิดบริการแก่นักท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ มีพื้นที่ครอบคลุมในอำเภอตะกั่วป่า อำเภอกะปง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา รวม 4 อำเภอในจังหวัดพังงา อุทยานแห่งชาติแห่งนี้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2534 มีพื้นที่ป่าเขาประมาณ 125 ตารางกิโลเมตร หรือ 78,125 ไร่ โดยสภาพผืนป่าในปัจจุบันยังคงความอุดมสมบูรณ์ จึงเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำคลองสายสำคัญของจังหวัดพังงา คือแม่น้ำพังงา แม่น้ำตะกั่วป่า และคลองลำรู่ใหญ่ อันประกอบด้วยห้วยเล็กมากมายทิศเหนือจรดคลองกะปง ป่าเทือกเขาปลายโต๊ะ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก ทิศตะวันออกติดกับป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาหราชูสูง บ้านสองแพรก ทิศตะวันตกจรดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 หรือถนนเพชรเกษมและชายฝั่งทะเลอันดามัน ทิศใต้จรดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4090 และผืนป่าฝ่ายท่าในพื้นที่ยุทยานฯมีแหล่งท่องเที่ยวคือ **น้ำตกลำรู่** เป็นน้ำตกที่มีความสูงขนาดกลาง รวม 5 ชั้น มีน้ำไหลตลอดปี เดินทางจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ย้อนขึ้นไปทางเหนือผ่านอำเภอตะกั่วป่าลงสู่อำเภอกะปง **น้ำตกโตนช่องฟ้า** มีความสูง 5 ชั้นเช่นเดียวกับน้ำตกลำรู่ จัดเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่สวยงามการไปน้ำตกนั้นสามารถเดินทางจากที่ทำการอุทยานฯย้อนขึ้นไปทางทิศเหนือตามถนนเพชรเกษมประมาณ 5 กิโลเมตร **หาดเล็ก** เป็นชายหาดทรายขาวละเอียด และเงียบสงบ สามารถว่ายน้ำ ดำน้ำ ดูปะการังโดยเดินเท้าจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติประมาณ 1.5 กิโลเมตร

น้ำตกพร้าวและน้ำตกหินลาด ตั้งอยู่ในเขต อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ มีต้นน้ำเกิดจาก คลองปลายบางโตะและน้ำตกทั้งสองอยู่ในลำห้วยเดียวกัน น้ำตกลำพร้าว มีชั้นน้ำตก 3 ชั้น ส่วน น้ำตกหินลาดมีชั้นน้ำตก 2 ชั้น สามารถเดินทางไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4090 แยกเข้า บ้านทุ่งคาโงก 4 กิโลเมตร แล้วเดินเท้าต่อไปยังน้ำตกอีกเล็กน้อย **คลองลำรู่ใหญ่** มีลักษณะเป็น ลำห้วยขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยลำห้วยขนาดเล็กจำนวนมาก แต่ละห้วยมีน้ำตกขนาดเล็กที่สวยงาม เช่น น้ำตกวังกล้วยเถื่อน เป็นน้ำตกที่มีความสูงขนาดกลาง รวม 7 ชั้น ที่สวยงามยิ่ง คลองลำรู่ใหญ่เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญของอำเภอท้ายเหมือง **ชายหาดเขาหลัก** มีลักษณะเป็น ชายฝั่งทะเลยุบตัวและชายหาด มีทิวทัศน์ที่สวยงาม และเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ อยู่ห่างจากอำเภอตะกั่วป่ามาทางอำเภอท้ายเหมืองตามถนนเพชรเกษม 33 กิโลเมตร แล้วแยกเข้าไปเพียง 50 เมตร ฝั่งตรงข้ามเป็นศาลเจ้าพ่อเขาหลักซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของคนทั่วไปบริเวณนี้ประกอบด้วยแหลมหิน หาดหิน หาดทราย และปรากฏรอยเท้าที่จารึกบนแผ่นหิน อยู่ใต้ต้นไทร มีจุดชมวิวในบริเวณแหลมเขาหลัก มีทางเดินศึกษาธรรมชาติจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติไปหาดเล็ก ระยะทาง 2 กิโลเมตร มีลักษณะเป็นทางเดินเรียบชายฝั่ง นอกจากนี้ยังมี ทางเดินป่าระยะไกลจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติไปน้ำตกโตนช่องฟ้า ระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร กิจกรรมบริเวณชายหาดเขาหลักสามารถดำน้ำชมปะการังน้ำตื้น พักผ่อน

แหลมปะการัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่บ้านที่ 2 บ้านบางขะ อยู่ระหว่างเส้นทางตะกั่วป่า - เขาหลัก จากตัวเมืองตะกั่วป่าอยู่ด้านขวามือ เลี้ยวเข้าไปจาก ถนนเพชรเกษมประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นหาดทรายที่มีคลื่นซัดซากปะการังเขากวางหักขึ้นมาบนฝั่งจนเต็มหาดจนได้ชื่อหาด ว่า "แหลมปะการัง" มีทิวสนเป็นแนวร่มรื่น เหมาะสำหรับตั้งแคมป์ พักผ่อนหย่อนใจ

ชายหาดนางทอง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่บ้านที่ 7 บ้านบางหลาโอน ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสามารถใช้เส้นทางถนนเพชรเกษมและแยกเข้าชายหาดนางทอง เป็นชายหาดที่สวยงาม มีหินนางทองก้อนใหญ่อยู่กลางทะเลเวลาน้ำแห้งสามารถเดินลงไปยังก้อนหินนางทองได้

ชายหาดบางเนียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่บ้านที่ 5 บ้านบางเนียง ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสามารถใช้เส้นทางถนนเพชรเกษมและแยกเข้าชายหาดบางเนียง ลักษณะชายหาดเป็น หาดทรายแนวยาว

ชายหาดคึกคัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่บ้านที่ 3 บ้านคึกคัก ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสามารถใช้เส้นทางถนนเพชรเกษมและแยกเข้าชายหาดคึกคัก ลักษณะชายหาดเป็นหาดทราย แนวยาว

ชายหาดปากวิป ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่บ้านที่ 1 บ้านปากวิป ลักษณะชายหาดเป็นหาดทราย แนวยาว

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาของนิสิตปริญญาโทสาขาสังคมวิทยาประยุกต์ รุ่นที่ 2 (2539) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบ แนวคิด ความสัมพันธ์และเสนอแนะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า รายได้ ความคิดเห็นต่อแหล่งท่องเที่ยวและพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียงโครงการ และประโยชน์ที่ได้รับจากแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรอิสระทางด้านผู้บริหารและผู้ประกอบการซึ่งวัดโดยเพศ อายุ ตำแหน่ง ประเภทกิจการ การศึกษามีความสัมพันธ์กับแผนการดำเนินการในแหล่งท่องเที่ยว โดยผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการและมาตรการเป็นอย่างดีในการดำเนินงานทางด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้

อรชยา เรื่องหิรัญ (2540) ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้สอดคล้องกับศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่และระบบนิเวศของพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลเป็นอันดับแรกทรัพยากรน้ำมีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งได้การแก้ไขปัญหาน้ำเค็มรุกกล้า เพื่อควบคุมปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ที่ดินพื้นที่ชายฝั่งทะเลอำเภอปากพนัง จึงเสนอให้กำหนดเขตการใช้ที่ดิน โยแบ่งเป็น เขตอนุรักษ์และเขตการพัฒนา เขตอนุรักษ์ ได้แก่ เขตพื้นที่ป่าชายเลน และเขตอนุรักษ์พื้นที่ชายฝั่งทะเล ในส่วนเขตพัฒนา ได้แก่ เขตสวนไร่นาสวนผสม เขตปลูกข้าว เขตเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เขตปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น เขตอุตสาหกรรม เขตส่งเสริมการท่องเที่ยว และเขตชุมชน ซึ่งการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลเพื่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าประสงค์ของการพัฒนาในอนาคต

พระมหาสุทิตย์ อบอุ่น (2541) ศึกษาเรื่องศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศึกษาเฉพาะกรณี เส้นทางสายน้ำกก จากการศึกษาพบว่า ชุมชนท้องถิ่นมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีศักยภาพในด้านการสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการกระจายรายได้ตามลำดับ โดยในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุมชนท้องถิ่นมีศักยภาพในด้านการแนะนำการให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาได้แก่การจัดเตรียมอุปกรณ์เดินทางเพื่อรักษาความปลอดภัย และการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ

สร้อยดี อาสาสมัครพกิจ (2542) ได้ศึกษาเพื่อหาปัจจัย ในการกำหนดความพร้อมของ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน ผลการศึกษาพบว่า การกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะกำหนดขึ้น และบังคับใช้อย่างจริงจังโดยผ่านกระบวนการทางกฎหมายและกระบวนการทางสังคม ให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกัน โดยมีปัจจัยกำหนดความพร้อมขั้นพื้นฐานของผู้ประกอบการนำเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีองค์ประกอบด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรม และด้านองค์กร

อุทัย ทักษิณธรรม (2542) ศึกษาถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษา หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรม จากการศึกษาพบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้าน และพื้นที่บางส่วนของอุทยานแห่งชาติเขาลง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถลดปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวในรูปแบบประเพณีนิยมได้ในบางเรื่อง เช่น ปัญหาอาชญากรรม ความประณีตทางศิลปะที่เสื่อมลง เป็นต้น แต่มีปัญหบางอย่างที่ยังคงอยู่ เช่น ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังไม่สามารถหาข้อสรุปที่ชัดเจนได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะสามารถรักษา สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ และสัตว์ป่า ได้จริงตามหลักการซึ่งยังเป็นที่ถกเถียง และพบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นในทางปฏิบัติแล้วยากที่จะทำเป็นไปตามแนวความคิดเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้กล่าวไว้ จึงได้นำผลจากการศึกษาถึงปัญหา และสาเหตุของปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหา นำเสนอรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสนใจดูแลรักษาสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

พิกุล สิทธิประเสริฐกุล (2543) ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน พัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอปางมะผ้า กล่าวถึงการจัดการการท่องเที่ยวนั้น จะต้องคำนึงถึงหลักคิด 3 ประการ คือ เห็นประโยชน์ท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ เพิ่มพลังการต่อรองให้กับชุมชน และไม่ละทิ้งฐานการเกษตร ซึ่งหลักคิด 3 ประการนี้ใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหารูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ คือ ต้องเริ่มทำความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ในทุกภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การร่วมกันกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ โดยต้องมีกระบวนการให้ทุกภาคได้เข้าร่วมในการกำหนดรูปแบบได้อย่างเท่าเทียมกัน และสุดท้ายจึงเป็นการแบ่งบทบาทกันเพื่อเสริมจุดแข็งของแต่ละภาคในการจัดการการท่องเที่ยว

รัฐภา คชแสงสันต์ (2543) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ กรณีศึกษาเกาะลิเป๊ะ จังหวัดสตูล ผลการศึกษาพบว่าเกาะลิเป๊ะมีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีข้อเสนอแนะเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการบริการปัจจัยอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นด้านการจัดการการท่องเที่ยว และด้านการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

สบสุข ลีละบุตร (2543) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมระดับปานกลาง ด้านปัญหาและอุปสรรคคือ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวจึงไม่มีเวลาและโอกาสในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้เท่าที่ควร ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในนโยบายของภาครัฐอย่างชัดเจน และประชาชนในท้องถิ่นยังไม่ได้ให้ความสนใจในการรวมตัวกันอย่างจริงจัง เนื่องจากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นไม่ได้กระจายตัวสู่ประชาชนอย่างแท้จริง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือทางภาครัฐหรือองค์กรท้องถิ่น ควรมีการประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ประชาชนเข้าใจในนโยบายและแผนงานของรัฐที่ต้องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมของเยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อก่อเกิดการพัฒนาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในทิศทางที่ยั่งยืน

วัชณุพันธ์ วณิชชาภิวงศ์ (2543) ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ผลการศึกษาพบว่าปัจจุบันอุทยานแห่งชาติภูกระดึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่ออุทยานแห่งชาติ เนื่องจากปัญหาที่เกิดจากจำนวนนักท่องเที่ยว และขยะมูลฝอย ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูกระดึงจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ไขและป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้ ด้านพื้นที่ควรจำแนกพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูกระดึงแบ่งออกเป็น 3 เขต คือ เขตบริการ เขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเขตสงวนสภาพธรรมชาติ ด้านการจัดการจัดให้มีมาตรการควบคุมนักท่องเที่ยว และมาตรการป้องกันสิ่งแวดล้อม ด้านกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกระบวนการต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำหลักสูตรและฝึกอบรมเรื่องความพร้อมของอุทยานแห่งชาติภูกระดึง การพัฒนาระบบสื่อความหมายธรรมชาติ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมในด้านรวมตัวกันจัดตั้งเป็นองค์กรระดับท้องถิ่นเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับอุทยานแห่งชาติภูกระดึง อาทิ กิจกรรมเดินป่า กิจกรรมศึกษา

ธรรมชาติ การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อประชาชนในท้องถิ่น ในเรื่องข้อจำกัดของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ได้แก่การขาดแคลนงบประมาณ และการขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องและการขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

อภิรมย์ พรหมจรรยา และคนอื่นๆ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อชุมชน กรณีศึกษาชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เกาะยาวน้อยเป็นเกาะที่มีความสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชนท้องถิ่น ที่งดงามอีกทั้งมีทรัพยากรอันมีคุณค่าต่อการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบใหม่ของจังหวัดพังงา เมื่อมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนทำให้เกาะยาวน้อยได้รับความสนใจจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาจึงต้องทำอย่างเร่งด่วน คือ เส้นทางการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ในส่วนประชาชนชาวเกาะยาวน้อยได้เริ่มตระหนักถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตของชุมชนที่จะเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามการกิจกรรมต่างๆที่เข้ามาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการนั้นส่งผลให้เกิดรายได้แต่ในภาพรวมนั้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการช่วยให้สถานะทางเศรษฐกิจของชุมชนเพิ่มขึ้น ส่วนที่เป็นหลักนั้นคือการประมง นอกจากนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากหน่วยงานภาครัฐอย่างต่อเนื่อง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญเพื่อสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

ชีวิต เข้มเจริญ (2544) ศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการสร้างแผนการจัดการถ้ำลอดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นกับชุมชนบ้านถ้ำลอดมีการพึ่งพากัน และต้องการความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขณะเดียวกับที่ชาวบ้านในชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการนำเที่ยวถ้ำลอด โดยรวมตัวกันในนามกลุ่มตะเกียงและกลุ่มแพ มีการบันทึกรายได้สู่หมู่บ้านในรูปของสาธารณประโยชน์ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่มีสาเหตุมาจากความไม่พร้อมรับต่อกระแสนิยมที่เข้ามาพร้อมการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้น ภายหลังจากการส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ.2541 - 2542

กานต์พิชชา สุรีคุณาพงษ์ (2545) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาหาดเชิงทรายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภาพรวมโดยสรุปว่า มีการสำรวจพื้นที่เพื่อหาจุดบกพร่องที่จำเป็นในการพัฒนา โดยมีการวางระเบียบกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ผู้ประกอบการ ชุมชน และนักท่องเที่ยวยึดถือเป็นแนวทาง และมีการแบ่งส่วนพื้นที่สำหรับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมในการดำเนินการ โดยผู้รับผิดชอบหลักคือ เจ้าหน้าที่หรือองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล รวมทั้งผู้ประกอบการ ชุมชน และนักท่องเที่ยวที่ต้องมีจิตสำนึก และมีการตั้งคณะกรรมการเข้ามาดูแลและควบคุมให้เป็นไปตามมาตรการที่ตั้งไว้ จากผลการศึกษาหาดเชิงทรายเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับปานกลางต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงในด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ผู้ประกอบการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเพราะว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นเกิดขึ้นด้วยพื้นฐานความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายทั้งประชาชนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ของรัฐ และนักท่องเที่ยว ในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

วาสิกา แสนคำ (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า บ้านเปียงหลวงมีความหลากหลายด้านกลุ่มชาติพันธุ์ ความหลากหลายด้านวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทั้ง ทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าบ้านเปียงหลวงมีระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานครบถ้วนเพียงพอสำหรับการรองรับการท่องเที่ยวควรปรับปรุงด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยวและห้องน้ำสาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาการจัดรายการนำเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในชุมชนมีการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในชุมชน และจัดให้มีกิจกรรมในเทศกาลประเพณีเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

ศมา ณ ระนอง (2545) ศึกษาการจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาลักษณะการจัดการด้านการท่องเที่ยวในชุมชนคีรีวง มีลักษณะการจัดการที่อาศัยกลุ่มองค์กรชาวบ้านที่มีชุมชนเข้ามาจัดการ แบ่งเป็นกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ และกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยทั้ง 3 กลุ่มนี้มีหน้าที่และบทบาทการจัดการที่แตกต่างกันออกไป แต่มีแนวความคิดเดียวกันคือ เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การประชาสัมพันธ์เป็นกลุ่มตัวอย่างแก่องค์กรอื่นๆ ดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ทำงานร่วมกันของคนภายในชุมชน รวมไปถึงการประสานงานระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในชุมชนให้มีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพขึ้นไป

สุพัตรา วิชยประเสริฐกุล (2545) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ศึกษาถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในเกาะเกร็ดส่วนใหญ่อยู่ในหมู่ที่ 1,6 และ7 ซึ่งเป็นที่ตั้งของชุมชนชาวไทยเชื้อสายมอญ และประกอบอาชีพการทำเครื่องปั้นดินเผา เมื่อการท่องเที่ยวเข้ามาทำให้เกิดผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบต่อเกาะเกร็ดโดยส่งผลให้เกิดการสร้างงาน และอาชีพ แต่การกระจายรายได้นั้นไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้านไม่สามารถป้องกันการอพยพย้ายถิ่นออก อีกทั้งทำให้วิถีชีวิตและค่านิยมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปจากทิศทางเดิม อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวได้สร้างความเจริญแก่เกาะเกร็ดฟื้นฟูสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรม การปรับปรุงรักษาและช่วยสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาผลกระทบการท่องเที่ยวต่อเอกลักษณ์และคุณค่าของเกาะเกร็ดนั้น พบว่าเครื่องปั้นดินเผาทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวชุมชนและในรูปของผลิตภัณฑ์ ได้รับผลกระทบมากที่สุดทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นจึงต้องหาแนวทางในการจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวโดย แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมหรือจัดสร้างใหม่ แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ การรักษาความสะอาด และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา แนวทางการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวทั้งการประชาสัมพันธ์และการจัดด้านมาตรฐานราคาสินค้าและบริการ แนวทางสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว และแนวทางการจัดองค์กรบริหารการท่องเที่ยว เสนอให้จัดตั้งกลุ่มเพื่อเกาะเกร็ดเพื่อเข้ามาบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ดโดยตรง เสนอเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวแบบใหม่ให้เกิดการกระจายนักท่องเที่ยวและรายได้ และยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์และคุณค่าของเกาะเกร็ดตามกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สมใจ ไช้แก้ว (2548) ได้ศึกษาการประเมินศักยภาพและความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบางปรู จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหาและอุปสรรคของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีความต้องการร่วมกำหนดแนวทางการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้ไปตามเป้าหมาย และการร่วมรับทราบปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน อีกทั้งยังต้องการเข้าร่วมจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรภายในท้องถิ่นร่วมกันจัดกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐเข้ามาสนับสนุน ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อบรมการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว การตลาด การบริการด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล อีกทั้งแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสำรวจทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว
  - 1.1 การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
  - 1.2 การสำรวจและประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวในตำบล คีตกัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา (Resource Audit)
2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

แบบสำรวจ (Survey) เป็นแบบประเมิน 2 ชุด ที่พัฒนาขึ้นโดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในเดือนธันวาคม 2548 เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) จำนวน 7 แหล่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคีตกัก แหลมปะการัง หาดปากวีป และขอข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประกอบในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสำรวจแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 15 ข้อเป็นเครื่องมือที่สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวก ทราบถึงสภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

- 1.1 ป้ายบอกทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- 1.2 สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว
- 1.3 ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว
- 1.4 ห้องสุขา
- 1.5 ร้านอาหารและเครื่องดื่ม
- 1.6 ร้านขายของที่ระลึก
- 1.7 โรมแรมและที่พัก
- 1.8 ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว
- 1.9 ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว
- 1.10 มัคคุเทศก์ท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวอธิบาย

- 1.11 การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว
- 1.12 ลานจอดรถ
- 1.13 สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว
- 1.14 สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 1.15 แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี

ชุดที่ 2 แบบสำรวจและประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา (Resource audit) เป็นเครื่องมือในการสำรวจและประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 7 แหล่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ บริเวณหาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวีป ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา หลังจากได้รับผลกระทบกรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) โดยใช้แบบสำรวจในด้านต่างๆ แบ่งได้ดังนี้

2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Nature) ได้แก่ ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ พืช สัตว์ น้ำ

2.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Culture) ได้แก่ มรดกวัฒนธรรม มรดกศาสนา ศิลปะชาติพันธุ์

2.3 ทรัพยากรมหรรรมปรากฏการณ์สำคัญ (Event) ได้แก่ งานมหรรรม งานการแข่งขันกีฬา งานแสดงอื่นๆ วันชาติ งานฉลอง ขบวนแห่ มหรรรม ฯลฯ

2.4 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทกิจกรรม (Activity) ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมด้านบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก

2.5 การบริการ (Service) การขนส่ง ที่พักแรม การต้อนรับ บริการอื่นๆ ธนาคาร ที่แลกเงิน ดำรวจท่องเที่ยว โทรศัพท์ ฯลฯ

2.6 งานมหรรรมและเหตุการณ์สำคัญในรอบปี มีการกิจกรรมประเภทใดบ้างที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว

2.7 การประเมินทรัพยากรท่องเที่ยวในส่วนคุณภาพ กล่าวถึงความโดดเด่นเมื่อเทียบกับที่อื่น จุดดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยแบ่งลักษณะด้านทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม งานมหรรรมและเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ ด้านกิจกรรม การบริการ

2.8 การจัดอันดับความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว กล่าวถึงคุณสมบัติความโดดเด่น ลูกค้ำสำคัญ โอกาสในการพัฒนา อุปสรรคต่อการพัฒนา และการจัดอันดับ โดยแบ่งลักษณะด้านทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม งานมหรรรมและเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ ด้านกิจกรรม การบริการ ซึ่งการจัดอันดับใช้ความคิดเห็นจากแบบสอบถามเข้ามาวัดผลของอันดับ

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยประกอบไปด้วย 4 กลุ่ม

1.) กลุ่มประชาชน ที่อาศัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า มี 7 หมู่บ้าน จำนวน 4,499 คน (กรมการปกครอง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. 2548)

2.) กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่จังหวัดพังงาในปี 2548 มีจำนวน 624,318 คน (กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548) เนื่องจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ที่ได้มานั้นเป็นจำนวน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาทั้งหมด ผู้วิจัยต้องการนักท่องเที่ยว เฉพาะอำเภอ ตะกั่วป่า จึงทำการหาค่าเฉลี่ย โดยนำจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด หารด้วยอำเภอทั้ง 8 อำเภอ ในจังหวัดพังงา และหารด้วย 12 เดือน เพื่อใช้เป็นประชากรในการหากลุ่มตัวอย่างได้ใกล้เคียง ชัด จำนวน 6,503 คน

3.) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในที่ว่ากรมอำเภอตะกั่วป่า 2 คน เจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก 1 คน กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน 7 หมู่บ้าน จำนวน 7 คน เจ้าหน้าที่ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ 1 คน เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว 1 คน เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 ภูเก็ต 1 คน นายกสมาคมธุรกิจ การท่องเที่ยวจังหวัดพังงา 1 คนต่อหน่วยงาน จำนวน 14 คน

4.) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน จำนวน 21 คน (กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.) การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ในกลุ่มประชาชน และกลุ่มนักท่องเที่ยว โดยใช้ตารางสำเร็จรูปในการประมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (สุวิมล ติรภานันท์. 2546: 173-174) ความคลาดเคลื่อนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ร้อย ละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 385 ราย คิดเป็นสัดส่วนของจำนวน ประชาชนในแต่ละกลุ่มดังแสดงในตารางที่ 2

2.) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ นายอำเภอตะกั่วป่า 1 คน เจ้าหน้าที่สำนักงาน พัฒนาชุมชนอำเภอตะกั่วป่า 1 คน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก 1 คน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 7 หมู่บ้าน จำนวน 7 คน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ 1 คน เจ้าหน้าที่ ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว 1 คน เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 ภูเก็ต 1 คนต่อหน่วยงาน นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา 1 คน จำนวน 14 คน

2.2 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม (กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548) จำนวน 21 คน โดยใช้แบบสอบถามกับบุคลากรใน ธุรกิจสถานที่พักแรมในเขาหลักและบริเวณใกล้เคียง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ล่าร์ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวิป

ตาราง 2 ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ในการวิจัย

ประเภท	จำนวนประชาชน	จำนวนตัวอย่าง
กลุ่มประชาชน	4,499	159
กลุ่มนักท่องเที่ยว แบ่งเป็น	6,503	226
- นักท่องเที่ยวชาวไทย	325.15	113
- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	325.15	113
กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ	14	14
กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจ สถานที่พักแรม	21	21
รวม	11,167	420

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

แบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 4 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเนื้อหาของแบบสอบถามนั้นสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย รวมทั้งขอบเขตและกรอบแนวคิด โดยคำถามที่ใช้เป็นคำถามแบบปลายปิด (Close-ended question) และคำถามปลายเปิด (Opened-ended question) มีรายละเอียด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามประชาชน แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป แบ่งออกเป็น 5 ข้อ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับสภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังกรณีพิบัติภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน จำนวน 5 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนักท่องเที่ยว มี 2 ประเภท ดังนี้

2.1) แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อ
- ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 5 ข้อใหญ่
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ตอบมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ตอบมาก	ได้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ตอบน้อย	ได้ 2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า
จังหวัดพังงา จำนวน 2 ข้อ

2.2) แบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 General and tourism จำนวน 12 ข้อ
- ตอนที่ 2 Level of satisfaction จำนวน 5 ข้อใหญ่
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ตอบมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ตอบมาก	ได้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ตอบน้อย	ได้ 2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน
- ตอนที่ 3 Suggestion for province's development จำนวน 2 ข้อ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป จำนวน 8 ข้อ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า
จังหวัดพังงา จำนวน 4 ข้อ
- ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของตำบลคึกคัก
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 4 ข้อใหญ่
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ตอบมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ตอบมาก	ได้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ตอบน้อย	ได้ 2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน

**ชุดที่ 4 แบบสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พัก
แรม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ**

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการ จำนวน 7 ข้อ
- ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของตำบลคึกคัก
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 4 ข้อใหญ่
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ตอบมากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ตอบมาก	ได้ 4 คะแนน
ตอบปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ตอบน้อย	ได้ 2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุด	ได้ 1 คะแนน
- ตอนที่ 3 สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะใน
การพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่ว
ป่า จังหวัดพังงาให้ยั่งยืน จำนวน 5 ข้อ

ในกลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภท
ธุรกิจสถานที่พักแรม ได้มีการแบ่งคะแนนค่าเฉลี่ยออกเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ในการวิเคราะห์
และแปลผลข้อมูลที่กำหนดดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	แสดงระดับ	ความคิดเห็นและความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	แสดงระดับ	ความคิดเห็นและพึงพอใจมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	แสดงระดับ	ความคิดเห็นและพึงพอใจปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	แสดงระดับ	ความคิดเห็นและพึงพอใจน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	แสดงระดับ	ความคิดเห็นและพึงพอใจน้อยที่สุด

และนำแบบสอบถามดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา
และได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try-out) เมื่อเดือนธันวาคม 2548 กับกลุ่ม
ประชากรตัวอย่าง บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบาง
เนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวีป และนำข้อมูลมาปรับปรุงในส่วนของคำถามให้
สมบูรณ์มากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ซึ่งเป็นข้อมูลหลายด้านที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลมาประกอบกัน เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยมีแหล่งที่มา ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยเดินทางเข้าพื้นที่ในจังหวัดพังงา เพื่อรวบรวมข้อมูลภาคสนาม จากประชาชนผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2. การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ค้นคว้าข้อมูลทางเอกสารแผนปฏิบัติการของจังหวัดพังงา หนังสือพิมพ์ แชนท่อมเที่ยว จุลสารวารสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตลอดจนบทความและนโยบายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลรวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งค้นคว้า ดังนี้

2.1 หอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หอสมุดมหาวิทยาลัยมหิดลศาลายา หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดสภาวิจัยแห่งชาติ หอสมุดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดกรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 และห้องสมุดกระทรวงมหาดไทย

2.2 ค้นคว้าข้อมูลจากออนไลน์ www.amphoe.com www.thaitambon.com
www.tat.or.th www.sabuy.com

2.3 ทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอแนะนำตัวและขอความร่วมมือจากทางราชการ ในการเข้าพบ

3. ขอความร่วมมือประชาชนในท้องถิ่น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า บริเวณแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 420 ชุด

4. การสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ผู้วิจัยได้ใช้แบบฟอร์มทำการสำรวจ โดยบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ณ บริเวณ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ บริเวณหาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวีป ซึ่งเป็นบริเวณที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย

5. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ระยะเวลา 2 เดือน ในการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

แผนที่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของหมู่บ้าน จำนวน 7 หมู่บ้าน และบริเวณแหล่งท่องเที่ยว โดยมีรายชื่อหมู่บ้านดังนี้ (ภาพประกอบ 9)

หมู่ที่ 1 บ้านปากวิป

หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ

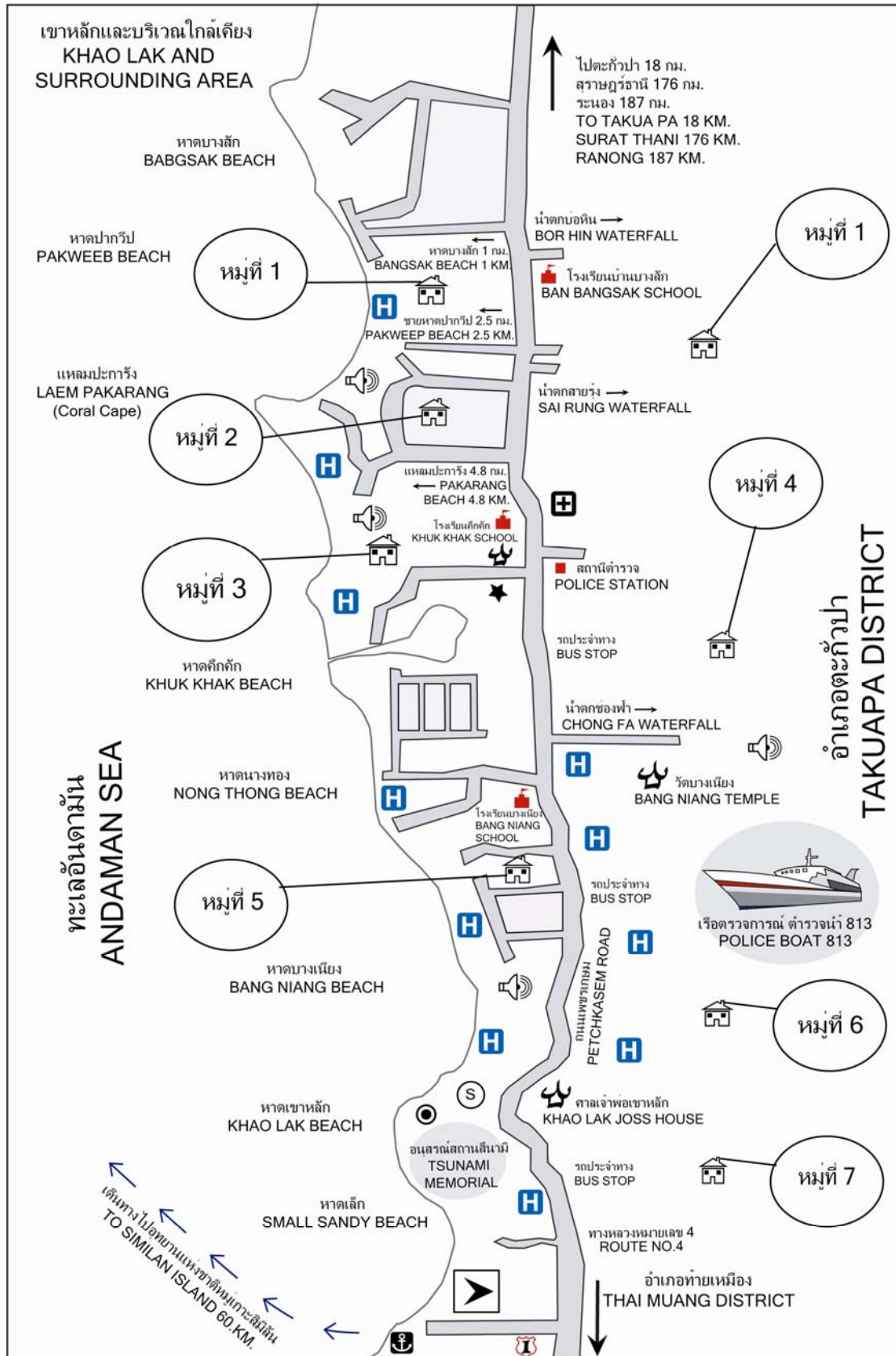
หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก

หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขมิ้น

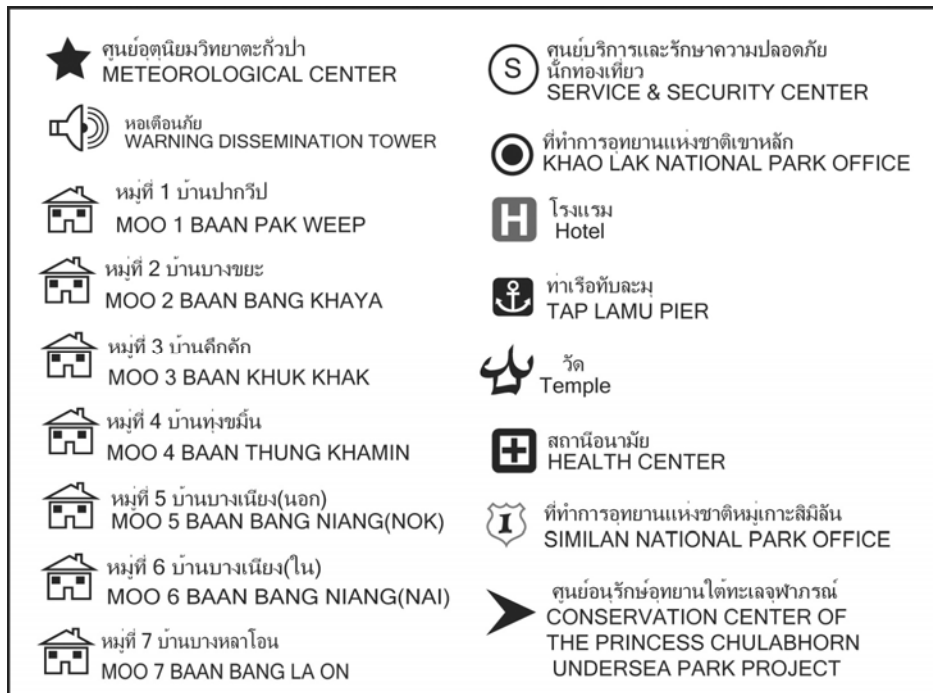
หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง (นอก)

หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง (ใน)

หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน

ภาพประกอบ 9 แผนที่ หมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้าน และบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และสัญลักษณ์ (หน้า 51)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้จัดบันทึกและตรวจสอบข้อมูลทุกครั้ง โดยรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ทั้ง 4 กลุ่ม และแยกแบบสอบถามของแต่ละกลุ่มในแต่ละวันเพื่อนำมาวิเคราะห์และประมวลผลแต่ละประเภท ดังนี้

1. การสำรวจทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว โดยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจทางผู้วิจัยนำมาสรุปตามประเด็นเนื้อหา ดังนี้
  - 1.1 สภาพพื้นที่ของตำบลเค็กคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
  - 1.2 วิเคราะห์นำแบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง 7 แหล่ง ในตำบลเค็กคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ถึงศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)
  - 1.3 สรุปข้อมูลการสำรวจทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลเค็กคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
2. การใช้แบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามในส่วนคำถามปลายปิดทั้ง 4 กลุ่ม นำมาลงรหัสและวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical package for social science) นำมาแจกนับค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีแบบสอบถาม ข้อมูลชนิดนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์แต่ละบุคคลในภาพรวม เพื่อประเมินตามประเด็นเนื้อหา

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบรรยายให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีสูตร ดังนี้

4.1.1 คำนวณหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{m}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	คือ	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	m	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มย่อยที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ
	n	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4.1.2 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean: $\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	คือ	ค่ากลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	n	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4.1.3 คำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	SD	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$(\sum x)^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	คือ	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการศึกษา เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลัง
ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 420 คน โดยขอเสนอ
รายละเอียดผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา และผลการสำรวจ (Survey) ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า
จังหวัดพังงา พร้อมภาพประกอบ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มประชาชน และตารางสรุป

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม และตารางสรุป
ผลสรุปการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชาชน
นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พร้อมกราฟ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมกราฟ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม พร้อมกราฟ

ตอนที่ 6 เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ตอนที่ 1 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา และผลการสำรวจ (Survey) ในตำบลคึกคัก อำเภอ ตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พร้อมภาพประกอบ

สภาพพื้นที่

ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาเป็นตำบลหนึ่งในแปดตำบลของอำเภอตะกั่วป่า
อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพังงา พื้นที่ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากที่ว่าการอำเภอตะกั่ว
ป่า 24 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดพังงาประมาณ 84 กิโลเมตร ตำบลคึกคักนั้นมีหมู่บ้าน
ทั้งหมด 7 หมู่บ้าน มีเนื้อที่ทั้งหมด 92,009 ไร่ หรือ 147.21 ตารางกิโลเมตร

การเดินทาง

รถยนต์ส่วนตัว

เริ่มจากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางถนนพระราม 2 (ชนบุรี-ปากท่อเดิม) ผ่านจังหวัดสมุทรสาคร
จังหวัดสมุทรสงคราม ถึงแยกอำเภอปากท่อ เลี้ยวซ้ายสู่จังหวัดเพชรบุรี ถึงอำเภอหุบกะพง แยก

ขวา เข้าสู่เส้นทางสายบายพาส มุ่งสู่อำเภอปรานบุรี เดินทางเข้าถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) ผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากนั้นเข้าสู่จังหวัดชุมพร ถึงสี่แยกปฐมพรตรงไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 41 ผ่านอำเภอหลังสวน อำเภอละแม จังหวัดชุมพร อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี (สังเกตขวามือจะเห็นป้อม ปตท.) แยกขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 401 เข้าสู่กิ่งอำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม จากนั้นเข้าสู่เขตจังหวัดพังงา เดินทางเข้าสู่อำเภอตะกั่วป่า แยกจุดตัดทางหลวงหมายเลข 4 ระยะทางประมาณ 827 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 9 -10 ชั่วโมง (ด้วยความเร็วเฉลี่ยที่ 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง)

หากเดินทางมาจากภูเก็ต โดยใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 402 ผ่านสะพานสารสิน เข้าสู่บ้านโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง แยกซ้ายตามทางหลวงหมายเลข 4 ผ่านอำเภอท้ายเหมือง ตรงเข้าสู่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ระยะทางประมาณ 87 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง

รถโดยสารประจำทาง

จากกรุงเทพฯ บริษัทขนส่ง จำกัด ให้บริการรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ ในเส้นทาง กรุงเทพฯ-ระนอง-อำเภอตะกั่วป่า-ภูเก็ต ออกเดินทางจากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่ ในเวลาเย็นของทุกวัน ระยะเวลาประมาณ 11 ชั่วโมง อัตราค่าโดยสาร สำหรับวีไอพี จำนวน 24 ที่นั่ง ราคา 880 บาทต่อที่นั่ง รถปรับอากาศชั้น 1 จำนวน 42 ที่นั่ง ราคา 569 บาทต่อที่นั่ง สามารถสอบถามรายละเอียดได้จากหน่วยบริการเดินทางบริษัทขนส่ง จำกัด หมายเลขโทรศัพท์ 0-2435-1199หรือตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.transport.co.th

รถไฟ

การรถไฟแห่งประเทศไทย ให้บริการรถไฟจากกรุงเทพฯ ถึงสถานีสุราษฎร์ธานี ทั้งขบวนรถด่วนพิเศษ ขบวนรถด่วน และขบวนรถเร็ว วันละ 11 เที่ยว ทั้งไปและกลับ แล้วต่อรถโดยสารประจำทาง สายสุราษฎร์ธานี - ตะกั่วป่า - ภูเก็ต จากสถานีสุราษฎร์ธานีถึงตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ประมาณ 4 ชั่วโมง สามารถสอบถามเวลารถไฟเข้าออกได้จากหน่วยบริการสถานีรถไฟกรุงเทพฯ หมายเลขโทรศัพท์ 1690 หรือตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.railway.co.th

เครื่องบิน

มีสายการบินภายในประเทศ ได้แก่ การบินไทย บางกอกแอร์เวย์ส นกแอร์ ไทยแอร์เอเชีย โอเรียนท์ไทยแอร์ไลน์s เดินทางสู่ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ในส่วนเที่ยวบินจากต่างประเทศนั้น สายการบินไทยเที่ยวบินตรงจากโตเกียว ฮองกง กัวลาลัมเปอร์ และ สิงคโปร์ นอกจากนี้ยังมีเที่ยวบินจากแฟรงค์เฟิร์ต จะแวะพักที่กรุงเทพมหานคร ก่อนบินตรงเข้าสู่ภูเก็ต สายการบินบางกอกแอร์เวย์ส ให้บริการเที่ยวบินตรงจากสิงคโปร์ - ภูเก็ต เช่นเดียวกับสายการบินซิลค์แอร์ ไทเกอร์แอร์ และแอร์เอเชีย สายการบินเหล่านี้นอกจากจะให้บริการเที่ยวบินสิงคโปร์ - ภูเก็ตแล้ว ยังให้บริการเที่ยวบินตรงจากกัวลาลัมเปอร์ และปีนังถึงภูเก็ตด้วย นอกจากนี้ยังมี

เที่ยวบินตรงจากเมืองดูเชลคอฟ ประเทศเยอรมนี โดยสายการบินแอลทียู และเที่ยวบินเช่าเหมาลำ เดินทางสู่ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต หลายเที่ยว จากนั้นเดินทางต่อรถโดยสารประจำทางหรือรถรับจ้าง จากท่าอากาศยานถึงตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

สภาพภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ตำบลคึกคักมีสภาพภูมิประเทศ เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา บริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน

ภูมิอากาศของตำบลคึกคักเป็นมรสุมเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกเกือบตลอดทั้งปี มีฤดูกาล 2 ฤดูกาล คือ

- ฤดูร้อน เริ่มประมาณเดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ฝั่งตะวันออก ทำให้ชายฝั่งตะวันตกมีฝนตกน้อย

- ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม ไปถึงเดือนธันวาคม โดยในช่วงนี้ชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียเข้าสู่ภาคใต้ เนื่องจากเป็นลมที่พัดผ่านทะเลมาตลอดเป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง ทำให้ฝนตกชุกจากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนัก คืออยู่ระหว่าง 29 - 34 องศาเซลเซียส

ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบางม่วง ตำบลบางไทร และตำบลตำตั่ว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลำแก่น
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลเหมาะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

สภาพเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพตำบลคึกคัก ได้แก่

- ด้านเกษตรกรรม โดยพื้นที่เกษตรกรรม รวม 33,911 ไร่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนผลไม้ต่างๆ เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง จำปาตะ เาะ มะพร้าว และเลี้ยงสัตว์

- ด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และหน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป บั๊มน้ำมันและก๊าซ บั๊มลลอด (กิจการให้บริการที่สามารถเก็บน้ำมันไว้ในถัง

น้ำมันเชื้อเพลิง) โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล ธนาคาร สถานที่รับแลกเปลี่ยนเงินตรา และโรงงานอุตสาหกรรมย่อย

- ด้านประมง อยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ 2 ตำบลคึกคัก เป็นประมงขนาดเล็ก ได้แก่ ลอบ หมึก เคย

- ด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้ และชายฝั่งทะเลเป็นลักษณะหาดทรายขาวเป็นแนวยาวตลอดตำบล ตำบลคึกคักมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวที่สวยงาม อันได้แก่ ป่าเขา น้ำตก ชายฝั่งทะเลที่สวยงาม และแหลมปะการัง

สภาพสังคม

การปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 7 หมู่บ้าน ทุกหมู่บ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก 7 หมู่บ้าน โดยมีกำนัน และผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดูแลในแต่ละหมู่บ้าน

ประชากร

ตำบลคึกคักมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4,499 คน โดยแยกตามเพศคือ ชายจำนวน 2,319 คน หญิงจำนวน 2,180 คน จำนวนบ้าน 2,975 หลังคาเรือน แบ่งตามหมู่บ้านที่ 1-7 ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนประชากรในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

หมู่บ้าน	จำนวนประชากรหลังเหตุการณ์ สึนามิ			
	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป	332	338	670	272
หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ	320	278	598	490
หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก	460	427	887	414
หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขมิ้น (บ้านในน้ำ)	578	515	1093	396
หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง (นอก)	339	344	683	705
หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง (ใน)	119	109	228	296
หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน	171	169	340	402
รวม	2,319	2,180	4,499	2,975

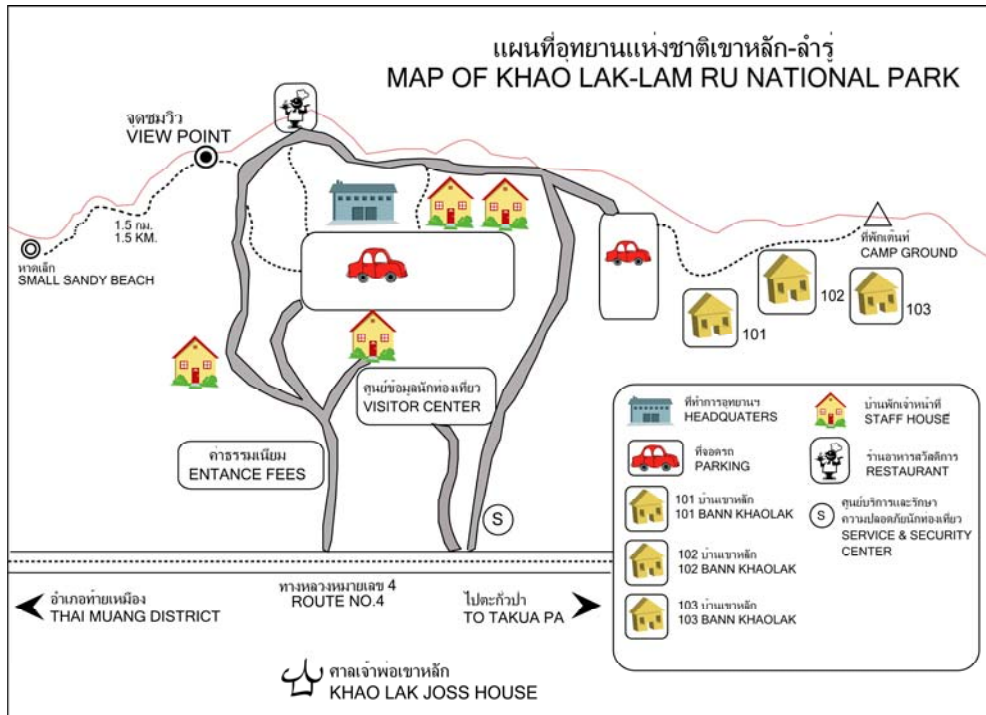
ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เดือน กรกฎาคม 2548

1.1 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้เลือกสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ จำนวน 7 แหล่ง ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นสถานที่ได้รับการปรับปรุงหลังเกิดธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ดังนี้
อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ (ดังภาพประกอบ 11 - 22)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ ตั้งอยู่บริเวณริมถนนเพชรเกษม และมีป้ายแสดงให้เห็นได้ชัดเจน
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว มีศาลเจ้าพ่อเขาหลักตั้งอยู่ซึ่งเป็นศาลที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ และมีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยวบริเวณ ถนนเพชรเกษม
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มีทั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและที่ทำการอุทยานฯ ตั้งอยู่ภายในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ มีเจ้าหน้าที่หลายท่านต้อนรับ
- 4.) ห้องสุขา มีรองรับนักท่องเที่ยว สะอาด เรียบร้อยดี
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ภายในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ มีร้านอาหารสวัสดิการให้บริการ และร้านอาหารด้านหน้าทางเข้าอุทยานฯ ให้บริการ
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก ตั้งอยู่ด้านหน้าของอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ จำหน่ายสินค้าประเภท ของตกแต่งบ้าน ผ้าทอ เครื่องประดับ ฯลฯ
- 7.) โรมแรมและที่พัก มีให้บริการหลายแห่ง ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว ภายในอุทยานฯ สื่อความหมายโดยติดป้ายตามบริเวณต้นไม้ แสดงชื่อสามัญและชื่อวิทยาศาสตร์ของพืชต่างๆ
- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีเพียงพอ สามารถเดินทางเข้าหาดเล็กได้อย่างสะดวก
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น สามารถติดต่อฝ่ายเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ ล่วงหน้า
- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว มีแผ่นพับของอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ แสดงภาพรวมของจุดท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานฯ
- 12.) ลานจอดรถ มีแต่ไม่เพียงพอ หากมีรถเข้ามาจอดมาก เนื่องจากไม่มีพื้นที่รองรับ
- 13.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว ทางอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ มีบ้านพักรองรับนักท่องเที่ยวจำนวน 3 หลัง มีป้ายแสดงทางเข้า-ออก และมีสถานที่กางเต็นท์
- 14.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีทางเดินจุดชมวิวบริเวณหน้าถนนเพชรเกษม
- 15.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดีเนื่องจากเป็นอุทยานที่มีสภาพพื้นที่สมบูรณ์

มีทั้งน้ำตก เขา ป่าไม้ แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานฯ ในเขตตำบลคึกคัก ได้แก่ น้ำตกโตนช่องฟ้า หาดเขาหลัก หาดเล็ก อีกทั้งทางทางรัฐบาลได้มี โครงการจัดตั้งอนุรักษ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิขึ้นบริเวณหาดเล็ก บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่

ภาพประกอบ 10 แผนที่อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่

ภาพประกอบ 11 ป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอตะกั่วป่า ใหญ่และชัดเจน

ภาพประกอบ 12 มีป้ายแสดงบริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติเขาลำดู่ - ลำภู

ภาพประกอบ 13 ที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาลำดู่-ลำภู มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ

ภาพประกอบ 14 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่
กำลังดำเนินการปรับปรุง

ภาพประกอบ 15 จุดชมวิวทางเดินบริเวณเขาหลัก มีทางเดินสำหรับนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 16 บ้านพักอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ต้องโทรจองล่วงหน้าเพราะบ้านพักให้บริการจำนวนน้อย

ภาพประกอบ 17 สิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ มีเพียงพอ และค่อนข้างสะอาด

ภาพประกอบ 18 มีป้ายชี้ทางในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ เพียงพอและชัดเจน

ภาพประกอบ 19 ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว (ซ้าย) ป้ายบอกชื่อสามัญ และชื่อวิทยาศาสตร์ต้นไม้ต่างๆ บริเวณทางลงหาดเล็ก อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ (ขวา)

ภาพประกอบ 20 ป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยว ทางเข้าหาดเล็ก ซึ่งเป็นเส้นทางใหม่เพื่อใช้ในงาน
อนุรักษ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิ

ภาพประกอบ 21 สภาพความสวยงามของชายหาดบริเวณหาดเล็ก ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
เขาหลัก-ลำรู่

ภาพประกอบ 22 นิทรรศการจัดโครงการประกวดแนวความคิด อนุสรณ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัย จากคลื่นสึนามิ บริเวณหาดเล็ก

หาดเขาหลัก (ภาพประกอบ 23 - 28)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง อยู่บนถนนเพชรเกษมมีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว ก่อนขึ้นเขาหลักและหาดเขาหลัก
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว บริเวณจุดชมวิวบริเวณเขาหลัก
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ไม่มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ แต่มีศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว
- 4.) ห้องสุขา ไม่มีสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีบริการบริเวณริมชายหาด ส่วนมากเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักแรม
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี
- 7.) โรมแรมและที่พัก เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยสึนามิ สถานที่พักบางแห่งกำลังก่อสร้างใหม่ และบางแห่งปิดบริการ
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว มีป้ายบอกทางชัดเจน แต่ในบริเวณหาดเขาหลักไม่มีป้ายสื่อความหมาย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ
- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสถานที่พักที่สร้างเลียบหาด ทางเข้าหาดเขาหลัก จึงสามารถเข้าได้จากซอยหรือถนนที่สร้างขึ้นเพื่อเข้าโรงแรม

- 10.) **ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ
- 11.) **การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว** ไม่มี
- 12.) **ลานจอดรถ** สามารถจอดในบริเวณโรงแรมที่พักที่ตั้งริมหาด และบางส่วนจอดริมถนนบริเวณจุดชมวิว แต่มักเกิดการจราจรติดขัด เนื่องจากไม่มีลานจอดรถ สาธารณะรองรับ
- 13.) **สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว** มีให้เลือกหลายแบบ หลายราคา
- 14.) **สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ** ได้แก่ ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ตั้งอยู่ทางเดินจุดชมวิวบริเวณหน้าถนนเพชรเกษม โดยมีเจ้าหน้าที่สายตรวจเขาหลัก จำนวน 3 - 4 คน ให้บริการ
- 15.) **แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี** หาดเขาหลัก เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เพราะสภาพ พื้นที่ เป็นภูเขาที่มี ชายหาดล้อมรอบ ติดทะเลอันดามัน

ภาพประกอบ 23 ป้ายแสดงเขตพื้นที่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ภาพประกอบ 24 สภาพถนนบริเวณทางขึ้นอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ถนนเรียบ แต่ค่อนข้างแคบ และโค้ง เป็นเส้นทางที่ต้องระมัดระวังในการขับรถเป็นอย่างมาก

ภาพประกอบ 25 ป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว มีขนาดใหญ่ และชัดเจน

ภาพประกอบ 26 ป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว และระยะทาง มีขนาดใหญ่และชัดเจน บริเวณหาดเขาหลักมีธุรกิจสถานที่พักแรมอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง

ภาพประกอบ 27 บริเวณหาดเขาหลักมีธุรกิจสถานที่พักแรมให้บริการหลายระดับราคาตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป

ภาพประกอบ 28 ทิวทัศน์บริเวณจุดชมวิว ที่นักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายภาพ หาดเขาหลักค่อนข้างสะอาด สวยงาม

หาดนางทอง (ภาพประกอบ 29 - 39)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง มีป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยวบนถนนเพชรเกษมก่อนถึงแหล่งท่องเที่ยว เห็นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ทางเดินถนนคอนกรีตเข้าหาด ทำให้สะดวกในการเข้าถึงหาดนางทอง
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว บริเวณถนนที่ขยายใหม่หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน มีร้านค้าผู้ประกอบการ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวของเอกชนบริการบริเวณถนนเพชรเกษมซึ่งเป็นสายหลัก
- 4.) ห้องสุขา ไม่มีห้องสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม หาดนางทองให้บริการด้านร้านอาหารและเครื่องดื่มบริเวณริมถนนเพชรเกษม และริมหาด
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก หาดนางทองมีร้านขายของที่ระลึกให้บริการ ณ บริเวณริมถนนเพชรเกษม
- 7.) โรมแรมและที่พัก ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายหาดนางทอง และเลียบถนนเพชรเกษมหลากหลายประเภท รองรับนักท่องเที่ยว
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว หาดนางทองไม่มีป้ายสื่อความหมาย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ

- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสถานที่พักที่สร้างเลียบหาด ทางเข้าหาดนางทอง จึงสามารถเข้าได้จากซอยหรือถนนที่สร้างขึ้นเพื่อเข้าโรงแรม
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวอริบาย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ
- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว
- 12.) ลานจอดรถ ก่อนเข้าหาดนางทอง มีการปรับปรุงถนน และแบ่งช่องทางจอดรถหน้าร้านค้า เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สะดวกมากขึ้น จำนวนรถเล็กที่จอดได้ประมาณ 20 คัน รถใหญ่ 15 คัน
- 13.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว มีให้เลือกหลายแบบ หลายราคา แต่สถานที่พักบางแห่งอยู่ระหว่างการก่อสร้าง
- 14.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ ธนาคาร เครื่องเบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM) มีหอบเดือนภัยบริเวณหาดนางทอง แต่โทรศัพท์สาธารณะ ยังติดตั้งไม่ครบ และไม่มีการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณชายหาด
- 15.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี หาดนางทองเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาพักผ่อนแห่งหนึ่ง

ภาพประกอบ 29 ป้ายทางเข้าหาดนางทอง ถนนเพชรเกษม สภาพถนนกว้างมี 4 เลน

ภาพประกอบ 30 บริเวณชายหาดนางทอง มีร้านค้า ที่พักให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น

ภาพประกอบ 31 ตัวอย่างสถานที่พักบริเวณชายหาดนางทองที่เปิดให้บริการ ปรับปรุงให้สวยงามขึ้น มีหลายราคา

ภาพประกอบ 32 สถานที่พักบริเวณชายหาดนางทองที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

ภาพประกอบ 33 หอเตือนภัยบริเวณชายหาดนางทอง สร้างขึ้นหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 34 ตู้โทรศัพท์สาธารณะยังติดตั้งไม่เพียงพอ (ซ้าย) ความสะอาดบริเวณหาดนางทอง มีเศษแก้ว ยังไม่เป็นระเบียบ (ขวา)

ภาพประกอบ 35 ลานจอดรถบริเวณ ถนนเพชรเกษม มีที่จอดหลายช่อง เป็นการเพิ่มความสะอาดสบายกว่าแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

ภาพประกอบ 36 การรักษาความสะอาด บริเวณหาดนางทอง แม้จะมีถังขยะตั้งไว้ให้แต่ยังมีเศษขยะบริเวณชายหาด

ภาพประกอบ 37 ร้านค้าและร้านขายของที่ระลึกให้บริการ ถนนเพชรเกษม

ภาพประกอบ 38 ทางเดินเข้าหาดนางทอง ถนนเรียบ สะดวก (ซ้าย) มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว บริเวณถนนเพชรเกษม หาดนางทอง (ขวา)

ภาพประกอบ 39 บริเวณถนนเพชรเกษม มีที่นั่งรอรถประจำทาง (ซ้าย) หน่วยงานเอกชน มีบริการศูนย์ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว (ขวา)

หาดบางเนียง (ภาพประกอบ 40 - 48)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง ไม่มีป้ายบอกทางเข้าถึงให้ชัดเจน สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยเดินทางเข้าซอยย่อยที่เป็นทางเข้าสู่โรงแรมที่พัก
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว เรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813 บริเวณหมู่ 6 บ้านบางเนียง(ใน)
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มีสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดพังงา บริเวณหมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง(นอก)
- 4.) ห้องสุขา บริเวณชายหาดบางเนียงไม่มีห้องสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีบริการบริเวณริมถนนเพชรเกษม และริมหาด
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก บริเวณชายหาดบางเนียงไม่มีร้านขายของที่ระลึกจำหน่าย
- 7.) โรงแรมและที่พัก ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายหาดบางเนียง และเลียบถนนเพชรเกษมหลากหลายประเภท รองรับนักท่องเที่ยว
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณชายหาดบางเนียงไม่มี เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ
- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสถานที่พักที่สร้างเลียบหาด ทางเข้าหาดบางเนียง จึงสามารถเข้าได้จากซอยหรือถนนที่สร้างขึ้นเพื่อเข้าโรงแรม
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หาดบางเนียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ
- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแผนที่แสดงทางหนีศรณิพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
- 12.) ลานจอดรถ แบ่งเป็น 2 บริเวณ ได้แก่ ลานจอดรถ เรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813 ซึ่งเป็นอนุสรณ์ในเหตุการณ์สึนามิ บริเวณบ้านบางเนียง เป็นพื้นที่โล่งสามารถจอดรถเล็กได้ประมาณ 20 - 30 คัน รถใหญ่ 20 คัน ที่จอดรถอีกแห่งอยู่ซอยทางเข้าหาดบางเนียงสามารถจอดได้ตามริมเส้นทาง
- 14.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว มีให้เลือกหลายแบบหลายราคา แต่สถานที่พักบางแห่งกำลังดำเนินการก่อสร้าง
- 15.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากตึกร้านค้าบางแห่งไม่มีโครมาเช่า โทรศัพท์ยังติดตั้งไม่ครบ

16.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี หาดบางเนียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาพักผ่อนแห่งหนึ่ง และจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง ได้มีการจัดงานพิธีไว้อาลัยสึนามิ ณ บริเวณหาดบางเนียง และบริเวณบ้านบางเนียง ที่มีเรือตรวจการณื ตำรวจน้ำ 813 ขึ้นมาบนฝั่ง ในปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง

ภาพประกอบ 40 ป้ายแสดงเส้นทางหนีภัย บริเวณบ้านบางเนียง

ภาพประกอบ 41 บริเวณลานจอดรถบ้านบางเนียง เรือตรวจการณื ตำรวจน้ำ 813

ภาพประกอบ 42 นักท่องเที่ยวเข้ามาชมเรือตรวจการณ์ ต้ารวจน้ำ 813 ซึ่งเป็นอนุสรณ์ในเหตุการณ์สึนามิ บริเวณบ้านบางเนียง

ภาพประกอบ 43 สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว จังหวัดพังงา ตั้งอยู่บริเวณบ้านบางเนียง (ซ้าย) ตึกร้านค้าบริเวณบ้านบางเนียงที่ยังไม่ประกอบธุรกิจ (ขวา)

ภาพประกอบ 44 สภาพโรงแรมที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุง บริเวณชายหาดบางเนียง
หลังเหตุการณ์สึนามิ

ภาพประกอบ 45 สภาพถนนมี 2 เลน บริเวณบ้านบางเนียง (นอก)

ภาพประกอบ 46 สถานประกอบการประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง

ภาพประกอบ 47 สถานประกอบการประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมเปิดให้บริการ บริเวณชายหาด
บางเนียง

ภาพประกอบ 48 สภาพถนนและทางเดิน บริเวณทางเข้าหาดบางเนียงที่ได้รับการปรับปรุง
หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สีนามิ)

หาดคึกคัก (ภาพประกอบ 49 - 52)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง ถนนเพชรเกษมมีป้ายบอกทางเข้า สภาพถนนดี
เนื่องจากเป็นทางเข้าของโรงแรม จึงลาดคอนกรีต สะดวก
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงให้ทราบ
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ไม่มีศูนย์ข้อมูลรองรับนักท่องเที่ยว
- 4.) ห้องสุขา หาดคึกคักไม่มีห้องสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม บริเวณซอยเข้าหาดมีร้านค้าของชุมชนให้บริการ
และด้านริมหาดเป็นส่วนผู้ประกอบการที่พัก แต่ไม่มากหากเปรียบเทียบกับหาดอื่นๆ
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก หาดคึกคักไม่มีร้านขายของที่ระลึกจำหน่าย
- 7.) โรมแรมและที่พัก มีไม่มากเนื่องจากบางพื้นที่ยังไม่ได้รับการฟื้นฟู ที่พัก
เหล่านี้ตั้งอยู่บริเวณเลียบริมชายหาดคึกคัก
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว หาดคึกคักไม่มีป้ายสื่อ
ความหมาย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวก
ของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ

- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว หาดคึกคักไม่มีป้ายชี้ทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงทางเข้าโรงแรม
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หาดคึกคักเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ
- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว
- 12.) ลานจอดรถ บริเวณลานจอดรถสามารถจอดได้ที่โรงแรมหรือริมหาด
- 13.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว บริเวณหาดคึกคักมีสถานที่พักไม่มากนัก พื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านสถานที่พัก ภายหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย
- 14.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น โทรศัพท์ ร้านค้า
- 15.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี หาดคึกคัก เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปพักผ่อนอีกแห่งหนึ่ง มีสถานที่พักไม่มาก เนื่องจากหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) เจ้าของธุรกิจยังไม่เข้ามาปรับปรุงพื้นที่ และพื้นที่บางส่วนยังไม่มีการก่อสร้างเพิ่มขึ้น

ภาพประกอบ 49 ริมถนนเพชรเกษม มีป้ายบอกเส้นทางเข้าหาดคึกคักอย่างชัดเจน

ภาพประกอบ 50 บริเวณชายหาดคีตกักมีสถานประกอบการประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อนบางแห่ง
ที่เปิดให้บริการ หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 51 สภาพชายหาดคีตกักในปัจจุบัน น้ำใส สวยงาม

ภาพประกอบ 52 ความสะอาด ณ บริเวณสภาพชายหาดคึกคัก ยังมีเศษขยะไม่นาดู

แหลมปะการัง (ภาพประกอบ 53 - 60)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง ถนนเพชรเกษมมีป้ายบอกถึงสถานที่ท่องเที่ยวในส่วนทางเข้าอย่างเดียวแต่เมื่อเข้าไปในเส้นทางไม่มีป้ายบอกตามทาง สภาพถนนดี
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงให้ทราบ
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ไม่มีศูนย์ข้อมูลรองรับนักท่องเที่ยว
- 4.) ห้องสุขา ไม่มีห้องสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีร้านค้าของชุมชนให้บริการ บริเวณชอยทางเข้าแหลมปะการัง และด้านหาดแหลมปะการัง แต่มีไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับหาดอื่นๆ
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก บริเวณแหลมปะการังไม่มีร้านขายของที่ระลึก
- 7.) โรมแรมและที่พัก ที่ให้บริการ มีประมาณ 4 แห่ง บางพื้นที่ยังไม่ได้ก่อสร้างยังเป็นพื้นที่ว่างเปล่า
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว แหลมปะการังไม่มีป้ายสื่อความหมาย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ
- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว บริเวณแหลมปะการัง ไม่มีป้ายชี้ทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงทางเข้าโรงแรม
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น แหลมปะการังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ
- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุด

12.) ลานจอดรถ ไม่มีบริเวณลานจอดรถเป็นสัดส่วน สามารถจอดทั่วไปบริเวณถนนริมแหลมปะการัง

11.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว ยังให้บริการน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านสถานที่พัก

14.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น โทรศัพท์ ร้านค้า ไฟฟ้า ยังไม่เพียงพอต่อการท่องเที่ยว

15.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี แหลมปะการัง ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 2 บ้านบางขะ เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพัก ชายหาดแหลมปะการังเป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปในทะเลในลักษณะแหลม ชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมปะการัง เวลานั้น้ำแห้งสามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลม แต่ปัจจุบันโดนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) จึงทำให้แหลมปะการังมีสภาพเป็นสีดำ ยังไม่ได้รับการฟื้นฟู

ภาพประกอบ 53 สภาพถนนสายหลักในตำบลคึกคัก มี 2 เลน และมีป้ายแสดงทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวชัดเจน

ภาพประกอบ 54 สภาพถนนทางเข้าแหลมปะการัง หมู่บ้านบางชยะ ถนนเรียบดี

ภาพประกอบ 55 หอเตือนภัย บริเวณแหลมปะการัง สร้างขึ้นหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 56 บริเวณแหลมปะการัง สภาพถนนเรียบ มีร้านอาหารให้บริการร้านเดียว พื้นที่
ใกล้เคียงกำลังก่อสร้าง

ภาพประกอบ 57 สภาพชายหาดพื้นที่บริเวณแหลมปะการังหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 58 ป้ายไว้อาลัยผู้เสียชีวิตบริเวณแหลมปะการังหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 59 หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) บริเวณแหลมปะการัง ยังไม่ได้รับการดูแล
ในเรื่องทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

ภาพประกอบ 60 ทิวทัศน์ของแหลมปะการัง หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สีนามิ)

หาดปากวิป (ภาพประกอบ 61 - 66)

- 1.) ป้ายบอกทางเข้าถึง ถนนเพชรเกษมมีป้ายบอกถึงสถานที่ท่องเที่ยวในส่วนทางเข้าอย่างเดียวแต่เมื่อเข้าไปในเส้นทางไม่มีป้ายบอกตามทาง อีกทั้งถนนยังไม่ได้รับการดูแล
- 2.) สิ่งบ่งชี้ว่าถึงจุดท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงให้ทราบ
- 3.) ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ไม่มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว รองรับนักท่องเที่ยว
- 4.) ห้องสุขา ไม่มีห้องสุขาสาธารณะให้บริการ
- 5.) ร้านอาหารและเครื่องดื่ม บริเวณชายหาดมีร้านค้าของชุมชนให้บริการ และด้านริมหาดเป็นของผู้ประกอบการที่พัก แต่มีไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับหาดอื่นๆ
- 6.) ร้านขายของที่ระลึก ไม่มีร้านขายของที่ระลึกจำหน่าย
- 7.) โรงแรมและที่พัก ตั้งอยู่บริเวณเลียบชายหาดคึกคัก ประมาณ 2 แห่ง บางพื้นที่ยังไม่ได้ก่อสร้างเป็นพื้นที่ว่างเปล่า
- 8.) ป้ายสื่อความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว หาดปากวิปไม่มีป้ายสื่อความหมาย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุนที่เข้ามาสร้างที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงแรมเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นที่สาธารณะ
- 9.) ป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว หาดปากวิปไม่มีป้ายชี้ทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงทางเข้าโรงแรม
- 10.) ด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หาดปากวิปเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่พักผ่อนจึงไม่มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรองรับ

- 11.) การแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุด
 12.) ลานจอดรถ มีไม่บริเวณที่ทำเป็นลานจอดรถ สามารถจอดรถริมหาดได้

ตลอดแนว

13.) สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว มีให้บริการน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้
 รับการพัฒนาด้านสถานที่พัก

14.) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น โทรศัพท์ ร้านค้า

15.) แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี หาดปากวิปเป็นสถานที่พัก
 ผ่อนอีกแห่งหนึ่งในหมู่บ้านที่ 1 บ้านปากวิป สภาพทั่วไปชายหาดปากวิปมีลักษณะเป็นหาด
 ทรายขาวเป็นแนวยาว มีต้นไม้เรียงรายตามแนวชายหาด เนื่องจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่น
 ยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) พบว่าชายหาดปากวิปในปัจจุบันสภาพไม่สมบูรณ์ มีเนินทราย และแอ่งน้ำอยู่
 ในพื้นที่ด้านใน ซึ่งยังไม่ได้รับการปรับปรุง

ภาพประกอบ 61 หมู่บ้านปากวิปมีสภาพถนนเรียบ มี 2 เลน และมีป้ายชี้ทางแหล่งท่องเที่ยว
 ชัดเจน

ภาพประกอบ 62 สภาพถนนทางเข้าหาดปากวิป เป็นทางคอนกรีต ความสะอาดยังไม่ได้รับการดูแล ไม่มีถังขยะรองรับในพื้นที่ชุมชนเท่าที่ควร

ภาพประกอบ 63 ถนนด้านหน้าชายหาดปากวิป ยังไม่ได้รับการปรับปรุง ถนนขรุขระ แคมป์ไม่มีไฟฟ้า และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 64 สภาพธรรมชาติบริเวณชายหาดปากวีป หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 65 สภาพชายหาดปากวีป หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

ภาพประกอบ 66 หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) บริเวณพื้นที่ชายหาดมีสภาพเป็นแอ่งน้ำ
ยังไม่ได้รับการปรับปรุงและฟื้นฟูจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 แบบการสำรวจทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว (Resource Audit) ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1. ทรัพยากรทางธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1.1 ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงามีพื้นที่
เป็นภูเขาสลับซับซ้อนและมีทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์ เต็มไปด้วย ป่าเขา ชายหาด ได้แก่
แหลมปะการัง หาดปากวีป หาดคึกคัก หาดบางเนียง หาดนางทอง หาดเขาหลัก พื้นที่ส่วนหนึ่ง
ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน สภาพภูมิอากาศ มีทั้งร้อนและฝน หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์
ชายฝั่ง (สึนามิ) ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ และกลับคืนมาสู่สภาพเดิมยังมี
เพียงพื้นที่บางแห่งที่มีเศษขยะ ขาดการดูแล ผู้ใช้ประโยชน์ได้แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ
ชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยว

1.2 พืชและป่าไม้ ตำบลคึกคักอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีป่าไม้ประเภทไม้
ผลัดใบ สภาพป่าโดยทั่วไปภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่า
ชายหาด และป่าชายเลน และพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะ มังคุด ทุเรียน
ลองกอง สะตอ มะม่วงหิมพานต์ มะพร้าว หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
พืชสวนผลไม้ในพื้นที่ต่ำได้รับความเสียหาย ในส่วนพื้นที่สูงนั้นไม่ได้รับผลกระทบ ต้นไม้บริเวณ
ชายหาดเสียหายหมด

1.3 สัตว์ ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา สัตว์ป่าสำคัญที่พบในอุทยานแห่งชาติเขาลำเล้า-ลำรู่ มีหลายประเภท ได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก นก ผีเสื้อ และสัตว์ทะเล ส่วนสัตว์เศรษฐกิจมี ไก่ เป็ด สุกร โค กระบือ สัตว์น้ำต่าง ๆ หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) สัตว์ป่าส่วนมากมีสัญชาติญาณจึงมีการอพยพ มีเพียงสัตว์ทะเลเท่านั้นที่ตายเนื่องจากโดนคลื่นพัดเข้ามาบนฝั่ง สัตว์เศรษฐกิจมีจำนวนลดลง

1.4 แหล่งน้ำ ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยมีลำน้ำ ลำห้วย 6 สาย มีบึง หนอง ในส่วนของแหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ คลองคึกคัก คลองบางเนียง คลองปากวีป สามารถใช้ประโยชน์ทางเกษตรกรรม และแหล่งน้ำจากขุมเหมืองเก่า มี 4 แห่ง ใช้เป็นแหล่งน้ำประปาผิวดิน 2 แห่ง คือ หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 5 โดยหมู่ที่ 5 จะเป็นผู้ควบคุมการจ่ายน้ำไปยังเขตพื้นที่หมู่ที่ 3 - 6 ส่วนหมู่ที่ 4 เป็นผู้ควบคุมในการจ่ายน้ำเฉพาะในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 4 (บ้านบางตาเทียน) มีแหล่งน้ำสร้างขึ้น ได้แก่ ฝาย 2 แห่ง เป็นระบบชลประทาน มีฝายเพื่อการเกษตร บ่อน้ำตื้น 590 แห่ง บ่อน้ำบาดาล 8 แห่ง ประปาในหมู่บ้าน 3 แห่ง ถังเก็บน้ำฝน 1 แห่ง หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) ประชาชนได้รับผลกระทบในเรื่องแหล่งน้ำ คือน้ำบาดาลขุ่น น้ำบ่อเสียหาย แหล่งน้ำที่ใช้ดื่ม บางแหล่งไม่สามารถใช้ดื่มได้ เพราะกลายเป็นน้ำเค็ม

2. ทรัพยากรทางวัฒนธรรม

ตาราง 4 ทรัพยากรวัฒนธรรม

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ/ชื่อ	ที่ตั้ง
1.) มรดกทางวัฒนธรรม / ศูนย์ข้อมูล		
1.1 สถานที่ที่ผู้คนเคารพและนับถือ	ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน
1.2 ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวพังงา	หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง ถนนเพชรเกษม
2.) มรดกศาสนา		
2.1 วัด	- สำนักสงฆ์บ้านปากวีป - สำนักสงฆ์บ้านดอกแดง - วัดคมนิยเขต (วัดคึกคัก) - วัดพนัสนิคม	- หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป - หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ - หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก - หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง

ตาราง 4 (ต่อ)

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ลักษณะ/ชื่อ	ที่ตั้ง
3.) ศิลปชาติพันธุ์		
3.1 คนพื้นเมือง	- กลุ่มมอญแกมบ้านทุ่งหว้า	- หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก
3.2 ภาษาถิ่น	- ใช้ภาษาท้องถิ่น ภาษาใต้	- ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า
3.3 หัตถกรรม	- กลุ่มไม้ดอกไม้ประดับ ผลิตภัณฑ์ ประเภท กระเป๋า - ผ้าบาติก	- หมู่ที่ 4 กลุ่มแม่บ้านทุ่งขมิ้น
3.4 อาหาร/เครื่องดื่ม	- ไวน์ผลไม้ - อาหารประเภทกึ่งเสียบ กะปิ ปลาเค็ม ปลาจิ้งฉ้างแห้ง ไต ปลา ฯลฯ	- หมู่ที่ 4 กลุ่มแม่บ้านทุ่งขมิ้น และ กลุ่มมอญแกมบ้านทุ่งหว้า - หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ - หมู่ที่ 4 กลุ่มแม่บ้านทุ่งขมิ้น

3. ทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทเหตุการณ์

ตาราง 5 ทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญ

ทรัพยากรมรดก และปรากฏการณ์สำคัญ	ลักษณะ/ชื่อ	ที่ตั้ง	วันที่	ประเภท กิจกรรม
1.) การแข่งขันกีฬาสากล และ พื้นบ้าน	แข่งตระกร้อ กินวิบาก ปิ่นเสาน้ำมัน มวยทะเล	ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า	1 มกราคมของ ทุกปี	แข่งขันใน ท้องถิ่น
2.) งานแสดงอื่นๆ				
2.1 พิธีรำลึก 1 ปีสึนามิ (One Year in Memory of Tsunami)	- พิธีไว้อาลัย ผู้ประสบภัยสึนามิ - พิธีรำลึก 1 ปี สึนามิ	บ้านบางเนียง (เรือ) บริเวณ หมู่ที่ 6 หาดบางเนียง	26 ธันวาคม 2548	เป็นการรำลึก เหตุการณ์และ ร่วมไว้อาลัย
2.2 งานประเพณี	- ประเพณีลอยเรือแพ - วันสงกรานต์	ชายทะเล ตำบล คึกคัก ตำบลคึกคัก	1 มกราคมของ ทุกปี 13 - 15 เมษายน ของทุกปี	เป็นการสะเดาะ เคราะห์ รดน้ำดำหัว ผู้ใหญ่

4. ทรัพยากรประเภทกิจกรรม

ตาราง 6 ทรัพยากรกิจกรรม

ทรัพยากรกิจกรรม	ชื่อ	ที่ตั้ง	เวลาเปิด - ปิด
1.) กิจกรรมนันทนาการ			
1.1 จักรยาน ตกปลา ดำน้ำ สรวายน้ำ	ผู้ประกอบการทางธุรกิจ ท่องเที่ยวและโรงแรมบริการ	บริเวณ หมู่ที่ 1 - 7	-
1.2 เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	อุทยานแห่งชาติ เขาหลัก - ลำรู่	หมู่ที่ 7 ตำบลคีรีคีคัก	9.00 - 22.00 น. ทุกวัน

5. การบริการ

ตาราง 7 ทรัพยากรบริการ

การบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง	จำนวน (ห้อง)	ราคา (บาท)
1.) การขนส่ง				
รถทัวร์	บริษัทขนส่ง จำกัด	กรุงเทพฯ-ระนอง- อำเภอตะกั่วป่า- ภูเก็ต	-	รถวีไอพี 24 ที่นั่ง ราคา 880บาท รถปรับอากาศชั้น 1 ราคา 569 บาท
รถไฟ	การรถไฟแห่งประเทศไทย	กรุงเทพฯ – สถานี สุราษฎร์ธานี	-	ปรับอากาศ ชั้นบนราคา 718 บาท ชั้นล่างราคา 788 บาท พัดลม ชั้นบน ราคา 498 บาท ชั้นล่างราคา 548 บาท
เครื่องบิน	สนามบิน มีหลายสายการบิน	เดินทางสู่ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

การบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง	จำนวน (ห้อง)	ราคา (บาท)
2.) ที่พักแรม				
โรงแรม ระดับ 2 - 5 ดาว	- Le Meridien Khaolak Beach & Spa Resort	หมู่ที่ 1	243	-
เกสเฮาส์ รีสอร์ท บังกะโล	- Similana Resort	หมู่ที่ 1	70	2,900 - 7,000
Homestay หอพัก	- The Sarojin	หมู่ที่ 2		11,400 - 19,000
	- Pakarang Bungalow	หมู่ที่ 2	20	500 - 800
	- Best Westin Palm Gallerlia Resort	หมู่ที่ 2	74	-
	- Khoalak Orchid Beach Resort	หมู่ที่ 2	58	3,790 - 5,790
	- Ayara Villas	หมู่ที่ 5	-	2,000 - 3,500
	- Motive Cottage Resort	หมู่ที่ 5	-	-
	- Tony Lodge	หมู่ที่ 5	26	-
	- Taveesub Apartment	หมู่ที่ 5	-	-
	- Khaolak Bungalow (Gerd & Noi)	หมู่ที่ 5	17	1,400 - 2,200
	- Khoalak View Point Resort	หมู่ที่ 5	34	1,500
	- Khaolak Green Beach Resort	หมู่ที่ 5	15	-
	- Khaolak Countryside Resort & Spa	หมู่ที่ 5	71	1,300 - 2,000 2,900 - 4,500
	- Andaburi Resort	หมู่ที่ 6	39	-
	- Mukdara Beach Villa & Spa Resort	หมู่ที่ 7	148	5,500 - 25,500
	- La Flora Resort & Spa	หมู่ที่ 7	70	5,500 - 7,500
	- Khoalak Your House	หมู่ที่ 7	12	4,000 - 6,000
	- Suwan Palm Resort	หมู่ที่ 7	30	-

ตาราง 7 (ต่อ)

การบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง	จำนวน (ห้อง)	ราคา (บาท)
	- Kratom Khaolak Resort	หมู่ที่ 7	-	800 - 1,500
	- Khaolak Plam Hill Resort & Spa	หมู่ที่ 7	35	2,100
	- Khaolak Paradise Resort	หมู่ที่ 7	55	6,003 - 12,300
	- Khaolak Bay Front Resort	หมู่ที่ 7	-	-
	- Phu KhaoLak	หมู่ที่ 7	20	-
	- Khaolak Plam Beach Resort	หมู่ที่ 7	58	4,500 - 7,200
	- Khaolak Sunset Resort	หมู่ที่ 7	-	3,290 - 3,790
	- Anggab Spa Uncle Nat House;Homestay	หมู่ที่ 7	4	1,000
	- Baan Krathing	หมู่ที่ 7	12	-
	- Khaolak Lamru National Park	หมู่ที่ 7	3 บ้าน	-
	- Khaolak Nature Resort	หมู่ที่ 7	35	400 - 600
	- Khaolak Wanaburee Resort	หมู่ที่ 7	31	5,000 -16,000
	- Nangthong Bay Resort	เขาหลัก	-	-
	- Happylagoon Bungalow	หมู่ที่ 7	22	600 - 800
3.) การต้อนรับศูนย์ข้อมูล แผนที่ แผนที่ป้ายบอก ทางแผนที่ มัคคุเทศก์ ท้องถิ่น บริษัททัวร์	- ป้ายบอกเส้นทางหนี สินามิ - ป้ายแหล่งท่องเที่ยว บริษัททัวร์หลายบริษัท	บริเวณหมู่ที่ 5 และ หมู่ที่ 6 บางเนียง	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

การบริการ	ชื่อ/ประเภท บริการ/ลักษณะ	ที่ตั้ง	จำนวน (ห้อง)	ราคา (บาท)
4.) บริการอื่นๆ				
ธนาคาร/ที่แลกเปลี่ยน	- ธนาคารกรุงไทย - ธนาคารนครหลวงไทย - ธนาคารไทยพาณิชย์ - ธนาคารกรุงเทพ - ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	บริเวณหมู่ที่ 5 และ หมู่ที่ 6 บางเนียง	-	-
ไปรษณีย์	ตู้ไปรษณีย์	ทางเข้า หาดนางทอง	-	-
โทรศัพท์	องค์การโทรศัพท์ส่วน ภูมิภาค	บริเวณหมู่ที่ 5 และ หมู่ที่ 6	-	-
ตำรวจท่องเที่ยว	- สายตรวจตำบลตึกคัก - สถานีตำรวจภูธร อำเภอ ตะกั่วป่า	ตำบลตึกคัก อำเภอตะกั่วป่า	-	-
บริการสุขภาพ	ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวง สาธารณสุข	หมู่ที่ 6	-	-
ไฟฟ้า	ส่วนภูมิภาค	ตำบลตึกคัก อำเภอตะกั่วป่า	-	-
สถานที่เติมน้ำมัน	ป.ต.ท.	ตำบลตึกคัก อำเภอตะกั่วป่า	-	-

6. งานมหกรรมและเหตุการณ์สำคัญในรอบปี

ตาราง 8 เทศกาลท่องเที่ยว

งานมหกรรม และเหตุการณ์สำคัญ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
6.1 ประเพณีลอยเรือแพ	1											
6.2 งานเทศกาลกินเจ										9 วัน		
										9 คืน		
6.3 งานรำลึกสินามิ (ครบรอบ 1 ปี) จัดขึ้นเมื่อปี 2548												

26

7. การประเมินทรัพยากรท่องเที่ยว

ตาราง 9 การประเมินทรัพยากรท่องเที่ยว

ลักษณะทรัพยากร	คุณภาพ	ความโดดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่น	จุดดึงดูด นักท่องเที่ยว
1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	มีป่าไม้ ภูเขา ชายหาด น้ำตก ที่สมบูรณ์	มีความสมบูรณ์และไม่จัดกิจกรรม ที่ทำลายสิ่งแวดล้อม	ความสวยงาม ความเงียบสงบ
2. ด้านทรัพยากรวัฒนธรรม	มีวัด คนพื้นเมือง อาหาร ผลิตภัณฑ์ ภาษาท้องถิ่น ที่ยังไม่ได้รับการสนับสนุน อย่างชัดเจน	ขาดการประชาสัมพันธ์และ การตลาดเมื่อเทียบกับที่อื่น	ภาษาท้องถิ่น อาหาร/ผลิตภัณฑ์ สามารถนำมาเป็น จุดขายได้หากมีการ วางแผนและการ จัดการที่ดี
3. งานมหกรรมและ เหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ	- งานรำลึกสินามิ - อนุสรณ์สถานเหตุการณ์ พิบัติภัยจากคลื่นสินามิ - เรือตรวจการณ์ ดำรวจหน้า 813	โดดเด่นมากกว่าที่อื่น มีเรือตรวจ การณ์ ดำรวจหน้า 813 เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวแห่งใหม่ เป็นสถานที่ที่ อีกแห่งหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยว เดินทางมาชม	นักท่องเที่ยว ต้องการมาชมและ รำลึกเหตุการณ์
4. ด้านกิจกรรม	มีเฉพาะในผู้ประกอบการใน ส่วนของการจัดกิจกรรม เชื่อมโยงเส้นทางกับแหล่ง ท่องเที่ยวอื่นๆ	เนื่องจากแหล่งดำน้ำเขาหลัก ยัง ไม่โดดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับ สิมิลัน เขาหลักเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมไม่มาก หากจัด กิจกรรมร่วมกับพื้นที่อื่นๆใน อำเภอใกล้เคียง หรือจัดกิจกรรม ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	มีศักยภาพด้านที่พัก และเชื่อมเส้นทาง ท่องเที่ยวในจังหวัด พังงาได้เด่นชัด

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะทรัพยากร	คุณภาพ	ความโดดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับที่อื่น	จุดดึงดูด นักท่องเที่ยว
5. บริการ	มีโรงแรม รีสอร์ท มีหลายระดับให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อความต้องการในพื้นที่ของที่พัก	ความหลากหลายและโดดเด่น ของโรงแรม รีสอร์ท มีหลายระดับ เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่มีฐานะดี	ความสะอาดและการให้บริการที่ดีต่อนักท่องเที่ยวให้มีความประทับใจในการให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยวประเภทที่พัก

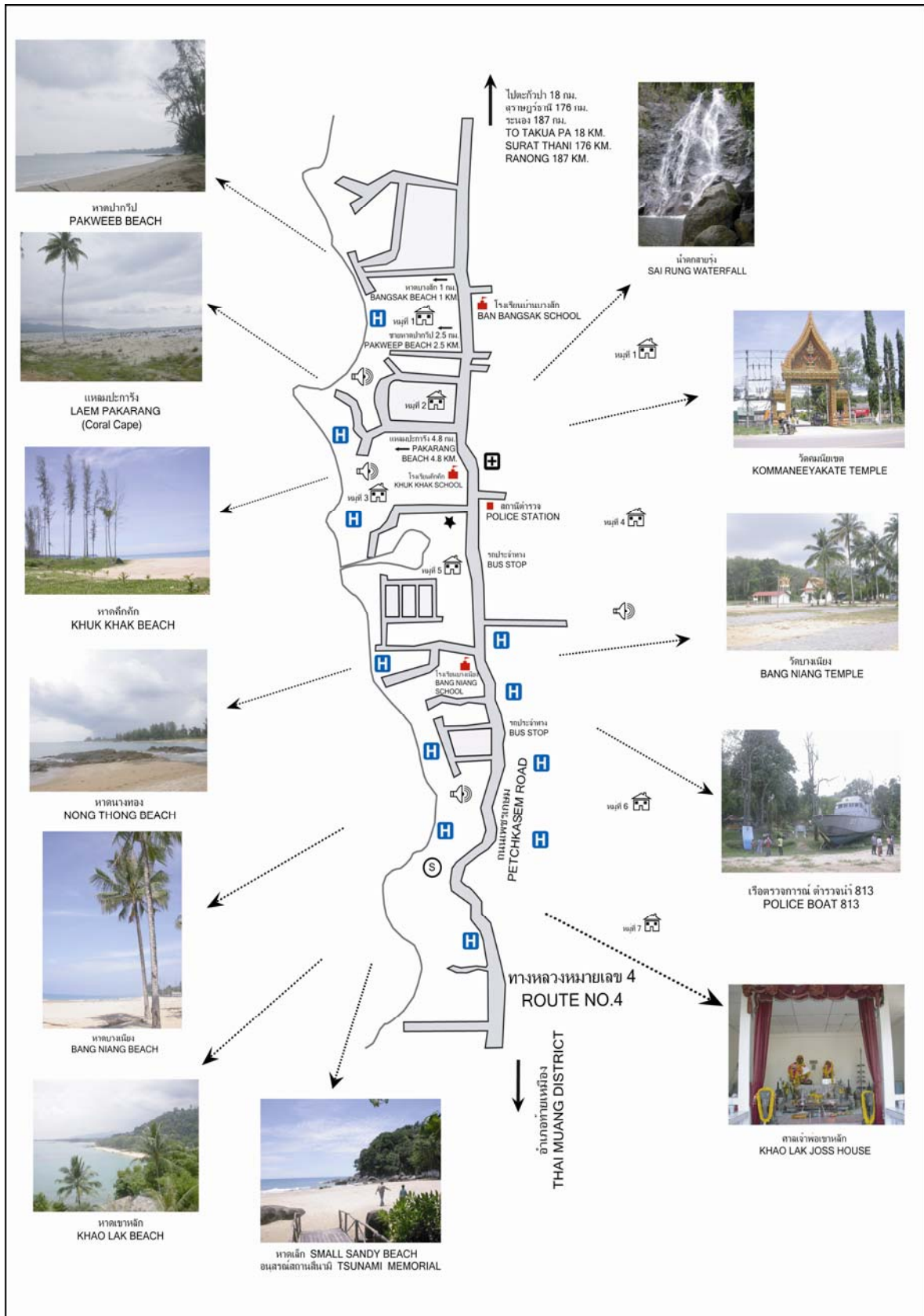
8 การจัดอันดับความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว

ตาราง 10 อันดับความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว

ลักษณะทรัพยากร	คุณสมบัติความโดดเด่น	ลูกค้า สำคัญ	โอกาสในการ พัฒนา	อุปสรรคใน การพัฒนา	อันดับ
1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ	นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ	เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ขาดการจัด การอย่าง ต่อเนื่อง หน่วยงานไม่ มีงบประมาณ และไม่สามารถ จัดโครงการ อย่างต่อเนื่อง	1
2. ด้านทรัพยากรวัฒนธรรม	เป็นตำบลที่มีประวัติความเป็นมา สภาพวัฒนธรรม เป็นหมู่บ้านที่ติดชายทะเล ฝั่งอันดามัน มีภาษาอาหารพื้นเมือง	คนที่สนใจ เรียนรู้ด้าน วัฒนธรรม ของท้องถิ่น	แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม Home stay	ขาดองค์กร เข้ามา สนับสนุน	5
3. งานมหรหรรรมและเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ	- อนุสรณ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิ - เรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813	บุคคลทั่วไป ญาติ ผู้เสียชีวิตมา รำลึก นักเรียน นักศึกษา	เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ ควรมีการจัดวางแผนและ การจัดการใน เรื่องของพื้นที่ ดังกล่าวให้เป็นระเบียบ	ขาดหน่วยงานทางรัฐ ดูแลเอาใจใส่ ไม่สนใจถึง การพัฒนาให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยว แห่งใหม่ได้	3

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะทรัพยากร	คุณสมบัติความโดดเด่น	ลูกค้า สำคัญ	โอกาสในการ พัฒนา	อุปสรรคใน การพัฒนา	อันดับ
4. ด้านกิจกรรม	การขี่ช้างชมป่า สวนยาง สวนผลไม้ จัดกิจกรรมเรียนรู้วิถีชาว ใต้ การกรีดยาง พักแบบ home stay กับชาวประมง	บุคคลทั่วไป ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ	เป็นการ ท่องเที่ยวแบบ เชิงนิเวศให้ ชุมชนได้มีส่วน ร่วมในการ จัดการ	- ขาดการ สนับสนุน - ขาดการ ลงทุน และ หน่วยงาน เข้ามาพัฒนา อย่างจริงจัง	4
5. บริการ	มีโรงแรม ที่พักที่มี ศักยภาพต่อนักท่องเที่ยว ระดับสูง และสิ่งอำนวยความสะดวกครบทั้ง สาธารณูปโภคและ คมนาคม (หลังเหตุการณ์สึนามิ ศักยภาพดังกล่าวลดลง เนื่องจากเกิดความเสียหาย ต้องใช้ระยะเวลาในการ ดำเนินการฟื้นฟูใหม่) ด้าน ความปลอดภัยต้องสร้าง ความเชื่อมั่นให้มากขึ้น	บุคคลทั่วไป ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ	เป็นสถานที่ พักผ่อนที่มี หลายหลาย ระดับ จัดตั้งกลุ่ม องค์กรร่วมมือ ในการตั้งราคา ให้เป็นกลาง	ขาดความ ร่วมมือ ระหว่าง นายทุน	2

ภาพประกอบ 67 แผนภาพแหล่งท่องเที่ยวตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มประชาชน และตารางสรุป

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549 โดยใช้แบบสอบถามเชิงคุณภาพในกลุ่มประชาชนในหมู่ที่ 1 - 7 คือ หมู่ที่ 1 บ้านปากวิป หมู่ที่ 2 บ้านบางขะ หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขมิ้น หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง (นอก) หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง (ใน) หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน จำนวน 159 ราย ผู้วิจัยได้ประมวลผลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังตาราง 11 ดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มประชาชน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	72	45.3
- หญิง	87	54.7
รวม	159	100.0
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	16	10.1
- 20 - 30 ปี	36	22.6
- 31 - 40 ปี	50	31.4
- 41 - 50 ปี	27	17.0
- 51 - 60 ปี	17	10.7
- 60 ปีขึ้นไป	13	8.2
รวม	159	100.0
3. การศึกษา		
- ประถม 6 หรือต่ำกว่า	89	55.9
- มัธยม 3	25	15.7
- มัธยม 6 / ปวช.	21	13.2
- อนุปริญญา / ปวส.	7	4.4
- ปริญญาตรี	17	10.7
รวม	159	100.0
4. รายได้ต่อเดือน		
- ไม่มีรายได้	63	39.6
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	29	18.2
- 5,001 - 10,000 บาท	33	20.8
- 10,001 - 15,000 บาท	13	8.2
- 15,001 - 20,000 บาท	7	4.4
- 20,001 - 25,000 บาท	6	3.7
- มากกว่า 25,000 บาท	8	5.0
รวม	159	100.0

ตาราง 11 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
- เกษตรกร	14	8.8
- ค้าขาย	40	25.2
- การประมง	11	6.9
- รับราชการ	6	3.8
- รับจ้าง	32	20.1
- นักเรียน นักศึกษา	6	3.8
- อื่นๆ	50	31.4
รวม	159	100.0

จากตาราง 11 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างประเภทประชาชนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป จำนวน 159 คน เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าเป็นเพศชายร้อยละ 45.3 เพศหญิงร้อยละ 54.7

เมื่อพิจารณาตามอายุประชาชน ที่มีมากที่สุดอยู่ในระหว่างอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 31.4 และน้อยที่สุดพบว่ามีอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.2

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของประชาชน พบว่าการศึกษาของประชาชนที่มากที่สุดอยู่ในระดับประถม 6 หรือต่ำกว่า ร้อยละ 52.8 และน้อยที่สุดคือ อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 4.4

เมื่อพิจารณาตามรายได้ของประชาชนพบว่า ไม่มีรายได้ ร้อยละ 39.6 มากที่สุด และน้อยที่สุดคือ รายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 3.7

เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า อาชีพประเภท ธุรกิจส่วนตัว วางงาน การท่องเที่ยว มูลนิธิ แม่บ้าน รับเหมาก่อสร้าง ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ พบมากที่สุด ร้อยละ 31.4 รองลงมา อาชีพ ค้าขาย ร้อยละ 25.2 และน้อยที่สุดคือ อาชีพรับราชการ และนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 3.8

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามปลายเปิดโดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ คือ ความคิดเห็นทั่วไปของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ สภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และสภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟู การท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน และได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

2.2 ด้านความคิดเห็นทั่วไปของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นทั่วไปของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามข้อ 6 - 11

6. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณหมู่บ้านที่ 1 - 7 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3 ประเภท คือ

ชายหาด เช่น หาดปากวีป แหลมปะการัง หาดนางทอง หาดคึกคัก หาดบางเนียง หาดเขาหลัก หาดเล็ก

น้ำตก เช่น น้ำตกช่องฟ้า น้ำตกสายรุ้ง สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง เช่น น้ำตกบ่อหิน บางสัก น้ำตกโดนไพร

อุทยานแห่งชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่

7. ประชาชนกับคำว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักคำว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

8. ความเข้าใจของประชาชนกับคำว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประชาชนให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า เป็นการท่องเที่ยวแบบศึกษาธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ทำให้ธรรมชาติเสียหาย เช่น ไม่ตัดไม้ทำลายป่า ไม่ทิ้งขยะ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับคนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ อีกทั้งยังเป็นการท่องเที่ยวที่ช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ รักษาธรรมชาติให้คงเดิมมากที่สุด ท่องเที่ยวโดยไม่ทำให้ระบบนิเวศเสื่อม เป็นการอนุรักษ์ระบบนิเวศ

9. ความต้องการให้การท่องเที่ยวเข้ามาในท้องถิ่น ประชาชนต้องการให้การท่องเที่ยวเข้ามาในท้องถิ่นเพราะอยากมีรายได้ และอาชีพเข้าสู่ท้องถิ่น มีเศรษฐกิจดีขึ้น หมู่บ้านเจริญขึ้น และฟื้นฟูชุมชนขึ้นอีกครั้ง โดยต้องการมีอาชีพด้านค้าขาย ด้านท่องเที่ยว และต้องการรักษาวัฒนธรรมของชุมชนไว้ ต้องการเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักว่าตำบลคึกคักมีแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น พัฒนาท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ขึ้น

10. ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว ประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว เพราะอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน อยากให้ชุมชนดีขึ้น ต้องการให้มีเงินหมุนเวียนในชุมชน สร้างรายได้ ทั้งรายได้หลักและรายได้เสริม ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น อยากปลดหนี้สิน ประชาชนบางส่วนไม่ต้องการมีส่วนร่วม เพราะไม่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการท่องเที่ยว ไม่มีเวลา ไม่มีอำนาจ และไม่มีเงินทุน

11. ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ขายอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด รองลงมาเป็นการนำเที่ยวชุมชน ขายของที่ระลึก การจัดสถานที่พักให้นักท่องเที่ยว (Home stay) การร่วมลงทุน ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ สภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังธรณีภัยพิบัติในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา (ข้อ 12 - 17)

12. ด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ ในชุมชนทั้ง 7 หมู่บ้าน พบว่า สภาพเศรษฐกิจไม่ดีเท่าที่ควร การประกอบอาชีพส่วนใหญ่ ด้านเกษตรกรรม ด้านประมง การค้าและร้านอาหาร ธุรกิจท่องเที่ยว และรับจ้างทั่วไป สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันรายได้ลดลง เมื่อก่อนทำการประมงได้ปกติ หลังจากเหตุการณ์สึนามินั้น รายได้ตกต่ำ น้ำมันแพง ปลาหมึกหายากขึ้น การค้าและร้านอาหารรายได้ลดลง เนื่องจากไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการ วัตถุดิบในการลงทุนขาดแคลน และราคาสูงขึ้น ด้านธุรกิจท่องเที่ยวประเภทโรงแรมที่พักอยู่ในช่วงฟื้นฟูและปรับปรุง หลังจากที่โรงแรมได้รับเสียหายมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาพักลดลง โรงแรมบางแห่งมีการปิดกิจการลง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดการว่างงาน พนักงานบางคนต้องเปลี่ยนอาชีพใหม่ ความต้องการในอนาคตด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านอาชีพและอุปกรณ์การประกอบอาชีพ ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ด้านพัฒนาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการช่วยเหลือในเรื่องเศรษฐกิจรายได้ของชุมชน

13. ด้านสังคมและชุมชน ก่อนเหตุการณ์สึนามิมีคนที่อยู่ภายนอกพื้นที่เข้ามาทำงาน สังคมและชุมชนมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ หลังเหตุการณ์สึนามิมีการจัดตั้งกลุ่มองค์กร อาทิ กลุ่มแม่บ้านอาสาสมัคร กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มสึนามิ ได้แก่ กลุ่มอาชีพต่อเรือ กลุ่มแม่บ้านทำผ้าบาติก กลุ่มแม่บ้านสานตะกร้าพลาสติก ทั้ง 7 หมู่บ้านสังคมและชุมชนมีความรักและสามัคคีมากกว่าเดิม ปัญหาในการจัดตั้งกลุ่ม ได้แก่ ประชาชนขาดความตั้งใจ ขาดความรู้ ไม่มีความอดทน เกิดความขัดแย้ง ไม่เข้าใจกันระหว่างสมาชิก ขาดเงินทุนในการสนับสนุนโครงการใหม่ๆ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการประสานงานในกลุ่ม ความต้องการในอนาคตของสังคมและชุมชน ในเรื่องความร่วมมือ ความสามัคคีในชุมชน ด้านเงินทุนสนับสนุนโครงการต่างๆ ด้านความช่วยเหลือในการจัดตั้งองค์กร ด้านการให้การศึกษา ฝึกอบรมด้านอาชีพแก่ชุมชน

14. ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ระบบสาธารณูปโภคหมู่บ้านในตำบลคึกคักสะดวกมากใช้น้ำจากเขา ไม่ต้องซื้อน้ำบริโภค มีน้ำบาดาล มีไฟฟ้าใช้ มีทุกอย่างครบครัน หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ค่อยสะดวก น้ำประปาไม่ค่อยไหล สินค้าแพง ต้องซื้อน้ำมาบริโภค ถนน

ยังสร้างไม่เสร็จ บางแห่งสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกดีขึ้น เพราะทางรัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ ในด้านน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์สาธารณะเพิ่มขึ้น ขยายถนนเพิ่มขึ้น มีไฟฟ้าตามถนน 2 ข้าง

15. ด้านสิ่งแวดล้อม สภาพพื้นที่ของหมู่บ้านในตำบลคึกคัก ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) เกิดความเสียหายหลายด้าน ได้แก่ บ้านเรือนที่อยู่อาศัย สวนยางและสวนผลไม้ บ่อกุ้ง ธุรกิจโรงแรมปิดกิจการ และร้านอาหาร สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงบริเวณชายฝั่งมีขยะมาก ชายหาดสกปรก มีซากปรักหักพัง พื้นที่ที่อยู่บริเวณชายหาดเป็นพื้นที่ต่ำ จะได้รับความเสียหายทั้งสิ้น ยกเว้นบ้านที่ตั้งอยู่ที่พื้นที่สูง ประชาชนยังไม่พอใจกับสิ่งแวดล้อมเนื่องจากพื้นที่บางแห่งบริเวณชายหาดยังเป็นหลุมเป็นบ่อ ชายทะเลสกปรก ขาดการดูแลอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการปรับปรุงและข้อเสนอแนะ ในเรื่องสภาพสิ่งแวดล้อม ควรฟื้นฟูธรรมชาติระบบนิเวศ พัฒนาบริเวณชายหาดปรับปรุงภูมิทัศน์ ให้มีถนนคอนกรีตและทางเดิน มีที่พักผ่อนหย่อนใจแก่นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในชุมชนให้มีความสะอาด มีการปลูกต้นไม้ สร้างคูระบายน้ำ เพื่อระบบระบายน้ำที่ดีขึ้น น้ำไม่ท่วมขัง ให้มีการปลูกป่าชายเลนเพื่อป้องกันคลื่น และต้องการให้แบ่งโซนชายหาดไม่ให้โรงแรมที่พักอยู่ใกล้บริเวณชายหาด

16. ด้านความปลอดภัย เรื่องทรัพย์สินและภัยธรรมชาติ ในพื้นที่ของหมู่บ้านในตำบลคึกคักนั้นก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) มีความปลอดภัยมาก ไม่มีโจร และภัยธรรมชาติเป็นไปตามฤดูกาล ในปัจจุบันมีความปลอดภัยน้อยลง มีโจร และมีจลาจลพวดยิวโอกาสมากขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจไม่ดี และขาดความไม่มั่นใจในระบบเตือนภัยประจำพื้นที่ สภาพจิตใจของประชาชนส่วนใหญ่ยังหวาดระแวง กลัวภัยเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) เนื่องจากได้รับความสูญเสีย และสะท้อนใจกับเหตุการณ์ฯ ดังกล่าว ประชาชนบางส่วนเริ่มทำใจได้มากขึ้น เพราะมีศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขให้บริการ

ความต้องการและปัญหาด้านความปลอดภัยในหมู่บ้าน ต้องการหออเตือนภัย มีวิทยุเตือนทุกตำบล ต้องการให้ดูแลเรื่องระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ควรจัดให้มีการฝึกอบรมชาวบ้าน ผู้นำชุมชน เรื่องการป้องกันภัยธรรมชาติ ควรจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการรักษาความปลอดภัย และควรมีหน่วยกู้ภัยที่เขาลัก

17. ด้านการท่องเที่ยว ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการท่องเที่ยวกำลังได้รับความนิยม มีธุรกิจเกิดขึ้นหลากหลาย การลงทุนดีมาก หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) การท่องเที่ยวเจียบเหงา และซบเซาลง เศรษฐกิจตกต่ำ นักท่องเที่ยวน้อยมาก ร้านค้าปิดกิจการ โรงแรมเสียหาย การท่องเที่ยวไม่ดีเหมือนสมัยก่อน แต่เริ่มฟื้นตัวขึ้น

ความต้องการให้มีการพัฒนาและการปรับปรุงในด้านการท่องเที่ยว ด้านสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุง ความสะดวกของสถานที่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านอบรมให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวแก่ประชาชนในท้องถิ่น

2.4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนา และฟื้นฟู การท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

1. ปัญหาด้านระบบสาธารณูปโภค

- 1.1 เรื่องน้ำในชุมชนได้รับผลกระทบเรื่อง น้ำเสีย ขาดน้ำดื่มน้ำใช้ ในหน้าแล้ง
- 1.2 เรื่องโทรศัพท์สาธารณะยังไม่เพียงพอ
- 1.3 เรื่องถนนบริเวณหาดปากวิปี ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ถนนแคบมากและมีมัตมาก มีอุบัติเหตุบ่อย

2. ปัญหาด้านความปลอดภัย

- 2.1 ความไม่มั่นใจในประสิทธิภาพของระบบเครื่องเตือนภัยตามชายหาด
- 2.2 เจ้าหน้าที่ไม่มาตรวจตราในระบบ ขาดการพัฒนาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง
- 2.3 สถานที่บางแห่งเปลี่ยวมาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่เข้าไปดูแลไม่ทั่วถึง

3. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- 3.1 ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ เงินทุนเพื่อการฟื้นฟูกิจการ
- 3.2 ขาดอุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพ
- 3.3 รายได้ลดลง เกิดการว่างงานมากขึ้น
- 3.4 ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ และไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง
- 3.5 ไม่มีการจัดระบบเรื่องที่จอดรถ

4. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

- 4.1 ขาดงบประมาณในการพัฒนาท่องเที่ยว
- 4.2 ไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง
- 4.3 ขาดหน่วยงานในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว
- 4.4 สถานที่ท่องเที่ยวบางส่วนเหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่แต่ไม่ได้รับการพัฒนา
- 4.5 จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

5. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ

- 5.1 ธรรมชาติและอากาศมีการเปลี่ยนแปลง
- 5.2 ความไม่แน่ใจด้านความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ
- 5.3 ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์หลังเหตุการณ์สึนามิ

6. ปัญหาภัยสังคม

- 6.1 ปัญหาการพนันมีมากขึ้น พบว่าประชาชนหมกมุ่นกับหวยบนดิน หวยหุ้น
- 6.2 ปัญหาปราบปรามยาเสพติด
- 6.3 ปัญหาผู้มีอิทธิพล
- 6.4 พ่อค้าฉวยโอกาสขึ้นราคาของบางอย่าง

7. ปัญหาด้านชุมชน

- 7.1 คนในชุมชนขาดความร่วมมือและความสามัคคี
- 7.2 ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆเท่าที่ควร
- 7.3 หน่วยงานภาครัฐขาดการพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องส่งผลให้ชุมชนไม่มีความเข้มแข็ง
- 7.4 จำนวนบุคลากรน้อยการพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ จึงไม่ต่อเนื่องและเพียงพอ

8. ปัญหาด้านการประสานงานและการสื่อสาร

- 8.1 ประชาชนในท้องถิ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง
- 8.2 การประสานงานด้านข่าวสารในชุมชนไม่ทั่วถึง
- 8.3 ความเข้าใจในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานกับชุมชนยังไม่สัมพันธ์กัน

9. ปัญหาความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบางกลุ่ม

- 9.1 ทางรัฐไม่เปิดโอกาสให้คนจนทำธุรกิจ เห็นความสำคัญของนักธุรกิจเกินไป

10. ความต้องการของประชาชน

- 10.1 ต้องการสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 10.2 ต้องการด้านความปลอดภัย
- 10.3 ต้องการด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ เงินทุน
- 10.4 ต้องการด้านการท่องเที่ยว
- 10.5 ต้องการด้านสังคมและชุมชน
- 10.6 ต้องการให้ส่งเสริมเรื่องการศึกษาแก่เยาวชน
- 10.7 ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ

11. ข้อเสนอแนะของประชาชน

- 11.1 ควรมีการประสานงานเพื่อสื่อสารเรื่องระหว่างหน่วยงานที่เข้ามากับชุมชนต่างๆให้เข้าใจ เพื่อความร่วมมือในด้านต่างๆจะได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

- 11.2 ควรมีการสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในเรื่องระบบเตือนภัย และสร้างความปลอดภัยในท้องถิ่น โดยมีเจ้าหน้าที่เข้ามาการตรวจตราพื้นที่ในหมู่บ้าน
- 11.3 ควรจัดโครงการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญเข้ามาฟื้นฟูชุมชนให้เข้มแข็ง
- 11.4 ควรจัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ๆ และมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
- 11.5 ควรฟื้นฟูปรับปรุงพื้นที่ในหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย และควรมีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือซ่อมแซมบ้านเรือนชาวบ้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม และ ตารางสรุป

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549 โดยใช้แบบสอบถามในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ บริเวณ หาดปากวิป แหลมปะการัง หาดคึกคัก หาดบางเนียง หาดนางทอง และอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ จำนวน 226 ราย และได้ประมวลผลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	
	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
1. เพศ				
- ชาย	49	43.4	65	57.5
- หญิง	64	56.6	48	42.5
รวม	113	100	113	100
2. อายุ				
- ต่ำกว่า 20 ปี	13	11.5	4	3.5
- 20 - 30 ปี	26	23.0	50	44.2
- 31 - 40 ปี	31	27.4	27	23.8
- 41 - 50 ปี	26	23.0	25	22.1
- 51 - 60 ปี	15	13.3	5	4.4
- 60 ปีขึ้นไป	2	1.8	2	1.7
รวม	113	100	113	100

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ	
	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
3. เชื้อชาติ				
- ยุโรป	-	-	90	79.6
- อเมริกา	-	-	9	8.0
- ออสเตรเลีย	-	-	7	6.2
- เอเชีย	-	-	7	6.2
รวม	-	-	113	100
4. การศึกษา				
- ประถม 6 หรือต่ำกว่า	2	1.8	-	-
- มัธยม 3	5	4.4	-	-
- มัธยม 6 / ปวช.	39	34.5	17	15
- อนุปริญญา / ปวส.	28	24.8	27	24
- ปริญญาตรี	37	32.7	54	48
- ปริญญาโท	2	1.8	15	13
รวม	113	100	113	100
5. รายได้				
- ไม่มีรายได้	26	23.0	22	19.5
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	5	4.4	-	-
- 5,001 -10,000 บาท	22	19.5	-	-
- 10,001 -15,000 บาท	10	8.8	-	-
- 15,001 - 20,000 บาท	19	16.8	3	2.7
- 20,001 - 25,000 บาท	15	13.3	5	4.4
- มากกว่า 25,000 บาท	16	14.1	7	15.9
- ไม่แสดงความคิดเห็น	-	-	65	57.5
รวม	113	100	113	100
6. อาชีพ				
- เกษตรกรรม	2	1.8	-	-
- ค้าขาย	8	7.1	2	1.8
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	31.8	50	44.2
- รับราชการ	27	23.9	1	0.9
- วิทยาศาสตร์ การแพทย์	-	-	9	8.0
- นักเรียน นักศึกษา	10	8.8	19	16.8
- อื่นๆ	28	24.8	15	13.3
- ไม่แสดงความคิดเห็น	2	1.8	17	15.0
รวม	113	100	113	100

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ	
	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
7. ที่อยู่				
- กรุงเทพฯและปริมณฑล	45	39.8	-	-
- ภาคกลาง	1	0.9	-	-
- ภาคตะวันออก	1	0.9	-	-
- ภาคเหนือ	1	0.9	-	-
- ภาคใต้	65	57.5	-	-
- ยุโรป	-	-	89	78.8
- อเมริกา	-	-	6	5.3
- ออสเตรเลีย	-	-	6	5.3
- เอเชีย	-	-	11	9.7
- อเมริกาใต้	-	-	1	0.9
รวม	113	100	113	100
8. ระยะเวลาที่มาเที่ยว				
- 1 - 7 วัน	102	90.3	34	30.1
- มากกว่า 7 วัน	11	9.7	44	38.9
- 1 - 3 เดือน	-	-	18	15.9
- มากกว่า 2 เดือน	-	-	17	15.0
รวม	113	100	113	100
9. ลักษณะการเดินทาง				
- คนเดียว	7	6.2	27	23.9
- ครอบครัว	69	61.0	25	22.1
- เพื่อน	29	25.7	58	51.4
- อื่นๆ	8	7.1	3	2.7
รวม	113	100	113	100
10. สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)				
- มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม	56	39.4	65	33.1
- บรรยากาศเงียบสงบ	43	30.3	60	30.6
- ผู้คนในท้องถิ่นมีน้ำใจเป็นมิตร	22	15.5	51	26.0
- การเดินทางสะดวกปลอดภัย	21	14.8	14	7.1
- อื่นๆ	-	-	6	3.1
รวม	113	100	113	100

ตาราง 12 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	นักท่องเที่ยวชาวไทย		นักท่องเที่ยวต่างชาติ	
	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ	จำนวน (ตัวอย่าง)	ร้อยละ
11. ทราบแหล่งท่องเที่ยวในตำบล				
คึกคัก				
- เพื่อน / ญาติแนะนำ	55	48.7	61	54.0
- สื่อสิ่งพิมพ์	21	18.6	30	26.5
- วิทยุ / โทรทัศน์	19	16.8	5	4.4
- อื่นๆ	18	15.9	17	15.4
รวม	113	100	113	100
12. ต้องการกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่				
- มา	92	86.7	98	86.7
- ไม่มา	5	2.7	3	2.7
- ไม่แน่ใจ	16	10.6	12	10.6
รวม	113	100	113	100

จากตาราง 12 แสดงจำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยว ทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 226 คน เมื่อพิจารณาตามเพศของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 43.4 เพศหญิง ร้อยละ 56.6 เมื่อพิจารณาตามเพศนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่าเป็นเพศชายร้อยละ 57.5 เพศหญิงร้อยละ 42.5

เมื่อพิจารณาตามอายุของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า อายุ 31 - 40 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 27.4 และน้อยที่สุดอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.8 เมื่อพิจารณาตามอายุของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า อายุ 20 - 30 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 44.2 และน้อยที่สุดอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.7

เมื่อพิจารณาตามเชื้อชาติของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า นักท่องเที่ยวทวีปยุโรป เดินทางเข้ามามากที่สุด ร้อยละ 79.6 น้อยที่สุด คือ ออสเตรเลีย และเอเชีย ร้อยละ 6.2

เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าศึกษาระดับมัธยม 6 หรือปวช. มากที่สุด ร้อยละ 34.5 และน้อยที่สุดศึกษาอยู่ในระดับประถม 6 หรือต่ำกว่า และระดับปริญญาโท ร้อยละ 1.8 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่าศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด ร้อยละ 48 และน้อยที่สุดศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 13

เมื่อพิจารณาตามรายได้ของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ไม่มีรายได้ร้อยละ 23.0 มากที่สุด และน้อยที่สุดคือรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 4.4 เมื่อพิจารณาตามรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า ไม่แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 57.5 มากที่สุด และน้อยที่สุดคือรายได้ 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาตามอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุด ร้อยละ 31.8 และน้อยที่สุดคืออาชีพเกษตรกรและไม่แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 1.8 เมื่อพิจารณาตามอาชีพของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด ร้อยละ 44.2 และน้อยที่สุดคือรับราชการ ร้อยละ 0.9

เมื่อพิจารณาด้านที่อยู่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่อาศัยในภาคใต้ เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดร้อยละ 57.5 รองลงมาคือกรุงเทพฯและปริมณฑลร้อยละ 39.8 และน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคเหนือร้อยละ 0.9 เมื่อพิจารณาด้านทวีปที่อยู่ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติในทวีปยุโรปมากที่สุด ร้อยละ 78.8 และน้อยที่สุด คือ อเมริกาใต้ ร้อยละ 0.9

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่มาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าระยะเวลา 1 - 7 วันมากที่สุด ร้อยละ 90.3 ระยะเวลาสั้นที่สุด มากกว่า 7 วัน ร้อยละ 9.7 เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่มาเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่าระยะเวลามากที่สุดคือมากกว่า 7 วัน ร้อยละ 38.9 ระยะเวลาสั้นที่สุดมากกว่า 3 เดือน ร้อยละ 15.0

เมื่อพิจารณาลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าเดินทางมากับครอบครัวมากที่สุดร้อยละ 61.0 และน้อยที่สุด คือเดินทางมาคนเดียวร้อยละ 6.2 เมื่อพิจารณาลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่าเดินทางมากับเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 51.4 และน้อยที่สุดคืออื่นๆ เดินทางมากับแฟนร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาสิ่งที่ประทับใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า สิ่งที่น่าประทับใจมากที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวสวยงามร้อยละ 39.4 และสิ่งที่ประทับใจน้อยที่สุดคือการเดินทางสะดวกและปลอดภัย ร้อยละ 14.8 เมื่อพิจารณาสิ่งที่ประทับใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่าสิ่งที่ประทับใจมากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวสวยงามร้อยละ 33.1 และสิ่งที่ประทับใจน้อยที่สุดคืออื่นๆ วัฒนธรรม อาหารท้องถิ่น ดำน้ำ งานรำลึกสินามิ ร้อยละ 3.1

เมื่อพิจารณาเรื่องทราบแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ทราบโดยเพื่อนและญาติแนะนำ มากที่สุด ร้อยละ 48.7 และน้อยที่สุด คือ อื่นๆ เป็นคนจังหวัดใกล้เคียง ชาวบ้านแนะนำ ร้อยละ 15.9 เมื่อพิจารณาเรื่องทราบแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า รู้จากเพื่อนและญาติแนะนำมากที่สุดร้อยละ 54.0 และน้อยที่สุดคือ วิทยุ โทรทัศน์ร้อยละ 4.4

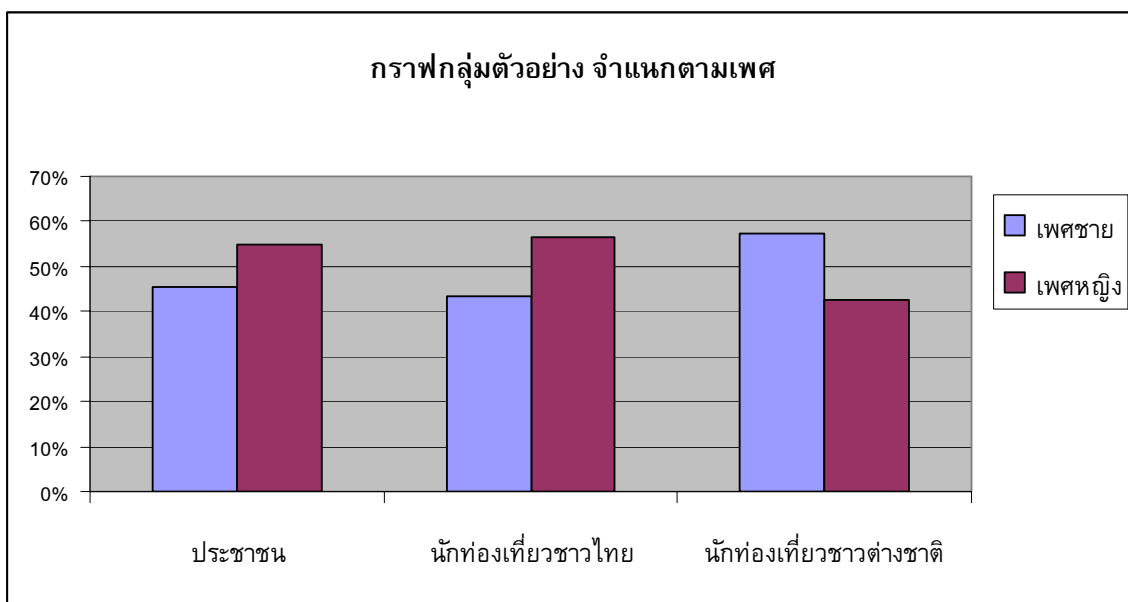
เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ต้องการที่จะเดินทางกลับมามากที่สุดร้อยละ 81.4 ไม่แน่ใจร้อยละ 14.2 และไม่เดินทางมาร้อยละ 4.4 เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ ต้องการที่จะเดินทางกลับมามากที่สุดร้อยละ 86. ไม่แน่ใจร้อยละ 10.6 และไม่เดินทางมาร้อยละ 2.7

3.2 สรุปการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชาชน นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

การวิเคราะห์แบบสอบถามเชิงคุณภาพที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชน นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

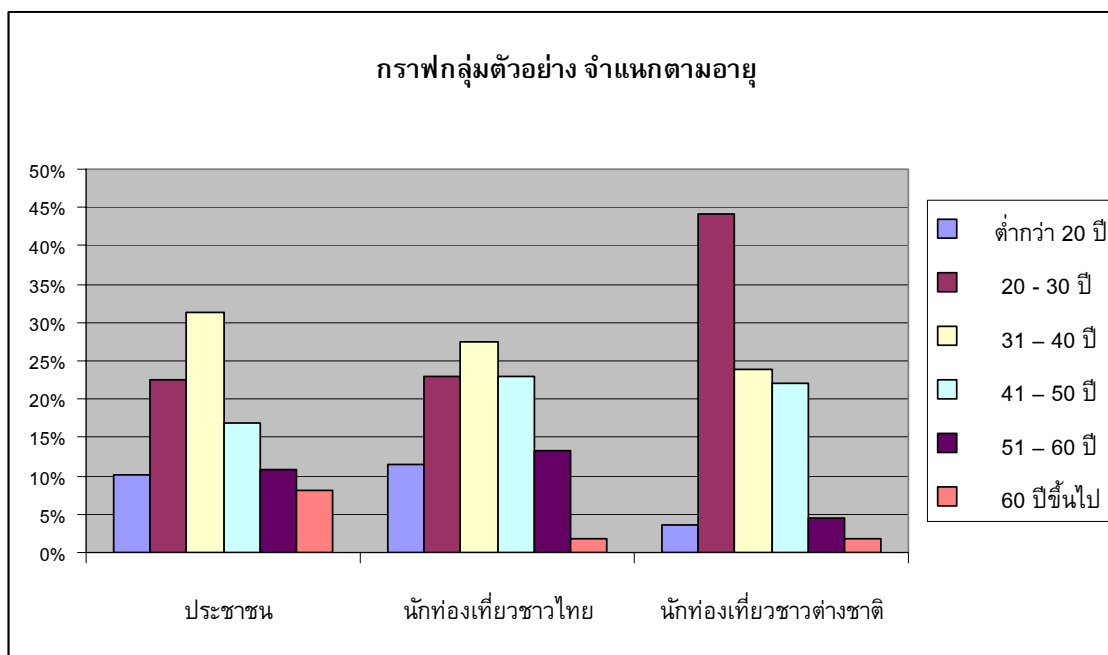
ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	ประชาชน			นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ		
	ชาย	หญิง	รวม (ร้อยละ)	ชาย	หญิง	รวม (ร้อยละ)	ชาย	หญิง	รวม (ร้อยละ)
จำนวน	45.3	54.7	100	43.4	56.6	100	57.5	42.5	100

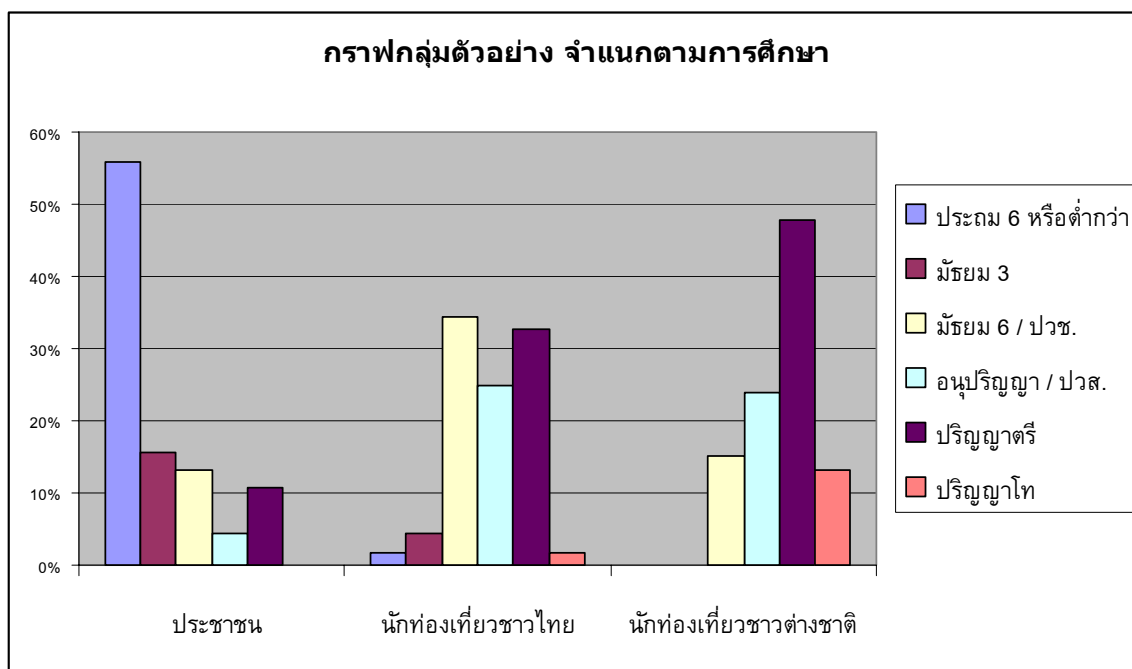
ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	ประชาชน	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 20 ปี	10.1	11.5	3.5
20-30 ปี	22.6	23.0	44.2
31-40 ปี	31.4	27.4	23.8
41-50 ปี	17.0	23.0	22.1
51-60 ปี	10.7	13.3	4.4
60 ปีขึ้นไป	8.2	1.8	1.7

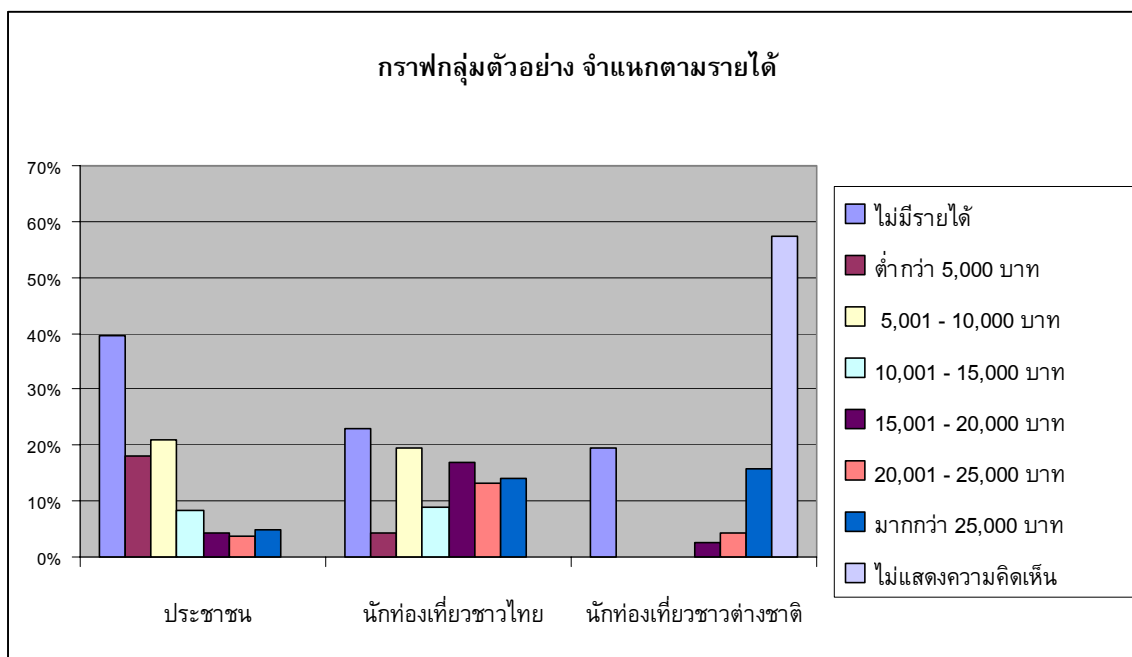
ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	ประชาชน	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ประถม 6 หรือต่ำกว่า	55.9	1.8	-
มัธยม 3	15.7	4.4	-
มัธยม 6 / ปวช.	13.2	34.5	15
อนุปริญญา / ปวส.	4.4	24.8	24
ปริญญาตรี	10.7	35.7	48
ปริญญาโท	-	1.8	13

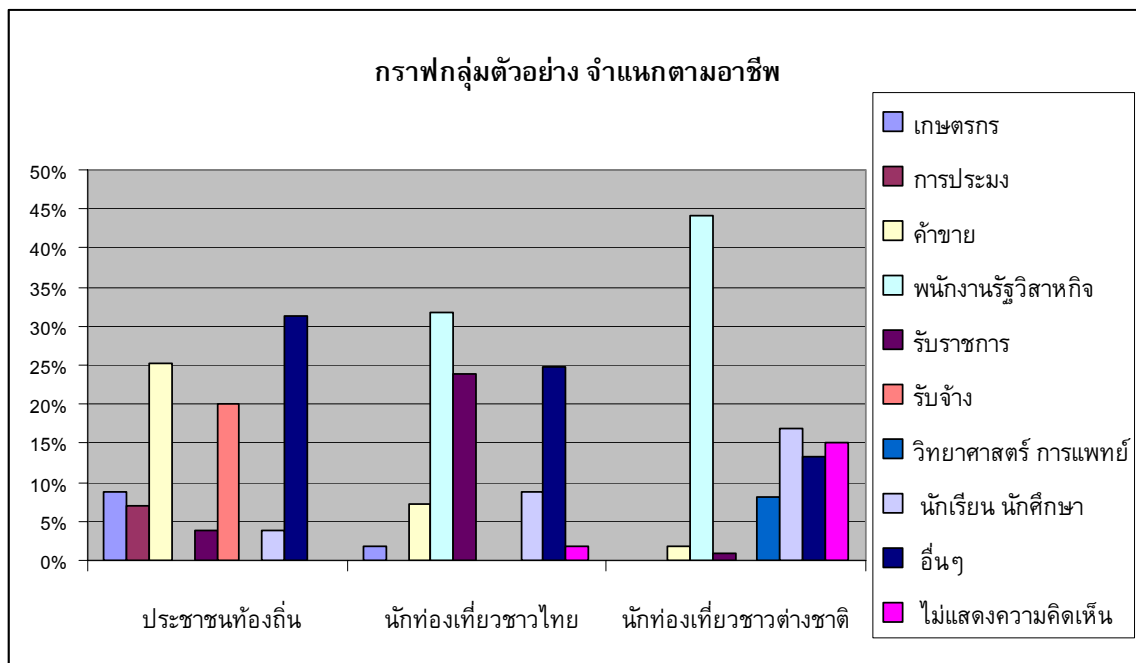
ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	ประชาชน	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ไม่มีรายได้	39.6	23.0	19.5
ต่ำกว่า 5,000 บาท	18.2	4.4	-
5,001 - 10,000 บาท	20.8	19.5	-
10,001 -15,000 บาท	8.2	8.8	-
15,001 - 20,000 บาท	4.4	16.8	2.7
20,001 - 25,000 บาท	3.7	13.3	4.4
มากกว่า 25,000 บาท	5.0	14.1	15.9
ไม่แสดงความคิดเห็น	-	-	57.5

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ประชาชน	นักท่องเที่ยวชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เกษตรกร	8.8	1.8	-
การประมง	6.9	-	-
ค้าขาย	25.2	7.1	1.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	31.8	44.2
รับราชการ	3.8	23.9	0.9
รับจ้าง	20.1	-	-
วิทยาศาสตร์ การแพทย์	-	-	8.0
นักเรียน นักศึกษา	3.8	8.8	16.8
อื่นๆ	31.4	24.8	13.3
ไม่แสดงความคิดเห็น	-	1.8	15.0

3.3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ในการวิเคราะห์และแปลผลที่จะกล่าวต่อไปนี้เพื่อความสะดวกและให้เป็นที่น่าสนใจตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

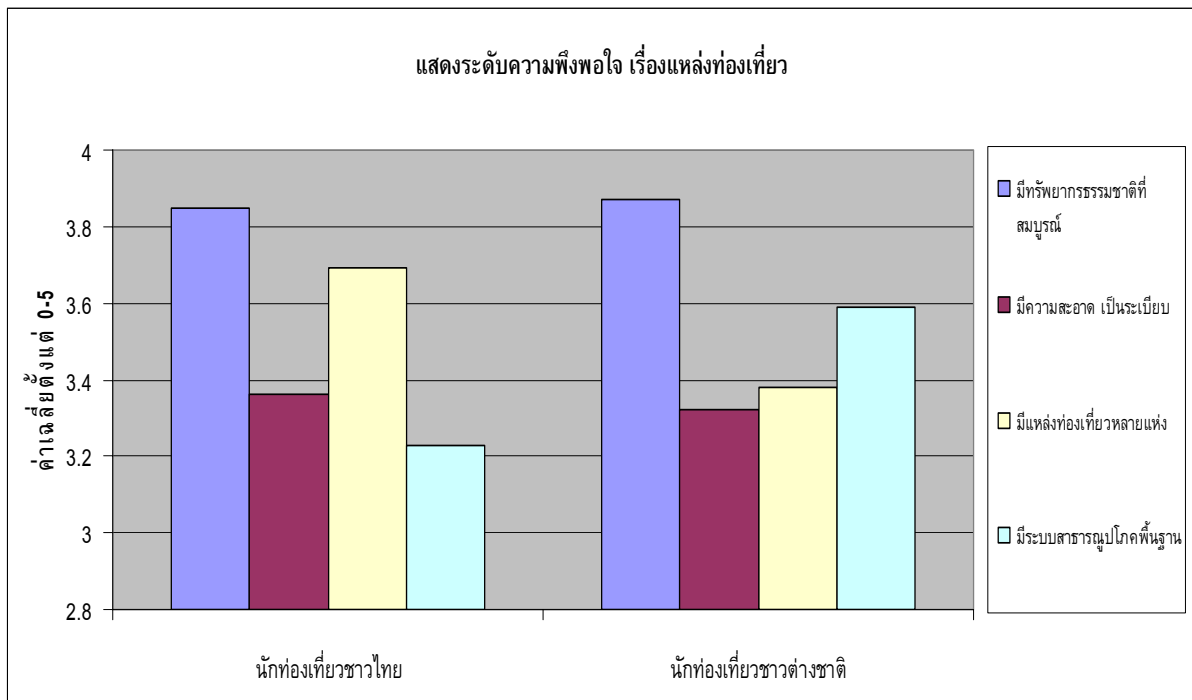
(ตาราง 18 - 22)

ตาราง 18 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์	3.85	0.58	มาก	3.87	0.88	มาก
มีความสะอาด เป็นระเบียบ	3.36	0.66	ปานกลาง	3.32	0.89	ปานกลาง
มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง	3.69	0.76	มาก	3.38	0.87	ปานกลาง
มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	3.23	0.71	ปานกลาง	3.59	0.70	มาก

จากตาราง 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในด้านแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ความสะอาดเป็นระเบียบ และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69, 3.23$) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีความพึงพอใจในด้านแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87, 3.59$) รองลงมา แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ความสะอาด เป็นระเบียบ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$ และ 3.32) ตามลำดับ

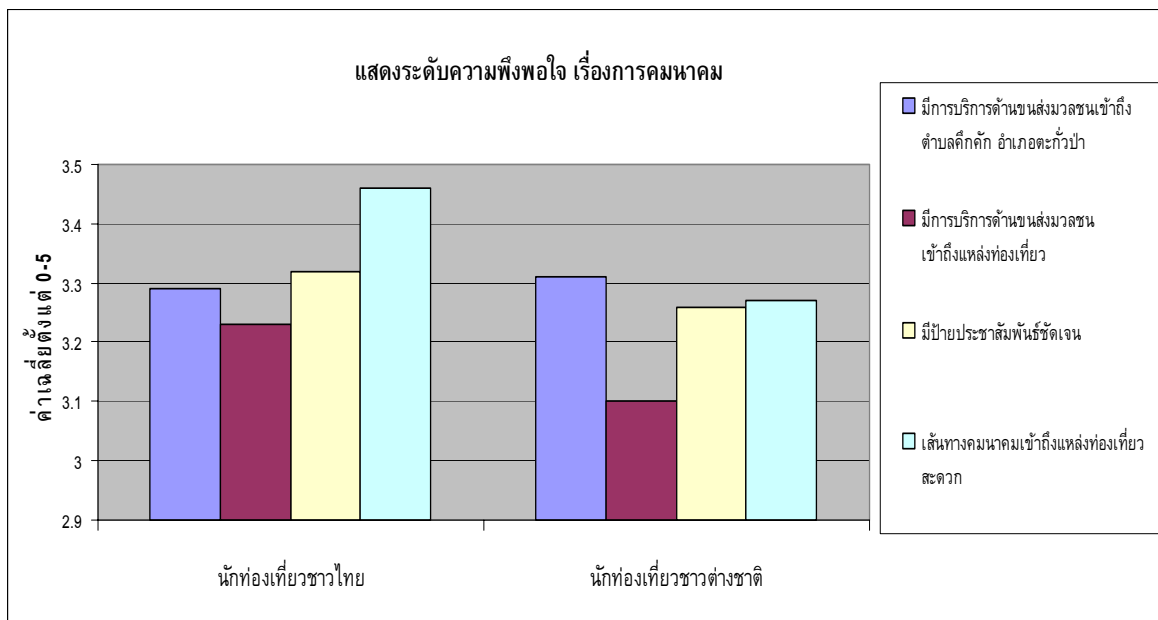
ตาราง 19 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องการคมนาคม

การคมนาคม	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวต่างชาติ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
มีการบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึง	3.29	0.82	ปาน	3.31	1.42	ปาน
ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า			กลาง			กลาง
มีการบริการด้านขนส่งมวลชน เข้าถึง	3.23	0.72	ปาน	3.10	1.47	ปาน
แหล่งท่องเที่ยว			กลาง			กลาง
มีป้ายประชาสัมพันธ์ชัดเจน	3.32	0.78	ปาน	3.26	1.06	ปาน
			กลาง			กลาง
เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่ง	3.46	0.82	ปาน	3.27	1.32	ปาน
ท่องเที่ยวสะดวก			กลาง			กลาง

จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการคมนาคมในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก ($\bar{X} = 3.46$) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเรื่องมีป้ายประชาสัมพันธ์ บอกลำดับเส้นทาง ระยะทางในการเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเพียงพอ มีการบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึงตำบลคึกคัก และเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าอย่างเพียงพอ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32, 3.29$ และ 3.23) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจในการคมนาคมในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ด้านการบริการขนส่งมวลชนเข้าถึงตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก มีป้ายประชาสัมพันธ์ บอกเส้นทาง ระยะทางในการเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเพียงพอ มีบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลลี้ก๊ก อำเภอดงขี้เหล็ก โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31, 3.27, 3.26$ และ 3.10) ตามลำดับ

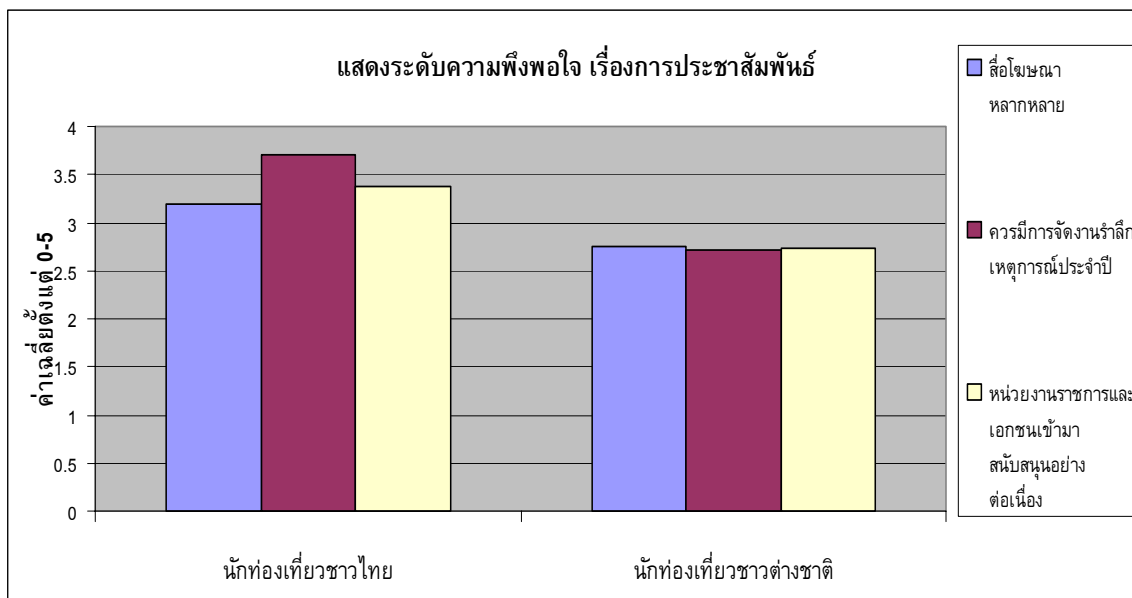

ตาราง 20 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้านประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
สื่อโฆษณาหลากหลาย	3.19	0.71	ปานกลาง	2.75	1.42	ปานกลาง
ควรมีการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปี	3.71	0.79	มาก	2.71	1.39	ปานกลาง
หน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง	3.38	0.86	ปานกลาง	2.74	1.43	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในด้านประชาสัมพันธ์การจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลลี้ก๊ก อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดพังงาอย่างต่อเนื่องโดยมีความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา มีหน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และมีการใช้สื่อโฆษณาที่หลากหลายในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38, 3.19$) ตามลำดับ

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจระดับปานกลางในด้านประชาสัมพันธ์ โดยสื่อโฆษณาที่หลากหลาย มีหน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และควรมีการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาอย่างต่อเนื่อง ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75, 2.74, \text{ และ } 2.71$) ตามลำดับ

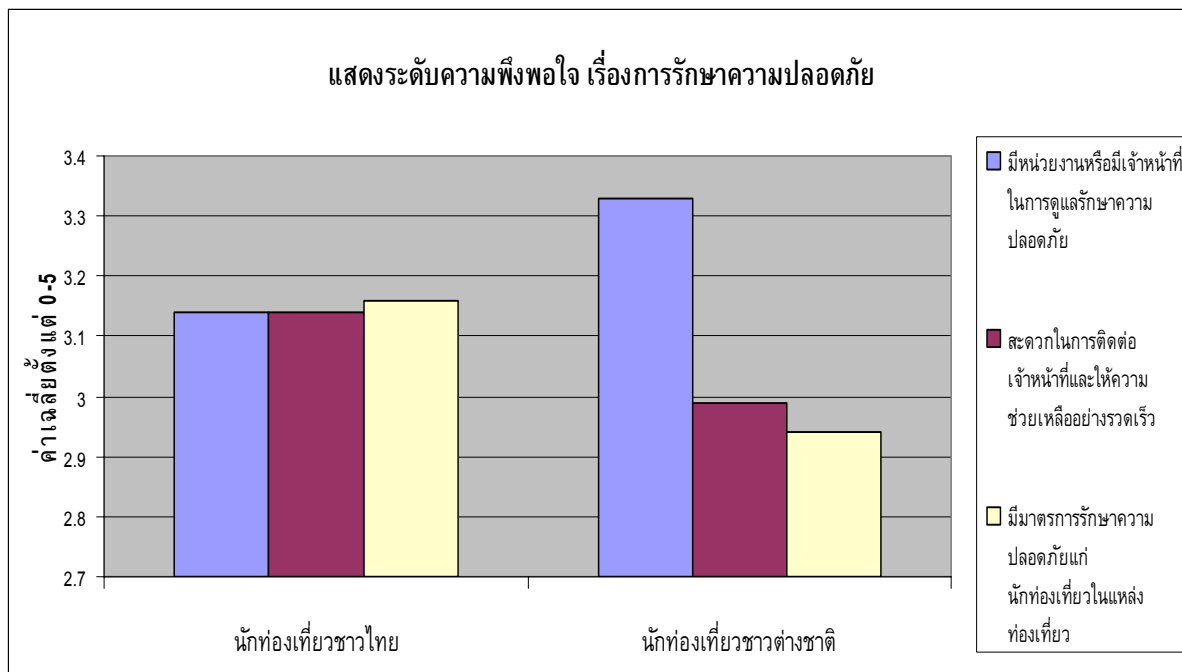
ตาราง 21 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องการรักษาความปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัย	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
มีหน่วยงานหรือมีเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัย	3.14	0.77	ปานกลาง	3.33	1.13	ปานกลาง
สะดวกติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว	3.14	0.76	ปานกลาง	2.99	1.46	ปานกลาง
มีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	3.16	0.77	ปานกลาง	2.94	1.38	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในด้านการรักษาความปลอดภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว อย่างเพียงพอ รองลงมาคือมีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16, 3.14 \text{ และ } 3.14$) ตามลำดับ

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจในด้านการรักษาความปลอดภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าจังหวัดพังงา เรื่องมีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความ

ปลอดภัยอย่างเพียงพอ รองลงมา สะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว และมีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.33, 2.99 และ 2.94) ตามลำดับ

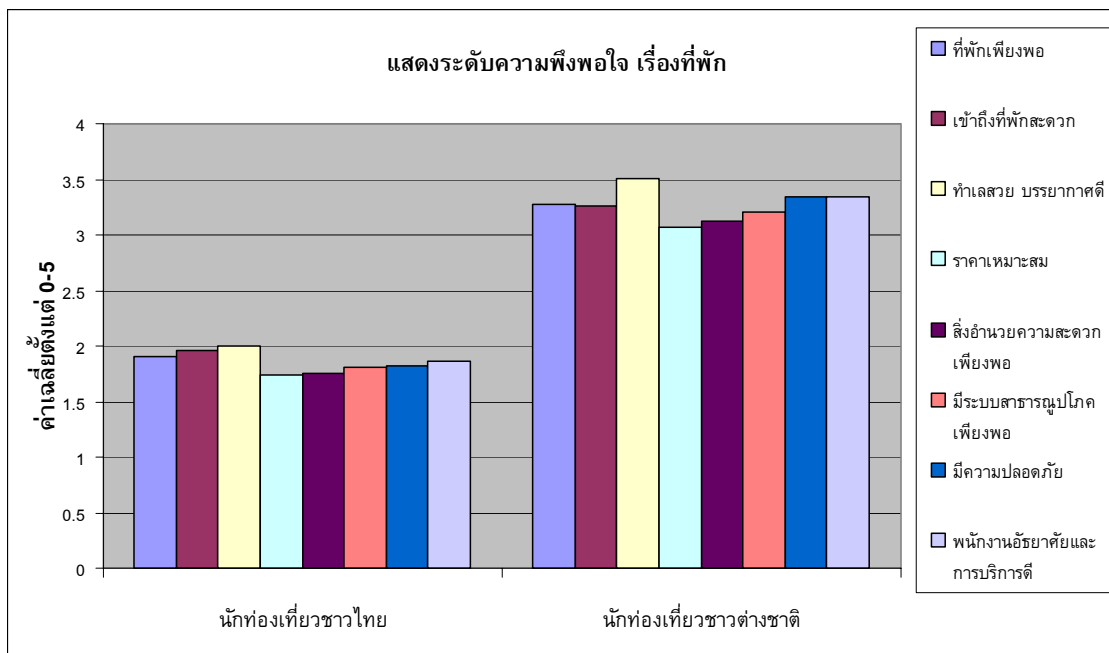

ตาราง 22 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเรื่องที่พัก

ที่พัก	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวต่างชาติ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ที่พักเพียงพอ	1.91	1.89	น้อย	3.27	1.57	ปานกลาง
เข้าถึงที่พักสะดวก	1.96	1.93	น้อย	3.26	1.58	ปานกลาง
ทำเลสวย บรรยากาศดี	2.00	1.97	น้อย	3.51	1.63	มาก
ราคาเหมาะสม	1.74	1.72	น้อย	3.07	1.60	ปานกลาง
สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ	1.76	1.75	น้อย	3.12	1.60	ปานกลาง
มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยเพียงพอ	1.81	1.80	น้อย	3.21	1.48	ปานกลาง
มีความปลอดภัย	1.82	1.79	น้อย	3.34	1.61	ปานกลาง
พนักงานอภัยและให้บริการดี	1.86	1.85	น้อย	3.34	1.61	ปานกลาง

จากตาราง 22 พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านที่พักในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.74, 1.76, 1.81, 1.82, 1.86, 1.91, 1.96$ และ 2.00) ตามลำดับ เรื่องราคาที่พักเหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภค เพียงพอ ความปลอดภัย พนักงานมีอัธยาศัยและการบริการดี ที่พักเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว การเข้าถึงที่พักสะดวก ที่พักมีบรรยากาศดี

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจในด้านที่พักในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07, 3.12, 3.21, 3.26, 3.27, 3.34, 3.34$ และ 3.51) ตามลำดับ เรื่องราคาที่พักเหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคเพียงพอ การเข้าถึงที่พักสะดวก ที่พักเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ความปลอดภัย พนักงานมีอัธยาศัยและการบริการดี ที่พักมีทำเลสวยงาม บรรยากาศดี

3.4 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาจังหวัดของกลุ่มนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม

ความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการท่องเที่ยว และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1.1 ควรพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่าที่ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจอย่างปัจจุบัน เพราะเล็งเห็นถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติแบบเดิมๆ มากกว่าแบบใหม่
- 1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ดี เพราะเราจะได้เห็นปัญหาของธรรมชาติมากขึ้นเห็นจุดที่ไม่ดีมากขึ้น จะได้หาวิธีพัฒนา จัดพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางเลือกใหม่
- 1.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อจังหวัดนี้มาก เนื่องจากการท่องเที่ยวนั้นเป็นรายได้หลักของพื้นที่ที่ทราบได้ว่าการท่องเที่ยวยังคงอยู่ นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังมีคุณประโยชน์มากต่อการศึกษาของคนท้องถิ่นอีกด้วย
- 1.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญมาก เป็นการรักษาสสมดุลกันระหว่างความงามทางธรรมชาติ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมาที่นี่เพื่อชื่นชมความงามตามธรรมชาติที่ยังไม่ถูกทำลาย การพัฒนาที่มากเกินไปและการค้าอาจจะทำลายสิ่งที่นักท่องเที่ยวตั้งใจมาชม ธรรมชาติและ ความงามของประเทศเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ทำให้ผู้คนหลงรักและควรจะได้รับ การอนุรักษ์เอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งปะการังสำหรับการดำน้ำ
- 1.5 ควรมีการจัดกิจกรรมกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ เช่น รีสอร์ทในสวนยางพารา ดินเช่าสัมผัสนบรยากาศ ความเป็นอยู่แบบท้องถิ่น กริดยาง วิถีชีวิตชาวบ้าน หรือจัดกลุ่มแม่บ้านที่มีฝีมือดีทำขนมพื้นเมืองตะกั่วป่า ขนมเต่าส้อ หรือมีการจัดกิจกรรมต่างๆ การดำน้ำ จัดให้มีการเดินทางแบบท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปยังสถานที่ที่น่าสนใจในท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้เห็น และได้สัมผัสธรรมชาติอย่างแท้จริง เกิดความรักธรรมชาติ ช่วยดูแลธรรมชาติให้มากขึ้น

2. ด้านผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม

- 2.1 ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวควรช่วยกันส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มากกว่าเดิม เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเดิมเสื่อมโทรมจากเหตุการณ์สึนามิ การเพิ่มจำนวนของรีสอร์ทและโรงแรมที่มากเกินไปจะทำลายสภาพแวดล้อม และนักท่องเที่ยวก็ไม่อยากมาเที่ยวอีกต่อไป
- 2.2 ควรพัฒนาที่พักให้มีความสะอาด อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมไว้คงเดิม ไม่ควรก่อสร้างอาคารถาวรเพิ่มเติม

3. ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติ

- 3.1 เป็นการรักษาระบบนิเวศซึ่งมีความสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุน เพื่อให้ธรรมชาติที่สวยงามคงอยู่ต่อไป ในการรักษาธรรมชาติ ควรมีกฎห้าม ไม่ทิ้งขยะในป่า การประชาสัมพันธ์ โดยขอความช่วยเหลือและสนับสนุนจากสมาคมต่างๆ บริษัท ห้างร้าน ให้ช่วยกันสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อความยั่งยืนให้คนรุ่นหลังมาเที่ยว
- 3.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้ธรรมชาติยังคงอยู่คงเดิม ทำให้ประชาชนที่มาท่องเที่ยวได้เห็นธรรมชาติเดิม ควรมีป้ายประกาศข้อปฏิบัติต่างๆให้นักท่องเที่ยวเห็นชัดเจน และจัดระเบียบเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดชายหาดอย่างเคร่งครัด เพราะถ้าไม่รักษาไว้จะก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว
- 3.3 เพื่อเป็นการอนุรักษ์ความงามทางธรรมชาติของภูมิทัศน์ให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสชื่นชม ไม่เน้นให้เป็นการท่องเที่ยวมากจนเกินไป และช่วยทำความสะอาดสถานที่ท่องเที่ยวให้มากกว่านี้
- 3.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดของอำเภอนี้ และของการท่องเที่ยวในอนาคต จะดีกว่านี้หากมีชายหาดที่สะอาดกว่านี้และมีสิ่งปลูกสร้างสำหรับการท่องเที่ยวน้อยลง แล้วจึงปรับราคาให้สูงขึ้นได้
- 3.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ควรจะสอนให้คนในท้องถิ่นรู้จักการปกป้องและดูแลสิ่งแวดล้อมด้วย นักดำน้ำมักได้รับการเตือนไม่ให้โยนกันบูหรือลงน้ำ แต่ถ้าหากนักท่องเที่ยวเห็นคนไทยทำ ก็จะไม่เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว
- 3.6 ประเทศไทยควรจะหามาตรการเพื่อลดการทำลายธรรมชาติและชายหาดลง และควรควบคุมการขายตัวของมลพิษที่ไม่สามารถมองเห็นได้ ยกตัวอย่างเช่นน้ำมันที่รั่วลงในทะเล ทัศนคติในเรื่องของระบบนิเวศวิทยาไม่ควรจะรณรงค์ให้ใช้เฉพาะในเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่น่าจะได้ปรับใช้ในทุก ๆ อุตสาหกรรมและในส่วนตัวบุคคลเอง จะเป็นการดีกว่าหากกฎในการรักษาระบบนิเวศจะมีผลบังคับใช้ควบคู่ไปกับกฎระเบียบโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ด้วย นอกจากนี้ การพัฒนาการศึกษาและสร้างมาตรฐานในธรรมชาติของคนท้องถิ่น ก็สามารถช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอยู่ทั้งหมดนี้ได้
- 3.7 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม ช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติ มีการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เป็นการสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้มากขึ้น

4. ด้านการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 4.1 ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้เห็น ได้สัมผัสธรรมชาติอย่างแท้จริง จะได้เกิดความรักธรรมชาติจะได้ช่วยดูแลธรรมชาติให้มากขึ้น และสอนให้เยาวชนเพื่ออนุรักษ์เป็นรุ่นสืบไป
- 4.2 ตำบลลี้คักมีความสมบูรณ์เชิงนิเวศ ดังนั้นตำบลลี้คักสามารถใช้จุดแข็งดังกล่าวมาพัฒนาการท่องเที่ยว
- 4.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญมาก ควรทำการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่ปล่อยให้มีการพัฒนามากจนเกินไป รักษาความสมดุลระหว่างธุรกิจและธรรมชาติ
- 4.4 ต้องการให้มีการก่อตั้งและใช้ชีวิตในแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกรูปแบบในอำเภอนี้
- 4.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นน่าจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีของประเทศอื่นๆในโลก ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด

5. ด้านสร้างรายได้สู่ท้องถิ่น

- 5.1 มีความสำคัญต่อคนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น รายได้ก็จะมากขึ้นตามไปด้วย

3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยว ในตำบลลี้คัก อำเภอตะกั่วป่า ของนักท่องเที่ยว 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

- 1.1 มีการฟื้นฟูการท่องเที่ยวเร็วแต่ยังไม่ดีพอ ต้องมีการจัดการให้ดีกว่านี้ อาทิ ด้านประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ด้านสื่อนิเทศสาร และประชาสัมพันธ์ข่าวท่องเที่ยวกับสื่อต่างประเทศ ออนไลน์ การโฆษณาเพื่อกระตุ้นนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติให้เห็นความสำคัญ ของทรัพยากรธรรมชาติ
- 1.2 ควรมีศูนย์ข้อมูลเรื่องการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง
- 1.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น รวมถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว
- 1.4 ควรมีการจัดงานระลึกเหตุการณ์สีนามืออย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี
- 1.5 ควรประชาสัมพันธ์ให้คนในท้องถิ่น รักและหวงแหนในท้องถิ่นของตนเองเพื่อการท่องเที่ยวสวยงาม และยั่งยืน

2. ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

- 2.1 ด้านที่พัคว่าควรมีการตั้งกฎในการวางแผนพัฒนาอย่างระมัดระวัง มีวิธีการก่อสร้างในแบบอนุรักษ์นิยม มีการกำหนดพื้นที่ และมีใบอนุญาตหรือกฎระเบียบในการเพิ่มจำนวนร้านค้า
- 2.2 อยากจะให้หมีแคंबังกะโลที่เหมะสมกับสภาพแวดล้อมนี้เท่านั้น ไม่ใช่โรงแรมขนาดใหญ่ขนาด 100 ห้องที่ดูน่าเกลียดและทำลายทัศนียภาพบริเวณที่พัก บริเวณชายหาดที่ราคาถูกกว่านี้ เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวให้มาพักมากขึ้น และเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวที่พักเป็นระยะเวลานาน ควรมีการกำหนดอัตราค่าที่พักของห้องพักราคาประหยัด ปรับราคาให้เหมะสมและสามารถจับจ่ายได้ พร้อมทั้งมีระบบสาธารณูปโภคที่ดี
- 2.3 พัฒนาในตัวเมือง จัดการเรื่องที่พักให้สะอาดและมีราคาที่เหมาะสมกระตุ้นให้มีการทำธุรกิจขนาดย่อม
- 2.4 รัฐควรให้ความสำคัญกับการพัฒนา สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้มากกว่านี้
- 2.5 ควรมีป้ายบอกเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำป้ายบอกทางอย่างชัดเจน พร้อมระยะทาง ป้ายบอกทาง ป้ายโบกรถ ป้ายรถประจำทางและอื่นๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 2.6 อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ยังไม่มีข้อมูลการท่องเที่ยวและแผนที่ที่เพียงพอทางเดินตลอดหน้าผายังต้องการการบูรณะ เนื่องจากมีกิ่งไม้และต้นไม้มากมายหักหล่นขวางตามทางเดิน
- 2.7 ควรสร้างมาตรฐานด้านบริการแก่นักท่องเที่ยว

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านรักษาความสะอาด และด้านความปลอดภัย

- 3.1 ควรมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดทรายและทะเลที่สวยงามมีความสำคัญมาก ควรมีการเก็บและจำกัดขยะและของเสียตามชายหาดและท้องทะเล รวมถึงอนุรักษ์แหล่งเพาะพันธุ์ปลาสั่งห้ามไม่ให้มีการล่าปลาฉลามและปลากะเบนโดยสิ้นเชิง
- 3.2 ด้านสิ่งแวดล้อม ปล่อยให้พื้นที่ป่าไม้สำหรับสัตว์ป่า
- 3.3 การรักษาความสะอาด ควรดูแลตรวจสอบเพื่อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ทิ้งขยะที่ไม่ย่อยสลายลงในพื้นที่ ไม่ทำลายพืชพรรณไม้ โดยคนท้องถิ่นเองควรจะตระหนักในเรื่องของการทิ้งขยะ การรักษาความสะอาด ควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้น จัดให้มีการเผยแพร่โฆษณาในเรื่องความสะอาดโปรดพยายามชักจูงคนไทยและนักท่องเที่ยวให้ช่วยกันรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ

- 3.4 มีมาตรการในการอนุรักษ์ธรรมชาติมากขึ้น อยากให้เริ่มจากจิตสำนึกของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวที่ควรรู้จักการรักษาธรรมชาติและทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งอยากให้มีการปลูกฝังจิตสำนึกของผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน ไม่ต้องการให้ผู้ประกอบการการสร้างรายได้บนการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 3.5 มีการจัดโซนร้านค้าต่างๆ ความสะอาด และอบรมเรื่องมารยาทของเจ้าบ้านในการต้อนรับแขก
- 3.6 ช่วยกันรักษาความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติให้คงอยู่ในประเทศไทย ไม่ควรสร้างโรงแรมใหญ่ๆ มากจนเกินไป คงขนาดของโรงแรมให้มีขนาดเล็กและไม่ควรตั้งราคาสูงจนเกินไป
- 3.7 ควบคุมความสามารถในการปฏิรูปธรรมชาติและระบบนิเวศวิทยา การท่องเที่ยวที่หุหุราฟุงเพื่อไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ตระหนักในปัญหา เหล่านี้ได้ ควรมีความตระหนักในการอนุรักษ์พอกๆ กันกับวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3.8 การประชาสัมพันธ์ความปลอดภัยของพื้นที่ โดยการแจ้งเรื่องการเตือนภัยให้รวดเร็ว และให้ทั่วถึง ควรสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัย มีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยสีนามิ ลงมือสร้างระบบตอบรับในภาวะฉุกเฉิน และการเตือนภัยล่วงหน้าในพื้นที่ และมีการตรวจสอบเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ ลงทุนทำวิจัยและพัฒนาาระบบเตือนภัยดังกล่าว สร้างความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนเพิ่มขึ้น
- 3.9 พัฒนาสภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึงทั้งประชาชนและธรรมชาติ นอกเหนือจากนี้ยังควรกระตุ้นให้ทั้งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยท้องถิ่นมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องวัฒนธรรม เชื้อชาติ และลักษณะนิสัย ไม่ว่าจะเป็นคนเอเชีย หรือคนตะวันตก

4. ด้านการอบรมให้ความรู้

- 4.1 เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในพื้นที่ยังขาดความเข้าใจในการบริหารจัดการในเรื่องแนวนโยบายของรัฐ เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รัฐควรให้ความรู้แก่แกนนำชุมชนให้มากกว่านี้
- 4.2 การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องปลูกฝังจิตสำนึกให้ชาวบ้าน รักบ้านเกิดของตนเมื่อร่วมมือกันรักษาความอุดมสมบูรณ์ให้ยั่งยืน
- 4.3 หากมีการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่น ควรมีการทำแบบสอบถามประชาชนในพื้นที่ให้รับทราบ และขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูดังกล่าว
- 4.4 ควรปลูกฝังความเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยว และอนุรักษ์ธรรมชาติให้คงไว้ตามเดิม

5. ด้านคมนาคม

- 5.1 ควรจัดให้มีระบบการคมนาคมที่สะดวกกว่านี้ เพราะจากการสังเกต การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ต้องมีรถส่วนตัว
- 5.2 อาจจะจัดให้มีรถประจำทางท่องเที่ยวพิเศษที่พานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่เที่ยวที่น่าสนใจ โดยจัดเป็นตารางเวลาที่แน่นอน เพราะสถานที่เที่ยวเหล่านั้นมักอยู่ห่างไกลจากแหล่งธุรกิจและยากในการเข้าถึง

6. ด้านงบประมาณ ด้านความช่วยเหลือ จากภาครัฐและหน่วยงานอื่น ๆ

- 6.1 ต้องการให้ทางหน่วยงานของรัฐเข้ามาปรับปรุงฟื้นฟูให้มีการท่องเที่ยวที่เป็นสาธารณะมากขึ้น เพราะส่วนมากเป็นหาส่วนตัวของนายทุนเพื่อผลประโยชน์มาก
- 6.2 จัดงบประมาณเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 6.3 ควรพัฒนาหมู่บ้านและปรับปรุงการท่องเที่ยว โดยรัฐบาลควรมองเห็นความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณ ต้องการให้ตัวแทนของชุมชนที่ได้รับเลือกตั้งให้ประสานงานกับรัฐบาล ดังนั้นจึงควรเลือกตัวแทนที่ดีและไม่เห็นแก่ได้เป็นตัวแทนปากเสียง ในการของงบประมาณอย่างจริงจัง
- 6.4 รัฐบาลควรมีวิจรณ์ญาณในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยว หน่วยงานเขตหรืออำเภอ ควรจะปกป้องทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มงวด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549 และได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 14 คน ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์มีทั้งเพศชาย 13 คน และเพศหญิง 1 คน
2. อายุ ตั้งแต่ 31 - 60 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา จบการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม จนถึงระดับปริญญาโท
4. ตำแหน่ง ได้แก่ นายอำเภอตะกั่วป่า เจ้าหน้าที่พัฒนาการอำเภอตะกั่วป่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 7 หมู่บ้าน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาลำรุ้ง เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 ภูเก็ต นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
5. ระยะเวลาการทำงาน มากกว่า 1 ปี
6. ชื่อหน่วยงาน หน่วยงานที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ได้แก่ ที่ว่าการอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอตะกั่วป่า องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก ฝ่ายปกครอง

กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ สถานีตำรวจภูธร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ เขต 4 (ภูเก็ต พังงา กระบี่) สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดพังงา

7. รายได้ กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท รองลงมารายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท 10,001 - 15,000 บาท และ 20,001 - 25,000 บาทตามลำดับ

8. ศักยภาพในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐได้แสดงความคิดเห็นว่ามีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นศักยภาพด้านการเกษตรกรรม ด้านการประมง ด้านการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง และด้านการค้า ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จุดแข็ง

1. พื้นที่ตำบลคึกคักมีชายหาดที่สวยงาม เงียบสงบ เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ทำให้มีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. ตำบลคึกคัก มีแนวชายหาดเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อน และไม่ห่างจากถนนเพชรเกษมมากนัก มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม
3. ความสมบูรณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ โบราณสถาน วิถีชีวิต ประมงชายฝั่ง การเกษตร
4. การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวยกระดับสู่นานาชาติ
5. ความสามัคคีของชุมชนในตำบลคึกคัก

จุดอ่อน

1. การท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลคึกคัก เติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่มีความพร้อมในการควบคุมด้านการก่อสร้างอาคาร บ้านเรือน โรงแรม รีสอร์ท หน่วยงานมีบุคลากรและงบประมาณอย่างจำกัด
2. ขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำและให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว บุคลากรท้องถิ่นไม่มีการบริหารจัดการที่ดี
3. หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติ การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ยังล่าช้า นักท่องเที่ยวไม่ค่อยมีความมั่นใจในความปลอดภัยจึงไม่กล้าเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ทำให้รายได้หลักลดลง
4. ขาดผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
5. ขาดการตลาด การประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมพิเศษรองรับการท่องเที่ยวในช่วงฤดูฝน
6. สาธารณูปโภคพื้นฐานไม่มีมาตรฐาน ด้านที่พัก โรงแรม รีสอร์ทยังไม่พร้อมให้บริการ

โอกาส

1. สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลคึกคัก ซึ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน มูลนิธิ ที่ร่วมกันส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายจุดสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโอกาสต่อไป
3. เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน ที่มีความพร้อมสูงในด้านการท่องเที่ยว

อุปสรรค

1. พื้นที่ได้รับความเสียหายโดยเฉพาะโรงแรมต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องใช้เวลาฟื้นฟูระยะยาว
2. ขาดการประสานงานกันในแต่ละองค์กร ในด้านการสนับสนุนของแหล่งเงินทุน ด้านงบประมาณ การจัดการแก้ไขปัญหาที่ควรได้รับ เช่น ถนน โทรศัพท์ บำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนเรื่องระบบน้ำ สภาพถนนในบางพื้นที่
3. ขาดจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติ
4. ขาดบุคลากรในด้านการบริหารและการบริการการท่องเที่ยว
5. ขาดการส่งเสริมจากรัฐบาลอย่างจริงจังในด้านการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
6. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ชุมชนไม่เข้มแข็ง
7. ความไม่มั่นคงทางการเมือง การก่อการร้ายและโรคระบาด

4.3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยว

สภาพปัญหา อุปสรรค

1. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว
2. ด้านการท่องเที่ยวขาดผู้บริโภคน คือ นักท่องเที่ยว
3. พื้นที่ได้รับความเสียหายโดยเฉพาะโรงแรมต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องใช้เวลาฟื้นฟูระยะยาว
4. ปัญหาด้านการสนับสนุนของแหล่งเงินทุน ด้านงบประมาณ งบประมาณการจัดการแก้ไขปัญหาที่ควรได้รับ เช่น ถนน โทรศัพท์ บำบัดน้ำเสีย สภาพถนนในบางพื้นที่ ช่องทางเล็ก ขาดการประสานงานกันในแต่ละองค์กร ขาดแคลนเรื่องระบบน้ำ
5. ปัญหาเรื่องน้ำสะอาด สำหรับการอุปโภคและบริโภคยังไม่เพียงพอ
6. ปัญหาการประกอบอาชีพ หลังจากเหตุการณ์สึนามิ ขาดตลาดในการส่งสินค้า
7. ปัญหาขาดจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติ
8. ปัญหาขาดบุคลากรในด้านการบริหารและการบริการการท่องเที่ยว
9. ปัญหาขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

10. ปัญหาขาดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ขาดเงินทุน ขาดงบประมาณ
11. ปัญหาประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ชุมชนไม่เข้มแข็ง
12. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมโดนทำลาย
13. ปัญหาด้านระเบียบในการกำหนดจุดจอดเรือท้องถิ่น

ความต้องการ ข้อเสนอแนะ

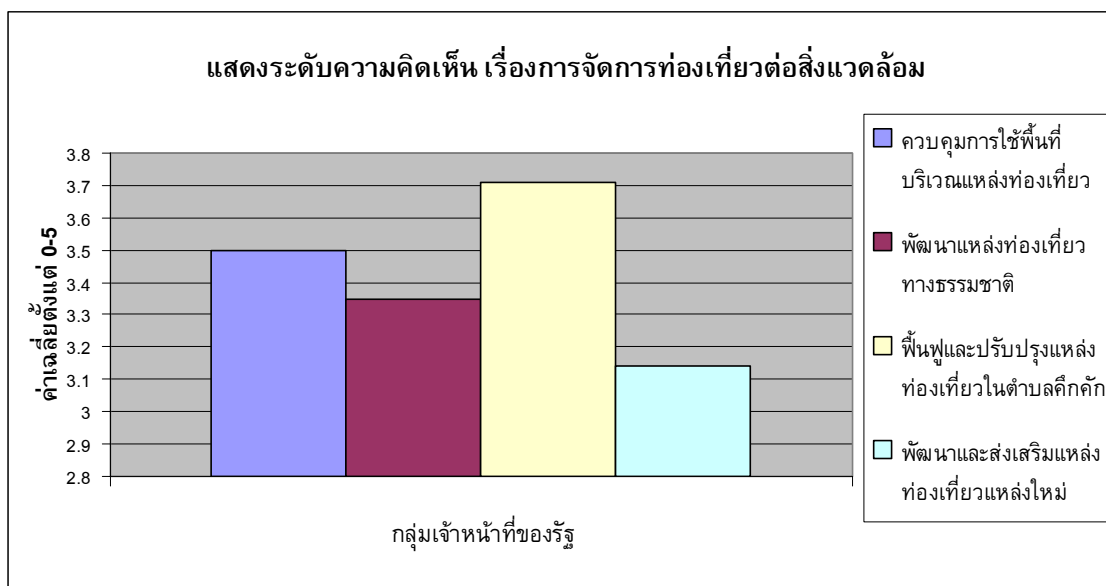
1. ด้านความปลอดภัย เรื่องระบบเตือนภัย ต้องการให้มีข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน มีหอกระจายข่าว ที่หลบภัยหรือศูนย์ช่วยเหลือที่ถาวรให้ชาวบ้าน เพราะในฤดูฝนลำบาก เรื่องสัญญาณไฟ ควรที่จะมีสัญญาณไฟในการเดินข้ามถนน เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
2. ด้านการประชาสัมพันธ์ ทางภาครัฐควรทุ่มงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของตำบลคึกคัก ถึงความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
3. ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ต้องการให้ฟื้นฟูอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้มีความพร้อมกับการลงทุน
4. ภาครัฐต้องชัดเจนและใช้กฎหมายเข้มงวดในการปกป้องด้านทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยสนับสนุนด้านการเงินแก่ธุรกิจด้าน โรงแรม รีสอร์ท และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จัดให้มีการส่งเสริมร้านค้าขายของที่ระลึก
5. ควรมีการฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคักโดยจัดโครงการต่างๆ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. ต้องการให้มีการอบรมความรู้ภาษาอังกฤษ และอื่นๆ
7. ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยด้านความสะดวกทั้งทางบกและทางทะเล
8. ภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันเพื่อป้องกันการบุกรุกเขตพื้นที่สาธารณะ เช่น ชายหาด
9. ต้องมีการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
10. ต้องการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้นและรักษาความสะอาดบริเวณชายหาด ปรับปรุงทัศนียภาพโดยรวมให้ร่มรื่น ต้องการให้ดูแลระบบนิเวศไม่ให้ล้มล้างเกินขอบเขตความปลอดภัยของภูมิทัศน์
11. ควรมีการจัดแผนผังธุรกิจสถานที่พักแรมให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

4.4 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในการวิเคราะห์และแปลผลความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ตาราง 23 - 26)

ตาราง 23 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องการจัดการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม	กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ให้เหมาะสม	3.50	0.94	มาก
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง ชายหาดปะการัง	3.35	1.08	ปานกลาง
ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก	3.71	1.13	มาก
พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่	3.14	1.23	ปานกลาง

จากตาราง 23 พบว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความคิดเห็นด้านการจัดการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม เรื่องควรฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมา การควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง แหลมปะการัง พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ในระดับมากและปานกลาง ($\bar{X} = 3.35, 3.14$) ตามลำดับ

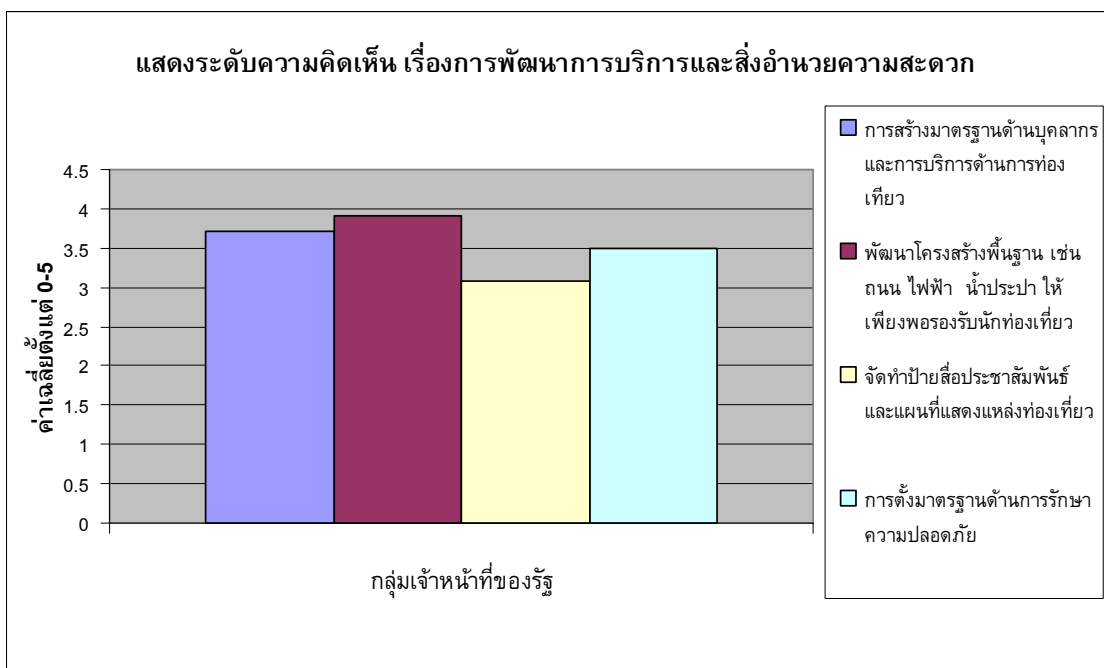

ตาราง 24 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
การสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว	3.71	1.06	มาก
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว	3.92	0.91	มาก
จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว	3.07	1.20	ปานกลาง
การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัย	3.50	1.28	มาก

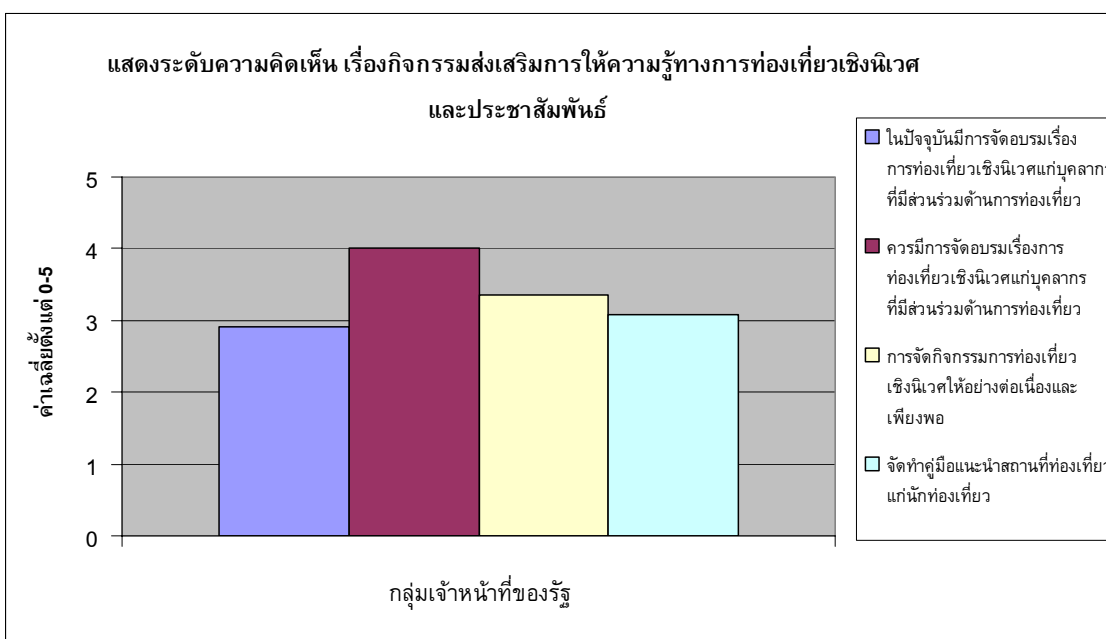
จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า เรื่อง ควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา ควรมีการสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ควรมีการตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์ และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50, 3.07$) ตามลำดับ

ตาราง 25 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประชาสัมพันธ์	กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ในปัจจุบันมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว	2.92	1.07	ปานกลาง
ควรมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว	4.00	0.96	มาก
การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ	3.35	1.21	ปานกลาง
จัดทำคู่มือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว	3.07	1.07	ปานกลาง

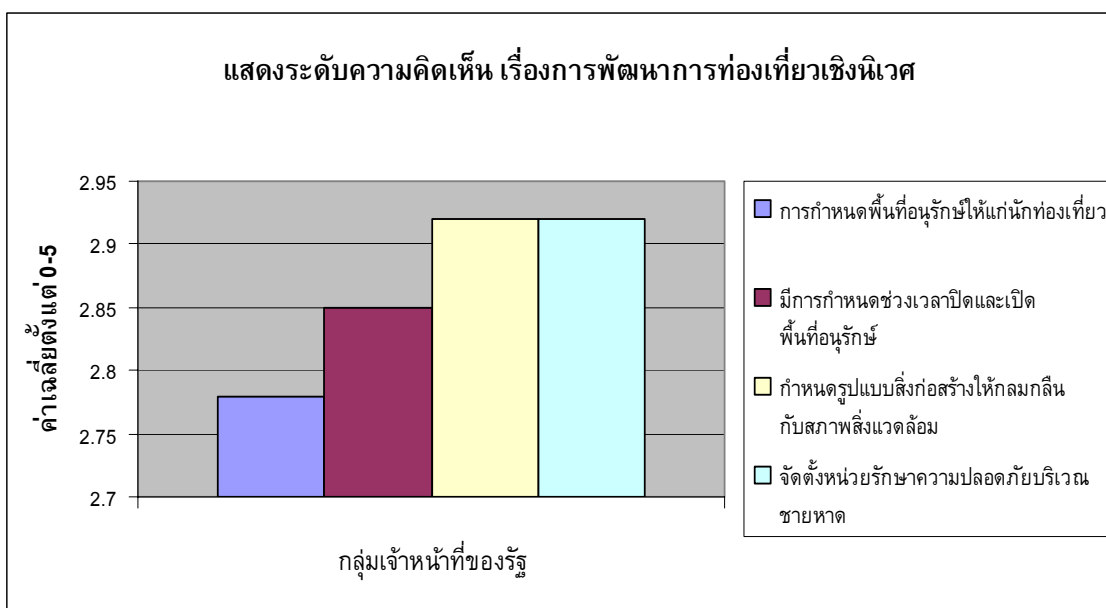
จากตาราง 25 พบว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประชาสัมพันธ์ต่ำลคคัก อำเภอดะกั่วป่า เรื่อง ควรมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ควรมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ จัดทำคู่มือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว และการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35, 3.07$ และ 2.92) ตามลำดับ

ตาราง 26 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว	2.78	1.18	ปานกลาง
มีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์	2.85	1.16	ปานกลาง
กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม	2.92	1.54	ปานกลาง
จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด	2.92	1.54	ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่ำลคึกคัก อำเภอดงตาล เรื่อง จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว และกำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมา มีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) และการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภท ธุรกิจสถานที่พักแรม

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549 ผู้วิจัยได้สรุปแบบสอบถามของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 21 แห่ง

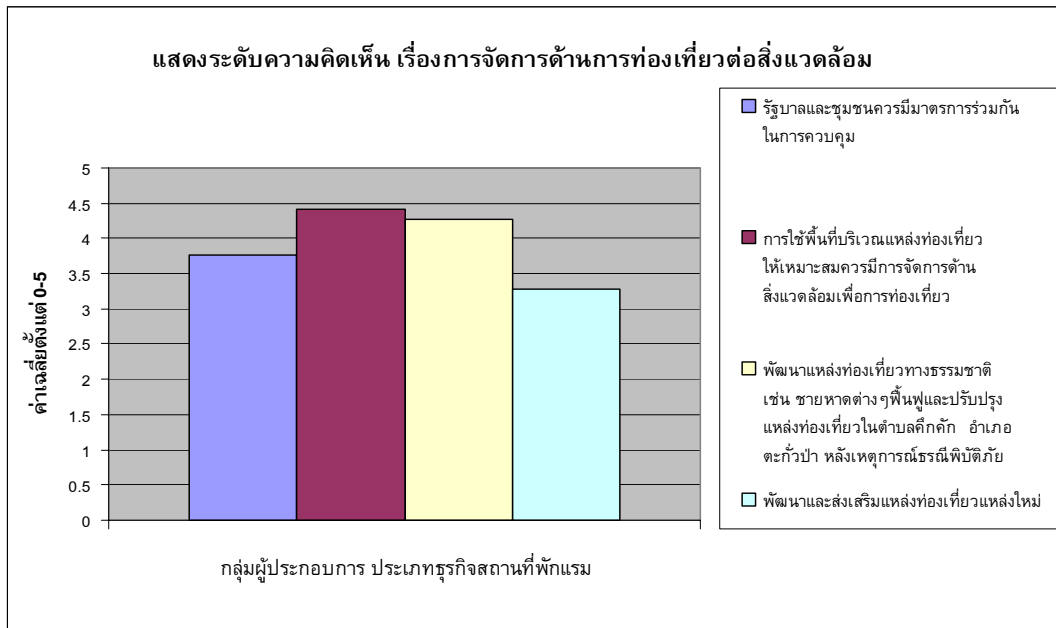
ข้อมูลทั่วไป

1. ประเภทของสถานประกอบการ จากการสำรวจ มีประเภทโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล
2. ที่ตั้งสถานประกอบการ จากการสำรวจ ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านปากวิป หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ แหลมปะการัง หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน
3. ระยะเวลาในการเปิดกิจการ หลังจากโดนเหตุการณ์สึนามิผู้ประกอบการได้ทำการสร้างที่พักใหม่ และปรับปรุงกิจการ เริ่มเปิดกิจการตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป
4. เจ้าของกิจการ มีทั้งชาวไทยท้องถิ่น และชาวไทย
5. จำนวนลูกจ้างในองค์กร มีตั้งแต่น้อยกว่า 50 คน - มากกว่า 150 คน
6. ธุรกิจหลักที่ให้บริการ สถานประกอบการมีการให้บริการด้านห้องพัก มากที่สุด รองลงมาเป็นบริการอาหารและเครื่องดื่ม บริการรถเช่า เรือเช่า บริการนำเที่ยว บริการจำหน่ายบัตรโดยสาร หรือรถทัวร์ เครื่องบิน บริการเช่าอุปกรณ์ดำน้ำ บริการกีฬาทางน้ำ เช่น เจ็ทสกี เรือแคนู ฯลฯ สถานบันเทิง เช่น ผับ คาราโอเกะ บริการอื่นๆ ได้แก่ โรงเรียนสอนดำน้ำ สปา ตามลำดับ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
 ตาราง 27 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม
 เรื่องการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม	กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจ สถานที่พักแรม		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
รัฐบาลและชุมชนควรมีมาตรการร่วมกันในการควบคุม การใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม	3.76	1.33	มาก
ควรมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดต่างๆ	4.42	0.97	มาก
ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย	4.28	1.05	มาก
พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่	3.28	1.38	ปานกลาง

จากตาราง 27 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมมีความคิดเห็นด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า เรื่องควรมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง แหลมปะการัง ฯลฯ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) รัฐบาลและชุมชนควรมีมาตรการร่วมกันในการควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) ตามลำดับ

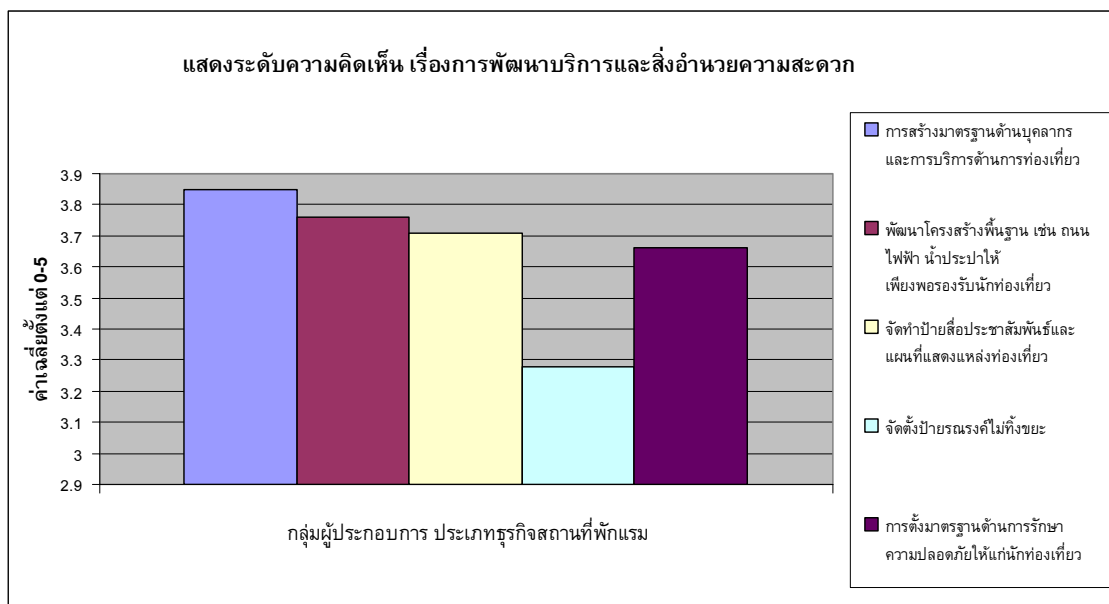

ตาราง 28 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อนเรื่องการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก	กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจ สถานที่พักผ่อน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
การสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว	3.85	0.72	มาก
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปาให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว	3.76	0.99	มาก
จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว	3.71	1.23	มาก
จัดตั้งป้ายรณรงค์ไม่ทิ้งขยะ	3.28	1.67	ปานกลาง
การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว	3.66	1.23	มาก

จากตาราง 28 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อนมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า เรื่องการสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปาให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

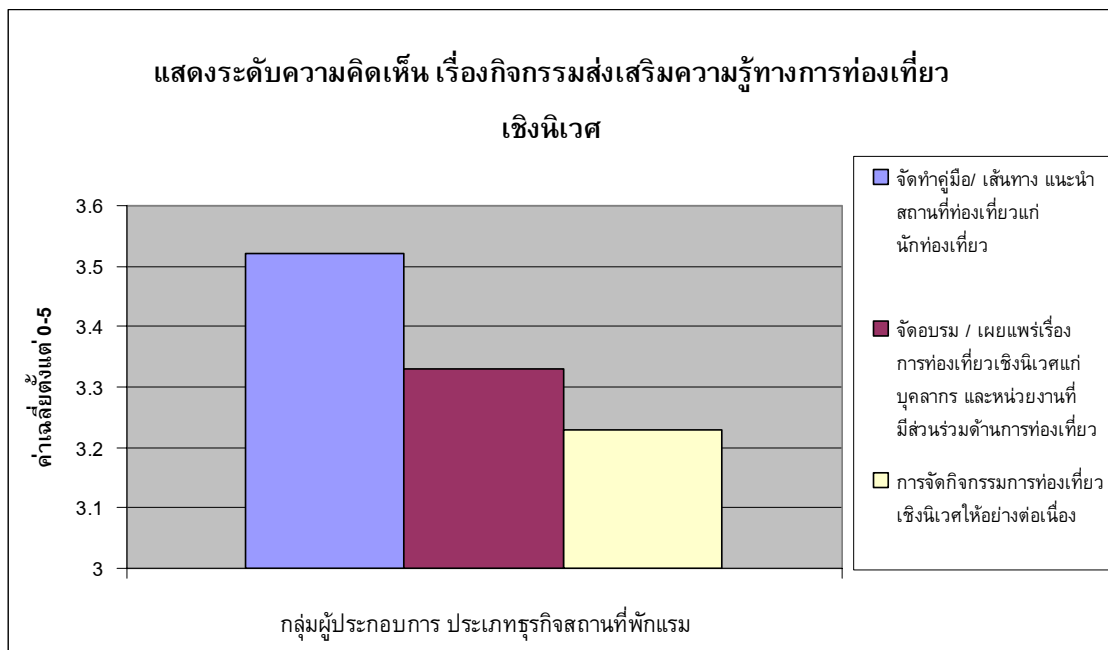
การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) และการจัดตั้งป้ายรณรงค์ไม่ทิ้งขยะ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) ตามลำดับ

ตาราง 29 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมเรื่อง กิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์	กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจ สถานที่พักแรม		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
จัดทำคู่มือ/ เส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว	3.52	1.47	มาก
จัดอบรม / เผยแพร่เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ บุคลากร และหน่วยงานที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว	3.33	1.06	ปานกลาง
การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่อง	3.23	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 29 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมมีความคิดเห็นด้าน กิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประชาสัมพันธ์ในตำบลคึกคัก อำเภอ ตะกั่วป่า เรื่องจัดทำคู่มือ เส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมา การจัดอบรม เผยแพร่เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรและหน่วยงานที่มี ส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) และการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิง นิเวศให้อย่างต่อเนื่อง ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) ตามลำดับ

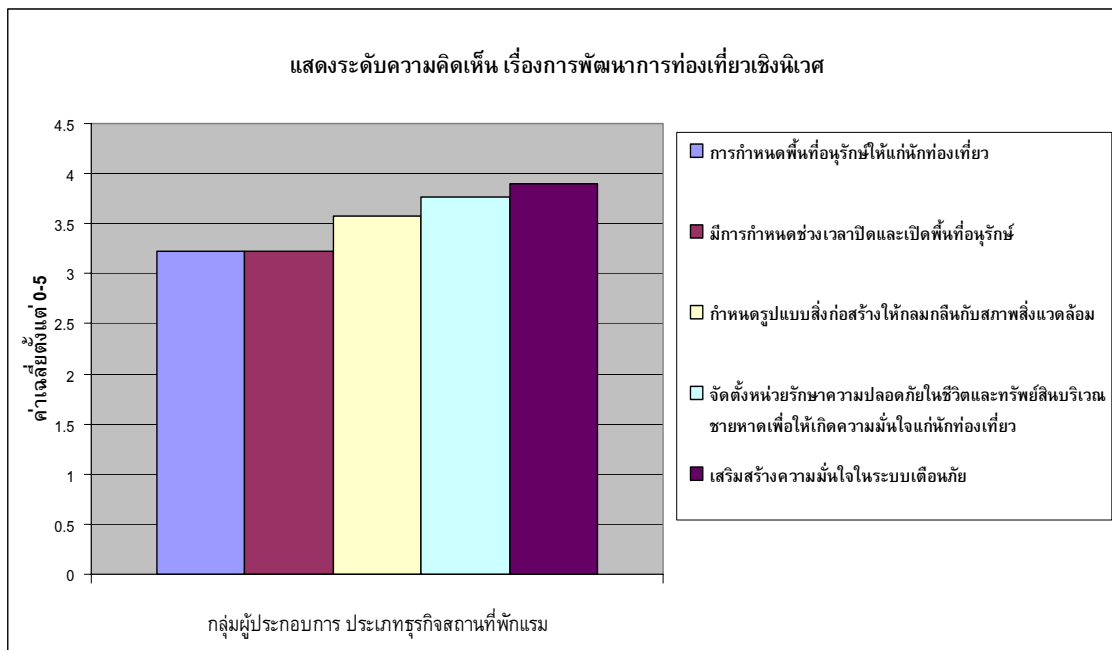

ตาราง 30 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม เรื่องการพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ด้านการพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจ สถานที่พักแรม		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว	3.23	1.17	ปานกลาง
มีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์	3.23	1.17	ปานกลาง
กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม	3.57	1.36	มาก
จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบริเวณชายหาดเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว	3.76	1.30	มาก
เสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย	3.90	1.30	มาก

จากตาราง 30 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมมีความคิดเห็นด้านการพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคีตก อำเภอดงตาล เรื่องเสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมา จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบริเวณชายหาดเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว และมีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$)

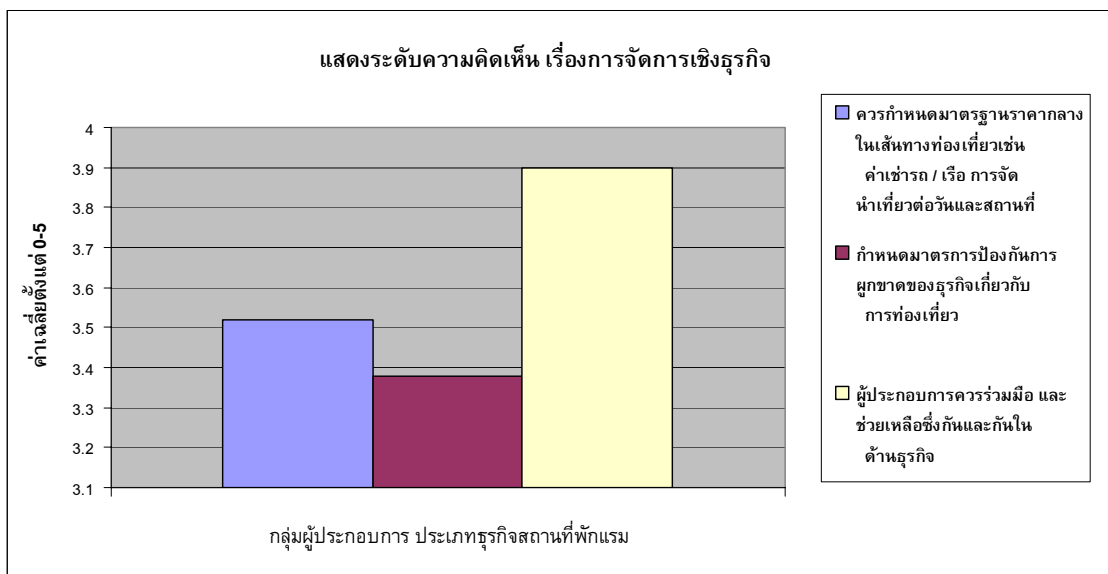

ตาราง 31 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน เรื่องการจัดการเชิงธุรกิจ

ด้านการจัดการเชิงธุรกิจ	กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจ สถานที่พักผ่อน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ควรกำหนดมาตรฐานราคากลางในเส้นทางท่องเที่ยวเช่น ค่าเช่ารถ / เรือ การจัดหาเที่ยวต่อวันและสถานที่	3.52	1.16	มาก
กำหนดมาตรการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	3.38	1.16	ปานกลาง
ผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ	3.90	0.88	มาก

จากตาราง 31 พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อนมีความคิดเห็นด้านการจัดการเชิงธุรกิจในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า เรื่องผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมาควรกำหนดมาตรฐานราคากลางในเส้นทางท่องเที่ยวเช่น ค่าเช่ารถ เรือ การจัดหาเที่ยวต่อวันและสถานที่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) ควรกำหนดมาตรการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

5.3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนา และฟื้นฟูการท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ให้ยั่งยืนของกลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม

สภาพปัญหา อุปสรรค

1. ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการเดินข้ามถนน และระบบเตือนภัย
2. ด้านสิ่งแวดล้อม และความสะอาดบริเวณชายหาดและแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่ฟื้นฟูอย่างจริงจังจึงเกิดปัญหาชายหาดทิ้งร้างไม่ประทับใจแก่ผู้พบเห็น
3. ด้านการท่องเที่ยว หลังเหตุการณ์สึนามินักท่องเที่ยวเข้ามาเขาหลักเพียง 20% ไม่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ช่วงฤดูฝน การท่องเที่ยวหยุดชะงัก
4. ด้านบุคลากรไม่เพียงพอกับสถานประกอบการ
5. ผู้ประกอบการประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม บางส่วนไม่ฟื้นฟูพื้นที่อย่างเร่งด่วน และที่พักมีรูปแบบการก่อสร้างที่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
6. ขาดระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา น้ำบ่อ ไม่เพียงพอ ปัญหาเรื่องไฟฟ้า ยังไม่ทั่วถึงบางหมู่บ้าน
7. ปัญหาด้านการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ค่าแท็กซี่จากโรงแรมไปเขาหลักแพงมาก
8. ปัญหาแหล่งที่มั่วสุม ทำให้เกิดปัญหายาเสพติดเพิ่มขึ้น เช่น ผับ บาร์
9. ปัญหาด้านระเบียบในการกำหนดจุดจอดเรือท่องเที่ยว
10. ปัญหาด้านบุกรุกพื้นที่สาธารณะ

ความต้องการ ข้อเสนอแนะ

1. อยากให้มีทางเท้าสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ ได้เดินชมธรรมชาติ หรือวิ่งออกกำลังกาย ไม่ต้องกังวลเรื่องอุบัติเหตุ
2. ด้านความปลอดภัย ต้องการให้ตำรวจจราจรเข้ามาดูแล ตรวจสอบและเข้มงวดในเรื่องการปฏิบัติตามกฎจราจร กับรถทุกประเภท เพราะบนถนนมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้นควรถ้าจะมีสัญญาณไฟ ขอให้ให้มีการจัดการเรื่องระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ควรมีการจัดการเรื่องรับแจ้งเตือนภัยในเขตเขาหลักให้ดีกว่านี้
3. ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมต้องการเงินทุนในการก่อสร้างสถานที่พัก
4. รักษาสิ่งแวดล้อม ต้องการให้ปลูกต้นไม้เพิ่มและเร่งทำความสะอาดบริเวณชายหาด ปรับปรุงทัศนียภาพโดยรวมให้ดีขึ้น
5. ต้องการให้ทางรัฐมีการกำหนดแผนการท่องเที่ยวหรืองบประมาณจัดโครงการงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฟื้นตัวของจังหวัดหลังเหตุการณ์สึนามิให้ดีกว่านี้ รัฐบาลควรเข้ามาดูแลไม่ใช่เพียงแค่ 1 ครั้งต่อปี (ช่วงเดือนธันวาคม)
6. หลังเหตุการณ์สึนามิรัฐบาลและภาคเอกชนควรมีระบบเงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจบริเวณ 6 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบ
7. ควรมีการฝึกอบรมพนักงานโดยมีองค์กรจากส่วนกลางมาเป็นคนบริหารในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ ด้านการบริการ
8. ภาครัฐควรช่วยเหลือ จัดสรรเรื่องบุคคลที่ว่างงานหรือไม่มีรายได้ให้ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียม
9. ต้องการให้มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยมากกว่านี้ ด้านไฟฟ้า บริเวณแหลมปะการัง
10. มีการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆขึ้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
11. เจ้าหน้าที่ควรตรวจตรา ควบคุมแหล่งบันเทิงให้มากกว่านี้ เพราะปัจจุบันมีการขายยาเสพติดมากขึ้นในสถานที่เหล่านี้
12. ด้านการจัดการกำหนดจุดจอดเรืออย่างเหมาะสม
13. ภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันเพื่อป้องกันการบุกรุกเขตพื้นที่สาธารณะ เช่น ชายหาด
14. ควรมีการจัดแผนผังที่ตั้งโรงแรม และรีสอร์ทให้มีภูมิทัศน์สวยงาม เข้ากับสิ่งแวดล้อม และต้องคำนึงถึงระบบนิเวศให้คงอยู่สภาพเดิม
15. ควรมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศ
16. ควรมีป้ายหรือแผนที่แสดงจุดท่องเที่ยว

6. เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงก่อนหลังธรณีพิบัติภัย ด้านการพัฒนาและฟื้นฟู ความต้องการ และปัญหา อุปสรรคในการพัฒนา รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาประกอบเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ทั้งนี้แนวทางดังกล่าวเกิดจากความต้องการ และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนา ผู้วิจัยกำหนดวิสัยทัศน์ตามผลการวิจัย ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีชื่อเสียงระดับโลก ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองน่าอยู่ และชุมชนเข้มแข็ง ”

ยุทธศาสตร์พัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักนั้นสามารถที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีศักยภาพดีในอนาคต หากมีการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

1.1 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว หลังจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) สภาพแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ จึงทำให้พื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งต้องปรับปรุงให้สวยงาม อีกทั้งการส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวทั้ง 7 แห่งของตำบลคึกคักส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการดูแลเรื่องความสะอาด ขาดการดูแลจากคนในพื้นที่ จึงควรมีหน่วยงานเข้ามารับผิดชอบ

โดยการจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมรักษารักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนในท้องถิ่นได้รักษาสิ่งแวดล้อม การอบรมเยาวชนให้ทราบถึงความสำคัญ และช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม ควรมีการจัด โครงการเยาวชนรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่เยาวชนให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังช่วยให้พัฒนาการท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้านสร้างรายได้ และอาชีพในท้องถิ่น โครงการวิจัยสภาพสิ่งแวดล้อมในตำบลคึกคักจัดขึ้นเพื่อวิเคราะห์และประเมินสภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวว่ามีความพร้อมมากน้อยเพียงใดที่จะพัฒนาสู่ระดับนานาชาติ

1.2 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้าน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอีกทางหนึ่ง การจัดการดังกล่าวช่วยสร้างความสามัคคีในชุมชน กระจายรายได้ และเกิดความรักและหวงแหนสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้การกรีดยาง ชมสวนผลไม้ ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาสัมผัส และเรียนรู้ จัดที่พักประเภท Home Stay โดยจัดตั้งกลุ่มหมู่บ้าน Home Stay ขึ้นเป็นการท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง ถึงแม้ว่าเขาหลักจะมีโรงแรมที่พักมากมายหลายระดับและราคาสูง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้มีทางเลือกในการพักผ่อนเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังสามารถสร้างเยาวชนและผู้สนใจด้านการท่องเที่ยว ร่วมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จึงจัดให้มีโครงการส่งเสริมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวในช่วงฤดูฝนนั้น การท่องเที่ยวในตำบลคึกคักยังไม่เพียงพอ จึงควรมีการจัดทำแผนการท่องเที่ยวตลอดฤดูกาล และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวโดยเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง อาทิ แผนการท่องเที่ยวในฤดูฝน โดยจัดเส้นทางท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ภูเก็ต-พังงา-กระบี่) การสร้างเครือข่ายการคมนาคม ระบบข่าวสารและข้อมูลการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว อีกทั้งการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวในเขาหลัก เพื่อเป็นการช่วยเหลือและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

1.3 จัดทำแผนการตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา ควรส่งเสริมการขายโดยการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการสร้าง Website การท่องเที่ยวในเขาหลัก ตำบลคึกคัก จังหวัดพังงา และการจัดทำคู่มือเส้นทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสื่ออีกแขนงหนึ่งที่ช่วยให้การท่องเที่ยวในเขาหลักได้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ว่าตำบลคึกคักมีความพร้อมในการท่องเที่ยว

1.4 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบจราจรสัญญาณไฟข้ามถนน เพื่อความปลอดภัย การอุปโภคและบริโภคแก่ชุมชน เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุด เนื่องจากระบบโครงสร้างพื้นฐานในตำบลคึกคักกำลังอยู่ในช่วงการปรับปรุง

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการวิจัยระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ท่องเที่ยว อบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับของการจราจร โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อประชาชน โครงการผังเมืองเฉพาะในบริเวณจังหวัดพังงา

1.5 ระบบรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และการสร้างความมั่นใจแก่ชุมชน หลังจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) ความปลอดภัยเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุด หากมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี ได้มาตรฐานนั้นจะเป็นแนวทางที่จะสร้างความมั่นใจแก่ผู้มาเยือน และประชาชนท้องถิ่น

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการทดลองระบบเตือนภัย มีการตรวจสอบ และทดลองการใช้งานของระบบสว่านเสมอ อบรมชุมชนให้มีความรู้เรื่องความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ กิจกรรมฟื้นฟูจิตใจให้แก่ประชาชนท้องถิ่นให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจและเกษตรกรรม

2.1 ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน สร้างรายได้เข้าสู่หมู่บ้าน จากด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตรกรรม ด้านการประมง ฯลฯ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในหมู่บ้านให้ดีขึ้น

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน จำหน่ายของที่ระลึกจากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และจัดตั้งกลุ่มกองทุนเลี้ยงชีพ

2.2 คัดสรรทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพ ในด้านต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ เป็นการพัฒนาชุมชนในด้านเสริมทักษะการเรียนรู้ และเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทรรศนะคติของบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในด้านต่าง ๆ เข้ามา อบรมความรู้แก่เยาวชนรุ่นหลังที่ยังไม่มีประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและเกษตรกรรมให้ยั่งยืน

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการแลกเปลี่ยนความรู้และอบรมอาชีพ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตรกรรม ด้านการประมง ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์

3.1 การพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการศึกษาและความรู้ จึงทำให้เกิดจากปัญหาต่าง ๆ อาทิ ความไม่เข้าใจในการสื่อสาร และประสานงานเมื่อมีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือ จึงควรมีการพัฒนาระบบการศึกษาแก่เยาวชน และบุคคลที่ต้องการประกอบวิชาชีพ

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการระบบการศึกษานอกโรงเรียน จัดตั้งหน่วยงานหรืออาสาสมัครที่มีความรู้เข้ามาอบรมเยาวชน มีการเข้าค่ายในหมู่บ้าน เสริมทักษะความรู้ให้เยาวชนในท้องถิ่น เป็นการศึกษาออกโรงเรียน อีกทั้งยังสร้างความสามัคคีในกลุ่ม โครงการวิชาชีพเพื่อชุมชน เป็นโครงการที่ช่วยให้ประชาชนได้มีความรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพในอนาคต

3.2 จัดหาช่องทางการตลาด และส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มแม่บ้าน เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนด้านการส่งเสริมอาชีพ เนื่องจากหมู่บ้านในตำบลคึกคักมีกลุ่มแม่บ้านผลิตสินค้าต่าง ๆ แต่ยังขาดหน่วยงานหรือช่องทางในการตลาด

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมสินค้าOTOP นำผลิตภัณฑ์ในชุมชนมาจัดแสดง ออกนิทรรศการเพื่อประชาสัมพันธ์การตลาดอีกทางหนึ่ง และโครงการอบรมอาชีพแม่บ้าน ให้มีการพัฒนาฝีมือในการผลิตมากขึ้น

3.3 การต่อต้านยาเสพติด การพนัน ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพ และสร้างความเข้มแข็ง ความสามัคคีในชุมชน

โดยจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมแข่งขันกีฬาท้องถิ่น โครงการอบรมเยาวชนพันยาเสพติด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน หลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในบทนี้จะเป็นการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหวังไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว เรื่องการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้สอดคล้องกับศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่

ความสำคัญของการวิจัย

1. แหล่งศึกษาวิจัยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม และได้รับผลกระทบโดยตรงจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)
2. การศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึง สภาพความเปลี่ยนแปลง ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
3. เพื่อนำเสนอผลการวิจัยไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า การวิจัยครั้งนี้จะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ในตำบลคึกคักอำเภอตะกั่วป่า หลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สอดคล้องกับแผนพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อีกทั้งทราบถึงปัญหาอุปสรรค และความต้องการในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ให้ยั่งยืน เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษาในหมู่บ้านที่ 1 - 7 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ดังนี้

- 1.) หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป
- 2.) หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ
- 3.) หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก
- 4.) หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขม้น
- 5.) หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง (นอก)
- 6.) หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง (ใน)
- 7.) หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน

ขอบเขตด้านประชากร

- 1.) ประชาชนในท้องถิ่น ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
- 2.) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดพังงา การท่องเที่ยว
- 3.) กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม
- 4.) นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยว

ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชาชนท้องถิ่น กลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมที่อยู่ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยใช้ตารางสำเร็จรูปในการประมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ในกลุ่มประชาชน และกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 385 ราย และการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมจำนวน 35 คน รวม 420 คน ในส่วนของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น

1.) กลุ่มตัวอย่างประชาชนประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ความคิดเห็นทั่วไปของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับสภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังธรณีพิบัติภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

2.) กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะในการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

3.) กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประกอบด้วยความคิดเห็นด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าจังหวัดพังงา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ใช้แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว แบบสำรวจและประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา (Resource audit) และได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา แผนยุทธศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิด และการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ตลอดจนศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการ ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามประชาชน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนักท่องเที่ยว

ชุดที่ 3 แบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ชุดที่ 4 แบบสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

ประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม

วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่มในระยะเวลา 2 เดือน (เมษายน - พฤษภาคม 2549) จากนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมดนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม สถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) และสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบรรยายให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการกระจายร้อยละ (Percentage distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางวิชาสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จากผลสำรวจแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 7 แหล่ง ใน ซึ่งเป็นสถานที่ได้รับการปรับปรุงหลังเกิดธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

อุทยานแห่งชาติเขาลึก - ลำรู่ เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศ มีสภาพพื้นที่สมบูรณ์ มีทั้งน้ำตก เขา ป่าไม้ การเดินทางเข้าสู่อุทยานฯ สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว อาทิ มีบริการที่พัก เต็นท์ให้เช่า สถานที่กางเต็นท์ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มีร้านค้าสวัสดิการ

ให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว มีเพียงแผ่นพับของอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ แสดงภาพรวมของจุดท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานฯ ปัจจุบันทางรัฐบาลได้มีโครงการจัดตั้งอนุสรณ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิขึ้นบริเวณหาดเล็กอุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่

หาดเขาหลัก เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เพราะสภาพพื้นที่ เป็นภูเขาที่มี ชายหาดล้อมรอบ ติดทะเลอันดามัน จึงเป็นสถานที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพักผ่อน อาบแดด และเล่นน้ำทะเล สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง มีร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พักบางแห่งกำลังก่อสร้างใหม่ และบางแห่งเปิดบริการ สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว มีให้เลือกหลายแบบ หลายราคา ยังไม่มีสุขาสาธารณะให้บริการ ลานจอดรถ สามารถจอดในบริเวณโรงแรมที่พักที่ตั้งริมหาด และบางส่วนจอดริมถนนบริเวณจุดชมวิว แต่มักเกิดการจราจรติดขัด เนื่องจากไม่มีลานจอดรถ สาธารณะรองรับ ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว

หาดนางทอง เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาพักอีกแห่งหนึ่ง สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง มีร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พักบางแห่งกำลังก่อสร้างใหม่ และบางแห่งเปิดบริการ ลานจอดรถ ก่อนเข้าหาดนางทอง มีการปรับปรุงถนน และแบ่งช่องทางจอดรถหน้าร้านค้า เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้สะดวกมากขึ้น มีสถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว ให้เลือกหลายแบบหลายราคา ยังไม่มีสุขาสาธารณะให้บริการ ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว

หาดบางเนียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี เป็นชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาพักอีกแห่งหนึ่ง และจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง ได้มีการจัดงานพิธีไว้อาลัยสึนามิ ณ บริเวณหาดบางเนียง และบริเวณบ้านบางเนียง ที่มีเรือตรวจการณ์ ตำรวจน้ำ 813 ขึ้นมาบนฝั่ง ในปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง มีร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พักบางแห่งกำลังก่อสร้างใหม่ ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแผนที่แสดงทางหนีธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ)

หาดคึกคัก เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปพักผ่อนอีกแห่งหนึ่ง มีสถานที่พักไม่มาก และพื้นที่บางส่วนยังไม่มีการก่อสร้างเพิ่มขึ้น เนื่องจากหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) เจ้าของธุรกิจยังไม่เข้ามาปรับปรุงพื้นที่ สามารถเข้าถึงได้โดยรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง มีร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พักบางแห่งกำลังก่อสร้างใหม่ ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว

แหลมปะการัง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพัก ชายหาดแหลมปะการังเป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปทะเลในลักษณะแหลม ชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมปะการัง เวลานั้นน้ำแห้งสามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลม แต่ปัจจุบันโดนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) จึงทำให้แหลมปะการังมีสภาพเป็นสีดำ ยังไม่ได้รับการฟื้นฟู สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยวยังให้บริการน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนา ด้านสถานที่พักและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น โทรศัพท์ ร้านค้า ไฟฟ้า ยังไม่เพียงพอต่อการท่องเที่ยว

หาดปากวิป เป็นสถานที่พักผ่อนอีกแห่งหนึ่ง สภาพทั่วไปชายหาดปากวิปมีลักษณะเป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวมีต้นไม้ เรียงรายตามแนวชายหาด เนื่องจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย คลื่นยักษ์ชายฝั่ง (สึนามิ) พบว่าชายหาดปากวิปในปัจจุบันสภาพไม่สมบูรณ์ มีเนินทราย และแอ่งน้ำอยู่ในพื้นที่ด้านใน ยังไม่ได้รับการปรับปรุง สถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกยังให้บริการน้อย บางพื้นที่ยังไม่ได้ก่อสร้างเป็นพื้นที่ว่างเปล่า ยังไม่มีป้ายชี้ทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีเพียงป้ายแสดงทางเข้าโรงแรม

2. สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ในบริเวณ 7 หมู่บ้านและความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด เช่น หาดปากวิป แหลมปะการัง หาดนางทอง หาดคึกคัก หาดบางเนียง หาดเขาหลัก ซึ่งเป็นสถานที่ที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักมากที่สุด รองลงมาประเภทน้ำตก เช่น น้ำตกช่องฟ้า น้ำตกสายรุ้ง และอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่

ด้านความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยวของประชาชนท้องถิ่นนั้น ต้องการสร้างรายได้ และมีอาชีพเข้าสู่ท้องถิ่น อีกทั้งการพัฒนาท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ขึ้น ฟื้นฟูชุมชนในตำบลคึกคักขึ้นอีกครั้ง หากมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้ชุมชนนั้น การสำรวจพบว่า เสียงส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมการจัดการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ ทั้งรายได้หลักและรายได้เสริม ให้เศรษฐกิจดีขึ้น เนื่องจากหลังเหตุการณ์สึนามิ ประชาชนยังไม่มีรายได้ที่แน่นอน ประชาชนอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ต้องการให้เกิดเงินหมุนเวียนในชุมชน โดยกิจกรรมที่สนใจ ได้แก่ ขายอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาพบว่าเป็นการนำเที่ยวชุมชน ขายของที่ระลึก จัดสถานที่พักแบบ home stay ให้แก่นักท่องเที่ยว การร่วมลงทุน ประชาชนบางส่วนที่ไม่ต้องการมีส่วนร่วมนั้นเพราะไม่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านนี้ ไม่มีเวลา ไม่มีอำนาจ ไม่มีเงินทุน

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ สภาพความเปลี่ยนแปลง ก่อนและหลังธรณีพิบัติภัย

ความคิดเห็นเรื่องเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ

ด้านเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) เนื่องจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลคึกคัก มีนักท่องเที่ยวเข้ามา น้อยลงกว่าเมื่อก่อน ทำให้การประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว อาทิ ด้านการค้า ร้านอาหาร รับจ้าง ธุรกิจการท่องเที่ยว ชบเซา และขาดรายได้ลงอย่างเห็นได้ชัด ด้านเกษตรกรรม และการประมง ได้รับผลกระทบด้านอุปกรณ์การเลี้ยงชีพ รายได้ตกต่ำ น้ำมันแพง จึงเกิดความต้องการที่จะให้ทางภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาส่งเสริมด้านอาชีพ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในปัจจุบันให้ดีขึ้น และให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

ความคิดเห็นด้านสังคมและชุมชน

ด้านความสามัคคีในชุมชน ตำบลคึกคักมีทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ทั้งหมดมีความรักสามัคคีกันดี มีเพียงบางส่วนที่ต่างคนต่างอยู่ ในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรมี กลุ่มสหกรณ์ และกลุ่มแม่บ้าน เกิดปัญหาในการจัดตั้งกลุ่ม ศักยภาพของผู้นำชุมชนยังไม่สมบูรณ์ ในเรื่องของการประสานงานในท้องถิ่น ขาดเงินทุน ขาดความร่วมมือ แต่ในบางส่วนการจัดตั้งกลุ่มดำเนินไปได้เรียบร้อยง่าย ชุมชนนั้นมีความต้องการด้านเงินทุนและความช่วยเหลือจากหน่วยงานหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องเข้าไปพัฒนาชุมชน และอยากให้ชุมชนนั้นมีความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ความสามัคคีในชุมชนจะได้มากขึ้น ต้องการให้มีการส่งเสริมด้านการศึกษา อบรมชุมชนให้ชุมชนมีความรู้ในการพึ่งพาตนเอง และต้องการให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ที่อยู่อาศัยดีขึ้นกว่าเดิม ให้ชุมชนมีการรักษาสิ่งแวดล้อม และความสะอาด

ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) อธิบายสะดวกมาก ไม่ต้องซื้อน้ำบริโภค มีน้ำบาดาล มีไฟฟ้าใช้ มีทุกอย่างครบครัน แต่หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่สะดวก เนื่องจากระบบยังต้องมีการปรับปรุง เรื่อง น้ำประปา โทรศัพท์ ไฟฟ้า ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ในพื้นที่หมู่บ้านที่ติดชายหาด และพื้นที่สวนยาง สวนผลไม้ของชาวบ้าน ร้านค้า บ้านเรือน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดได้รับผลกระทบในบางส่วน แต่ส่วนใหญ่เป็นสิ่งก่อสร้างที่พังเสียหาย และบางแห่งยังไม่ได้รับการฟื้นฟู เนื่องจากบริเวณดังกล่าวนายทุนยังไม่เข้าปรับปรุงพื้นที่

ด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัยในทรัพย์สินและภัยธรรมชาติ ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) นั้น ประชาชนมีความปลอดภัยมาก ไม่มีโจร เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันยังขาดความปลอดภัยเนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำลง ทำให้เกิดการลักทรัพย์ ในหมู่บ้าน ในส่วนของระบบเตือนภัยมีความพอใจไม่มากเนื่องจากยังไม่มั่นใจในประสิทธิภาพของระบบเท่าที่ควร อาทิ ไม่ได้ยินเสียงล่าช้า ไม่มีเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบและแสดงความเชื่อมั่นแก่ชุมชน ด้านสภาพของจิตใจประชาชนยังมีความหวาดระแวงกับเหตุการณ์ดังกล่าว เพราะเขาได้สูญเสียคนที่รัก และครอบครัว บ้านเรือน บางส่วนเริ่มดีขึ้น เนื่องจากมีหน่วยงานเข้ามาฟื้นฟู จัดโครงการขึ้น สร้างอาชีพและให้กำลังใจแก่ผู้ประสบภัย ความต้องการด้านความปลอดภัย ควรมีการจัดเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยให้เพียงพอในแหล่งชุมชน ต้องการเรื่องหอเตือนภัยและวิทยุเตือนภัยในหมู่บ้าน และการดูแลรักษาระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานมีการตรวจสอบให้สามารถใช้งานได้อย่างรวดเร็ว หากมีการอบรมให้ความรู้แก่ชุมชนอีกทางหนึ่งก็จะช่วยให้มั่นใจมากขึ้น

ด้านการท่องเที่ยว

ด้านการท่องเที่ยวก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) นั้น แหล่งท่องเที่ยวในบริเวณเขาหลักมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งเขาหลักกำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาพักผ่อน หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) การท่องเที่ยวหยุดชะงัก ถ้ามีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ เข้ามาจะทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ควรมีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ ทางรัฐบาลควรส่งเสริมด้านอาชีพ ด้านภาษา ด้านอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อชุมชนจะได้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนา และฟื้นฟู การท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน ปัญหา และอุปสรรค

1. **ด้านระบบสาธารณูปโภค** ขาดระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำประปา น้ำป้อนไม่เพียงพอ ปัญหาเรื่อง ไฟฟ้า ยังไม่ทั่วถึงบางหมู่บ้าน
2. **ด้านความปลอดภัย** ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว ด้านระบบเตือนภัยยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
3. **ด้านเศรษฐกิจ** ขาดการสนับสนุนของแหล่งเงินทุน ขาดอุปกรณ์ประกอบอาชีพ
4. **ด้านการท่องเที่ยว** ขาดผู้บริหาร คือนักท่องเที่ยว พื้นที่ได้รับความเสียหาย โรงแรมต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องใช้เวลาฟื้นฟูระยะยาว ด้านการบริหารและการบริการการท่องเที่ยว ด้านบุคลากรไม่เพียงพอกับสถานประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมบางส่วนไม่ฟื้นฟูพื้นที่อย่างเร่งด่วน และที่พักมีรูปแบบการก่อสร้างที่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
5. **ด้านสิ่งแวดล้อม** และความสะอาด ภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมโดนทำลาย ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปัญหาขาดจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติ
6. **ด้านภัยสังคม** ปัญหาเรื่องแหล่งที่มั่วสุม การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว
7. **ด้านสังคมและชุมชน** ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ชุมชนไม่เข้มแข็ง การประสานงานและการสื่อสาร ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบางกลุ่ม
8. **ปัญหาด้านการประสานงานและการสื่อสาร** ประชาชนยังไม่เข้าใจในการประสานงานหากมีการอบรม ให้เรียนรู้ในการพัฒนาท้องถิ่น ก็จะทำให้ปัญหาจะลดลง
9. **ปัญหาความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบางกลุ่ม** ทางรัฐไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนที่ไม่มีรายได้อำนาจธุรกิจ เห็นความสำคัญของนักธุรกิจมากกว่า

ความต้องการ

1. **ด้านสาธารณูปโภค** และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน
2. **ด้านความปลอดภัย** ในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนและผู้มาเยือน
3. **ด้านเศรษฐกิจ** และ**ด้านการส่งเสริมอาชีพ** ต้องการให้ช่วยเหลือจัดสรรเรื่องบุคคลที่ว่างงานหรือไม่มีรายได้ให้ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียม ส่งเสริมเรื่องการศึกษาแก่เยาวชนที่ไม่มีรายได้ การประกอบอาชีพ เงินทุนต่างๆในการก่อสร้างสถานที่พัก
4. **ด้านการท่องเที่ยว** ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
5. **ด้านสังคมและชุมชน** มีการอบรมความรู้ภาษาอังกฤษ การฝึกอบรมพนักงานโดยมีองค์การจากส่วนกลางมาเป็นคนบริหารในด้านสิ่งแวดล้อม

6. **ด้านความช่วยเหลือจากภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ** ควร มีระบบเงินกู้สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจบริเวณ 6 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบ

7. **ด้านการศึกษา** ต้องการให้ส่งเสริมเรื่องการศึกษาแก่เยาวชน

8. **ด้านทรัพยากรธรรมชาติ** รักษาสิ่งแวดล้อม และการรักษาความสะอาด ภาครัฐควรมีการกำหนดแผนการท่องเที่ยวหรืองบประมาณจัดโครงการงานต่างๆ สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ขึ้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. **ด้านคมนาคม** ควรจัดให้มีระบบการคมนาคมที่สะดวก เพราะการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ส่วนใหญ่ต้องมีรถส่วนตัว อาจจะทำให้มีรถประจำทางท่องเที่ยวพิเศษที่พานักท่องเที่ยวไปยังสถานที่เที่ยวที่น่าสนใจ โดยจัดเป็นตารางเวลาที่แน่นอน เพราะสถานที่เที่ยวเหล่านั้น มักอยู่ห่างไกลจากแหล่งธุรกิจและยากในการเข้าถึง

2. **ด้านความปลอดภัย** การประชาสัมพันธ์ความปลอดภัยของพื้นที่ โดยการแจ้งเรื่องการเตือนภัยให้รวดเร็ว และให้ทั่วถึง ควรสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัย มีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยสีนํ้ามิ ลงมือสร้างระบบตอบรับในภาวะฉุกเฉิน และการเตือนภัยล่วงหน้าในพื้นที่ และมีการตรวจสอบเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ ลงทุนทำวิจัยและพัฒนาระบบเตือนภัยดังกล่าว สร้างความเชื่อมั่น เรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนเพิ่มขึ้น

3. **ด้านการอบรมให้ความรู้** โดยจัดโครงการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญเข้ามาฟื้นฟูชุมชนให้เข้มแข็ง

4. **จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่** และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

5. **ฟื้นฟูปรับปรุงพื้นที่ในหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์** ควรมีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือซ่อมแซมบ้านเรือนชาวบ้าน

6. **ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก** มีป้ายบอกทางอย่างชัดเจนพร้อมระยะทางทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

7. **ด้านสิ่งแวดล้อม** ควรมีมาตรการในการอนุรักษ์ธรรมชาติมากขึ้น อยากให้เริ่มจากจิตสำนึกของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวที่ควรรู้จักการรักษาธรรมชาติและทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งอยากให้มีการปลูกฝังจิตสำนึกของผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน ไม่ต้องการให้ผู้ประกอบการการสร้างรายได้ับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

8. **ด้านรักษาความสะอาด** ควรดูแลตรวจสอบเพื่อความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ทิ้งขยะที่ไม่ย่อยสลายลงในพื้นที่ ไม่ทำลายพืชพรรณไม้ โดยคนในท้องถิ่นเองควรจะตระหนักในเรื่องของการทิ้งขยะ ควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้น จัดให้มีการเผยแพร่โฆษณาในเรื่องความสะอาด พยายามช่วยกันรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ

9. **ด้านงบประมาณ** ด้านความช่วยเหลือ จากภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ ควรพัฒนาหมู่บ้านและปรับปรุงการท่องเที่ยว โดยรัฐบาลควรมองเห็นความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณ ต้องการให้ตัวแทนของชุมชนที่ได้รับ เลือกตั้งให้ประสานงานกับรัฐบาล จัดงบประมาณเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. **ด้านการท่องเที่ยว และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว** การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อจังหวัดพังงามาก เนื่องจากการท่องเที่ยวนั้นเป็นรายได้หลักของพื้นที่ที่ทราบได้ การท่องเที่ยวยังคงอยู่ นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังมีคุณสมบัติต่อการศึกษาค้นคว้าของคนในท้องถิ่นอีกด้วย เป็นการรักษาสสมดุลกันระหว่างความงามทางธรรมชาติ ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ เช่น รีสอร์ทในสวนยางพารา ตื่นเช้าสัมผัสบรรยากาศความเป็นอยู่แบบท้องถิ่น กริดยาง ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน หรือจัดกลุ่มแม่บ้านที่มีฝีมือดีทำขนมพื้นเมืองตะกั่วป่า ขนมเต่าส้อ หรือมีการจัดกิจกรรมต่างๆ การดำน้ำ จัดให้มีการเดินทางแบบท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปยังสถานที่ที่น่าสนใจในท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้เห็น และได้สัมผัสธรรมชาติอย่างแท้จริง เกิดความรักธรรมชาติ ช่วยดูแลธรรมชาติให้

2. **ด้านผู้ประกอบการ ประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน** ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวควรช่วยกันส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้มากกว่าเดิม เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเดิมเสื่อมโทรมจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) การเพิ่มจำนวนของรีสอร์ทและโรงแรมที่มากเกินไปจะทำลายสภาพแวดล้อม ควรพัฒนาที่พักให้มีความสะอาด อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมไว้คงเดิม ไม่ควรก่อสร้างอาคารถาวรเพิ่มเติม

3. **ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติ** เป็นการรักษาระบบนิเวศซึ่งมีความสำคัญต่อแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุน เพื่อให้ธรรมชาติที่สวยงามคงอยู่ต่อไป ในการรักษาธรรมชาติ ควรมีกฎห้าม ไม่ทิ้งขยะในป่า ควรมีป้ายประกาศข้อปฏิบัติต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวเห็นชัดเจน และจัดระเบียบอย่างเคร่งครัดรักษาความสะอาด ขยายหา การประชาสัมพันธ์ โดยขอความช่วยเหลือและสนับสนุนจากสมาคมต่างๆ บริษัทห้างร้าน ให้ช่วยกันสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อความยั่งยืนให้คนรุ่นหลังมาเที่ยว

4. **ด้านสร้างรายได้สู่ท้องถิ่น** มีความสำคัญต่อคนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวมากขึ้น รายได้ก็จะมากขึ้นตามไปด้วย

2.5 ผลการศึกษาความพึงพอใจศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลความพึงพอใจโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทย

- 1.) ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ค่าเฉลี่ย 3.85
- 2.) แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ใกล้เคียงกัน ค่าเฉลี่ย 3.69
- 3.) ความสะอาด เป็นระเบียบ ค่าเฉลี่ย 3.36

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

- 1.) ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ค่าเฉลี่ย 3.87
- 2.) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย 3.59
- 3.) แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ใกล้เคียงกัน ค่าเฉลี่ย 3.38

การคมนาคม

นักท่องเที่ยวชาวไทย

- 1.) ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก ค่าเฉลี่ย 3.46
- 2.) มีป้ายประชาสัมพันธ์ บอกเส้นทาง ระยะทางในการเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.32
- 3.) ด้านบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึงตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ค่าเฉลี่ย 3.29

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

- 1.) ด้านบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึงตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ค่าเฉลี่ย 3.31
- 2.) ด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก ค่าเฉลี่ย 3.27
- 3.) มีป้ายประชาสัมพันธ์ บอกเส้นทาง ระยะทางในการเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.26

ด้านประชาสัมพันธ์

นักท่องเที่ยวชาวไทย

- 1.) ด้านการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปี ค่าเฉลี่ย 3.71
- 2.) มีหน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.38
- 3.) มีการใช้สื่อโฆษณาที่หลากหลาย ค่าเฉลี่ย 3.19

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

- 1.) มีการใช้สื่อโฆษณาที่หลากหลาย ค่าเฉลี่ย 2.75
- 2.) มีหน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 2.74
- 3.) ด้านการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปี ค่าเฉลี่ย 2.71

การรักษาความปลอดภัย

นักท่องเที่ยวชาวไทย

- 1.) ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 3.16
- 2.) มีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ
ค่าเฉลี่ย 3.14
- 3.) สะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลือ อย่างรวดเร็ว ค่าเฉลี่ย 3.14

นักท่องเที่ยวต่างชาติ

- 1.) มีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ
ค่าเฉลี่ย 3.33
- 2.) สะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลือ อย่างรวดเร็ว ค่าเฉลี่ย 2.99
- 3.) ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 2.94

ด้านที่พัก

นักท่องเที่ยวชาวไทย

- 1.) ด้านที่พักมีทำเลสวย บรรยากาศดี ค่าเฉลี่ย 2.00
- 2.) การเข้าถึงที่พักสะดวก ค่าเฉลี่ย 1.96
- 3.) ที่พักเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 1.91

นักท่องเที่ยวต่างชาติ

- 4.) ด้านที่พักมีทำเลสวย บรรยากาศดี ค่าเฉลี่ย 3.51
- 5.) พนักงานมีอัธยาศัยและการบริการดี ค่าเฉลี่ย 3.34
- 6.) มีความปลอดภัย ค่าเฉลี่ย 3.34

2.6 สรุปการวิเคราะห์ด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาตำบล ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลที่สำคัญๆ ดังนี้

จุดแข็งของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1. พื้นที่ตำบลคึกคักมีชายหาดที่สวยงาม เงียบสงบ มีแนวชายหาดเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อน มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ทำให้มีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
2. ความสมบูรณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ โบราณสถาน วิถีชีวิต ประมงชายฝั่ง การเกษตร
3. การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวยกระดับสู่นานาชาติ

จุดอ่อนของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1. หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติ การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ยังล่าช้า นักท่องเที่ยวไม่ค่อยมีความมั่นใจในความปลอดภัยจึงไม่กล้าเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ทำให้รายได้หลักลดลง ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานไม่มีมาตรฐาน ด้านที่พัก โรงแรม รีสอร์ทยังไม่พร้อมให้บริการ
2. ขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำและให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว บุคลากรท้องถิ่นไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ขาดผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. ขาดการตลาด ประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมพิเศษรองรับการท่องเที่ยวในช่วงฤดูฝน

โอกาสในการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1. สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลคึกคัก ซึ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน มูลนิธิ ที่ร่วมการส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายจุดสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโอกาสต่อไป
3. เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน ที่มีความพร้อมสูงในด้านการท่องเที่ยว

อุปสรรคต่อการพัฒนา ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1. พื้นที่ได้รับความเสียหายโดยเฉพาะโรงแรมต่างๆ โครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องใช้เวลาฟื้นฟูระยะยาว ขาดการประสานงานกันในแต่ละองค์กร ในด้านการสนับสนุนของแหล่งเงินทุน ด้านงบประมาณ การจัดการแก้ไขปัญหาที่ควรได้รับ เช่น ถนน โทรศัพท์ บำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนเรื่องระบบน้ำ
2. ขาดจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติ ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ชุมชนไม่เข้มแข็ง
3. ขาดการส่งเสริมจากรัฐบาลอย่างจริงจังในด้านการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

2.7 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

- 1.) ควรฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ค่าเฉลี่ย 3.71
- 2.) การควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.50

3.) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง แหลมปะการัง
ค่าเฉลี่ย 3.35

4.) พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ค่าเฉลี่ย 3.14

การพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.) ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 3.92

2.) การสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.71

3.) การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.50

4.) จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.07

ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประชาสัมพันธ์

1.) ด้านจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 4.00

2.) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.35

3.) จัดทำคู่มือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.07

4.) การจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 2.92

ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.) ด้านกำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม และจัดตั้งหน่วย
รักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด ค่าเฉลี่ย 2.92

2.) มีการกำหนดเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 2.85

3.) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 2.78

2.8 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

1.) ด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทาง
ธรรมชาติ เช่น ชายหาดต่างๆ ค่าเฉลี่ย 4.42

2.) พื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์
ธรณีพิบัติภัย ค่าเฉลี่ย 4.28

3.) รัฐบาลและชุมชนควรมีมาตรการร่วมกันในการควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่ง
ท่องเที่ยวให้เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 3.76

4.) พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ค่าเฉลี่ย 3.28

ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

- 1.) ด้านการสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 3.85
- 2.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปาให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว
ค่าเฉลี่ย 3.76
- 3.) จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.71
- 4.) การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.66
- 5.) การจัดตั้งป้ายรณรงค์ไม่ทิ้งขยะ ค่าเฉลี่ย 3.28

ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์

- 1.) เรื่องจัดทำคู่มือ เส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.52
- 2.) การจัดอบรมเผยแพร่เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรและหน่วยงานที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.33
- 3.) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.23

ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- 1.) เสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย ค่าเฉลี่ย 3.90
- 2.) จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบริเวณชายหาดเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.76
- 3.) กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.57
- 4.) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยว และมีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์ ค่าเฉลี่ย 3.23

ด้านการจัดการเชิงธุรกิจ

- 1.) ผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 3.90
- 2.) กำหนดมาตรฐานราคากลางในเส้นทางท่องเที่ยวเช่น ค่าเช่ารถ เรือ การจัดหาเที่ยวต่อวันและสถานที่ ค่าเฉลี่ย 3.52
- 3.) กำหนดมาตรการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.38

3. เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงก่อนหลัง ธรณีพิบัติภัย ด้านการพัฒนาและฟื้นฟู ความต้องการ และปัญหา อุปสรรคในการพัฒนา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาประกอบเป็นฐานข้อมูลในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ทั้งนี้แนวทางดังกล่าวเกิดจากความต้องการ และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อใช้เป็น

แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนา ผู้วิจัยกำหนดวิสัยทัศน์ตามผลการวิจัย ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีชื่อเสียงระดับโลก พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองหน้าอยู่ และชุมชนเข้มแข็ง ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม
1. พื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	1.1 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.1.1 กิจกรรมรักษานักท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อม
		1.1.2 อบรมเยาวชนให้ทราบถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและช่วยกันรักษา
		1.1.3 โครงการวิจัยสภาพสิ่งแวดล้อมในตำบลคึกคัก
		1.1.4 โครงการเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อม
	1.2 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้าน การท่องเที่ยวตลอดฤดูกาล และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว โดยเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง สร้างเครือข่ายการคมนาคม ระบบข่าวสาร และข้อมูล การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว	1.2.1 โครงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้การกรีดยาง ชมสวนผลไม้
		1.2.2 กลุ่มหมู่บ้าน Home Stay
		1.2.3 โครงการส่งเสริมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
		1.2.4 แผนการท่องเที่ยวในฤดูฝน
		1.2.5 จัดเส้นทางท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ภูเก็ต - พังงา - กระบี่)
		1.2.6 ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวเขาหลัก

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม
	1.3 แผนการตลาดและ ประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา	1.3.1 โครงการสร้าง Website การท่องเที่ยวเขาหลัก ตำบลคึกคัก 1.3.2 คู่มือเส้นทางท่องเที่ยว
	1.4 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบจราจร สัญญาณไฟข้าม ถนน เพื่อความปลอดภัย การอุปโภคและบริโภคแก่ ชุมชน	1.4.1 โครงการวิจัยระบบ สาธารณสุขปโภคในพื้นที่ ท่องเที่ยว 1.4.2 อบรมเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของ การจราจร 1.4.3 โครงการสร้างอ่างเก็บ น้ำเพื่อประชาชน 1.4.4 โครงการผังเมืองเฉพาะ ในบริเวณจังหวัดพังงา
	1.5 ระบบรักษาความปลอดภัยให้ ได้มาตรฐาน และการสร้าง ความมั่นใจแก่ชุมชน	1.5.1 โครงการทดลองระบบ เตือนภัยโดยมีการ ตรวจสอบและทดลอง การใช้งานของระบบ สม่ำเสมอ 1.5.2 อบรมชุมชนให้มีความรู้ เรื่องความปลอดภัยจาก ภัยธรรมชาติ 1.5.3 กิจกรรมฟื้นฟูจิตใจ
2. การพัฒนาเศรษฐกิจ และเกษตรกรรม	2.1 ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	2.1.1 โครงการกระจายรายได้ สู่ท้องถิ่น 2.1.2 จัดตั้งกลุ่มกองทุนเลี้ยง ชีพ
	2.2 คัดสรรทรัพยากรบุคคลที่มี ศักยภาพในด้านต่างๆเข้าร่วม กิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์	2.2.1 โครงการแลกเปลี่ยน ความรู้และอบรมอาชีพ อาทิ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตรกรรม ด้านการประมง ฯลฯ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม
3. พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์	3.1 การพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชน	3.1.1 โครงการระบบการศึกษาออกโรงเรียน 3.1.2 โครงการวิชาชีพเพื่อชุมชน
	3.2 จัดหาช่องทางการตลาด อบรม และให้ความรู้แก่ชุมชนและส่งเสริมอาชีพแก่กลุ่มแม่บ้าน	3.2.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมสินค้าOTOP 3.2.2 โครงการอบรมอาชีพแม่บ้าน
	3.3 การต่อต้านยาเสพติด การพินัน รักษาสุขภาพ ส่งเสริมด้านกีฬา และการรักษามัคคีในชุมชน สร้างความเข้มแข็งในชุมชน	3.3.1 กิจกรรมแข่งขันกีฬาท้องถิ่น 3.3.2 โครงการอบรมเยาวชนพินันยาเสพติด

อภิปรายผล

1. อภิปรายผลการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา

อุทยานแห่งชาติเขาลำรุ้ง - ลำรุ้ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศ ภายในอุทยานฯมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีกิจกรรม เดินศึกษาธรรมชาติ ชมทิวทัศน์ เป็นกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อีกทั้งทางภาครัฐกำลังมีโครงการจัดตั้งอนุสรณ์สถานเหตุการณ์พิบัติภัยจากคลื่นสึนามิขึ้นบริเวณหาดเล็ก ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เกิดขึ้นในอนาคต แต่ด้านการจัดการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสื่อประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอ อาทิ ไม่มีการแสดงผังภาพรวมของจุดท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติหลักสูตรและฝีกอบรมเรื่องความพร้อมของอุทยานฯด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งงานวิจัยของวัชณพันธ์ วณิชชาภิวงศ์ (2543,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง มีแนวทางในการพัฒนาพื้นที่อุทยานฯ ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยจำแนกด้านพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูกระดึงแบ่งออกเป็น 3 เขต คือ เขตบริการ เขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเขตสงวนสภาพธรรมชาติ ด้านการจัดการจัดให้มีมาตรการควบคุมนักท่องเที่ยว และมาตรการป้องกันสิ่งแวดล้อม ด้านกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกระบวนการต่างๆ อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำหลักสูตรและฝีกอบรมเรื่องความพร้อมของอุทยานฯ มีการพัฒนาระบบสื่อความหมายธรรมชาติ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมในด้านการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นองค์กรระดับท้องถิ่นเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การ

พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับอุทยานแห่งชาติ อาทิ กิจกรรมเดินป่า กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในตำบลคึกคัก ทั้ง 6 แห่งที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัย(สึนามิ) ได้แก่หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง และหาดปากวี่ป สภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยทั่วไปได้รับการฟื้นฟูแล้วบางแห่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวนี้กำลังปรับปรุงและฟื้นฟูจากหน่วยงานเอกชน ในการฟื้นฟูและป้องกันนั้นส่วนใหญ่ยังไม่มีมาตรการป้องกันภัยจากภัยธรรมชาติบริเวณริมหาด อาทิ ปลูกต้นไม้เพิ่มความหนาแน่น ป้ายแสดงเส้นทางหนีภัยธรรมชาติทุกจุดของแหล่งท่องเที่ยว หน่วยรักษาความปลอดภัยริมชายหาด ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2548:6-3 6-4) การจำแนกลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ชายหาดและพื้นที่ชุมชน โดยพื้นที่ชายหาดที่มีที่ราบหลังชายหาด มีความเสียหายและความเสี่ยงภัยค่อนข้างสูงเนื่องจากเป็นที่ราบ จึงมีแนวคิดในการปรับปรุงภูมิทัศน์สำหรับพื้นที่ราบหลังหาด สามารถแยกออกตามลักษณะการใช้พื้นที่ต่างหากกริมหาดเป็นพื้นที่อนุรักษ์ กลุ่มต้นไม้ริมหาดจะมีความหนาแน่นสูง ทำให้ช่วยลดความแรงของคลื่น และยึดหน้าดินได้มากขึ้น พื้นที่สำหรับการพาณิชยกรรมควรมีการกำหนดของอาคารที่เหมาะสม เพื่อช่วยลดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินในอนาคต

2. อภิปรายผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

การอภิปรายผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้ง 7 หมู่บ้านในตำบลคึกคัก มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ หาดเขาหลัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดคึกคัก แหลมปะการัง หาดปากวี่ป ซึ่งเป็นสถานที่ที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในการท่องเที่ยวมาก เนื่องจากการท่องเที่ยวในตำบลคึกคักมีจุดขายในด้านทรัพยากรธรรมชาติของชายหาด ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่กล่าวมาสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ในอนาคต อีกทั้งเกิดความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว เพราะหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ประชาชนยังไม่มีรายได้ที่แน่นอน ประชาชนอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ต้องการให้เกิดเงินหมุนเวียนในชุมชนแต่ในปัจจุบันประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการหากผู้นำชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาพัฒนาอย่างแท้จริง กิจกรรมดังกล่าวก็จะช่วยให้ชุมชน

เข้มแข็งมากขึ้น โดยการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ในแต่ละหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้าน อาทิ กลุ่มอาหารท้องถิ่น กลุ่มหัตถกรรมสินค้าท้องถิ่น กลุ่มที่พักนักท่องเที่ยว (Home stay) กลุ่มมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ฯลฯ โดยมีการท่องเที่ยวในตำบลลี้คักนั้น มีธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีกิจกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งตรงกับข้อสรุปของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544) ว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ 4 ประการ คือ องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น (Identity or authentic or endemic or unique) ทั้งนี้รวมถึงแหล่งวัฒนธรรมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Ecosystem) ในพื้นที่นั้นๆ องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of local community or people participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผน ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ซึ่งปัญหาที่พบของแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันคือ พื้นที่ชายหาดที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สึนามิหากมีการฟื้นฟูและมีระบบการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนเป็นแกนนำสำคัญในการอนุรักษ์

2.2 ความคิดเห็นด้านสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงก่อนหลังธรณีพิบัติภัย

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กล่าวถึงความคิดเห็นเรื่องเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพด้านต่างๆของประชาชนในตำบลลี้คักนั้น มีด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตรและประมง ซึ่งก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพเศรษฐกิจดี มีเงินหมุนเวียนเข้าสู่ตำบล ไม่ว่าจะเป็น ร้านค้า ธุรกิจท่องเที่ยว ชาวบ้านมีรายได้จุนเจือครอบครัว มีอาชีพหลายรูปแบบเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว เช่น ดำน้ำ เรือรับจ้างเที่ยวเกาะ รถเช่า บริษัทนำเที่ยว ฯลฯ หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพเศรษฐกิจของประชาชนลดลงอย่างมาก อันเป็นผลจากการว่างงาน ต้องหาอาชีพใหม่ การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ไม่มีเงินทุน ทำให้ประชาชนเกิดความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาส่งเสริมเรื่องอาชีพและอุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลควรเป็นศูนย์กลางในการจัดหางาน และจัดหาอุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพตามความต้องการของประชาชน โดยจัดตั้งกลุ่มประชาคมขึ้นในหมู่บ้านให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นด้านเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด จะช่วยให้ทราบว่าทางภาครัฐควรเข้ามาบริหารด้านใดมากกว่าที่จะจัดสรรแต่เรื่องเงินทุน

ด้านสังคมและชุมชนในตำบลคึกคักมีความรักสามัคคีมากขึ้น และมีกลุ่มองค์กรหลายกลุ่มเกิดขึ้นนั้น ทางผู้นำชุมชนจะต้องสร้างความเข้มแข็งในการจัดตั้งกลุ่ม ให้ความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย และต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน ฝึกอบรมต่างๆให้มีประสิทธิภาพ ตั้งแนวความคิดของการพัฒนาชุมชนของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2546:8) กล่าวว่าการพัฒนาชุมชนหมายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากประชาชนภายในชุมชนร่วมกับหน่วยงานในการปรึกษา และตัดสินใจ ร่วมกันแก้ไขปัญหา เพื่อปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ซึ่งงานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์แนวทางเพื่อการพัฒนาในช่วง 3 ปี ตำบลคึกคักอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องการพัฒนาทางด้านสังคม ส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมาย และจัดหางานสร้างรายได้

ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก จากผลสำรวจ พบว่า ในปัจจุบันทั้ง 7 หมู่บ้านกำลังมีการปรับปรุงเรื่องน้ำประปา แต่ยังไม่เป็นที่พอใจเพราะบางแห่งยังใช้น้ำบาดาลควรมีการสร้างถังเก็บน้ำในชุมชนให้สะดวกขึ้น ด้านถนนมีการขยายช่องทางในบริเวณทางขึ้นเขาหลักเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการขยายช่องทางถนนเพชรเกษม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการ ณ ริมหาดนางทอง เพียงแห่งเดียว ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ยังไม่ได้รับการขยายถนนและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะดวกแก่การท่องเที่ยว

ซึ่งงานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์แนวทางเพื่อการพัฒนาในช่วง 3 ปี ตำบลคึกคักอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องการจัดตั้งโครงสร้างพื้นฐานมีการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำและงานอาคาร พัฒนาระบบจราจร ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค ในอนาคตจะได้รับการพัฒนา

ด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่หมู่บ้าน ทั้ง 7 หมู่บ้านในตำบลคึกคัก ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ บางแห่งบริเวณชายหาดยังเป็นหลุมเป็นบ่อ ชายทะเลสกปรก จากโครงการสำรวจ วิจัย และศึกษาเพื่อฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัยชายฝั่งอันดามัน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2548:1-8) พบว่าผลกระทบจากคลื่นสึนามิในพื้นที่จังหวัดพังงานั้น เกิดปัญหาการกัดเซาะในพื้นที่จังหวัดพังงาได้รุนแรงและกระจายตัวในหลายพื้นที่ รวมถึง บริเวณตำบลคึกคัก ได้แก่ บ้านปากวิป แหลมปะการัง ชายหาดคึกคัก ชายหาดบางเนียง ชายหาดเขาหลัก สันทรายด้านหลังชายหาดถูกทำลายหลายแห่ง การกัดเซาะมีทั้งบริเวณปากคลองและชายหาดประมาณตั้งแต่ 10 - 40 เมตร จึงทำลายเสียหายแก่สิ่งปลูกสร้างตามแนวชายฝั่ง ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นหน่วยงานหลักที่จะประสานงานกับชุมชนในพื้นที่ให้เข้ามา ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าพื้นที่บางส่วนเป็นของ

นายทุนเอกชน แต่พื้นที่ชายหาดเป็นพื้นที่สาธารณะที่ประชาชนท้องถิ่นควรรักและหวงแหนไว้ให้ยั่งยืน

ซึ่งตรงกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (2549) ได้กำหนดกำหนดยุทธศาสตร์แนวทางเพื่อการพัฒนาในช่วง 3 ปี ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เรื่องการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมพร้อมพัฒนาคน เฝ้าระวังป้องกันและบำบัดฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงสถานที่ ก่อสร้างสวนสาธารณะประโยชน์ คลองสาธารณะและแหล่งน้ำ

ด้านความปลอดภัยในพื้นที่หมู่บ้าน ทั้ง 7 หมู่บ้านในตำบลคึกคัก ประชาชนไม่มั่นใจกับเรื่องระบบเตือนภัย เนื่องจากยังไม่สมบูรณ์และต้องการให้ระบบเตือนภัยมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ถึงแม้ว่าจะมีการซ้อมหนีภัย มีป้ายบอกทางหนีภัยตามจุดแหล่งท่องเที่ยว แต่ทางภาครัฐควรมีการป้องกันอย่างจริงจัง ไม่ใช่เพียงเฉพาะหน้าเท่านั้น

ด้านการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพการท่องเที่ยวกำลังเติบโตขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาพักผ่อนเป็นจำนวนมาก สร้างรายได้แก่ชุมชน แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ทำให้สภาพการท่องเที่ยวตกต่ำมาก สาเหตุหลักที่ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่ต่อเนื่อง ควรสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้มาเยือน ทั้งระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกควรมีรองรับอย่างเพียงพอ พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการบริการ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยว เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นตนเอง

ซึ่งตรงกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ว่าต้องการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และพัฒนาคุณภาพประชาชนด้านการท่องเที่ยว

2.3 ความคิดเห็นเรื่องปัญหา อุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จากผลสำรวจปัญหา อุปสรรค ความต้องการ และข้อเสนอแนะ จากกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปสิ่งสำคัญในการพัฒนาและฟื้นฟูทางการท่องเที่ยว 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ตรงกับแนวคิดของวราพร ศรีสุพรรณ. (2534 : 52-53) ว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาทุกสาขา ซึ่งแนวคิดนี้สืบเนื่องมาจากแนวคิดด้านการอนุรักษ์ โดยการอนุรักษ์นั้น

หมายถึงรูปแบบการใช้ประโยชน์ในสิ่งที่มีอยู่ เป็นอยู่ อย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยาวนาน และการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นครอบคลุมถึงการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ระบบนิเวศ และการประสานสัมพันธ์ในสาขาการพัฒนาต่างๆ การพัฒนาแบบยั่งยืนได้กลายเป็นเป้าหมายพึงประสงค์ร่วมกันของการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนา และความร่วมมือระหว่างประเทศ

2.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จากการสำรวจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก เพราะสามารถสร้างรายได้หลักแก่ตำบล และยังมีประโยชน์ต่อการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในท้องถิ่น จึงต้องการให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้น ในด้านผู้ประกอบการ ธุรกิจที่พักแรม ควรมีการจัดภูมิทัศน์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ด้านอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นการรักษาระบบนิเวศให้คงอยู่ และด้านสร้างรายได้สู่ท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วม และมีรายได้กระจายเข้าสู่ท้องถิ่น โดยมีความสอดคล้องกับลักษณะที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของณรงค์เดช นวลมีเชื้อ (2540:57-58) คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจหลักอยู่ที่สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่คงความดั้งเดิม บริสุทธิ์ ห่างไกลจากความเจริญแบบสังคมเมือง มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสัตว์ป่า มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้มีความสมดุลกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ และมุ่งให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้มากที่สุด

2.5 ความคิดเห็นเรื่องความพึงพอใจศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ของกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความพึงพอใจของศักยภาพของด้านแหล่งท่องเที่ยวของตำบลคึกคัก ในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวของตำบลคึกคักนั้นมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์เป็นอันดับแรก เนื่องจากตำบลคึกคักทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ได้แก่ แหล่งน้ำ ป่าไม้ ดิน แร่ธาตุ ทรัพยากรทางทะเล และทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว

ด้านการคมนาคม การบริการด้านขนส่งมวลชนเข้าถึงตำบลและแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่านั้น ยังอยู่ในระดับปานกลาง ระบบการจัดการด้านขนส่งมวลชนควรได้รับการปรับปรุงมากขึ้นกว่าเดิม เพราะในปัจจุบันระบบขนส่งมีเพียงรถโดยสารประจำทางที่มาจากภูเก็ต - ตะกั่วป่า และรถรับส่งของสถานที่พักที่จัดบริการกับแขกที่เข้ามาพักเท่านั้น ควรมีหน่วยงานหรือจุดบริการด้านขนส่งบริการอย่างชัดเจน มีตารางเวลาเดินทางให้สามารถเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกและง่ายขึ้น จะทำให้การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในตำบลคึกคักมีทางเลือกมากขึ้น

ด้านประชาสัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเรื่องการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปี เป็นสิ่งที่ช่วยประชาสัมพันธ์จังหวัดได้อีกทางหนึ่ง และต้องการให้มีหน่วยงานราชการ และเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และมีการใช้สื่อโฆษณาที่หลากหลาย อาทิ การประชาสัมพันธ์ทางสื่อออนไลน์ ทางสารคดี นิตยสารท่องเที่ยว ฯลฯ

ด้านรักษาความปลอดภัยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเรื่องด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ปัจจุบันมีหอเตือนภัยตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น หาดปากวิป แหลมปะการัง หาดคึกคัก หาดนางทอง หาดบางเนียง และมีป้ายแสดงทางหนีภัย คลื่นยักษ์สึนามิในบางจุด ควรมีการจัดตั้งป้ายแสดงทางหนีภัย ณ จุดของแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้มาเยือน และมีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ ในบริเวณวัดบางเนียงมีการก่อสร้างอาคารหลบภัยสึนามิ โดยโครงการต้นแบบฟื้นฟูชุมชน ในพื้นที่เสี่ยงภัย ในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลือ ต้องสะดวกและรวดเร็ว มากกว่านี้ ควรมีศูนย์ข้อมูลและหน่วยงานรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ด้านที่พักกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเรื่องที่พักมีทำเลสวย บรรยากาศดี เป็นอันดับแรก เพราะผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรมมีการก่อสร้างสถานที่พักแตกต่างกัน มีให้เลือกหลายประเภท และหลายระดับ

2.6 สรุปการวิเคราะห์ด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาตำบล ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลที่สำคัญๆ ดังนี้

จุดแข็งของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา คือ มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม พื้นที่ตำบลคึกคักมีชายหาดที่สวยงาม เงียบสงบ มีแนวชายหาด เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อน โบราณสถาน วิถีชีวิต ประมงชายฝั่ง การเกษตร ทำให้มีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว จากการสำรวจผู้วิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมและชื่นชอบความสวยงาม ธรรมชาติ

จุดอ่อนของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา คือ หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ยังล่าช้า ไม่ว่าจะเป็นด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานไม่มีมาตรฐาน ด้านที่พักโรงแรม รีสอร์ทยังไม่พร้อมให้บริการ นักท่องเที่ยวไม่ค่อยมีความมั่นใจในความปลอดภัยจึงไม่กล้าเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ขาดการตลาด ประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมพิเศษรองรับการท่องเที่ยวในช่วงฤดูฝน ทำให้รายได้ทางการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักลดลง ทางภาครัฐและหน่วยงานเอกชนควรร่วมมือกันพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ และสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว โดยออกสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ อาทิ จัดกิจกรรมส่งเสริม

การท่องเที่ยวเขาหลัก จัดโครงการประกวดภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตหลังสิ้นนามิ เพื่อให้ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์เพิ่มขึ้น ฯลฯ อีกส่วนคือขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำและความรู้แก่นักท่องเที่ยว บุคลากรท้องถิ่นไม่มีการบริหารจัดการที่ดี ขาดผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรมีหน่วยงานเข้ามาร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการด้านบุคลากรที่มีความรู้เข้ามาประสานงานด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โอกาสในการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตำบลคึกคัก แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายจุดสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในโอกาสต่อไป สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลคึกคัก ซึ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน มูลนิธิ ที่ร่วมการส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน ที่มีความพร้อมสูงในด้านการท่องเที่ยว

อุปสรรคต่อการพัฒนาตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดการประสานงานกันในแต่ละองค์กรในการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน โทรศัพท์ บำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนเรื่องระบบน้ำ ในพื้นที่ได้รับความเสียหายโดยเฉพาะโรงแรมต่างๆ ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานจำเป็นต้องใช้เวลาฟื้นฟูระยะยาว หากขาดการประสานงานกันในแต่ละองค์กร ในด้านการสนับสนุนของแหล่งเงินทุน ด้านงบประมาณแล้ว การท่องเที่ยวนั้นไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่ เพราะโครงสร้างพื้นฐานเป็นปัจจัยหลักที่จะสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวในตำบล อีกทั้งการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจากรัฐบาลยังไม่ต่อเนื่องทำให้เกิดผลกระทบต่อยอดได้จากการท่องเที่ยว อีกทั้ง การขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ หากชุมชนท้องถิ่นไม่ร่วมมือในการพัฒนา ชุมชนไม่เข้มแข็งก็จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบล ดังนั้นผู้นำชุมชนจึงเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาหมู่บ้าน สร้างจิตสำนึกที่ดีในการรักบ้านเกิด พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

2.7 ความคิดเห็นเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาของกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานที่พักแรม

ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ระดับความคิดเห็นด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมว่าควรฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยเป็นอันดับแรก เพราะสภาพแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบบางแห่งยังไม่ได้การปรับปรุง ทำให้ทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวไม่สวยงาม ในส่วนของกลุ่ม

ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประเภทธุรกิจสถานที่พักผ่อน ให้ระดับความคิดเห็นด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ว่า ควรจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง ชายหาดปะการัง ชายหาดบางสัก ฯลฯ เป็นอันดับแรก เพราะแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญในตำบลคึกคัก ดังนั้นควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้ระดับความคิดเห็น ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า เป็นอันดับแรก เหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย โครงสร้างดังกล่าวยังไม่ได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ระดับความคิดเห็นด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งแวดล้อม ควรสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว เป็นอันดับแรก เพราะต้องการให้การบริการด้านการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก

ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประชาสัมพันธ์ ควรมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว เป็นอันดับแรก เพราะต้องการศึกษาและเข้าใจถึงการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถ่องแท้ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาชุมชนในอนาคต ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม ในส่วนของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์ว่า ควรเรื่องจัดทำคู่มือเส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว เป็นอันดับแรก เพราะเนื่องจากการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก ยังขาดสื่อประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ จึงควรมีการจัดทำคู่มือท่องเที่ยว และมีกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ ๆ ตลอดทั้งปีเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ท้องถิ่นในอนาคต

ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ระดับความคิดเห็นด้านด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า ควรกำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม และจัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาด เป็นอันดับแรก เนื่องจากภูมิทัศน์ในการสร้างที่พักริมหาดบางแห่งมีรูปแบบการก่อสร้างไม่คำนึงกับสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยจากภัยพิบัติ ในส่วนของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ระดับความคิดเห็นด้านด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า ควรเสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย เป็นอันดับแรก เพราะปัจจุบันระบบ

เดือนภัยยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในเรื่องนี้ ควรมีการอบรมด้านความปลอดภัย และการเตรียมตัวป้องกันจากภัยธรรมชาติเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กลับคืนมาอีกครั้ง

ด้านการจัดการเชิงธุรกิจ

กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ให้ระดับความคิดเห็นด้านการจัดการเชิงธุรกิจ ว่าผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ เป็นอันดับแรก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวในตำบลคีคักหลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยนั้น สดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้รับผลกระทบมากที่สุด ดังนั้นการร่วมมือกันในการจัดการด้านธุรกิจท่องเที่ยวจึงเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งที่ผลักดันให้ผู้ประกอบการแขนงต่างๆ เข้ามาเป็นพันธมิตรกันมากขึ้น

ซึ่งความคิดเห็นเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคีคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีแนวทางที่สอดคล้องและแตกต่างกับยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันในระยะยาว ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2548:8-1) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เร่งรัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้คืนความสมบูรณ์ การนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์ไปอย่างชาญฉลาด และยั่งยืน สอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็ง จิตสำนึกและความพร้อมของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม

3. การเปรียบเทียบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคีคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้นำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดพังงาหลังเหตุการณ์สึนามิ ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยการจัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างในตำบลคีคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผลที่ได้จากการสำรวจมีความสอดคล้องและแตกต่างจากแผนยุทธศาสตร์ของภาครัฐ ผู้วิจัยขออภิปรายในรูปแบบตาราง ดังตารางต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์
<p>“ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำของโลก และแหล่งเกษตรกรรมก้าวหน้าฝั่งทะเลอันดามัน ”</p>	<p>“ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีชื่อเสียงระดับโลก พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเมืองน่าอยู่ และชุมชนเข้มแข็ง ”</p>
<p>ยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนา</p>	<p>ยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนา</p>
<p>1. พื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยว</p>	<p>1. พื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>1.1 พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีอยู่ให้มีศักยภาพเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>1.2 ส่งเสริมการลงทุนด้านบริการท่องเที่ยว</p> <p>1.3 ส่งเสริมการตลาดและภาพลักษณ์ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว</p> <p>1.4 จัดระเบียบผังเมืองการใช้ที่ดิน และโครงสร้างพื้นฐานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ</p> <p>1.5 มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยและการสื่อสารที่ทันสมัย</p>	<p>1.1 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>1.2 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้าน การท่องเที่ยวตลอดฤดูกาล และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว โดยเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกับพื้นที่ใกล้เคียง สร้างเครือข่ายการคมนาคมระบบข่าวสารและข้อมูลการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว</p> <p>1.3 แผนการตลาดและประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา</p> <p>1.4 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบจราจร สัญญาณไฟข้ามถนน เพื่อความปลอดภัย การอุปโภคและบริโภคแก่ชุมชน</p> <p>1.5 ระบบรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และการสร้างความมั่นใจแก่ชุมชน</p>
<p>2. การพัฒนาเกษตรกรรม</p>	<p>2. การพัฒนาเศรษฐกิจและเกษตรกรรม</p>
<p>2.1 การพัฒนาให้เป็นศูนย์อาหารปลอดภัยสู่อันดามัน พื้นฟูและพัฒนาอาชีพประมง ผู้เพาะเลี้ยง ชายฝั่ง คุณภาพดิน พืชบริเวณชายฝั่ง</p> <p>2.2 สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร พัฒนาศักยภาพองค์กร เครือข่ายทางการเกษตร และส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อนำไปสู่เกษตรก้าวหน้า</p>	<p>2.1 ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน</p> <p>2.2 คัดสรรทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพในด้านต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์</p>

ยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์พัฒนาและแนวทางการพัฒนา
3. พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์	3. พัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์
3.1 การสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ประสบภัย พัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบริการ ด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตของแต่ละท้องถิ่น	3.1 การพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชน 3.2 จัดหาช่องทางตลาด อบรมและให้ความรู้ แก่ชุมชน และส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่บ้าน
3.2 ให้ชุมชนพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาด	3.3 การต่อต้านยาเสพติด การพนัน รักษาสุขภาพ ส่งเสริมด้านกีฬา และการรักษามัคคีในชุมชน สร้างความเข้มแข็งในชุมชน
3.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน และเสริมสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต	

ข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว

ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา นั้น มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสูง เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ติดทะเลอันดามัน และมีชายหาดที่มีชื่อเสียงหลายแห่งไม่ว่าจะเป็น แหลมปะการัง หาดปากวีป หาดคึกคัก หาดนางทอง หาดบางเนียง หาดเขาหลัก อุทยานแห่งชาติเขาหลักล้ารู้ แต่ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านอื่นเช่น

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม สามารถจัดกิจกรรมทางพุทธศาสนาควบคู่การปฏิบัติธรรมได้แก่ สำนักสงฆ์บ้านปากวีป สำนักสงฆ์บ้านดอกแดง วัดคณเฑียร (วัดคึกคัก) วัดพนัสนิคม

ทรัพยากรกรมประมงการประมงสำคัญ ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทเหตุการณ์ ได้แก่ พิธีรำลึก 1 ปีสีนงามิ 26 ธันวาคม 2548 ประเพณีลอยเรือแพ 1 มกราคมของทุกปี วันสงกรานต์ 13 - 15 เมษายนของทุกปี งานเทศกาลกินเจ ช่วงเดือนตุลาคม กิจกรรมดังกล่าวสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยือนได้มากขึ้น หากมีการวางแผนการตลาด และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมขี่ช้างชมป่า สวนยาง สวนผลไม้ กิจกรรมเรียนรู้วิถีชาวใต้ การกรีดยาง ปักแบบ Home Stay โดยกิจกรรมดังกล่าวต้องได้รับวางแผนและประสานงานในชุมชน เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

2. การพัฒนาด้านสื่อประชาสัมพันธ์และการตลาด

ปัจจุบันการสื่อสารมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะระบบทางอินเทอร์เน็ต ที่สามารถนำเสนอข้อมูลได้รวดเร็วและเห็นภาพได้ชัดเจน ซึ่งการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวบางส่วนที่เดินทางมาตำบลคึกคักได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านทางระบบนี้ แต่ส่วนใหญ่มีเพียงหน่วยงานเอกชน ยังไม่ครอบคลุมในกิจกรรมและข้อมูลรวมในตำบลคึกคักอย่างชัดเจน เพื่อส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอตัวอย่างโครงการสร้างWebsite ของการท่องเที่ยวในเขาหลัก ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ชื่อ

ภาษาที่ใช้

เนื้อหา

www.khaolakecotourism.com(เป็นเพียงตัวอย่างในการศึกษาวิจัย) ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เนื่องจากผลสำรวจนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศสวีเดน เยอรมัน จึงควรมีการนำเสนอหลายภาษา เพื่อเป็นสากลมากขึ้น

1.) หน้าแรก

2.) แนะนำจังหวัดพังงา - เขาหลัก ตำบลคึกคัก แหล่งท่องเที่ยว

3.) ข้อมูลนักท่องเที่ยว

การเตรียมตัวเดินทางไปเขาหลัก สำหรับ นักท่องเที่ยวต่างชาติจะแนะนำ การเดินทางโดยสายการบิน รถประจำทาง อากาศฤดูที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว/ การเตรียมของ เสื้อผ้า อุปกรณ์ต่างๆ การใช้ชีวิตในท้องถิ่น สำหรับ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเอง ขับรถยนต์ส่วนตัว เส้นทางการเดินทาง และสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างทาง ฯลฯ

4.) ที่พัก / ร้านอาหาร / สิ่งอำนวยความสะดวกในเขาหลัก

5.) แผนที่ แหล่งท่องเที่ยว

6.) กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด (ภูเก็ต - พังงา - กระบี่)

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และท่องเที่ยวเชิงเกษตร Home Stay เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ชมสวนยาง และกรรมวิธีการผลิตยาง การประมง รับประทานอาหารท้องถิ่น ท่องเที่ยว 6 อุทยานแห่งชาติในจังหวัดพังงา - อุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพระทอง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อุทยานแห่งชาติเขาลำปี-หาดท้ายเหมือง อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา ฯลฯ

7.) สินค้าหัตถกรรม/ของฝาก/ผลิตภัณฑ์ของชุมชน

8.) ข่าวประชาสัมพันธ์ / เทศกาลและงานประเพณี

9.) วิธีป้องกัน และการเตือนภัยจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย

(สึนามิ) จากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

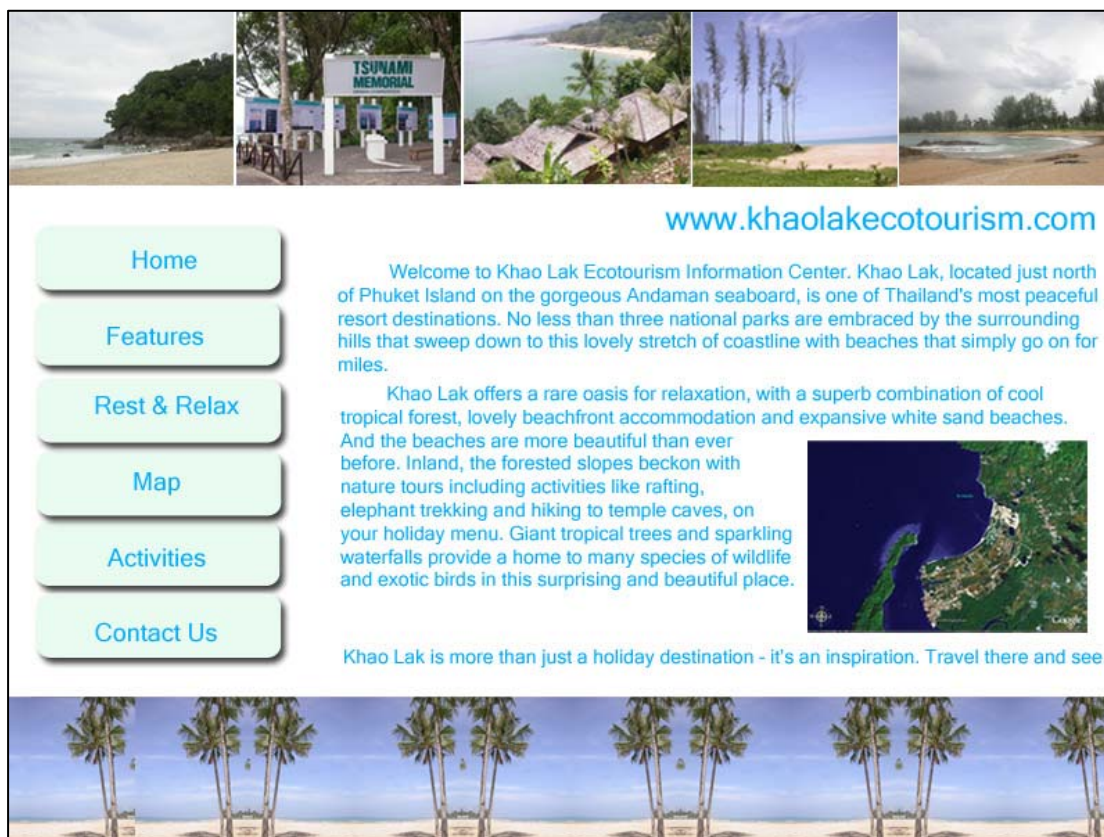
10.) พื้นที่ของหน่วยงานราชการ แผนพัฒนาตำบลคึกคัก และ

ยุทธศาสตร์จังหวัดพังงา

11.) เชื่อมต่อไปหน่วยงานต่าง ๆที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยว เช่น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศูนย์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสมาคมต่างๆ กรมอุตุนิยมวิทยา โรงแรมในประเทศไทย และWebsite จังหวัดพังงา

12.) ติดต่อเราและกระดานสนทนา

ภาพประกอบ 68 ตัวอย่าง Website ของการท่องเที่ยวในเขาลัก ตำบลคีตก อำเภอดงตาล จังหวัดพังงา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลและผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างชุมชนในหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้าน ในตำบลคีตก อำเภอดงตาล จังหวัดพังงา ควรมีการวิจัยในลักษณะติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และศึกษาพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อเป็นข้อมูลและใช้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการวางแผนงานในด้านต่างๆต่อไป

2. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและประเมินความคิดเห็นการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่างในตำบลคีตก อำเภอดงตาล จังหวัดพังงา เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาและประเมินความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนในตำบลอื่นๆ ในอำเภอดงตาล ที่ผู้วิจัยไม่ได้ทำการสำรวจเพิ่มเติม เพื่อทราบถึงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว สภาพความเป็นอยู่ ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดอย่างแท้จริง

3. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเรื่องระบบเตือนภัย และความปลอดภัยในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวและช่วยให้ระบบรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษม จันทร์แก้ว. (2530) *วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร: อักษรสยามการพิมพ์
- กรมการปกครอง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. (2548). *เอกสารรายชื่อจำนวนประชากรในอำเภอตะกั่วป่า*. (อัดสำเนา)
- . (2548). *สรุปเหตุการณ์และการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรณีพิบัติจังหวัดพังงา*. ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2548.
- กรมการพัฒนาชุมชน (2527). *การพัฒนาชุมชน* กรุงเทพมหานคร : กรมการพัฒนาชุมชน
- กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2548) *ธรณีพิบัติภัยคลื่นยักษ์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2548, จาก [http:// www.dmr.go.th/faq/type/type3.asp](http://www.dmr.go.th/faq/type/type3.asp)
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2548). *รายงานฉบับสรุป โครงการสำรวจ วิจัย และศึกษา เพื่อฟื้นฟูบูรณะ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ในพื้นที่ประสบธรณีพิบัติภัยชายฝั่งทะเลอันดามัน)*
- กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดพังงา. (2548). จังหวัดพังงา
- กวี วรกวิน. (2546). *แอตลาสประเทศไทย ภูมิศาสตร์ รายจังหวัด*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัทคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด
- กองบริการวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). *คำศัพท์ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว The Vocabularies of International Tourism Industries*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทครีเอท มายด์ จำกัด.
- กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2548). *สรุปข้อมูลผู้เยี่ยมชมเยือน ปี 2548*. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2549, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กานต์พิชชา สุริคุณพงษ์. (2545). *แนวทางในการพัฒนาหาดเชิงทรายเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2548). *แผนที่จังหวัดพังงา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2548, จาก http://www.tat.or.th/thai/map.php?province=23&region_id=
- . (2544) *แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร: กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ. (2542). *วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดพังงา : จัดพิมพ์เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ*.
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผนองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (2549). *แผนพัฒนาตำบล 3 ปี (พ.ศ. 2549 - 2551) ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา*.
- จักรมณท์ พาสูกวนิช. (2545). *การพัฒนาที่ยั่งยืน ปีที่ 1 ฉบับที่ 1*.

- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2527). “อภิปรายทัศนะบางประการในเรื่องสภาพล้มกับการมีส่วนร่วมของชุมชน”การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากการพิมพ์.
- เจริญ ธนสถิตกุล.(2548). *สื่อนามิในประเทศไทยและวิธีเตรียมรับมือในอนาคต* : พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สายส่งศึกษิต บริษัทเคล็ดไทย จำกัด.
- ชีวิต เข้มเจริญ. (2544). *กระบวนการสร้างแผนการจัดการถ้ำลอดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.*
- ชาติชาย อ่อนเจริญ. (2535). *ความรู้และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อม วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ณรงค์เดช นวลมีชื่อ. (2540). “*Ecotourism*” *ทางออกถ้ำเพียงแค่ว่ากระแส จุลสารการท่องเที่ยว ปี15 เล่มที่4.*
- ดรรชนี เอมพันธุ์. (2544). *เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการจัดการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร*
- ไทยตำบลดอทคอม. (2548). จังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.thaitambon.com/provinces/phangnga.htm>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2534). *การวางแผน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.*
- ธวัช ทันโตภาส. (2529). *พัฒนาชุมชนกับงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.*
- ธานีินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัทวี อินเตอร์ พรินท์.*
- นิสิตปริญญาโทสาขาสังคมวิทยาประยุกต์ รุ่นที่ 2. (2539). *การพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(สังคมวิทยาประยุกต์) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.*
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2539). *มาช่วยกันส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กันเถิด.จุลสารการท่องเที่ยว15.*
- (2546). *แนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.จุลสารการท่องเที่ยว 22.*
- ปรีชา แดงโรจน์. (2545). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวศตวรรษที่ 2. คณะอุตสาหกรรมบริการ : มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2540). *สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- ประสิทธิ์ สวาสต์. (2518) *มานุษยวิทยาพัฒนาการ สังคมศาสตร์*
- ประเวศ วะสี. (2541) *ประชาคมตำบล พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : มติชน*

- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). *กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- พิกุล สิทธิประเสริฐกุล.(2543). *การจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน*.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.
- พยอม ชรรมบุตร. *สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. หลักการการท่องเที่ยว.(อัตสำเนา).*
- พระมหาสุทิตย์ อบอุ่น (สุทิตย์ อบอุ่น). (2541). *ศึกษาเรื่องศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศึกษาเฉพาะกรณี เส้นทางสายน้ำกก . วิทยานิพนธ์นิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2527). “นโยบายและกลวิธีที่มีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน” ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภากการพิมพ์
- มรุส ปราณไพรี. (2544). *โฮมสเตย์กับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ :จุลสารการท่องเที่ยว ปี20 เล่มที่ 4.*
- ยุวดี นิรัตน์ตระกูล. (2539). *การดำเนินงานเรื่องecotourismในประเทศไทย.จุลสารการท่องเที่ยว ปีที่15 เล่ม 3.*
- รัชฎา คชแสงสันต์. (2543). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ : กรณีศึกษาเกาะลิบะ จังหวัดสตูล.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.*
- รณกร ตีรگانนท์. (2541). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาป่าชุมชน.จุลสารการท่องเที่ยว ปีที่17 เล่ม 2.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542. พิมพ์ครั้งที่ 1.*
กรุงเทพมหานคร: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด
- วัชณพันธ์ วณิชชาภิวงศ์. (2543). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง .วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.ถ่ายเอกสาร.*
- วราพร ศรีสุพรรณ. (2534). *การพัฒนาแบบยั่งยืน(Sustainable Development) ทางเลือกใหม่ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม.คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- วาฬิกา แสนคำ. (2545). *การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*

- ศมา ณ ระนอง. (2545). *การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี : ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัย คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2532) *สังคมวิทยาการเมือง พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2542). *รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนด (วท.) นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เสนอการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร*.
- สนธยา พลศรี. (2545). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- สบสุข ลีละบุตร. (2543). *การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา: เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ ไช้แก้ว. (2548). *การประเมินศักยภาพและความต้องการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบางปรู จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วนศาสตร์) สาขาการจัดการป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ ท่งหว่า. (2534). *สังคมชนบทกับการพัฒนา*. สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุพัตรา วิชยประเสริฐกุล. (2545). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต สาขาการวางผังเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สร้อยดี อาสาสรรพกิจ. (2542). *ปัจจัยในการกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9*. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานจังหวัดพังงา กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. (2546). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา*.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา. (2546). *ข้อมูลการตลาดจังหวัดพังงา ประจำปี 2546*. พังงา
- สุดาพร วรพล. (2538). *การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: วิธีสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*. ททท. จุลสารการท่องเที่ยว 14.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. (2545). *รัฐธรรมนูญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ ยี่งวรพันธ์. (2509). *การพัฒนาชนบทในประเทศไทย*. พระนคร: โรงพิมพ์สหประชาพานิช.

- ส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2546). *คู่มือการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ*.
หน่วยศึกษานิเทศก์. (2533). *การท่องเที่ยว. ตำรา - เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 30 ภาคพัฒนาตำราและ เอกสารวิชาการ*.
- หม่อมหลวงต๋อย ชุมสาย และฉวีพันธ์ พรหมโยธี. (2527). *ประชุมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว*.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- หม่อมหลวงต๋อย ชุมสาย. (2518). *หลักวิชาการท่องเที่ยว. ลิขสิทธิ์ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.)*.
- อภิรมย์ พรหมจรรยา ; และคนอื่นๆ. (2543). *การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อชุมชน กรณีศึกษาชุมชน เกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา*. โครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- อรษา เรืองศิริ. (2540). *แนวทางการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอำเภอปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนภาค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- อุดร แหม่งป้ง. (2535). *ความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอต่อการปฏิบัติงานตาม พระราชบัญญัติ พ.ศ.2510 , วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- อุทัย ทักษิณธรรม. (2542). *การจัดการการท่องเที่ยวนิเวศของประชาชนในท้องถิ่น : กรณีศึกษา หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- อนุชา เล็กสกุลติก. (2539 - 2540). *แนวความคิด นโยบาย และแผนการจัดการกาสรท่องเที่ยวเชิง นิเวศ (Ecotourism) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(อัสสำเนา)*.
- อารณพันธ์ จันท์สว่าง. (2522). *การพัฒนาบุคคล กลุ่ม และชุมชน กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- อำเภอต๋อย. (2548). *อำเภอต๋อย*. จังหวัดพังงา. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.amphoe.com/menu.php>
- Barbier, E.B. (1987). *The Concept of Sustainable Economic Development*. Environmental Conservation
- Boo, Elizabeth. (1991). *Making Ecotourism Sustainable: Recommendations for Planning Department, and Management, in Nature Tourism; Managing for the Environment*. Washington D.C.: Island Press.
- Brown, B.J. and Others. (1987). *Global Sustainability : Toward Definition*. Environmental Management.

- Ceballos-Lascurain, Hector. (1991). *Tourism, ecotourism and protected areas*.
- Dowling, R.K. (1992). *An Environmentally Based Tourism Development Plan for the Gascoyne Region*. Western Australia. Report no 13 . Division of Environment Science :Murdoch University Perth
- Glasson, John. (1994). *Introduction of Environmental Impact Assessment*: UCL Press London.
- Google earth. (2005). *Khau Lak Takuapa District Phang-nga Province*. Retrieved October 30, 2005 from <http://earth.google.com/>
- International Conference. (Feb 6 - 8 1995). *Ecotourism Concept Design and Strategy* : Srinakharinwirot University Bangkok.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological /measurement*. Vol.30 No.3 Autumn. 607-610.
- Laplant , Pierre. (2516). รายงานการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ เรื่อง พัฒนาสังคม. วันที่ 21-31 พฤษภาคม 2516 : แผนกสังคมสงเคราะห์ คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- NESDB Report. (2545). *การพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร. ปีที่1 ฉบับที่1 เดือนธันวาคม.
- Olsen, Marvin E. (1968) *The Process of Social: The Community* New York Holt Rine Hart and Winston.
- Poplin, Dennis E. (1972) *Communities : A Survey of Theories and Methods of Research* NewYork MacMillan.
- Sanders, Irwin T. (1958) *Theories of Community Development Rural Sociology*. 23 Page 1 - 12 อ้างถึงในรัชนิกร เศรษฐ์ สังคมวิทยาชนบท กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช (2528).
- UN Bureau of Social Affairs (1955) *Social Progress Through Community Development*. New York : The UN Publication.
- Webster. (1974). *Webster 's new world dictionary New Delhi* :Oxford &BM. Publishing.
- Western, D. (1993) Defining Ecotourism, in K. Lindberg and D. Hawkins (ads), *Ecotourism: A Guide for Planners & Managers*. Vermont: The Ecotourism Society.
- World Commission on Environment and Development (WCED). (1987). *Our Common Future* London Oxford University Press.
- Yamane, T. (1960). *Statistics: Am Introductory Analysis*. Singapore : Harper International Edition.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/313๐

วันที่ ๑๘ มีนาคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฐีกาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุกสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรองแก้ว พุทธิยาสถาพร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพนิตนาถ วนรัฐีกาล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดโธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/3/31

วันที่ ๑๘ มีนาคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฐีกาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุกสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พรณี บุญประกอบ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพนิตนาถ วนรัฐีกาล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวุฒิ ปัดโรสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ 0519.12/3๖35

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖8 มีนาคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพนิดนาถ วนรัฐิกาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุขสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน อำเภอตะกั่วป่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาลึก-ลำรู่ เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 4 กูเก็ด กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน คอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพนิดนาถ วนรัฐิกาล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปัดไธสง)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบและบุคคล
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7115-270-3 มือถือ 06-567-4321

ที่ ศธ 0519.12/๓๗๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๖ เมษายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคึกคัก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฐิกาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุกสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก ประชาชนท้องถิ่น กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพนิตนาถ วนรัฐิกาล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7115-270-3 มือถือ 06-567-4321

ที่ ศธ 0519.12/3716

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 เมษายน 2549

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 4 ภูเก็ต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฐกาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุกสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 4 ภูเก็ต คอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยว ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพนิตนาถ วนรัฐกาล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7115-270-3 มือถือ 06-567-4321

ที่ ศธ 0519.12/3219

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาลำดวน-ลำรุ้ง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฐภูบาล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุภาภรณ์ สุขสีเหลือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติเขาลำดวน-ลำรุ้ง และ เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ตอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพนิตนาถ วนรัฐภูบาล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-7115-270-3 มือถือ 06-567-4321

ที่ ศษ 05139.19/02

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยว
เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กทม 10110

4 เมษายน 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการรีสอร์ท

เนื่องด้วย นางสาวพนิดนาถ วรวิจิตร ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลลี้ก๊ก อำเภอดงตาล จังหวัดพังงา” มีความประสงค์ที่ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูลของท่านอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษาวดี เอกแสงศรี)

เลขานุการกรรมการบริหารหลักสูตร
สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2204-2165

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 0-6567-4321

ที่ ศธ 05139.19/03

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยว
เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กทม 10110

4 เมษายน 2549

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงแรม

เนื่องด้วย นางสาวพนิตนาถ วนรัฎีกา ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา” มีความประสงค์ที่ขออนุญาตเผยแพร่ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ จึงใคร่ขออนุญาตให้หนังสือได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูลของท่านอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษาวดี เอกแสงศรี)

เลขานุการคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ

สาขาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวฯ

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2204-2165

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 0-6567-4321

ภาคผนวก ค
แบบสำรวจ แบบสอบถาม

ชุดที่ 1

แบบสำรวจจำนวนความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
ชื่อแหล่งท่องเที่ยว.....

หัวข้อ	สภาพและปัญหา
1. มีนายบมกทางเข้าถึง	
2. สิ่งบ่งชี้ทางจุดท่องเที่ยว (Gateway)	
3. ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	
4. ห้องสุขา	
5. ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	
6. ร้านขายของที่ระลึก	
7. โรงแรมและที่พัก	
8. ปัญหาความหมายในจุดแหล่งท่องเที่ยว	
9. มีป้ายชี้ทางในการเดินทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว	
10. มีจุดจอดรถถึงในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณ	
11. การแสดงสิ่งภาพรวมของจุดท่องเที่ยว	
12. สาขเกษตร	
13. สถานที่พักไม่เพียงพอ	
14. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ	
15. แหล่งท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์เป็นที่รู้จักหรือไม่	

ชุดที่ 2

แบบสำรวจและประเมินศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวในตำบลดึกดัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จุดที่สำรวจ.....

1.รายการทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติ	ชื่อและลักษณะ ผู้จัดการ	ที่ตั้ง (แผนที่)	การเข้าถึง	ผู้ใช้ประโยชน์อยู่	การบริการ นักท่องเที่ยว	ข้อมูล นักท่องเที่ยว	ชื่อ/สถานที่ ที่จะติดต่อโทรศัพท์
1.1 ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ: หาด ถ้ำ ที่ราบ หุบเขา เกาะ ฤดูกาล ฯลฯ							
1.2 พืช :ไร่ สวนผลไม้ สวน ฟาร์ม ต้นไม้ ป่าไม้ สมุนไพร สวนครัว ปศุชายเลน ความหลากหลายทาง ชีวภาพ ฯลฯ							
1.3 สัตว์: นก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง ปศุสัตว์ สัตว์ใกล้สูญพันธ์ แผลง							
1.4 น้ำ : ลำธาร น้ำตก แม่น้ำ คู่งน้ำ ทะเลสาบ ลำห้วย ทะเล น้ำพุร้อน อ่างเก็บน้ำ เขื่อน ฯลฯ							

2. รายการทรัพยากรทางวัฒนธรรม

ทรัพยากรวัฒนธรรม	ชื่อและลักษณะ ผู้จัดการ	ที่ตั้ง (แผนที่)	การเข้าถึง	ผู้ใช้ประโยชน์	การบริการ นักท่องเที่ยว	ข้อมูล นักท่องเที่ยว	ชื่อสถานที่ ที่จัดติดต่อโทรศัพท์
<p>2.1 มรดกวัฒนธรรม: ปราสาท บ่อม ที่เกิดคน สำคัญ โบราณสถาน โบราณวัตถุ หมู่บ้าน/เมือง วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศูนย์ข้อมูล ศูนย์วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม พิพิธภัณฑ์</p> <p>2.2 มรดกศาสนา: โบสถ์ วิหาร สุเหร่า โบสถ์คริสต์ วัด สุสาน เมรุ ศาลนรกสถาน ปราสาทขอม เจดีย์ ปรางค์ พระพุทธรูปปางต่างๆ จิตรกรรมฝาผนัง ประติมากรรม</p> <p>2.3 ศิลปชาติพันธุ์: ดนตรี คนพื้นเมือง ชนกลุ่มน้อย การฟ้อนรำ ภาษถิ่น หัตถกรรม อาหาร การแสดงขนบธรรมเนียม ประเพณี</p>							

3. รายการทรัพยากรกรมการขนส่งทางบก

ทรัพยากรกรมการขนส่งทางบก	ชื่องานแสดงเหตุการณ์	ที่ตั้ง (แผนที่)	วันที่	ประเภทของกิจกรรม	จำนวนผู้เข้าร่วม	คุณสมบัติผู้เข้าร่วม	ชื่อ/สถานที่ที่จะติดต่อโทรศัพท์
3.1 งานมหรหรรรม: มหรหรรรมเฉลิมฉลองงานแสดงสินค้า เต็มรา ลีเก หนึ่งใหญ่ งานดนตรีชนิดต่าง ๆ ฯลฯ	เหตุการณ์						
3.2 การแข่งขันกีฬา: กอล์ฟ การแข่งเรือ การแข่งจักรยาน ฯลฯ							
3.3 งานแสดงสินค้าธุรกิจ: งานแสดงสินค้าเกษตรกรรม เรือ อุปกรณ์กีฬา งานประชุม ธุรกิจ ฯลฯ							
3.4 งานแสดงอื่น ๆ : วันชาติ งานฉลอง ขบวนแห่ มหกรรมประกวด การถ่ายรูป							

4. รายการทรัพยากรด้านกิจกรรม

ทรัพยากรกิจกรรม	ชื่อของทรัพยากร	ที่ตั้ง (แผนที่)	เวลาเปิด-ปิด	มีอยู่บ้าง	ค่าผ่านประตู	ข้อมูล นักท่องเที่ยว	ชื่อผู้จะติดต่อ สถานที่/โทรศัพท์
4.1 กิจกรรมนันทนาการ: สนามเด็กเล่น สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส ทางจักรยาน ตกปลา ดำน้ำ สระว่ายน้ำ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ คลอง ฯลฯ							
4.2 กิจกรรมด้านบริการ: สปา การนวด การรักษา ศูนย์ประชุม อุปกรณ์ดำน้ำ ฯลฯ							
4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก: ทำร้านอาหารแห่งชาติ ทำรีสอร์ทผลไม้ ทำเรือ เหมือง ฯลฯ							

5. ทรัพย์สินการดำเนินการ

ทรัพย์สินการดำเนินการ	ชื่อประเภทบริการ	ที่ตั้ง (แผนที่)	จำนวนของห้อง	ราคาของการให้บริการ	เวลาเปิดทำการ	บริการต่างๆ	ชื่อผู้ที่จะติดต่อสถานที่โทรศัพท์
5.1 การขนส่ง:	การเข้าถึง ยานพาหนะ เรือ รถไฟ รถยนต์ เครื่องบิน รถทัวร์ สนามบิน ท่าเรือ						
5.2 ที่พักแรม:	โรงแรม 2-3-4-5 ดาว Guest Houses Homestay หอพัก ฯลฯ						
5.3 การต้อนรับ:	ศูนย์ข้อมูล แผนที่ แผนที่ของตระกูล เส้นทางทัวร์ ป้ายบอกทางแผนที่ ภัตตาคาร ร้านกาแฟ						
5.4 บริการอื่นๆ:	ธนาคาร ที่แลกเงิน ไปรษณีย์ ตำรวจท่องเที่ยว บริการสุขภาพ โทรศัพท์						

7. การประเมินทรัพยากรท่องเที่ยว

ลักษณะทรัพยากร	คุณภาพ	ความโดดเด่นเมื่อเทียบกับที่อื่น	จุดดึงดูดนักท่องเที่ยว
1.ด้านทรัพยากรธรรมชาติ			
2.ด้านทรัพยากรวัฒนธรรม			
3. งานเทศกาลและเหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ			
4. ด้านกิจกรรม			
5. บริการ			

8. ตารางการจัดอันดับความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว

ลักษณะทรัพยากร	คุณสมบัติความโดดเด่น	มูลค่าสำคัญ	โอกาสในการพัฒนา	อุปสรรคต่อการพัฒนา	อันดับ
1. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ					
2. ด้านทรัพยากรวัฒนธรรม					
3. งานหัตถกรรมและเหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ					
4. ด้านกิจกรรม					
5. บริการ					

ที่มา : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 1 ประชาชน

ชุดที่

แบบสอบถาม

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย(สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยนำข้อมูลที่ได้ไปเพื่อใช้ในการ
การศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนจังหวัดพังงา
ต่อไป

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนี้ตามความ
คิดเห็นให้มากที่สุด โดยมีคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
ตอนที่ 2	ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ตอนที่ 3	ความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับสภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและ หลังธรณีพิบัติภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ตอนที่ 4	ปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและ ฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงได้จากความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณมา
 ณ โอกาสนี้

นางสาวพนิตนาถ วนรัฐกิจการ

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการ

การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่/เดือน/ปี พ.ศ. ....

จุดที่สำรวจ.....ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือ
เติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ 1.) ชาย 2.) หญิง
2. อายุ 1.) ต่ำกว่า 20 ปี 2.) 20 - 30 ปี
 3.) 31 - 40 ปี 4.) 41 - 50 ปี
 5.) 51 - 60 ปี 6.) 60 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา 1.) ป.6 หรือต่ำกว่า 2.) ม.3
 3.) ม.6/ ปวช. 4.) อนุปริญญา/ ปวส.
 5.) ปริญญาตรี 6.) สูงกว่าปริญญาตรี
4. รายได้ 1.) ไม่มีรายได้ 2.) ต่ำกว่า 5,000 บาท
 3.) 5,001 - 10,000 บาท 4.) 10,001 - 15,000 บาท
 5.) 15,001 - 20,000 บาท 6.) 20,001 - 25,000 บาท
 7.) มากกว่า 25,000 บาท
5. อาชีพ 1.) เกษตรกร 2.) ค้าขาย
 3.) ปศุสัตว์ 4.) การประมง
 5.) รับราชการ 6.) รับจ้าง
 8.) นักเรียน - นักศึกษา
 9.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

6. ในบริเวณหมู่บ้านท่านมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ใดบ้าง กรุณาระบุชื่อ

- 1.) .....
- 2.) .....
- 3.) .....

7. ท่านรู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่

- 1.) รู้จัก 2.) ไม่รู้จัก

8. หากท่านรู้จัก ในความคิดของท่านคำว่า ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึงอย่างไรตามที่ท่านเข้าใจ

- 1.) .....
- 2.) .....
- 3.) .....

9. ท่านมีความต้องการให้การท่องเที่ยวเข้ามาในท้องถิ่นท่านหรือไม่

- 1.) ต้องการ เพราะ.....
- 2.) ไม่ต้องการ เพราะ.....

10. ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยวหรือไม่

- 1.) ต้องการ เพราะ.....
- 2.) ไม่ต้องการ เพราะ.....

11. หากท่านต้องการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ท่านต้องการทำสิ่งใด

- 1.) ขายอาหาร - เครื่องดื่ม 2.) ขายของที่ระลึก
- 3.) นำเที่ยวชุมชน 4.) ร่วมลงทุน
- 5.) จัดสถานที่พักให้แก่นักท่องเที่ยว (Home Stay)
- 6.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ สภาพความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังธรณี-
พิบัติภัยในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

12. ด้านเศรษฐกิจ

ก) ด้านอาชีพ / ประกอบอาชีพ

.....

.....

ข) สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันเปรียบเทียบกับอดีต ก่อนเกิดธรณีพิบัติภัยใน (สินามิ)

.....

.....

ค) ความต้องการในอนาคต

.....

.....

13. ด้านสังคมและชุมชน

ก) ในปัจจุบัน สังคม ชุมชนมีความสามัคคี มีการทำงานร่วมกันได้หรือไม่

.....

.....

ข) กลุ่มประชาคม มีการจัดตั้งกลุ่มองค์กรหรือไม่

.....

.....

ค) มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มสหกรณ์หรือกลุ่มแม่บ้าน

.....

.....

ง) มีปัญหาในการจัดตั้งกลุ่มองค์กรหรือดำเนินงานอย่างไร

.....

.....

จ) ความต้องการในอนาคต

.....

.....

14. ด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

ก) ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงใด

.....

.....

ข) หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงใด

.....

.....

15. ด้านสิ่งแวดล้อม

ก) ในพื้นที่ของท่านได้รับผลกระทบอย่างไร จากเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ)

.....

.....

ข) หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีความพอใจหรือไม่ต่อสภาพในปัจจุบัน

.....

.....

ค) ความต้องการปรับปรุง ข้อเสนอแนะในอนาคต

.....

.....

16. ด้านความปลอดภัย (ทรัพย์สิน และภัยธรรมชาติ)

ก) ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) มีความปลอดภัยเพียงใด

.....

.....

ข) ปัจจุบันมีความปลอดภัยเพียงใด

.....

.....

ค) ระบบเตือนภัยในปัจจุบันมีความพอใจหรือไม่

.....

.....

ง) สภาพของจิตใจ ของท่านเป็นอย่างไร

.....

.....

จ) ความต้องการและปัญหาที่ต้องการเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัย

.....

.....

17. ด้านการท่องเที่ยว

ก) ก่อนเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพการท่องเที่ยวเป็นอย่างไร

.....

.....

ข) หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย (สึนามิ) สภาพการท่องเที่ยวเป็นอย่างไร

.....

.....

ค) ต้องการที่การพัฒนาและการปรับปรุงในเรื่องใด

.....

.....

ตอนที่ 4 สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและ
ฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

ชุดที่ 2 หักท่องเที่ยวชาวไทย

ชุดที่

แบบสอบถาม

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย(สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการ
การศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในจังหวัด
พังงาต่อไป

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนี้ตามความ
คิดเห็นให้มากที่สุด โดยมีคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
ตอนที่ 2	ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
ตอนที่ 3	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยว

การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงได้จากความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณมา
 ณ โอกาสนี้

นางสาวพินิตนาถ วรรัฐกาล

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการ

การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่/เดือน/ปี พ.ศ. .... สถานที่สำรวจ.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือ
เติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ

1.) ชาย

2.) หญิง

2. อายุ

1.) ต่ำกว่า 20 ปี

2.) 20 - 30 ปี

3.) 31 - 40 ปี

4.) 41 - 50 ปี

5.) 51 - 60 ปี

6.) 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับรายได้

1.) ไม่มีรายได้

2.) ต่ำกว่า 5,000 บาท

3.) 5,001 - 10,000 บาท

4.) 10,001 - 15,000 บาท

5.) 15,001 - 20,000 บาท

6.) 20,001 - 25,000 บาท

7.) มากกว่า 25,000 บาท

8.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. การศึกษา.....

5. อาชีพ.....

6. ที่อยู่ปัจจุบัน..... จังหวัด.....

7. ระยะเวลาที่มาเที่ยวในครั้งนี.....วัน

8. ลักษณะการเดินทาง

1.) คนเดียว

2.) มากับครอบครัว.....คน

3.) มากับเพื่อน..... คน

4.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. สิ่งที่ท่านประทับใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

1.) มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม

2.) บรรยากาศ เงียบสงบ

3.) ผู้คนในท้องถิ่นมีน้ำใจ เป็นมิตร

4.) การเดินทางสะดวกปลอดภัย

5.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>13. การประชาสัมพันธ์</p> <p>1.) มีการใช้สื่อโฆษณาที่หลากหลาย</p> <p>2.) ควรมีการจัดงานรำลึกเหตุการณ์ประจำปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง</p> <p>3.) มีหน่วยงานราชการและเอกชนเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>14. การรักษาความปลอดภัย</p> <p>1.) มีหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเพียงพอ</p> <p>2.) สะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว</p> <p>3.) มีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว อย่างเพียงพอ</p> <p>4.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>15. ที่พัก ในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า (หากทำไม่ได้ คำนึงโปรดข้ามไป ตอนที่ 3)</p> <p>1.) ที่พักเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>2.) การเข้าถึงที่พักสะดวก</p> <p>3.) ที่พักมีทำเลสวยงาม บรรยากาศดี</p> <p>4.) ราคาที่พักเหมาะสม</p> <p>5.) มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ</p> <p>6.) มีระบบสาธารณูปโภคเพียงพอ</p> <p>7.) มีความปลอดภัย</p> <p>8.) พนักงานมีอัธยาศัยและการบริการดี</p> <p>9.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัด

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง

16. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญต่อ
การพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

.....
.....
.....
.....

16. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก
อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

FOR OVERSEA TOURIST

NO.

QUESTIONNAIR
SRINAKARINWIROT UNIVERSITY
GUILDELINES FOR SUSTAINABLE ECOTOURISM DEVELOPMENT AFTER
THE TSUNAMI DISTER: A CASE STUDY OF TOURISM AREA IN KHUK KHAK
SUBDISTRICT, TAKUAPA DISTRICT, PHANG-NGA PROVINE

The purpose of this questionnaire is to collect the data for the minor thesis in Guildelines For Sustainable Ecotourism Development After the Tsunami disaster in Khuk Khak Subdistrict, Takuapa district, Phangnga Province for the Master of Science in Ecotourism Planning Management at Srinakarinwirot University. The data will be analyzed for the academic purpose. It is expected that the study will give to development of Phangnga Province.

The researcher would like to explicit the special thankfulness and appreciation for your kind collaboration and attention in devoting your valued time complete the relevant information to make the minor thesis reliable and successful.

Panitnart Wanaratigal
Student of MS.c in Ecotourism
Planning and Management
Srinakarinwirot University

Date.....Month.....2005

Place.....

Please choose ✓ the appropriate answer

Part 1 General and Tourism

1. Gender

1.) Male

2.) Female

2. Age

1.) Below 20

2.) 20 – 30

3.) 31 – 40

4.) 41 – 50

5.) 51 – 60

6.) Over 60

3. Nationality: .....

4. Education.....

5. Salary Income: .....

6. Occupation: .....

7. Address: .....City.....Country.....

8. How many days do you spend on this trip.....days

9. Type of traveling

1.) Alone

2.) With Family ..... person(s)

3.) With friend(s) ..... person(s)

4.) Other (Please specify).....

10. What is your impression of traveling in Khuk Khak Subdistrict , Takuapa District,
Phang-Nga Province?

1.) Beautiful sightseeing

2.) Peaceful atmosphere

3.) Kind and friendly local people

4.) Save and convenience transportation

5.) Other (Please specify).....

11. How do you recognize tourist places in Khuk Khak Subdistrict , Takuapa District , Phang-nga Province?

- 1.) Recommended by friends / relatives
- 2.) Printing Publications
- 3. Radio / Television
- 4.) Other (Please specify).....

12. Would you make a return journey if you have a chance to come back?

- 1.) Yes
- 2.) No
- 3.) Not sure

Part 2 Level of Satisfaction

Level of satisfaction of tourist and the potential of tourist attractions.

SUBJECTS/OPINION	LEVEL OF SATISFACTION				
	MOST	VERY	MEDIUM	LITTLE	LEAST
12. Tourism Areas					
1.) Plenty of natural resources	.....	.....	.....	.....	.....
2.) Tidy and cleanliness	.....	.....	.....	.....	.....
3.) Many touristic spots close by	.....	.....	.....	.....	.....
4.) Adequate infrastructures	.....	.....	.....	.....	.....
5.) Other (Please specify)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
13. Transportation					
1.) Sufficient services of public transportation to Khuk Khak Subdistrict Takuapa District	.....	.....	.....	.....	.....
2.) Sufficient services of public transportation to tourist attractions of Khuk Khak Subdistrict Takuapa District	.....	.....	.....	.....	.....
3.) Sufficient and clearly stated of Information signs for routes, locations and distances	.....	.....	.....	.....	.....
4.) Accessible transportations to touristic areas	.....	.....	.....	.....	.....
5.) Other (Please specify)	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

SUBJECTS/OPINION	LEVEL OF SATISFACTION				
	MOST	VERY	MEDIUM	LITTLE	LEAST
<p>14. <u>Public Relations</u></p> <p>1.) Launching various advertising medias</p> <p>2.) Setting up annual memorial events to keep promoting the tourism</p> <p>3.) Continuously supported by both government and private corporations</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>15. <u>Security</u></p> <p>1.) Sufficient security staff and / or organization in order to safeguard the tourists</p> <p>2.) The agent is easy to contact and provide immediate assistance to the tourists</p> <p>3.) Sufficient security policies for the tourists</p> <p>4.) Other (Please specify)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>16. <u>Accommodation at Khuk Khak Subdistrict Takuapa District</u></p> <p>(In case of not staying overnight, please skip to part 3)</p> <p>1.) Adequate accommodations for tourists</p> <p>2.) Convenience access to the accommodation</p> <p>3) Located in a good and beautiful area</p> <p>4.) Reasonable price</p> <p>5.) Providing sufficient facilities</p> <p>6.) Adequate infrastructures</p> <p>7.) Safety</p> <p>8.) Courtesy and service minded staff</p> <p>9.) Other (Please specify)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....

Part 3 Suggestion for Province's development

Explication Please fill in the blank to answer following questions

17. What is your opinion on the important of Ecotourism for tourism development in Khuk Khak Subdistrict Takuapa District Phang-Nga Province?

.....
.....
.....
.....

18. How do you suggest on the sustainable Tourism development and revival of Khuk Khak Subdistrict Takuapa District?

.....
.....
.....
.....

ชุดที่ 3 เจ้าหน้าที่รัฐ

ชุดที่

แบบสอบถาม

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย(สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยนำข้อมูลที่ได้ไปเพื่อใช้ในการ
การศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในจังหวัด
พังงาต่อไป

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนี้ตามความ
คิดเห็นให้มากที่สุด โดยมีคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
ตอนที่ 2	ความคิดเห็นด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ตอนที่ 3	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงได้จากความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณมา
ณ โอกาสนี้

นางสาวพนิตนาถ วนรัฎฐิการ

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการ

การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่/เดือน/ปี พ.ศ. .... สถานที่สำรวจ.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ 1.) ชาย 2.) หญิง
2. อายุ 1.) ต่ำกว่า 20 ปี 2.) 20 - 30 ปี
 3.) 31 - 40 ปี 4.) 41 - 50 ปี
 5.) 51 - 60 ปี 6.) 60 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา.....
4. ตำแหน่ง .....
5. ระยะเวลาในการทำงาน.....ปี.....เดือน
6. ชื่อหน่วยงาน.....
7. รายได้ 1.) ต่ำกว่า 5,000 บาท 2.) 5,001 - 10,000 บาท
 3.) 10,001 - 15,000 บาท 4.) 15,001 - 20,000 บาท
 5.) 20,001 - 25,000 บาท 6.) มากกว่า 25,000 บาท
 7.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. ท่านคิดว่าอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงามีศักยภาพในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1.) ด้านการเกษตรกรรม 2.) ด้านการประมง
 3.) ด้านการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง 4.) ด้านการค้า
 5.) ด้านการท่องเที่ยว
 6.) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านภาพรวมของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

9. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นจุดแข็งหรือจุดเด่นของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

.....
.....
.....
.....
.....

10. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นจุดอ่อนของของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

.....
.....
.....
.....
.....

11. โอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

.....
.....
.....
.....
.....

12. สภาพปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวใน
ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลคึกคัก ของอำเภอตะกั่วป่า
จังหวัดพังงา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตารางตามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นตามที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>13. ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>1.) ควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม</p> <p>2.) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง ชายหาดปะการัง ชายหาดบางสัก</p> <p>3.) ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย</p> <p>4.) พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่</p> <p>5.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>14. ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>1.) การสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการ ด้านการท่องเที่ยว</p> <p>2.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>3.) จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดง แหล่งท่องเที่ยว</p> <p>4.) การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัย ให้แก่นักท่องเที่ยว</p> <p>5.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>15. ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์</p> <p>1.) ในปัจจุบันมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว</p> <p>2.) ควรมีการจัดอบรมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว</p> <p>3.) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ</p> <p>4.) จัดทำคู่มือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>5.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>16. ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>1.) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยว</p> <p>2.) มีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์</p> <p>3.) กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>4.) จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยบริเวณชายหาดเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>5.) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....

ชุดที่ 4 ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว

ชุดที่

แบบสอบถาม

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนหลังธรณีพิบัติภัย(สึนามิ)
กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตร
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยนำข้อมูลที่ได้ออกไปเพื่อใช้ในการ
การศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในจังหวัด
พังงาต่อไป

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนี้ตามความคิด
เห็นให้มากที่สุด โดยมีคำถามทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการ
ตอนที่ 2	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ตอนที่ 3	สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะใน การพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงาให้ยั่งยืน

การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงได้จากความร่วมมือของท่าน จึงขอขอบพระคุณมา
ณ โอกาสนี้

นางสาวพนิตนาถ วนรัฐจิบาล

นักศึกษาระดับปริญญาโท

สาขาวิชา การวางแผนและการจัดการ

การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่/เดือน/ปี พ.ศ. .... สถานที่สำรวจ.....

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง และทำเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

1. ประเภทของสถานประกอบการ.....
2. ที่ตั้ง.....
3. ระยะเวลาในการเปิดกิจการ .....
4. เจ้าของกิจการเป็น

☐ 1.) ชาวไทยท้องถิ่น	☐ 2.) ชาวไทย
☐ 3.) ชาวต่างชาติ	
5. จำนวนลูกจ้างในองค์กรทั้งหมด.....คน.
6. ธุรกิจของท่านให้บริการหลักในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1.) บริการที่พัก	จำนวน.....ห้อง
☐ 2.) บริการนำเที่ยว	
☐ 3.) บริการอาหารและเครื่องดื่ม	
☐ 4.) บริการรถเช่า/เรือเช่า	จำนวนรถ.....คัน จำนวนเรือ.....ลำ
☐ 5.) บริการจำหน่ายบัตรโดยสาร รถทัวร์ / เครื่องบิน	
☐ 6.) บริการเช่าอุปกรณ์ดำน้ำ	
☐ 7.) บริการกีฬาทางน้ำ เช่น เจ็ทสกี เรือแคนู ฯลฯ	
☐ 8.) สถานบันเทิง เช่น ผับ คาราโอเกะ ฯลฯ	
☐ 9.) อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตำบลคึกคักของอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 ของอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นตามที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ด้านการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม 1) รัฐบาลและชุมชนควรมีมาตรการร่วมกันในการควบคุมการใช้พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม ..... 2) ควรมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาดบางเนียง ชายหาดปะการัง ชายหาดบางสัก ..... 3) ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในตำบลคึกคักอำเภอตะกั่วป่า หลังเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย ..... 4) พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ..... 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....
9. ด้านการพัฒนาการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก 1) การสร้างมาตรฐานด้านบุคลากร และการบริการด้านการท่องเที่ยว ..... 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปาให้เพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว ..... 3) จัดทำป้ายสื่อประชาสัมพันธ์และแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยว ..... 4) จัดตั้งป้ายรณรงค์ไม่ทิ้งขยะ ..... 5) การตั้งมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ..... 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ)	.....	.....	.....	.....	.....

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<p>10. ด้านกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการประชาสัมพันธ์</p> <p>1) จัดอบรม / เผยแพร่เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นบุคลากรและหน่วยงานที่มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว</p> <p>2) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>3) จัดทำคู่มือ/ เส้นทาง แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>4) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>11. ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</p> <p>1) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว</p> <p>2) มีการกำหนดช่วงเวลาปิดและเปิดพื้นที่อนุรักษ์</p> <p>3) กำหนดรูปแบบสิ่งก่อสร้างให้กลมกลืนกับสภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>4) จัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบริเวณชายหาดเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว</p> <p>5) เสริมสร้างความมั่นใจในระบบเตือนภัย</p> <p>5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)</p> <p>.....</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>12. ด้านการจัดการเชิงธุรกิจ</p> <p>1.) ควรกำหนดมาตรฐานราคากลางในเส้นทางท่องเที่ยว เช่น ค่าเช่ารถ / เรือ การจัดหาเที่ยวต่อวันและสถานที่ ฯลฯ</p> <p>2.) กำหนดมาตรการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว</p> <p>3.) ผู้ประกอบการควรร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านธุรกิจ</p> <p>4.) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....</p>	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 สภาพปัญหา อุปสรรค และความต้องการ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและฟื้นฟู
การท่องเที่ยวในตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่าให้ยั่งยืน

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5

ภาคผนวก ง
ตารางสำเร็จรูป Taro Yamane

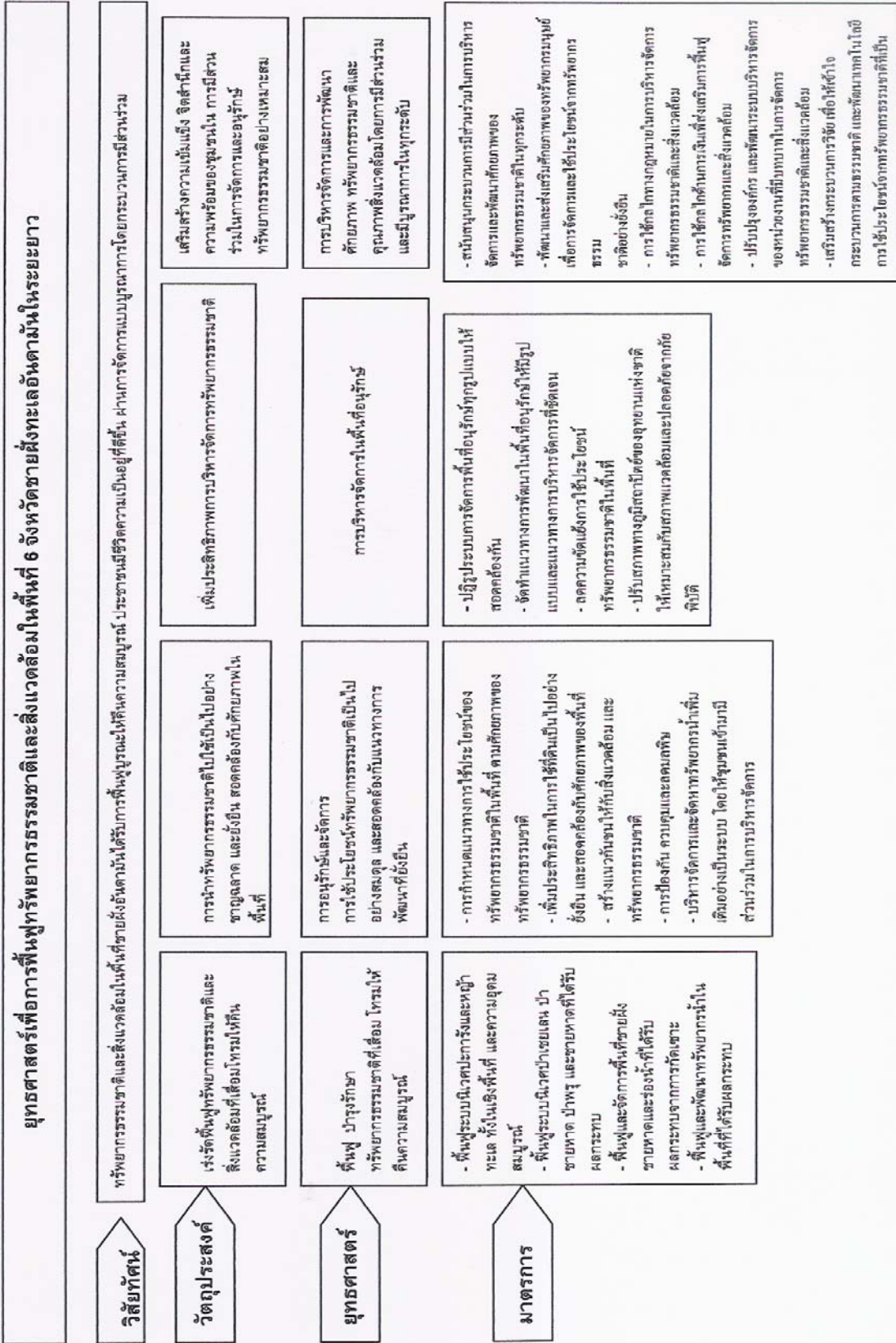
ตารางสำเร็จรูปการสุ่มตัวอย่างของ Yamane (1960:1088 -1089 อ้างอิงจาก สุวิมล
 ติรกาพันธ์. 2546: 173 - 174)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเมื่อค่า $Z = 1.96$ หรือระดับความเชื่อมั่นประมาณ 95% เมื่อ
 ความคลาดเคลื่อน (E) เป็น 1% 2% 3% 4% 5% 10% และสัดส่วนของประชากร (π)
 เท่ากับ 0.5

จำนวนประชากร	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละค่าของความคลาดเคลื่อน					
	1%	2%	3%	4%	5%	10%
500	b	b	b	b	222	83
1,000	b	b	b	385	286	91
1,500	b	b	638	441	316	94
2,000	b	b	714	476	333	95
2,500	b	1,250	769	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	97
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	976	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
→ ∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

b : ขนาดของประชากรไม่เหมาะสมที่จะ assume ให้เป็นการกระจายแบบปกติจึงไม่สามารถใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้

ภาคผนวก จ
ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ 6 จังหวัดชายทะเลอันดามันในระยะยาว

ภาคผนวก จ
สรุปเหตุการณ์และความช่วยเหลือผู้
ประสบภัยธรณีพิบัติภัยจังหวัดพังงา

สรุปเหตุการณ์และความช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรณีพิบัติภัยจังหวัดพังงา

1. กล่าวนำ

จังหวัดพังงามีพื้นที่ด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239 กิโลเมตร ตั้งแต่ตอนเหนือในพื้นที่อำเภอกระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง จนถึงสะพานสารสิน ในพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเกาะยาวน้อย โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางด้านทะเลอันดามัน ได้แก่ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ เขาหลัก เกาะคอเขา เกาะพระทอง เป็นต้น

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 เวลาประมาณ 07.59 น. ได้เกิดแผ่นดินไหวขึ้นที่บริเวณตอนเหนือ ของเกาะสุมาตราในทะเลอันดามัน วัดแรงสั่นสะเทือนได้ที่จุดศูนย์กลาง 9.0 ริกเตอร์ แรงสั่นสะเทือนสามารถรับรู้รู้สึกได้ในพื้นที่ภาคใต้หลายจังหวัดพังงา เหตุการณ์ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดคลื่นยักษ์ “ สีนามิ ” (Tsunami) ขนาดความสูงประมาณ 10 เมตร โถมเข้าสู่ชายฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่จังหวัดพังงา เมื่อเวลาประมาณ 10.30 น. ก่อให้เกิดความสูญเสียครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศไทย

2. ความเสียหายและการช่วยเหลือ

พื้นที่และประชากร

พื้นที่ที่ประสบภัยและประชากรที่ได้รับความเดือดร้อน มีจำนวนทั้งสิ้น 6 อำเภอ 19 ตำบล 69 หมู่บ้าน ประชากรได้รับความเดือดร้อน 4,394 ครอบครัว จำนวน 19,509 คน โดยอำเภอตะกั่วป่าได้รับความเสียหายมากที่สุด จำนวน 3 ตำบล 17 หมู่บ้าน ประชากรได้รับความเดือดร้อน 1,749 ครัวเรือน จำนวน 8,916 คน พื้นที่ได้รับความเสียหายรวม 105.79 ตารางกิโลเมตร

ผู้เสียชีวิต บาดเจ็บ และสูญหาย

จำนวนผู้เสียชีวิต บาดเจ็บ และสูญหาย มีจำนวนผู้เสียชีวิตรวมกันทั้งสิ้น 4,225 คน บาดเจ็บ 5,597 คนและสูญหาย 1,686 คน ผู้เสียชีวิตแบ่งออกเป็น คนไทย 1,302 คน ชาวต่างชาติ 1,926 คน และระบุไม่ได้ 997 คน ผู้บาดเจ็บเป็นคนไทย 4,344 คน และชาวต่างชาติ 1,253 คน ผู้สูญหายแบ่งเป็น คนไทย 1,363 คน และชาวต่างชาติ 323 คน ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร พนักงานท้องถิ่นและกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเสียชีวิตรวม 32 ราย และสูญหาย 10 ราย เป็นข้าราชการตำรวจเสียชีวิต 11 นาย และทหารเสียชีวิต 9 นาย สำหรับที่อำเภอตะกั่วป่า มีผู้เสียชีวิตมากที่สุด จำนวน 3,808 คน บาดเจ็บ 4,210 คน

2.1 การจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัย ที่เสียชีวิต บาดเจ็บ สูญหาย และครอบครัวได้รับผลกระทบ

ก) เงินช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงการคลัง ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา ดังนี้

1. ค่าจัดการศพ จำนวน 952 รายๆละ 15,000 บาท เป็นเงิน 13.28 ล้านบาท
2. ค่าสงเคราะห์ครอบครัวกรณีผู้ตายเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 336 รายๆละ 40,000 บาท เป็นเงิน 13.44 ล้านบาท
3. ค่าช่วยเหลือญาติของผู้ประสบภัยกรณีที่ถูกสูญหาย จำนวน 914 รายๆละ 15,000 บาท เป็นเงิน 13.71 ล้านบาท
4. ค่าช่วยเหลือญาติของผู้ประสบภัยกรณีผู้ตายเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 318 รายๆละ 40,000 บาท เป็นเงิน 12.72 ล้านบาท
5. ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ สาหัส 217 ราย เป็นเงิน 651,000 บาท พิกัด 1 ราย เป็นเงิน 10,000 บาท และพลอบขวัญ 2,168 ราย เป็นเงิน 4.33 ล้านบาท
6. ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ 3,098 ครอบครัว เป็นเงิน 26.84 บาท
7. ค่าวัสดุก่อสร้างบ้านเสียหายทั้งหลัง 14 หลัง เป็นเงิน 0.38 ล้านบาท
8. ค่าวัสดุซ่อมแซมบ้านเสียหายบางส่วน 407 หลัง เป็นเงิน 7.72 ล้านบาท
9. ค่าช่วยเหลือผู้ประสบภัยอื่นๆ 41.70 ล้านบาท

ข) เงินกองทุนช่วยเหลือผู้ประสบภัยของสำนักนายกรัฐมนตรี

1. ค่าจัดการศพ จำนวน 1,231 ราย เป็นเงิน 24.62 ล้านบาท
2. ค่าช่วยเหลือญาติของผู้ประสบภัยกรณีที่ถูกสูญหาย จำนวน 968 รายๆละ 20,000 บาท เป็นเงิน 19.36 บาท
3. ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บสาหัส 375 ราย เป็นเงิน 1.87 ล้านบาท
4. ค่าช่วยเหลือญาติของผู้บาดเจ็บเล็กน้อย 2,099 ราย เป็นเงิน 4.19 ล้านบาท
5. ค่าชดเชยผู้ว่างงาน 5,117 ราย เป็นเงิน 10.79 บาท

รวมการช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยเงินกองทุนของสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 60.84 ล้านบาท

ค) เงินช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1. ค่าขนย้ายครอบครัว 44 ราย เป็นเงิน 34,025 บาท
2. ค่าสงเคราะห์ครอบครัว 1,094 ราย เป็นเงิน 1.06 ล้านบาท

รวมการช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยเงินของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์เป็นเงินทั้งสิ้น 1.09 ล้านบาท

2.2 ด้านการประมง

จำนวนเรือและเครื่องมือทำการประมงได้รับความเสียหาย แบ่งออกได้เป็นเรือใหญ่ 348 ลำ เรือเล็ก 2,141 ลำ ผู้เพาะเลี้ยง 2,759 ราย แพปลา 24 ราย เครื่องมือประมง 1,040 ราย รวมมูลค่าความเสียหายทั้งสิ้น เป็นเงิน 999.63 ล้านบาท

การช่วยเหลือได้รับความช่วยเหลือ เรือใหญ่ 348 ลำ เรือเล็ก 2,141 ลำ เรือท้องเที่ยว 24 ราย ผู้เพาะเลี้ยง 2,759 ราย แพปลา 24 ราย เครื่องมือประมง 1,040 ราย ได้ช่วยเหลือแล้วทั้งสิ้น เป็นเงิน 179.63 ล้านบาท

2.3 ด้านเกษตรกรรม

จำนวนพื้นที่ที่ได้รับความเสียหาย แบ่งออกเป็น นาข้าว 33 ไร่ และพืชสวน 6,640.5 ไร่ คิดเป็นมูลค่าความเสียหาย เป็นเงิน 2,458.36 ล้านบาท

เกษตรกรรมที่ได้รับการช่วยเหลือแล้ว จำนวน 375 ราย พื้นที่ 5,133 ไร่ ได้ช่วยเหลือแล้วทั้งสิ้น เป็นเงิน 4.42 ล้านบาท

2.4 ด้านปศุสัตว์

จำนวนปศุสัตว์ที่ได้รับความเสียหายแบ่งออกเป็น โค/กระบือ จำนวน 227 ตัว แพะ/แกะ 910 ตัว สัตว์ปีก 15,756 ตัว และสุกร 3,001 ตัว มูลค่าความเสียหาย เป็นเงิน 8.81 ล้านบาท

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา ได้ให้การช่วยเหลือแล้ว โค/กระบือ จำนวน 91 ตัว แพะ/แกะ 430 ตัว สัตว์ปีก 15,756 ตัว และสุกร 1,561 ตัว รวมมูลค่าความช่วยเหลือ เป็นเงิน 4.31 ล้านบาท และได้จัดทำแผน/โครงการเร่งด่วน เพื่อฟื้นฟูเกษตรกร ที่ได้รับผลกระทบ โดยของบประมาณจังหวัดพังงา เป็นเงิน จำนวน 1.64 ล้านบาท

2.5 ด้านที่อยู่อาศัย

จำนวนบ้านเรือนที่ได้รับความเสียหายมีจำนวนทั้งสิ้น 2,692 หลัง แบ่งออกเป็น บ้านเสียหายทั้งหมด จำนวน 2,092 หลัง และเสียหายบางส่วน 604 หลัง

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพังงา ได้จ่ายเงินช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงการคลัง เป็นค่าวัสดุก่อสร้างบ้านเสียหายทั้งหมด 14 หลัง เป็นเงิน 0.38 ล้านบาท และรายงานความก้าวหน้าในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยถาวร ของหน่วยงานต่างๆ ขณะนี้สร้างแล้ว 512 หลัง อยู่ระหว่างการสร้างอีก 1,887 หลัง คือ อำเภอตะกั่วป่า 1,476 หลัง อำเภอคุระบุรี 246 หลัง และอำเภอท้ายเหมือง 165 หลัง

สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา ได้จ่ายเงินช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงการคลัง เป็นค่าวัสดุซ่อมแซมบ้านเสียหายบางส่วน จำนวน 407 หลัง เป็นเงิน 7.72 ล้านบาท

สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พังงา ได้ดำเนินการจัดหาที่ดินราชพัสดุ เพื่อก่อสร้างบ้านพักถาวร จำนวน 3 แปลง ในพื้นที่ตำบลบางม่วง ตำบลคึกคัก และตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า รวม 210 ไร่

2.6 ด้านแรงงาน

ความเสียหายด้านแรงงาน ลูกจ้างได้รับผลกระทบ จำนวน 4,478 คน เสียชีวิต 323 คน สูญหาย 391 คน และบาดเจ็บ 122 คน มูลค่าความเสียหาย 7,337.94 ล้านบาท

สำนักแรงงานจังหวัด ได้ดำเนินการช่วยเหลือโดย ส่งกลับภูมิลำเนา 1,181 รายจ่ายเงินช่วยเหลือ ผู้เสียชีวิต 99.75 ล้านบาท สูญหาย 69.21 ล้านบาท บาดเจ็บ 0.33 ล้านบาท และจ่ายเงินช่วยเหลือกรณีว่างงาน 2,028 ราย จำนวนเงิน 37.16 ราย รวมจ่ายเงินช่วยเหลือทั้งสิ้น 206.45 ล้านบาท

สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา ได้ดำเนินโครงการบริการจัดหางานเคลื่อนที่ บริการเคลื่อนย้ายแรงงาน สร้างอาชีพใหม่ ฯลฯ

2.7 ด้านการประกอบธุรกิจ

จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับความเสียหายแบ่งแยกได้เป็นผู้ประกอบการรายย่อย จำนวน 1,596 ราย และผู้ประกอบการรายใหญ่ จำนวน 96 ราย มูลค่าความเสียหายเป็นเงิน 6,229.70 ล้านบาท ผู้จดทะเบียนพาณิชย์ 95 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด 138 ราย และบริษัทจำกัด 131 ราย

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดพังงาได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อย ผงลอยร้านค้า 637 ราย เป็นเงิน 12.74 ล้านบาท คงเหลือ 932 ราย

สำนักงานคลังจังหวัดพังงาและผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (โรงแรม) ได้รับการช่วยเหลือ 63 ราย เป็นเงิน 3,598.70 ล้านบาท คงเหลือ 33 ราย

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา ให้ความช่วยเหลือด้านราคาสินค้า ด้านประกันภัย จำนวน 473 ราย และด้านการจดทะเบียนบริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด. จำนวน 62 ราย

2.8 ด้านการศึกษา

มีโรงเรียนได้รับผลกระทบ 82 แห่ง เสียหาย 80 % จำนวน 5 แห่ง นักเรียนที่ได้รับผลกระทบ เสียชีวิต สูญหาย จำนวน 222 ราย บาดเจ็บ 93 ราย บิดา มารดา เสียชีวิต สูญหาย 422 ราย ได้รับผลกระทบด้านที่อยู่อาศัย 1,021 ราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ได้ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนเสียชีวิต สูญหายช่วยเหลือแล้ว 222 ราย เป็นเงิน 980,000 บาท บาดเจ็บ ช่วยเหลือแล้ว 80 ราย เป็นเงิน 160,000 บาท บิดา มารดา เสียชีวิต สูญหาย ช่วยเหลือแล้ว 360 ราย เป็นเงิน 6.35 ล้านบาท ได้รับผลกระทบด้านที่อยู่อาศัยช่วยเหลือแล้ว 260 ราย เป็นเงิน 3.90 ล้านบาท

2.9 ด้านสิ่งสาธารณประโยชน์

มีสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหาย แบ่งออกได้เป็น ท่าเทียบเรือ 5 แห่ง สะพาน คสล. 11 แห่ง ท่อลอดเหลี่ยม คสล. 2 แห่ง ถนน/ท่อระบายน้ำ 44 แห่ง พังกั้นน้ำ/เขื่อน 1 แห่ง ไฟฟ้า 3 แห่ง ประปา 2 แห่ง โทรศัพท์ 5 ชุมสาย และทางเท้าคอนกรีตบล็อก 2 แห่ง มูลค่าความเสียหายเป็นเงินประมาณ 269.228 ล้านบาท

สิ่งสาธารณประโยชน์ได้รับความเสียหายซ่อมแซม ปรับปรุงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

กรมทางหลวงได้ดำเนินการซ่อมแซมปรับปรุงทางหลวงหมายเลข 4 รวม 56 จุด และระยะต่อไป ช่วง กิโลเมตร 58+000-79+000 อยู่ในระหว่างรอการอนุมัติงบประมาณซ่อมแซม โครงสร้าง พื้นฐานและจัดระเบียบชายหาด อยู่ในระหว่างรองบประมาณ

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเสนอโครงการ จำนวน 100 โครงการ โดยขอเงินงบประมาณ พื้นฟู บูรณะ เป็นเงิน จำนวน 367.62 ล้านบาท เพื่อฟื้นฟู บูรณะ สิ่งสาธารณประโยชน์และ ชายหาด ซ่อมแซม ถนน สะพาน คูคลอง และ ปรับปรุงภูมิทัศน์ โดยทำสัญญาไปแล้ว 41 โครงการ จำนวน 289.40 ล้านบาท และเบิกจ่ายเงินแล้ว 6 โครงการ จำนวน 24.59 ล้านบาท

2.10 ด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหาย ได้แก่ ชายหาดได้รับความเสียหายมากพื้นที่ 500 ไร่ ป่าชายเลนได้รับความเสียหายเล็กน้อยพื้นที่ 1,900 ไร่ ป่าไม้ได้รับความเสียหายเล็กน้อย พื้นที่ 3,500 ไร่ ส่วนแนวปะการัง พื้นที่ 625 ไร่ แหล่งน้ำจืด 6 ไร่ พื้นที่ทิ้งขยะ 1 ไร่ สภาพพื้นที่เสื่อมโทรม 3,500 ไร่ กรมทรัพยากรทางทะเล ได้ดำเนินการเก็บกวาดขยะ ปลูกป่า ชายเลนเพื่อป้องกันและอนุรักษ์ป่าชายเลน

3. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 ด้านประมง ผู้ประมงไม่ได้ขึ้นทะเบียนเรือกับทางราชการเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ยุ่งยากต่อการตรวจสอบและประเมินค่าความเสียหาย แนวทางแก้ไข ทางจังหวัด พังงาได้กำหนดเกณฑ์การช่วยเหลือผู้ประมง และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ

3.2 ด้านที่อยู่อาศัย การก่อสร้างบ้านพักถาวร มีกรณีพิพาทในการก่อสร้าง บ้านพักถาวร จำนวน 3 แปลง ระหว่างชาวบ้านกับคูกรณี อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล

3.3 ด้านผู้ประกอบการ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดพังงา ดำเนินการช่วยเหลือ ผู้ประกอบการรายย่อยจากเงินกองทุนสำนักนายกรัฐมนตรี โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการราย ย่อยที่ได้รับความเสียหายมาแจ้งลงทะเบียนภายในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2548 และได้ให้การ ช่วยเหลือไปแล้ว แต่ยังมีผู้มาแจ้งลงทะเบียนหลัง และก่อน แต่ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติ ของคณะกรรมการ มาร้องเรียนและขอรับการช่วยเหลือเพิ่ม แก้ไขสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดพังงา ได้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบและหาแนวทางช่วยเหลือ

3.4 ด้านสิ่งสาธารณประโยชน์ หลายหน่วยงานยังไม่สามารถดำเนินการ ได้ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างรออนุมัติงบประมาณจากส่วนกลาง

4. แนวทางการฟื้นฟูและพัฒนา จังหวัดพังงาได้ดำเนินการตามแนวทางการฟื้นฟู และพัฒนาพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติ ดังนี้

4.1 วางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน และ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติอย่างยั่งยืน

4.2 เร่งฟื้นฟูความเสียหายแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การจัดการทรัพยากรชายฝั่ง และส่งเสริมการจัดผังเมืองเฉพาะ

4.3 สร้างกลไกการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริม และสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พนิตนาถ วนรัฐกาล MissPanitnart Wanaratigal
วันเดือนปีเกิด	18 มีนาคม พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	172/1 ซอยรัตนพราหมณ์ ถนนสุขุมวิท 54 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์และลูกค้าสัมพันธ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทเอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) 457 457/6 สุขุมวิท 55 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
พ.ศ. 2541	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการท่องเที่ยว จาก มหาวิทยาลัยรังสิต
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาวิชาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2550	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ